

Bekendtgørelse af De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 tillige med den dertil knyttede aftale af 28. juli 1994 om anvendelse af konventionens kapitel XI

Efter indhentelse af Folketingets samtykke den 29. april 2003 har Danmark i henhold til kgl. resolution af 2. september 2004 ratificeret De Forenede Nationers Havretskonvention, undertegnet i Montego Bay den 10. december 1982, tillige med den dertil knyttede aftale om anvendelse af Konventionens kapitel XI, vedtaget i New York den 28. juli 1994.

Konventionen tillige med den tilknyttede aftale er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, L 179 af 23. juni 1998 side 0003 ff. og kan ses på adressen:

<http://europa.eu.int/celex>.

Konventionen har følgende ordlyd (den arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekst er udeladt her):

De Forenede Nationers Havretskonvention

INDHOLDSFORTEGNELSE

PRÆAMBE

L

KAPITEL I. INDLEDNING

Artikel 1 Terminologi og anvendelsesområde

KAPITEL II. SØTERRITORIUM OG TILSTØDENDE ZONE

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 2 Retlig status for søterritoriet, luftrummet over søterritoriet, dets havbund og undergrund

AFSNIT 2

SØTERRITORIETS GRÆNSER

Artikel 3 Søterritoriets bredde
 Artikel 4 Søterritoriets ydre grænse
 Artikel 5 Normal basislinie
 Artikel 6 Rev
 Artikel 7 Rette basislinier

Artikel 8	Indre farvande
Artikel 9	Flodmundinger
Artikel 10	Bugter
Artikel 11	Havne
Artikel 12	Rede
Artikel 13	Lavvandsgrunde
Artikel 14	Kombination af fremgangsmåder til fastsættelse af basislinier
Artikel 15	Afgrænsning af søterritoriet mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden
Artikel 16	Søkort og lister med geografiske koordinater

AFSNIT 3 USKADELIG PASSAGE I SØTERRITORIET

UNDERAFSNIT A REGLER FOR ALLE SKIBE

Artikel 17	Retten til uskadelig passage
Artikel 18	Betydning af passage
Artikel 19	Betydning af uskadelig passage
Artikel 20	Ubåde og andre undervandsfartøjer
Artikel 21	Kyststatens love og forskrifter vedrørende uskadelig passage
Artikel 22	Sejlruter og trafiksepareringssystemer på søterritoriet
Artikel 23	Fremmede atomdrevne skibe og skibe med last af nukleare materialer eller andre i sig selv farlige eller skadelige stoffer
Artikel 24	Kyststatens pligter
Artikel 25	Kyststatens ret til beskyttelse
Artikel 26	Afgifter som kan afkræves fremmede skibe

UNDERAFSNIT B REGLER FOR HANDELSSKIBE OG STATSSKIBE, DER BENYTTES I KOMMERCIELT ØJEMED

Artikel 27	Strafferetlig jurisdiktion om bord på et fremmed skib
Artikel 28	Civilretlig jurisdiktion i forhold til fremmede skibe

UNDERAFSNIT C REGLER FOR KRIGSSKIBE OG ANDRE
STATSSKIBE, DER BENYTTES I IKKE-
KOMMERCIELT ØJEMED

- Artikel 29 Definition af krigsskibe
Artikel 30 Krigsskibes overtrædelse af
kyststatens love og forskrifter
Artikel 31 Flagstatens ansvar for skade
forvoldt af et krigsskib eller andet
statsskib, der benyttes i ikke-
kommercielt øjemed
Artikel 32 Immunitet for krigsskibe og andre
statsskibe, der benyttes i ikke-
kommercielt øjemed

AFSNIT 4 DEN TILSTØDENDE ZONE

- Artikel 33 Den tilstødende zone

KAPITEL STRÆDER BENYTTET I INTERNATIONAL SEJLADS
III.

AFSNIT 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER

- Artikel 34 Retlig status for farvande, som
udgør stræder benyttet i
international sejlads
Artikel 35 Dette kapitels anvendelsesområde
Artikel 36 Sejlruiter på det åbne hav eller
ruter gennem eksklusive
økonomiske zoner i stræder
benyttet i international sejlads

AFSNIT 2 TRANSITPASSAGE

- Artikel 37 Dette afsnits anvendelsesområde
Artikel 38 Retten til transitpassage
Artikel 39 Skibes og luftfartøjers pligter
under transitpassage
Artikel 40 Forsknings- og
opmålingsaktiviteter
Artikel 41 Sejlruiter og
trafiksepareringssystemer i
stræder benyttet i international
sejlads
Artikel 42 Strædestaters love og forskrifter
vedrørende transitpassage
Artikel 43 Hjælpemidler for sejlads og
sikkerhed og andet udstyr samt
forureningsforebyggelse, -
begrænsning og -kontrol

	Artikel 44	Strædestaters pligter
AFSNIT 3		USKADELIG PASSAGE
	Artikel 45	Uskadelig passage
KAPITEL IV.		ARKIPELAGSTATER
	Artikel 46	Terminologi
	Artikel 47	Basislinier for arkipelagstater
	Artikel 48	Måling af bredden af søterritoriet, den tilstødende zone, den eksklusive økonomiske zone og kontinentalsoklen
	Artikel 49	Retlig status for arkipelagfarvande, luftrummet over arkipelagfarvande, disses havbund og undergrund
	Artikel 50	Afgrænsning af indre farvande
	Artikel 51	Eksisterende aftaler, traditionelle fiskerettigheder og eksisterende undersøiske kabler
	Artikel 52	Retten til uskadelig passage
	Artikel 53	Retten til passage i arkipelager
	Artikel 54	Skibes og luftfartøjers pligter under passage, forsknings- og opmålingsaktiviteter, arkipelagstatens pligter og arkipelagstatens love og forskrifter vedrørende passage i arkipelager
KAPITEL V.		DEN EKSKLUSIVE ØKONOMISKE ZONE
	Artikel 55	Den særlige retlige ordning for den eksklusive økonomiske zone
	Artikel 56	Kyststatens rettigheder, jurisdiktion og pligter i den eksklusive økonomiske zone
	Artikel 57	Bredden af den eksklusive økonomiske zone
	Artikel 58	Andre staters rettigheder og pligter i den eksklusive økonomiske zone
	Artikel 59	Grundlaget for løsning af konflikter vedrørende tillæggelsen af rettigheder og jurisdiktion i den eksklusive økonomiske zone

Artikel 60	Kunstige øer, installationer og anlæg i den eksklusive økonomiske zone
Artikel 61	Bevarelse af de levende ressourcer
Artikel 62	Udnyttelse af de levende ressourcer
Artikel 63	Bestande, der forekommer inden for to eller flere kyststaters eksklusive økonomiske zoner eller både inden for den eksklusive økonomiske zone og i et område, der støder op til denne
Artikel 64	Stærkt vandrende arter
Artikel 65	Havpattedyr
Artikel 66	Anadrome bestande
Artikel 67	Katadrome arter
Artikel 68	Sedentære arter
Artikel 69	Indlandsstaters rettigheder
Artikel 70	Geografisk forfordelte staters rettigheder
Artikel 71	Tilfælde hvor artikel 69 og 70 ikke er anvendelige
Artikel 72	Begrænsninger i overførsel af rettigheder
Artikel 73	Håndhævelse af kyststatens love og forskrifter
Artikel 74	Afgrænsning af den eksklusive økonomiske zone mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden
Artikel 75	Søkort og lister med geografiske koordinater

KAPITEL VI. KONTINENTALSOKLEN

Artikel 76	Definition af kontinentalsoklen
Artikel 77	Kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen
Artikel 78	Retlig status for de overliggende farvande og luftrummet, og andre staters rettigheder og friheder
Artikel 79	Undersøiske kabler og rørledninger på kontinentalsoklen
Artikel 80	Kunstige øer, installationer og anlæg på kontinentalsoklen

Artikel 81	Boringer i kontinentalsoklen
Artikel 82	Betalinger og bidrag for udnyttelsen af kontinentalsoklen uden for 200 sømil
Artikel 83	Afgrænsning af kontinentalsoklen mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden
Artikel 84	Søkort og lister med geografiske koordinater
Artikel 85	Tunnelgravning

KAPITEL VII. DET ÅBNE HAV

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 86	Dette kapitels anvendelsesområde
Artikel 87	Friheden på det åbne hav
Artikel 88	Anvendelse af det åbne hav til fredelige formål
Artikel 89	Ugyldigheden af krav om suverænitet over det åbne hav
Artikel 90	Retten til sejlads
Artikel 91	Skibes nationalitet
Artikel 92	Skibes status
Artikel 93	Skibe, som fører De Forenede Nationers, dens særorganisationers eller Den Internationale Atomenergiorganisations flag
Artikel 94	Flagstatens pligter
Artikel 95	Krigsskibes immunitet på det åbne hav
Artikel 96	Immunitet for skibe, som udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste
Artikel 97	Strafferetlig kompetence i sager om sammenstød eller noget andet navigationsuheld
Artikel 98	Pligten til at yde hjælp
Artikel 99	Forbud mod slavetransport
Artikel 100	Pligten til samarbejde om bekæmpelsen af sørøveri
Artikel 101	Definition af sørøveri
Artikel 102	Sørøveri begået af et krigsskib, statsskib eller statsluftfartøj, hvis besætning har gjort mytteri

- Artikel 103 Definition af et sørøverskib eller piratluftfartøj
- Artikel 104 Bevarelse eller fortabelse af et sørøverskibs eller piratluftfartøjs nationalitet
- Artikel 105 Opbringning af et sørøverskib eller piratluftfartøj
- Artikel 106 Ansvar for opbringning uden tilstrækkeligt grundlag
- Artikel 107 Skibe og luftfartøjer, som er berettiget til af foretage opbringning for sørøveri
- Artikel 108 Ulovlig handel med narkotika eller psykotrope stoffer
- Artikel 109 Uautoriseret radiospredning fra det åbne hav
- Artikel 110 Retten til visitation
- Artikel 111 Retten til forfølgelse in continenti
- Artikel 112 Retten til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger
- Artikel 113 Brud på eller beskadigelse af undersøiske kabler eller rørledninger
- Artikel 114 Brud eller beskadigelse forårsaget af ejere af undersøiske kabler eller rørledninger på andre undersøiske kabler eller rørledninger
- Artikel 115 Skadesløsholdelse for tab, som er påført under bestræbelser på at undgå beskadigelse af undersøiske kabler eller rørledninger

AFSNIT 2

- BEVARELSE OG FORVALTNING AF DE LEVENDE RESSOURCER I DET ÅBNE HAV**
- Artikel 116 Retten til fiskeri på det åbne hav
 - Artikel 117 Pligt for staterne til over for deres statsborgere at træffe foranstaltninger til bevarelse af de levende ressourcer i det åbne hav
 - Artikel 118 Staternes samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer
 - Artikel 119 Bevarelse af de levende ressourcer i det åbne hav
 - Artikel 120 Havpattedyr

KAPITEL DEN RETLIGE ORDNING FOR ØER
VIII.

Artikel 121 Den retlige ordning for øer

KAPITEL LUKKEDE ELLER DELVIS LUKKEDE HAVOMRÅDER
IX.

Artikel 122 Definition

Artikel 123 Samarbejde mellem stater, som grænser op til lukkede eller delvis lukkede havområder

KAPITEL INDLANDSSTATERS RET TIL ADGANG TIL OG FRA HAVET
X. OG TRANSITFRIHED

Artikel 124 Terminologi

Artikel 125 Adgang til og fra havet og transitfrihed

Artikel 126 Udelukkelse fra anvendelse af mestbegunstigelsesklausulen

Artikel 127 Told, skatter og andre afgifter

Artikel 128 Frizoner og andre toldfaciliteter

Artikel 129 Samarbejde om bygning og forbedring af transportmidler

Artikel 130 Foranstaltninger til undgåelse og fjernelse af forsinkelser og andre vanskeligheder af teknisk art i transittrafikken

Artikel 131 Lige behandling i havne

Artikel 132 Tildeling af større transitfaciliteter

KAPITEL OMRÅDET
XI.

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 133 Terminologi

Artikel 134 Dette kapitels anvendelsesområde

Artikel 135 Retlig status for de overliggende farvande og luftrummet

AFSNIT 2

PRINCIPPER GÆLDENDE FOR OMRÅDET

Artikel 136 Menneskehedens fælles arv

Artikel 137 Retlig status for Området og dets ressourcer

Artikel 138 Staternes almindelige adfærd for så vidt angår Området

- Artikel 139. Pligt til at sikre overholdelse af denne konvention og ansvar for skade
- Artikel 140 Menneskehedens interesse
- Artikel 141 Anvendelse af Området udelukkende til fredelige formål
- Artikel 142 Kyststaternes rettigheder og legitime interesser
- Artikel 143 Videnskabelig havforskning
- Artikel 144 Overførsel af teknologi
- Artikel 145 Beskyttelse af havmiljøet
- Artikel 146 Beskyttelse af menneskeliv
- Artikel 147 Tilpasning af aktiviteter i Området og i havmiljøet
- Artikel 148 Udviklingslandenes deltagelse i aktiviteter i Området
- Artikel 149 Arkæologiske og historiske genstande

AFSNIT 3

UDVIKLING AF OMRÅDETS RESSOURCER

- Artikel 150 Politik vedrørende aktiviteter i Området
- Artikel 151 Produktionspolitik
- Artikel 152 Myndighedens udøvelse af beføjelser og funktioner
- Artikel 153 Ordning for efterforskning og udnyttelse
- Artikel 154 Periodisk revision
- Artikel 155 Revisionskonferencen

AFSNIT 4

MYNDIGHEDEN

UNDERAFSNIT A ALMINDELIGE BESTEMMELSER

- Artikel 156 Oprettelse af Myndigheden
- Artikel 157 Myndighedens art og grundlæggende principper for dens virksomhed
- Artikel 158 Myndighedens organer

UNDERAFSNIT B FORSAMLINGEN

- Artikel 159 Sammensætning, procedure og afstemning
- Artikel 160 Beføjelser og funktioner

UNDERAFSNIT C RÅDET

- Artikel 161 Sammensætning, procedure og afstemning
- Artikel 162 Beføjelser og funktioner
- Artikel 163 Rådets organer
- Artikel 164 Kommissionen for Økonomisk Planlægning
- Artikel 165 Den Juridiske og Tekniske Kommission

UNDERAFSNIT D SEKRETARIATET

- Artikel 166 Sekretariatet
- Artikel 167 Myndighedens personale
- Artikel 168 Sekretariatets internationale karakter
- Artikel 169 Konsultationer og samarbejde med internationale og ikke-statslige organisationer

UNDERAFSNIT E PRODUKTIONSSKABET

- Artikel 170 Produktionsselskabet

UNDERAFSNIT F MYNDIGHEDENS FINANSIELLE FORHOLD

- Artikel 171 Myndighedens midler
- Artikel 172 Myndighedens årsbudget
- Artikel 173 Myndighedens udgifter
- Artikel 174 Myndighedens lånebeføjelse
- Artikel 175 Årlig revision

UNDERAFSNIT G RETLIG STATUS, PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

- Artikel 176 Retlig status
- Artikel 177 Privilegier og immuniteter
- Artikel 178 Immunitet for retsforfølgning
- Artikel 179 Immunitet for ransagning og enhver form for beslaglæggelse
- Artikel 180 Fritagelse for restriktioner, regulering, kontrol og moratorier
- Artikel 181 Myndighedens arkiver og officielle meddelelser
- Artikel 182 Privilegier og immuniteter for visse personer tilknyttet Myndigheden
- Artikel 183 Fritagelse for skatter og toldafgifter

UNDERAFSNIT H SUSPENSION AF UDØVELSEN AF DE
RETTIGHEDER OG PRIVILEGIER, SOM ER
KNYTTET TIL MEDLEMSKAB

Artikel 184 Suspension af udøvelsen af
stemmeret

Artikel 185 Suspension af udøvelsen af de
rettigheder og privilegier, som er
knyttet til medlemskab

AFSNIT 5 BILÆGGELSE AF TVISTER OG RESPONSA

Artikel 186 Den Internationale
Havretsdomstols Afdeling for
Havbundstvister

Artikel 187 Afdelingen for Havbundstvisters
kompetence

Artikel 188. Forelæggelse af tvister for en
særlig afdeling af Den
Internationale Havretsdomstol
eller for en ad hoc afdeling af
Afdelingen for Havbundstvister
eller for bindende handelsvoldgift

Artikel 189 Begrænsning i kompetence med
hensyn til Myndighedens
afgørelser

Artikel 190 Deltagende sponsorstaters
deltagelse i og fremmøde ved
retsforhandlinger

Artikel 191 Responsa

KAPITEL XII. BESKYTTELSE OG BEVARELSE AF HAVMILJØET

AFSNIT 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 192 Almindelig forpligtelse

Artikel 193 Staternes suveræne ret til at
udnytte deres naturlige ressourcer

Artikel 194 Foranstaltninger til forebyggelse,
begrænsning og kontrol af
forurening af havmiljøet

Artikel 195 Pligt til ikke at overføre skade
eller fare eller omdanne en type af
forurening til en anden

Artikel 196 Anvendelse af teknologi eller
indførelse af fremmede eller nye
arter

AFSNIT 2 GLOBALT OG REGIONALT SAMARBEJDE

	Artikel 197	Samarbejde på global eller regional basis
	Artikel 198	Underretning om truende eller aktuel skade
	Artikel 199	Beredskabsplaner imod forurening
	Artikel 200	Studier, forskningsprogrammer og udveksling af oplysninger og data
	Artikel 201	Videnskabelige kriterier for udarbejdelsen af forskrifter
AFSNIT 3	TEKNISK BISTAND	
	Artikel 202	Videnskabelig og teknisk bistand til udviklingslandene
	Artikel 203	Fortrinsbehandling for udviklingslandene
AFSNIT 4	OVERVÅGNING OG MILJØMÆSSIG VURDERING	
	Artikel 204	Overvågning af risici ved eller følger af forurening
	Artikel 205	Offentliggørelse af beretninger
	Artikel 206	Vurdering af aktiviteterets potentielle følger
AFSNIT 5	INTERNATIONALE REGLER OG NATIONAL LOVGIVNING TIL FOREBYGGELSE, BEGRÆNSNING OG KONTROL AF FORURENING AF HAVMILJØET	
	Artikel 207	Forurening fra landbaserede kilder
	Artikel 208	Forurening fra havbundsaktiviteter, der henhører under national jurisdiktion
	Artikel 209	Forurening fra aktiviteter i Området
	Artikel 210	Forurening ved dumpning
	Artikel 211	Forurening fra fartøjer
	Artikel 212	Forurening fra eller gennem atmosfæren
AFSNIT 6	HÅNDHÆVELSE	
	Artikel 213	Håndhævelse med hensyn til forurening fra landbaserede kilder
	Artikel 214	Håndhævelse med hensyn til forurening fra havbundsaktiviteter

- Artikel 215 Håndhævelse med hensyn til forurening fra aktiviteter i Området
- Artikel 216 Håndhævelse med hensyn til forurening ved dumpning
- Artikel 217 Håndhævelse fra flagstaternes side
- Artikel 218 Håndhævelse fra havnestaternes side
- Artikel 219 Foranstaltninger vedrørende fartøjers sødygtighed med henblik på at undgå forurening
- Artikel 220 Håndhævelse fra kyststaternes side
- Artikel 221 Foranstaltninger til undgåelse af forurening, som hidrører fra søulykker
- Artikel 222 Håndhævelse med hensyn til forurening fra eller gennem atmosfæren

AFSNIT 7

GARANTIER I FORBINDELSE MED HÅNDHÆVELSEN

- Artikel 223 Foranstaltninger til at lette retsforfølgning
- Artikel 224 Udøvelse af håndhævelsesmyndighed
- Artikel 225 Pligt til at undgå skadelige virkninger under udøvelsen af håndhævelsesmyndighed
- Artikel 226 Undersøgelse af fremmede fartøjer
- Artikel 227 Ikke-forskelsbehandling af fremmede fartøjer
- Artikel 228 Suspension af retsforfølgning og begrænsninger i adgangen til at indlede retsforfølgning
- Artikel 229 Anlæg af civilt søgsmål
- Artikel 230 Pengebøder og iagttagelse af den anklagedes anerkendte rettigheder
- Artikel 231 Underretning af flagstaten og andre berørte stater
- Artikel 232 Ansvar for staterne for håndhævelsesforanstaltninger
- Artikel 233 Garantier med hensyn til stræder benyttet i international trafik

AFSNIT 8	ISDÆKKEDE OMRÅDER Artikel 234 Isdækkede områder
AFSNIT 9	ANSVAR OG ERSTATNING Artikel 235 Ansvar og erstatning
AFSNIT 10	SUVERÆN IMMUNITET Artikel 236 Suveræn immunitet
AFSNIT 11	FORPLIGTELSE I HENHOLD TIL ANDRE KONVENTIONER OM BESKYTTELSE OG BEVARELSE AF HAVMILJØET Artikel 237 Forpligtelser i henhold til andre konventioner om beskyttelse og bevarelse af havmiljøet

KAPITEL XIII. VIDENSKABELIG HAVFORSKNING

AFSNIT 1	ALMINDELIGE BESTEMMELSER Artikel 238 Retten til at udføre videnskabelig havforskning Artikel 239 Fremme af videnskabelig havforskning Artikel 240 Almindelige principper for udførelsen af videnskabelig havforskning Artikel 241 Ikke-ankendelse af videnskabelig havforskning som et retsgrundlag for krav
AFSNIT 2	INTERNATIONALT SAMARBEJDE Artikel 242 Fremme af internationalt samarbejde Artikel 243 Skabelse af gunstige betingelser Artikel 244 Offentliggørelse og udbredelse af oplysninger og viden
AFSNIT 3	UDFØRELSE OG FREMME AF VIDENSKABELIG HAVFORSKNING Artikel 245 Videnskabelig havforskning på søterritoriet Artikel 246 Videnskabelig havforskning i den eksklusive økonomiske zone og på kontinentalsokkelen Artikel 247 Videnskabelige havforskningsprojekter iværksat

- af eller under internationale organisationers auspicer
- Artikel 248 Pligt til at give oplysninger til kyststaten
- Artikel 249 Pligt til at opfylde visse betingelser
- Artikel 250 Meddelelser vedrørende videnskabelige havforskningsprojekter
- Artikel 251 Almindelige kriterier og retningslinier
- Artikel 252 Stiltiende samtykke
- Artikel 253 Suspension eller ophør af videnskabelige havforskningsaktiviteter
- Artikel 254 Rettigheder for tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater
- Artikel 255 Foranstaltninger til at lette videnskabelig havforskning og til at yde bistand til forskningsfartøjer
- Artikel 256 Videnskabelig havforskning i Området
- Artikel 257 Videnskabelig havforskning i vandsøjlen uden for den eksklusive økonomiske zone

AFSNIT 4

VIDENSKABELIGE FORSKNINGSINSTALLATIONER ELLER VIDENSKABELIGT FORSKNINGSUDSTYR I HAVMILJØET

- Artikel 258 Placering og anvendelse
- Artikel 259 Retlig status
- Artikel 260 Sikkerhedszoner
- Artikel 261 Forbud mod at lægge sejladsen hindringer i vejen
- Artikel 262 Identifikationsmærker og advarselssignaler

AFSNIT 5

ANSVAR OG ERSTATNING

- Artikel 263 Ansvar og erstatning

AFSNIT 6

BILÆGGELSE AF TVISTER OG FORELØBIGE FORANSTALTNINGER

- Artikel 264 Bilæggelse af tvister
- Artikel 265 Foreløbige foranstaltninger

KAPITEL XIV. UDVIKLING OG OVERFØRSEL AF HAVTEKNOLOGI

- AFSNIT 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER
- Artikel 266 Fremme af udvikling og overførsel af havteknologi
 - Artikel 267 Beskyttelse af legitime interesser
 - Artikel 268 Grundlæggende mål
 - Artikel 269 Foranstaltninger til gennemførelse af de grundlæggende mål
- AFSNIT 2 INTERNATIONALT SAMARBEJDE
- Artikel 270 Former for internationalt samarbejde
 - Artikel 271 Retningslinier, kriterier og normer
 - Artikel 272 Koordination af internationale programmer
 - Artikel 273 Samarbejde med internationale organisationer og Myndigheden
 - Artikel 274 Myndighedens mål
- AFSNIT 3 NATIONALE OG REGIONALE HAVFORSKNINGSCENTRE OG TEKNOLOGISKE CENTRE
- Artikel 275 Oprettelse af nationale centre
 - Artikel 276 Oprettelse af regionale centre
 - Artikel 277 De regionale centres funktioner
- AFSNIT 4 SAMARBEJDE MELLEM INTERNATIONALE ORGANISATIONER
- Artikel 278 Samarbejde mellem internationale organisationer

KAPITEL XV. BILÆGGELSE AF TVISTER

- AFSNIT 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER
- Artikel 279 Forpligtelse til at bilægge tvister ved fredelige midler
 - Artikel 280 Bilæggelse af tvister ved fredelige midler valgt af parterne
 - Artikel 281 Procedure hvor parterne ikke er nået til en bilæggelse
 - Artikel 282 Forpligtelser i henhold til generelle, regionale eller bilaterale aftaler

- Artikel 283 Forpligtelse til at udveksle synspunkter
Artikel 284 Forlig
Artikel 285 Anvendelse af dette afsnit på tvister, der er indbragt i henhold til kapitel XI

AFSNIT 2

OBLIGATORISKE PROCEDURER, DER MEDFØRER BINDENDE AFGØRELSER

- Artikel 286 Anvendelse af procedurer i henhold til dette afsnit
Artikel 287 Valg af procedure
Artikel 288 Kompetence
Artikel 289 Sagkyndige
Artikel 290 Foreløbige foranstaltninger
Artikel 291 Adgang
Artikel 292 Omgående frigivelse af fartøjer og besætninger
Artikel 293 Anvendelig lovgivning
Artikel 294 Indledende forhandlinger
Artikel 295 Udtømmelse af nationale retsmidler
Artikel 296 Afgørelses endelighed og retsvirkning

AFSNIT 3

BEGRÆNSNINGER OG UNDTAGELSER I ANVENDELSEN AF AFSNIT 2

- Artikel 297 Begrænsninger og undtagelser i anvendelsen af afsnit 2
Artikel 298 Valgfrie undtagelser med hensyn til anvendelse af afsnit 2
Artikel 299 Parternes ret til at aftale en procedure

KAPITEL XVI. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

- Artikel 300 God tro og misbrug af rettigheder
Artikel 301 Fredelig anvendelse af havene
Artikel 302 Udlevering af oplysninger
Artikel 303 Arkæologiske og historiske genstande fundet i havet
Artikel 304 Ansvar og erstatning for skade

KAPITEL XVII. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- Artikel 305 Undertegnelse

Artikel 306	Ratifikation og formelbekræftelse
Artikel 307	Tiltrædelse
Artikel 308	Ikrafttræden
Artikel 309	Forbehold og undtagelser
Artikel 310	Erklæringer og udtalelser
Artikel 311	Forholdet til andre konventioner og internationale aftaler
Artikel 312	Ændringer
Artikel 313	Ændring ved forenklet procedure
Artikel 314	Ændringer i de af denne konventions bestemmelser, som udelukkende vedrører aktiviteter i Området
Artikel 315	Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse af og autentiske tekster til ændringer
Artikel 316	Ikrafttræden af ændringer
Artikel 317	Opsigelse
Artikel 318	Bilagens status
Artikel 319	Depositaren
Artikel 320	Autentiske tekster

BILAG I. STÆRKT VANDRENDE ARTER

BILAG II. KOMMISSIONEN FOR KONTINENTALSOKLENS GRÆNSER

BILAG III. GRUNDLÆGGENDE BETINGELSER FOR FORUNDERSØGELSE, EFTERFORSKNING OG UDNYTTELSE

Artikel 1	Ejendomsretten til mineraler
Artikel 2	Forundersøgelse
Artikel 3	Efterforskning og udnyttelse
Artikel 4	Ansøgers kvalifikationer
Artikel 5	Overførsel af teknologi
Artikel 6	Godkendelse af arbejdsplaner
Artikel 7	Udvælgelse blandt ansøgere til produktionstilladelser
Artikel 8	Reservation af områder
Artikel 9	Aktiviteter i reserverede områder
Artikel 10	Fortrinsret blandt ansøgere
Artikel 11	Fællesarrangementer
Artikel 12	Aktiviteter udført af Produktionsselskabet
Artikel 13	Finansielle kontraktvilkår
Artikel 14	Overførsel af data
Artikel 15	Uddannelsesprogrammer
Artikel 16	Eneret til efterforskning og udnyttelse

Artikel 17	Myndighedens regler, forskrifter og procedurer
Artikel 18	Sanktioner
Artikel 19	Revision af kontrakten
Artikel 20	Overdragelse af rettigheder og forpligtelser
Artikel 21	Anvendelig ret
Artikel 22	Ansvar

BILAG IV. PRODUKTIONSSKABETS STATUT

Artikel 1	Formål
Artikel 2	Forholdet til Myndigheden
Artikel 3	Ansvarsbegrænsning
Artikel 4	Struktur
Artikel 5	Bestyrelsen
Artikel 6	Bestyrelsens beføjelser og funktioner
Artikel 7	Produktionsselskabets generaldirektør og personale
Artikel 8	Placering
Artikel 9	Beretninger og finansoversigter
Artikel 10	Fordeling af nettoindtægt
Artikel 11	Finanser
Artikel 12	Aktiviteter
Artikel 13	Retlig status, privilegier og immuniteter

BILAG V. FORLIG

AFSNIT 1

FORLIGSPROCEDURE I HENHOLD TIL KAPITEL XV, AFSNIT 1

Artikel 1	Indledning af forhandlinger
Artikel 2	Liste over forligsmænd
Artikel 3	Nedsættelse af forligskommissionen
Artikel 4	Procedureregler
Artikel 5	Mindelig afgørelse
Artikel 6	Kommissionens funktioner
Artikel 7	Beretning
Artikel 8	Afslutning
Artikel 9	Honorarer og udgifter
Artikel 10	Parternes ret til at ændre procedure

AFSNIT 2

TVUNGEN INDBRINGELSE TIL BEHANDLING VED FORLIGSPROCEDURE I HENHOLD TIL KAPITEL XV, AFSNIT 3

Artikel 11	Indledning af forhandlinger
Artikel 12	Undladelse af at svare eller lade sig underkaste forligsprocedure
Artikel 13	Kompetence
Artikel 14	Anvendelse af afsnit 1

BILAG VI. STATUT FOR DEN INTERNATIONALE HAVRETSDOMSTOL

Artikel 1	Almindelige bestemmelser
-----------	--------------------------

AFSNIT 1

DOMSTOLENS ORGANISATION

Artikel 2	Sammensætning
Artikel 3	Medlemmer
Artikel 4	Indstillinger og valg
Artikel 5	Funktionstid
Artikel 6	Ledige pladser
Artikel 7	Uforenelig virksomhed
Artikel 8	Betingelser for medlemmers deltagelse i en konkret sag
Artikel 9	Følgen af ikke længere at opfylde de stillede betingelser
Artikel 10	Privilegier og immuniteter
Artikel 11	Højtidelig erklæring fra medlemmer
Artikel 12	Præsident, vicepræsident og justitssekretær
Artikel 13	Beslutningsdygtighed
Artikel 14	Afdelingen for Havbundstvister
Artikel 15	Særlige afdelinger
Artikel 16	Domstolens reglement
Artikel 17	Medlemmers statsborgerskab
Artikel 18	Aflønning af medlemmer
Artikel 19	Domstolens udgifter

AFSNIT 2

KOMPETENCE

Artikel 20	Adgang til Domstolen
Artikel 21	Kompetence
Artikel 22	Indbringelse af tvister, der er omfattet af andre aftaler
Artikel 23	Anvendelig ret

AFSNIT 3

PROCEDURE

Artikel 24	Indledning af retsforhandlinger
Artikel 25	Foreløbige foranstaltninger
Artikel 26	Mundtlig forhandling
Artikel 27	Sagens gang
Artikel 28	Udeblivelse
Artikel 29	Flertalsafgørelse

Artikel 30	Dom
Artikel 31	Anmodning om intervention
Artikel 32	Ret til intervention i sager vedrørende fortolkning eller anvendelse
Artikel 33	Afgørelses endelighed og retsvirkning
Artikel 34	Sagsomkostninger

AFSNIT 4

AFDELINGEN FOR HAVBUNDSTVISTER

Artikel 35	Sammensætning
Artikel 36	Ad hoc afdelinger
Artikel 37	Adgang
Artikel 38	Anvendelig ret
Artikel 39	Håndhævelse af afdelingens afgørelse
Artikel 40	Anvendelse af de andre afsnit i dette bilag

AFSNIT 5

ÆNDRINGER

Artikel 41	Ændringer
------------	-----------

BILAG VII. VOLDGIFT

Artikel 1	Indledning af retsforhandlinger
Artikel 2	Liste over voldgiftsmænd
Artikel 3	Nedsættelse af voldgiftsdomstolen
Artikel 4	Voldgiftsdomstolens funktioner
Artikel 5	Procedure
Artikel 6	Pligter for tvistens parter
Artikel 7	Udgifter
Artikel 8	Det krævede flertal til afgørelser
Artikel 9	Udeblivelse
Artikel 10	Kendelse
Artikel 11	Kendelsens endelighed
Artikel 12	Kendelsens fortolkning og gennemførelse
Artikel 13	Anvendelse på andre enheder end deltagende stater

BILAG VIII.

SÆRLIG VOLDGIFTSPROCEDURE

Artikel 1	Indledning af retsforhandlinger
Artikel 2	Liste over eksperter
Artikel 3	Nedsættelse af den særlige voldgiftsdomstol
Artikel 4	Almindelige bestemmelser

Artikel 5	Undersøgelse af faktiske omstændigheder
-----------	---

BILAG IX. INTERNATIONALE ORGANISATIONERS DELTAGELSE

Artikel 1	Terminologi
Artikel 2	Undertegnelse
Artikel 3	Formel bekræftelse og tiltrædelse
Artikel 4	Omfanget af deltagelse og rettigheder og forpligtelser
Artikel 5	Erklæringer, notifikationer og meddelelser
Artikel 6	Ansvar og erstatning
Artikel 7	Bilæggelse af tvister
Artikel 8	Anvendelse af kapitel XVII

De deltagende stater i denne konvention.

Som er tilskyndet af ønsket om, i en ånd af gensidig forståelse og samarbejde, at afgøre alle spørgsmål vedrørende havretten og i erkendelse af den historiske betydning af denne konvention som et vigtigt bidrag til bevarelsen af fred, og til retfærdighed og fremskridt for alle verdens folkeslag,

som konstaterer, at udviklingen siden De Forenede Nationers havretskonferencer, afholdt i Genève i 1958 og 1960, har forstærket behovet for en ny havretskonvention, som vil kunne opnå almindelig godkendelse,

som er sig bevidst, at havområdernes problemer er tæt forbundne og skal betragtes som en helhed,

som erkender, at det er ønskværdigt, ved denne konvention og med behørig hensyntagen til alle staters suverænitet, at oprette en retsorden for havene og oceanerne, som vil lette det internationale samkvem, og fremme deres fredelige anvendelse, den rimelige og effektive anvendelse af deres ressourcer, bevarelsen af de levende ressourcer deri og studiet, beskyttelsen og bevarelsen af havmiljøet,

som tager i betragtning, at opnåelsen af disse mål vil bidrage til virkeliggørelsen af en retfærdig og rimelig international økonomisk orden, som tager hensyn til interesserne og behovene hos menneskeheden som helhed og i særdeleshed de særlige interesser og behov hos udviklingslande, hvad enten de er kyststater eller indlandsstater,

som ønsker ved denne konvention at udvikle de principper, som er udtrykt i resolution 2749 (XXV) af 17. december 1970, ved hvilken De Forenede Nationers Generalforsamling højtideligt erklærede bl.a., at det område af havbunden og dens undergrund, som ligger uden for grænserne for national jurisdiktion, såvel som dens ressourcer, er menneskehedens fælles arv, og at efterforskningen og udnyttelsen heraf skal gennemføres i hele menneskehedens interesse, uden hensyn til staters geografiske beliggenhed,

som er overbevist om, at den kodifikation og progressive udvikling af havretten, som er opnået ved denne konvention, vil bidrage til styrkelse af fred, sikkerhed, samarbejde og venskabelige forbindelser blandt alle nationer i overensstemmelse med principperne om retfærdighed og ligetret samt fremme den økonomiske og sociale udvikling hos alle verdens folkeslag, i overensstemmelse med De Forenede Nationers formål og principper, som udtrykt i dens Pagt,

som bekræfter, at den almindelige folkerets regler og principper fortsat skal være gældende for spørgsmål, som ikke er omfattet af denne konvention,

er blevet enige om følgende:

KAPITEL I

INDLEDNING

Artikel 1

Terminologi og anvendelsesområde

1. I denne konvention betyder:

- 1) »Området« havbunden og dens undergrund, som ligger uden for grænserne for national jurisdiktion;
- 2) »Myndigheden« Den Internationale Havbundsmyndighed;
- 3) »aktiviteter i Området« alle aktiviteter vedrørende efterforskning og udnyttelse af Områdets ressourcer;
- 4) »forurening af havmiljøet« den tilførsel, foretaget af mennesket, direkte eller indirekte i havmiljøet, herunder i flodmundinger, af stoffer eller energi, som medfører eller kan medføre sådanne ødelæggende virkninger som skade på levende ressourcer, havets dyre- og planteliv, fare for menneskelig sundhed, hindringer for aktiviteter i havet, herunder fiskeri og anden retmæssig brug af havet, forandring af kvaliteten af havvand, set i relation til dets udnyttelse, samt forringelse af naturværdierne;
- 5) a) »dumpning« :
 - i) enhver forsætlig bortskaffelse af affald eller andet materiale fra fartøjer, luftfartøjer, platforme eller andre anlæg på havet;
 - ii) enhver forsætlig bortskaffelse af fartøjer, luftfartøjer, platforme eller andre anlæg på havet;b) »dumpning« omfatter ikke:
 - i) bortskaffelse af affald eller andet materiale, der følger af eller stammer fra den normale drift af fartøjer, luftfartøjer, platforme eller andre anlæg på havet og deres udstyr, bortset fra affald og andet materiale, som transporteres af eller til sådanne fartøjer, luftfartøjer, platforme eller andre anlæg på havet, der anvendes til bortskaffelse af sådant materiale eller materiale, som hidrører fra behandlingen af affald og andet materiale ombord på sådanne fartøjer, luftfartøjer, platforme eller anlæg;
 - ii) anbringelse af materiale med andet formål end blot bortskaffelse, forudsat at sådan anbringelse ikke er i strid med denne konventions formål.

2.

- 1) »Deltagende stater« betyder stater, som er indgået på at være bundet af denne konvention, og over for hvem denne konvention er i kraft.
- 2) Denne konvention finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 305, stk. 1, litra b), c), d), e) og f) omhandlede enheder, som bliver parter i denne konvention i overensstemmelse med de betingelser, som er relevante for hver af dem, og i denne udstrækning omfatter udtrykket »deltagende stater« disse enheder.

KAPITEL II

SØTERRITORIUM OG TILSTØDENDE ZONE

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 2

Retlig status for søterritoriet, luftrummet over søterritoriet, dets havbund og undergrund

1. En kyststats suverænitet omfatter, udover dens landterritorium og indre farvande, samt, hvor der er tale om en arkipelagstat, dens arkipelagfarvande, et tilstødende havbælte, benævnt søterritoriet.
2. Denne suverænitet omfatter såvel luftrummet over søterritoriet som dets havbund og undergrund.
3. Suveræniteten over søterritoriet udøves på de betingelser, der er fastsat i denne konvention og andre folkeretlige regler.

AFSNIT 2
SØTERRITORIETS GRÆNSER

Artikel 3

Søterritoriets bredde

Enhver stat har ret til at fastsætte bredden af sit søterritorium op til en grænse på højst 12 sømil målt fra de i overensstemmelse med denne konvention fastsatte basislinier.

Artikel 4

Søterritoriets ydre grænse

Søterritoriets ydre grænse er den linie, som i ethvert punkt har en afstand fra det nærmeste punkt på basislinien svarende til søterritoriets bredde.

Artikel 5

Normal basislinie

Medmindre andet er fastsat i denne konvention, er den normale basislinie for måling af søterritoriets bredde lavvandslinien langs kysten, som angivet på søkort udfærdiget i stor målestok og officielt anerkendt af kyststaten.

Artikel 6

Rev

Hvor der er tale om øer beliggende på atoller eller øer med kystrev, er basislinien for måling af søterritoriets bredde revets havvendte lavvandslinie, som angivet ved det pågældende symbol på søkort officielt anerkendt af kyststaten.

Artikel 7

Rette basislinier

1. På steder, hvor kystlinien har dybe indskæringer og indhak, eller hvor der umiddelbart uden for kysten ligger en bræmme af øer, kan den basislinie, hvorfra søterritoriets bredde måles, trækkes ved at benytte den metode, der består i at forbinde passende punkter med rette basislinier.

2. Når kystlinien i høj grad forandrer sig på grund af tilstedeværelse af et delta eller andre naturlige forhold, kan de pågældende punkter vælges langs med den yderste havvendte lavvandslinie, og den rette basislinie skal uden hensyn til efterfølgende tilbagetrækning af lavvandslinien forblive gældende, indtil den ændres af kyststaten i overensstemmelse med denne konvention.

3. Rette basislinier må ikke trækkes på en sådan måde, at de kendeligt afviger fra kystens almindelige retning, og de havområder, der ligger inden for liniernes, skal være tilstrækkelig nært knyttet til landområdet for at være undergivet reglerne for indre farvande.

4. Rette basislinier må ikke trækkes til og fra skær eller grunde, der kun er tørre ved lavvande, medmindre der på disse er bygget fyrtårne eller lignende installationer, der til stadighed ligger over havoverfladen, eller hvor der er tale om tilfælde, hvor sådanne rette basislinier har vundet almindelig international anerkendelse.

5. Når metoden med rette basislinier finder anvendelse i henhold til stk. 1, kan der ved fastsættelsen af de enkelte basislinier tages hensyn til økonomiske interesser, der er særegne for det pågældende område, og hvis tilstedeværelse og betydning klart fremgår af lang tids sædvane.

6. En stat er ikke berettiget til at anvende metoden med rette basislinier på en sådan måde, at en anden stats søterritorium derved afskæres fra det åbne hav eller fra en eksklusiv økonomisk zone.

Artikel 8

Indre farvande

1. Med forbehold af bestemmelserne i kapitel IV udgør farvandene på den landvendte side af søterritoriets basislinie en del af statens indre farvande.

2. Hvor fastsættelsen af en ret basislinie i overensstemmelse med artikel 7 medfører, at områder, der ikke tidligere blev betragtet som indre farvande, afgrænses som sådanne, skal der i disse farvande bestå en ret til uskadelig passage, som foreskrevet i denne konvention.

Artikel 9

Flodmundinger

Hvis en flod løber direkte ud i havet, er basislinien en ret linie trukket tværs over flodmundingen mellem punkter på breddernes lavvandslinie.

Artikel 10

Bugter

1. Denne artikel vedrører alene bugter, hvis kyster tilhører en enkelt stat.

2. I denne konvention forstås ved en bugt en tydelig indskæring, der er så dyb i forhold til bredden ved munden, at dens farvand er omsluttet af land, og at den udgør mere end blot en krumning af kysten. En indskæring anses dog ikke for en bugt, medmindre dens areal er lige så stor som, eller større end, arealet af den halvcirkel, hvis diameter er en linie trukket tværs over indskæringens munding.

3. Ved opmåling udgør en indskærings areal det område, der ligger mellem lavvandsmærket langs indskæringens kyst og en linie trukket til lavvandsmærket ved indskæringens naturlige munding. Hvor en indskæring på grund af forekomsten af øer har mere end én munding, skal halvcirkelns diameter være lig med den samlede længde af linierne tværs over de enkelte munding. Øer beliggende inde i en indskæring skal medregnes, som om de udgjorde en del af indskæringens vandområde.

4. Hvis afstanden mellem lavvandsmærkerne ved en bugts naturlige munding ikke overstiger 24 sømil, kan en afskæringslinie trækkes mellem disse to lavvandsmærker, og det derved indesluttede farvand vil være at anse som indre farvand.

5. Hvor afstanden mellem lavvandsmærkerne ved en bugts naturlige munding overstiger 24 sømil, skal en ret basislinie på 24 sømil trækkes inde i bugten på en sådan måde, at den omslutter et så stort vandområde, som det er muligt, med en linie af denne længde.

6. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på såkaldte »historiske« bugter, og ej heller, hvor rette basislinier anvendes i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 11

Havne

Ved afgrænsningen af søterritoriet anses de yderste faste havneinstallationer, der udgør en integrerende del af et havneanlæg, som en del af kysten. Off-shore installationer og kunstige øer anses ikke som faste havneinstallationer.

Artikel 12

Rede

Rede, som regelmæssigt benyttes til lastning, losning og opankring af skibe, og som ellers ville være beliggende helt eller delvis uden for søterritoriets ydre grænse, er omfattet af søterritoriet.

Artikel 13

Lavvandsgrunde

1. En lavvandsgrund er et af naturen dannet landområde, som omgives af og ligger over vandet ved lavvande, men overskylles ved højvande. Hvor en lavvandsgrund helt eller delvis er beliggende således, at afstanden fra fastlandet eller fra en ø ikke overstiger søterritoriets bredde, kan den pågældende lavvandsgrunds lavvandsmærke benyttes som basislinie ved måling af søterritoriets bredde.

2. Når en lavvandsgrund i sin helhed ligger i større afstand end søterritoriets bredde fra fastlandet eller en ø, har den intet selvstændigt søterritorium.

Artikel 14

Kombination af fremgangsmåder til fastsættelse af basislinier

Kyststaten kan alt efter omstændighederne fastsætte basislinier efter enhver af de fremgangsmåder, der er omhandlet i de foregående artikler.

Artikel 15

Afgrænsning af søterritoriet mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden

Hvor to staters kyster ligger over for eller grænser op til hinanden, har ingen af staterne, medmindre der foreligger en anden aftale mellem dem, ret til at udvide sit søterritorium ud over den midtlinie, som i ethvert punkt ligger lige langt fra de nærmeste punkter på de basislinier, hvorfra bredden af de to landes søterritorier måles. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse, når det på grund af historiske rettigheder eller andre særlige omstændigheder er nødvendigt at afgrænse de to staters søterritorier på en måde, som afviger herfra.

Artikel 16

Søkort og lister med geografiske koordinater

1. Basislinierne for måling af søterritoriets bredde fastlagt i overensstemmelse med artikel 7, 9 og 10 eller grænserne udledt deraf og afgrænsningslinierne fastlagt i overensstemmelse med artikel 12 og 15 skal fremgå af søkort i tilstrækkelig stor målestok til at bestemme deres position. Alternativt kan de erstattes af en liste over geografiske punktkoordinater med angivelse af geodætisk datum.

2. Kyststaten skal behørigt offentliggøre sådanne søkort eller lister over geografiske koordinater og skal deponere en kopi heraf hos De Forenede Nationers generalsekretær.

AFSNIT 3

USKADELIG PASSAGE I SØTERRITORIET

UNDERAFSNIT A

REGLER FOR ALLE SKIBE

Artikel 17

Retten til uskadelig passage

Skibe fra alle stater, uanset om de er kyststater eller indlandsstater, har ret til uskadelig passage gennem søterritoriet under iagttagelse af denne konventions bestemmelser.

Artikel 18

Betydning af passage

1. Ved passage forstås sejlads gennem søterritoriet med det formål at:

- a) gennemsejle søterritoriet uden at sejle ind i indre farvande eller anløbe en red eller havnefacilitet uden for de indre farvande; eller
- b) sejle ind i eller ud fra indre farvande eller anløbe en sådan red eller havnefacilitet.

2. Passage skal ske uden afbrydelse og behørigt hurtig. Den omfatter dog standsning og opankring, men kun i det omfang dette sker som led i almindelig sejlads eller nødvendiggøres af force majeure eller nød eller med henblik på at yde hjælp til personer, skibe eller luftfartøjer i fare eller nød.

Artikel 19

Betydning af uskadelig passage

1. Passage er uskadelig i det omfang, den ikke er til skade for kyststatens fred, orden eller sikkerhed. Sådant passage skal finde sted i overensstemmelse med denne konvention og andre folkeretlige regler.

2. Passage af et fremmed skib betragtes som skadelig for kyststatens fred, orden eller sikkerhed, såfremt det på søterritoriet foretager én eller flere af følgende handlinger:

- a) trussel om eller brug af vold mod kyststatens suverænitet, territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller på nogen anden måde krænker de folkeretlige principper, der er udtrykt i De Forenede Nationers Pagt;
- b) anvendelse af eller øvelse med våben af nogen art;
- c) handlinger, der tilsigter indsamling af oplysninger til skade for kyststatens forsvar eller sikkerhed;
- d) propaganda, der tilsigter at skade kyststatens forsvar eller sikkerhed;
- e) start, landing eller ombordtagning af ethvert luftfartøj;
- f) start, landing eller ombordtagning af enhver militær indretning;
- g) lastning eller losning af varer, valuta eller personer stridende imod kyststatens told-, afgifts-, indvandrings- eller sundhedslove og -forskrifter;
- h) forsættelig og alvorlig forurening stridende imod denne konvention;
- i) fiskeriaktiviteter af enhver art;
- j) forsknings- eller opmålingsaktiviteter;
- k) handlinger, der tilsigter forstyrrelse af kyststatens kommunikationssystemer eller andre faciliteter eller installationer;
- l) enhver anden aktivitet, der ikke har direkte forbindelse med passage.

Artikel 20

Ubåde og andre undervandsfartøjer

På søterritoriet skal ubåde og andre undervandsfartøjer sejle på overfladen og vise deres flag.

Artikel 21

Kyststatens love og forskrifter vedrørende uskadelig passage

1. Kyststaten kan i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention og andre folkeretlige regler udstede love og forskrifter vedrørende uskadelig passage gennem søterritoriet med hensyn til følgende:

- a) sejladsens sikkerhed og regulering af trafikken på havet;
- b) beskyttelse af navigationshjælpemidler og -faciliteter samt af andre faciliteter og installationer;
- c) beskyttelse af kabler og rørledninger;
- d) bevarelse af havets levende ressourcer;
- e) forebyggelse af overtrædelse af kyststatens fiskerilove og -forskrifter;
- f) bevarelse af kyststatens miljø og forebyggelse, begrænsning og kontrol med forurening heraf;
- g) videnskabelig havforskning og hydrografiske opmålinger;
- h) forebyggelse af overtrædelse af kyststatens told-, afgifts-, indvandrings- eller sundhedslove og -forskrifter.

2. Sådanne love og forskrifter må ikke vedrøre fremmede skibes udformning, konstruktion, bemanning eller udstyr, medmindre de er en gennemførelse af almindeligt anerkendte, folkeretlige regler eller normer.

3. Kyststaten skal behørigt offentliggøre alle sådanne love og forskrifter.

4. Fremmede skibe, der gør brug af retten til uskadelig passage gennem søterritoriet, skal overholde alle sådanne love og forskrifter samt alle almindeligt anerkendte internationale forskrifter vedrørende forhindring af sammenstød på havet.

Artikel 22

Sejlruter og trafiksepareringssystemer på søterritoriet

1. Kyststaten kan, når det skønnes nødvendigt af hensyn til sejladsens sikkerhed, pålægge fremmede skibe, der gør brug af retten til uskadelig passage gennem dets søterritorium, at anvende sådanne sejlruiter eller trafiksepareringer, som den fastlægger eller foreskriver for regulering af skibenes passage.

2. I særdeleshed kan det kræves, at tankskibe, atomdrevne skibe eller skibe med last af nukleare materialer eller andre i sig selv farlige eller skadelige stoffer eller materialer begrænser deres passage til sådanne sejlruiter.

3. Kyststaten skal, når den fastlægger sejlruiter og foreskriver trafiksepareringer i henhold til denne artikel, tage hensyn til:

- a) anbefalinger fra den kompetente internationale organisation;
- b) sejlruiter, der almindeligvis benyttes i international sejlads;
- c) visse skibes og sejlruters særlige karakter; og
- d) trafiktætheden.

4. Kyststaten skal tydeligt angive sådanne sejlruiter og trafiksepareringer på behørigt offentliggjorte søkort.

Artikel 23

Fremmede atomdrevne skibe og skibe med last af nukleare materialer eller i sig selv farlige eller skadelige stoffer

Fremmede atomdrevne skibe og skibe med last af nukleare materialer eller andre i sig selv farlige eller skadelige stoffer skal, når de benytter retten til uskadelig passage gennem søterritoriet, medføre de dokumenter og iagttage de særlige sikkerhedsforskrifter, der ved internationale aftaler er fastsat for sådanne skibe.

Artikel 24

Kyststatens pligter

1. Kyststaten må ikke lægge hindringer i vejen for uskadelig passage gennem søterritoriet, undtagen i overensstemmelse med denne konvention. I særdeleshed må kyststaten under anvendelse af denne konvention eller af nogen lov eller forskrift udstedt i overensstemmelse med denne konvention ikke:

- a) pålægge fremmede skibe forpligtelser, som har den praktiske virkning at hindre eller indskrænke benyttelsen af retten til uskadelig passage; eller
- b) forskelsbehandle formelt eller reelt en bestemt stats skibe eller skibe, der medfører ladninger til eller fra en bestemt stat eller på en bestemt stats vegne.

2. Kyststaten skal behørigt offentliggøre oplysninger om enhver fare for sejladsen inden for dens søterritorium, hvorom den har kendskab.

Artikel 25

Kyststatens ret til beskyttelse

1. Kyststaten er berettiget til på sit søterritorium at træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre passage, som ikke er uskadelig.

2. Over for skibe på vej til indre farvande eller til anløb af havnefaciliteter uden for de indre farvande har kyststaten ligeledes ret til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre enhver overtrædelse af de bestemmelser, som gælder for skibes adgang til sådant farvand eller for et sådant anløb.

3. Kyststaten er berettiget til uden formel eller reel forskelsbehandling af fremmede skibe i nærmere bestemte områder af dets søterritorium midlertidigt at suspendere fremmede skibes ret til uskadelig passage, såfremt en sådan suspension er af afgørende betydning for dens sikkerhed, herunder muligheden for at foretage våbenøvelser. En sådan suspension træder først i kraft, når den er behørigt offentliggjort.

Artikel 26

Afgifter, som kan afkræves fremmede skibe

1. Der må ikke afkræves fremmede skibe nogen afgift, som alene er begrundet i deres passage gennem søterritoriet.
2. Der kan alene afkræves fremmede skibe, som passerer gennem søterritoriet, afgifter til betaling af bestemte tjenester ydet det pågældende skib. Disse afgifter skal afkræves uden forskelsbehandling.

UNDERAFSNIT B

REGLER FOR HANDELSSKIBE OG STATSSKIBE, DER BENYTTES I KOMMERCIELT ØJEMED

Artikel 27

Strafferetlig jurisdiktion om bord på et fremmed skib

1. Kyststatens strafferetlige jurisdiktion bør ikke udøves på fremmede skibe, der passerer søterritoriet, for at anholde en person eller foretage efterforskning i forbindelse med en forbrydelse begået om bord på skibet under dets passage, undtagen i følgende tilfælde:

- a) hvis forbrydelsens følger berører kyststaten;
- b) hvis forbrydelsen er af en sådan art, at den forstyrrer opretholdelsen af ro og orden i landet eller på søterritoriet;
- c) hvis skibets kaptajn eller en af flagstatens diplomatiske eller konsulære repræsentanter har anmodet de lokale myndigheder om bistand; eller
- d) hvis det er nødvendigt til bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika eller psykotropiske stoffer.

2. Stk. 1 berører ikke kyststatens ret til at tage ethvert skridt hjemlet i dens love med henblik på anholdelse eller efterforskning om bord på et fremmed skib, som er på vej gennem søterritoriet efter at have forladt de indre farvande.

3. I de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde skal kyststaten på kaptajnens begæring underrette en af flagstatens diplomatiske eller konsulære repræsentanter, før der træffes nogen foranstaltning, og skal lette forbindelsen mellem en sådan repræsentant og skibets besætning. I nødstilfælde kan denne underretning gives samtidig med iværksættelsen af de pågældende foranstaltninger.

4. Ved overvejelsen af, hvorvidt og på hvilken måde en anholdelse vil være at foretage, skal de lokale myndigheder tage behørigt hensyn til søfartens interesser.

5. Med undtagelse af bestemmelserne i kapitel XII eller i tilfælde af krænkelse af love og forskrifter, som er udstedt i overensstemmelse med kapitel V, må kyststaten ikke om bord på et fremmed skib, som passerer søterritoriet, træffe nogen foranstaltning til at anholde en person eller foretage efterforskning i forbindelse med en forbrydelse begået før skibet sejlede ind i søterritoriet, såfremt skibet undervejs fra fremmed havn alene passerer gennem søterritoriet uden at komme ind i de indre farvande.

Artikel 28

Civilretlig jurisdiktion i forhold til fremmede skibe

1. Kyststaten bør ikke standse eller omdirigere et fremmed skib, som passerer søterritoriet, med henblik på at udøve civilretlig jurisdiktion over for en person om bord på skibet.

2. Kyststaten kan ikke foretage udlæg eller arrest i eller tilbageholde skibet til fremme af civilt søgsmål, medmindre dette vedrører forpligtelser eller ansvar, som skibet har påtaget eller pådraget sig under eller med henblik på dets rejse gennem kyststatens farvand.

3. Stk. 2 indebærer ikke nogen indskrænkning i kyststatens ret til i overensstemmelse med sine love at foretage udlæg eller arrest i eller tilbageholde et fremmed skib for derved at fremme et civilt søgsmål, når skibet ligger stille på søterritoriet eller passerer dette efter at have forladt de indre farvande.

UNDERAFSNIT C

REGLER FOR KRIGSSKIBE OG ANDRE STATSSKIBE, DER BENYTTES I IKKE-KOMMERCIELT ØJEMED

Artikel 29

Definition af krigsskibe

I denne konvention betyder »krigsskib« et skib, som tilhører en stats væbnede styrker, og som er forsynet med de ydre kendetegn for krigsskibe af dens nationalitet, som er under kommando af en af statens regering behørigt udnævnt officer, hvis navn fremgår af den officielle fortegnelse over flådens officerer, eller et tilsvarende dokument, og hvis besætning er underkastet almindelig militær disciplin.

Artikel 30

Krigsskibes overtrædelse af kyststatens love og forskrifter

Såfremt et krigsskib ikke overholder kyststatens love og forskrifter for passage gennem søterritoriet og undlader at efterkomme en anmodning om overholdelse af disse, som rettes til skibet, kan kyststaten forlange, at det omgående forlader søterritoriet.

Artikel 31

Flagstatens ansvar for skade forvoldt af et krigsskib eller andet statsskib, der benyttes i ikke-kommercielt øjemed

Flagstaten er internationalt ansvarlig over for kyststaten for ethvert tab eller enhver skade, som skyldes, at et krigsskib eller andet statsskib, der benyttes i ikke-kommercielt øjemed, ikke overholder kyststatens love og forskrifter for passage gennem søterritoriet eller denne konventions bestemmelser eller andre folkeretlige regler.

Artikel 32

Krigsskibes og andre ikke-kommercielt benyttede statsskibes immunitet

Med undtagelse af bestemmelserne i underafsnit A og artikel 30 og 31 har intet i denne konvention indvirkning på krigsskibes og andre ikke-kommercielt benyttede statsskibes immunitet.

AFSNIT 4

DEN TILSTØDENDE ZONE

Artikel 33

Den tilstødende zone

1. I en zone, som støder op til søterritoriet, benævnt den tilstødende zone, er kyststaten berettiget til at udøve den fornødne kontrol med henblik på:

- a) at forhindre, at dens told-, afgifts-, indvandrings- eller sundhedslove og -forskrifter overtrædes på dens land- eller søterritorium;
- b) at straffe overtrædelse af ovennævnte love og forskrifter begået på dens land- eller søterritorium.

2. Den tilstødende zone må ikke strække sig ud over 24 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles.

KAPITEL III

STRÆDER BENYTTET I INTERNATIONAL SEJLADS

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 34

Retlig status for farvande, som udgør stræder benyttet i international sejlads

1. Den i dette kapitel fastsatte ordning for passage gennem stræder benyttet i international sejlads berører ikke i andre henseender den retlige status for de farvande, som udgør sådanne stræder, eller

udøvelsen af strædestaters suverænitet eller jurisdiktion over disse farvande og deres luftrum, havbund og undergrund.

2. Strædestaters suverænitet eller jurisdiktion udøves på de betingelser, der er fastsat i henhold til dette kapitel og til andre folkeretlige regler.

Artikel 35

Dette kapitels anvendelsesområde

Intet i dette kapitel har virkning for:

- a) områder af indre farvande inden for et stræde, undtagen hvor fastlæggelsen af en ret basislinje i overensstemmelse med metoden i artikel 7 medfører, at områder, der tidligere ikke blev betragtet som sådanne, afgrænses som indre farvande;
- b) den retlige status for farvande uden for strædestaters søterritorium som eksklusive økonomiske zoner eller åbent hav; eller
- c) den retlige ordning for stræder, i hvilke passage er reguleret helt eller delvis af mangeårige internationale konventioner, som stadig er i kraft, og som særligt vedrører sådanne stræder.

Artikel 36

Sejlruter på det åbne hav eller ruter gennem eksklusive økonomiske zoner i stræder benyttet i international sejlads

Dette kapitel finder ikke anvendelse på et stræde, som benyttes i international sejlads, såfremt der gennem strædet findes en sejlroute på det åbne hav eller gennem en eksklusiv økonomisk zone, der er lige så velegnet i navigationsmæssig og hydrografisk henseende. Med hensyn til sådanne ruter anvendes de andre relevante kapitler i denne konvention, herunder bestemmelserne om fri sejlads og overflyvning.

AFSNIT 2

TRANSITPASSAGE

Artikel 37

Dette afsnits anvendelsesområde

Dette afsnit finder anvendelse på stræder, som benyttes i international sejlads fra en del af det åbne hav eller en eksklusiv økonomisk zone til en anden del af det åbne hav eller en eksklusiv økonomisk zone.

Artikel 38

Retten til transitpassage

1. I de i artikel 37 omhandlede stræder har alle skibe og luftfartøjer ret til uhindret transitpassage, undtagen hvis strædet er dannet af en strædestats ø og dens fastland. I så fald gælder retten til transitpassage ikke, såfremt der findes en sejlroute på den havvendte side af øen, på det åbne hav eller gennem en eksklusiv økonomisk zone, der er lige så velegnet i navigationsmæssig og hydrografisk henseende.

2. Transitpassage betyder benyttelsen i overensstemmelse med dette kapitel af friheden til sejlads og overflyvning, udelukkende med henblik på uafbrudt og behørigt hurtig transit gennem strædet fra en del af det åbne hav eller en eksklusiv økonomisk zone til en anden del af det åbne hav eller en eksklusiv økonomisk zone. Kravet om uafbrudt og behørigt hurtig transit udelukker dog ikke passage gennem strædet med henblik på at sejle ind til, forlade eller vende tilbage fra en strædestat med forbehold af den pågældende stats indrejseforskrifter.

3. Enhver aktivitet, som ikke kan betragtes som benyttelsen af retten til transitpassage gennem et stræde, er fortsat underkastet de andre relevante bestemmelser i denne konvention.

Artikel 39

Skibes og luftfartøjers pligter under transitpassage

1. Skibe og luftfartøjer skal under benyttelsen af retten til transitpassage:

- a) fortsætte uden forsinkelse gennem eller over strædet;
- b) afstå fra enhver trussel eller brug af magt, som er rettet mod strædestaters suverænitet, territoriale integritet eller politiske uafhængighed, eller som på nogen anden måde krænker de folkeretlige principper, der er udtrykt i De Forenede Nationers Pagt;
- c) afstå fra enhver anden aktivitet end den normale form for uafbrudt og behørigt hurtig transit, medmindre den er nødvendiggjort af force majeure eller en nødsituation;
- d) overholde andre relevante bestemmelser i dette kapitel.

2. Skibe i transitpassage skal:

- a) overholde almindeligt accepterede internationale forskrifter, procedurer og praksis vedrørende sikkerheden til søs, herunder de internationale regler til forebyggelse af sammenstød på havet;
- b) overholde almindeligt accepterede internationale forskrifter, procedurer og praksis til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra skibe.

3. Luftfartøjer i transitpassage skal:

- a) iagttage lufttrafikreglerne fastsat af Den Internationale Organisation for Civil Luftfart, som gælder for civile luftfartøjer; statsluftfartøjer vil normalt følge sådanne sikkerhedsforanstaltninger og vil til enhver tid flyve med behørig hensyntagen til flyvesikkerheden;
- b) til enhver tid holde lyttevagt på den radiofrekvens, der er foreskrevet af den kompetente internationalt udpegede flyvekontrolmyndighed, eller på den pågældende internationale nødfrekvens.

Artikel 40

Forsknings- og opmålingsaktiviteter

Under transitpassage må fremmede skibe, herunder videnskabelige havforsknings- og hydrografiske opmålingsskibe, ikke uden forudgående godkendelse fra strædestaterne udføre forsknings- eller opmålingsaktiviteter.

Artikel 41

Sejlruter og trafiksepareringssystemer i stræder benyttet i international sejlads

1. I overensstemmelse med dette kapitel kan strædestater, hvor det er nødvendigt til fremme af skibenes sikre passage, fastlægge sejlruter og foreskrive trafiksepareringer for sejlads i stræder.

2. Sådanne stater kan, når omstændighederne taler derfor og efter behørig offentliggørelse, erstatte sejlruter og trafiksepareringer, som de tidligere har fastlagt eller foreskrevet, med andre sejlruter og trafiksepareringer.

3. Sådanne sejlruter og trafiksepareringer skal være i overensstemmelse med almindeligt anerkendte internationale regler.

4. Strædestater skal, før de fastlægger eller erstatter sejlruter eller foreskriver eller erstatter trafiksepareringer, med henblik på vedtagelse fremsætte forslag for den kompetente internationale organisation. Organisationen må kun vedtage sådanne sejlruter og trafiksepareringer, som der kan opnås enighed om med strædestaterne, hvorefter staterne kan fastlægge, foreskrive eller erstatte dem.

5. Med hensyn til et stræde, hvor sejlruter eller trafiksepareringer der berører to eller flere strædestaters farvande er blevet foreslået, skal vedkommende stater i samråd med den kompetente internationale organisation samarbejde om formuleringen af forslag.

6. Strædestater skal klart angive alle sejlruter og trafiksepareringer, som de har fastlagt eller foreskrevet, på behørigt offentliggjorte søkort.

7. Skibe i transitpassage skal respektere de sejlruter og trafiksepareringer, der er fastlagt i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 42

Strædestaters love og forskrifter vedrørende transitpassage

1. Medmindre andet er bestemt i dette afsnit, kan strædestater udstede love og forskrifter vedrørende transitpassage gennem stræder med hensyn til et eller flere af følgende forhold:

- a) sejladsens sikkerhed og regulering af trafikken på havet, som fastsat i artikel 41;
- b) forureningsforebyggelse, -begrænsning og -kontrol, ved at iværksætte gældende internationale regler vedrørende udtømning af olie, olieaffald og andre skadelige stoffer i strædet;
- c) med hensyn til fiskefartøjer, forbud mod fiskeri, herunder anbringelse af fiskeredskaber;
- d) ombordtagning eller ilandbringning af varer, valuta eller personer stridende imod strædestaters told-, afgifts-, indvandrings- eller sundhedslove og -forskrifter.

2. Sådanne love og forskrifter må ikke formelt eller reelt forskelsbehandle fremmede skibe eller ved deres anvendelse have den praktiske virkning at nægte, lægge hindringer i vejen for eller begrænse retten til transitpassage, som defineret i dette afsnit.

3. Strædestater skal behørigt offentliggøre alle sådanne love og forskrifter.

4. Fremmede skibe, som gør brug af retten til transitpassage skal overholde sådanne love og forskrifter.

5. Et skibs flagstat eller et luftfartøjs registreringsstat, som er berettiget til suveræn immunitet, men som handler i strid med sådanne love og forskrifter eller med andre bestemmelser i dette kapitel, skal være internationalt ansvarlig for ethvert tab eller enhver skade, som derved påføres strædestater.

Artikel 43

Hjælpe midler for sejlads og sikkerhed og andet udstyr samt forureningsforebyggelse, -begrænsning og -kontrol

Stater, som benytter, og stater, som grænser op til stræder, bør efter aftale samarbejde om:

- a) installation og vedligeholdelse i et stræde af nødvendige hjælpemidler for sejlads og sikkerhed eller andet udstyr til hjælp for international sejlads; og
- b) forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra skibe.

Artikel 44

Strædestaters pligter

Strædestater må ikke lægge hindringer i vejen for transitpassage og skal behørigt offentliggøre enhver oplysning om fare for sejlads eller overflyvning i eller over strædet, som de har kendskab til. Der må ikke foretages suspension af retten til transitpassage.

AFSNIT 3

USKADELIG PASSAGE

Artikel 45

Uskadelig passage

1. Reglerne for uskadelig passage i overensstemmelse med kapitel II, afsnit 3, finder anvendelse i stræder, som benyttes i international sejlads:

- a) som er undtaget fra anvendelsen af reglerne for transitpassage ifølge artikel 38, stk 1; eller
- b) mellem en del af det åbne hav eller en eksklusiv økonomisk zone og en fremmed stats søterritorium.

2. Der må ikke foretages suspension af retten til uskadelig passage gennem sådanne stræder.

KAPITEL IV

ARKIPELAGSTATER

Artikel 46

Terminologi

I denne konvention betyder:

- a) »arkipelagstat« en stat, som er dannet helt af et eller flere arkipelager, og som kan omfatte andre øer;
- b) »arkipelag« en gruppe øer, herunder dele af øer, indbyrdes forbundne farvande og andre naturlige forekomster, som er så nært forbundne, at sådanne øer, farvande og andre naturlige forekomster udgør en naturlig geografisk, økonomisk og politisk enhed, eller som historisk er blevet betragtet som sådan.

Artikel 47

Basislinier for arkipelagstater

1. En arkipelagstat kan trække rette arkipelagbasislinier, som forbinder de yderste punkter på de yderste øer og tørlagte rev i arkipelaget, forudsat at hovedøerne og et område, for hvilket forholdet mellem vandområdet og landområdet, herunder atoller, er mellem 1 til 1 og 9 til 1, befinder sig inden for sådanne basislinier.

2. Sådanne basisliniers længde må ikke overskride 100 sømil, med undtagelse af, at op til 3 procent af det samlede antal basislinier, som indeslutter et arkipelag, kan overskride denne længde, idet de dog højst må have en længde på 125 sømil.

3. Sådanne basislinier må ikke trækkes på en sådan måde, at de kendeligt afviger fra arkipelagets almindelige form.

4. Sådanne basislinier må ikke trækkes til eller fra lavvandsgrunde, medmindre der på disse er bygget fyrtårne eller lignende installationer, der til stadighed ligger over havoverfladen, eller hvor en lavvandsgrund er beliggende helt eller delvist i en afstand, som ikke overskrider søterritoriets bredde fra den nærmeste ø.

5. En arkipelagstat må ikke anvende basisliniesystemet på en sådan måde, at en anden stats søterritorium derved afskæres fra det åbne hav eller fra en eksklusiv økonomisk zone.

6. Såfremt en del af en arkipelagstats arkipelagfarvande ligger mellem to dele af en umiddelbart tilstødende nabostat, skal eksisterende rettigheder og alle andre legitime interesser, som den sidstnævnte stat traditionelt har udøvet over sådanne farvande, og alle mellem disse stater ved aftale fastsatte rettigheder opretholdes og respekteres.

7. Ved beregningen af forholdet mellem vand og land i henhold til stk. 1 kan landområder omfatte farvande beliggende inden for øers og atollers kystrev, herunder den del af et stejlt oceanisk plateau, som er indesluttet eller næsten indesluttet af en kæde af kalkstensøer og rev, tørre ved lavvande, beliggende på omkredsen af plateauet.

8. Basislinier trukket i overensstemmelse med denne artikel skal fremgå af søkort i tilskrækkelig stor målestok til at bestemme deres position. Alternativt kan de erstattes af lister over geografiske punktkoordinater med angivelse af geodætisk datum.

9. Arkipelagstaten skal behørigt offentliggøre sådanne søkort eller lister over geografiske koordinater og skal deponere en kopi af sådanne søkort eller lister hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 48

Måling af bredden af søterritoriet, den tilstødende zone, den eksklusive økonomiske zone og kontinentalsoklen

Bredden af søterritoriet, den tilstødende zone, den eksklusive økonomiske zone og kontinentalsoklen måles ud fra arkipelagbasislinier trukket i overensstemmelse med artikel 47.

Artikel 49

Retlig status for arkipelagfarvande, luftrummet over arkipelagfarvande, disses havbund og undergrund

1. En arkipelagstats suverænitet omfatter de farvande, der er indesluttet af de arkipelagbasislinier, som er trukket i overensstemmelse med artikel 47 og benævnt arkipelagfarvande, uden hensyn til deres dybde eller afstand fra kysten.

2. Suveræniteten omfatter såvel luftrummet over arkipelagfarvandene som disses havbund og undergrund og de deri indeholdte ressourcer.

3. Suveræniteten udøves på de betingelser, der er fastsat i henhold til dette kapitel.

4. De i dette kapitel fastsatte regler for passage i arkipelager berører ikke i anden henseende arkipelagfarvandenes status, herunder sejlruterne, eller arkipelagstatens udøvelse af dens suverænitet over sådanne farvande og deres luftrum, havbund og undergrund og de deri indeholdte ressourcer.

Artikel 50

Afgrænsning af indre farvande

Arkipelagstaten kan i overensstemmelse med artikel 9, 10 og 11 inden for sine arkipelagfarvande trække skæringslinier til afgrænsning af de indre farvande.

Artikel 51

Eksisterende aftaler, traditionelle fiskerettigheder og eksisterende undersøiske kabler

1. Uden at dette berører artikel 49 skal en arkipelagstat respektere eksisterende aftaler med andre stater og anerkende umiddelbart tilstødende nabostaters traditionelle fiskerettigheder og andre legitime aktiviteter i visse områder inden for arkipelagfarvandene. Vilkårene og betingelserne for udøvelsen af sådanne rettigheder og aktiviteter, herunder deres art, omfang og hvilke områder, de vedrører, skal efter anmodning fra enhver af de pågældende stater reguleres gennem bilaterale aftaler mellem dem. Sådanne rettigheder må ikke overføres eller deles med tredjestater eller deres statsborgere.

2. Arkipelagstaten skal respektere eksisterende undersøiske kabler udlagt af andre stater gennem dens farvande uden at berøre land. En arkipelagstat skal tillade vedligeholdelse og udskiftning af sådanne kabler, når den modtager behørig underretning om deres beliggenhed og om den påtænkte reparation eller udskiftning.

Artikel 52

Ret til uskadelig passage

1. Med forbehold af artikel 53 og uden at dette berører artikel 50 nyder skibe fra alle stater ret til uskadelig passage gennem arkipelagfarvande i overensstemmelse med kapitel II, afsnit 3.

2. Arkipelagstaten kan, hvis det er af afgørende betydning for beskyttelsen af dens sikkerhed og uden formelt eller reelt at forskelsbehandle fremmede skibe, midlertidigt suspendere retten til uskadelig passage for fremmede skibe i bestemte områder af dens arkipelagfarvande. En sådan suspension får først virkning efter behørig offentliggørelse.

Artikel 53

Retten til passage i arkipelager

1. En arkipelagstat kan fastlægge sejlruter og flyruter, som er hensigtsmæssige for fremmede skibe og luftfartøjers uafbrudte og behørigt hurtige passage gennem eller over dens arkipelagfarvande og det tilstødende søterritorium.

2. Alle skibe og luftfartøjer har ret til passage i arkipelager i sådanne sejlruter og flyruter.

3. Passage i arkipelager betyder benyttelsen i overensstemmelse med denne konvention af retten til normal sejlads og overflyvning udelukkende med henblik på uafbrudt, behørigt hurtig og uhindret transit mellem en del af det åbne hav eller en eksklusiv økonomisk zone og en anden del af det åbne hav eller en eksklusiv økonomisk zone.

4. Sådanne sejlruiter og flyruiter skal gå gennem arkipelagfarvandene og det tilstødende søterritorium og skal omfatte alle sædvanlige ruter, som benyttes i international sejlads eller overflyvning gennem eller over arkipelagfarvandene, og, inden for sådanne ruter, for så vidt angår skibe, alle sædvanlige sejlruiter, idet det forudsættes, at det ikke er nødvendigt at fastlægge flere lige velegnede ruter mellem de samme indgangs- og udgangspunkter.

5. Sådanne sejlruiter og flyruiter skal bestemmes ud fra en serie sammenhængende akselinier fra ruternes indgangspunkter til udgangspunkterne. Skibe og luftfartøjer under passage i arkipelager må ikke under passage afvige mere end 25 sømil til hver side fra sådanne akselinier, forudsat at sådanne skibe og luftfartøjer ikke sejler tættere til kysten end 10 procent af afstanden mellem de nærmeste punkter på øer, som grænser op til sejlruiten.

6. En arkipelagstat, som fastlægger sejlruiter i henhold til denne artikel, kan også oprette trafiksepareringer for skibes sikre passage gennem snævre løb i sådanne sejlruiter.

7. En arkipelagstat kan efter omstændighederne og efter behørig offentliggørelse erstatte sejlruiter og trafiksepareringer, som den tidligere har fastlagt eller oprettet, med andre sejlruiter og trafiksepareringer.

8. Sådanne sejlruiter og trafiksepareringer skal være i overensstemmelse med almindeligt anerkendte internationale regler.

9. En arkipelagstat skal, når den fastlægger eller erstatter sejlruiter eller opretter eller erstatter trafiksepareringer, med henblik på vedtagelse fremsætte forslag for den kompetente internationale organisation. Organisationen må kun vedtage sådanne sejlruiter og trafiksepareringer, som der kan blive enighed om med arkipelagstaten, hvorefter arkipelagstaten kan fastlægge, oprette eller erstatte dem.

10. Arkipelagstaten skal tydeligt angive akserne på de sejlruiter og trafiksepareringer, som den har fastlagt eller foreskrevet på søkort, som behørigt skal offentliggøres.

11. Skibe skal under passage i arkipelager overholde de sejlruiter og trafiksepareringer, som er fastsat i overensstemmelse med denne artikel.

12. Såfremt en arkipelagstat ikke fastlægger sejlruiter eller flyruiter, kan retten til passage i arkipelager udøves gennem ruter, som normalt benyttes i international trafik.

Artikel 54

Skibes og luftfartøjers pligter under passage, forsknings- og opmålingsaktiviteter, arkipelagstatens pligter og arkipelagstatens love og forskrifter vedrørende passage i arkipelager

Artikel 39, 40, 42 og 44 finder tilsvarende anvendelse ved passage i arkipelager.

KAPITEL V

DEN EKSKLUSIVE ØKONOMISKE ZONE

Artikel 55

Den særlige retlige ordning for den eksklusive økonomiske zone

Den eksklusive økonomiske zone er et område beliggende udover og stødende op til søterritoriet, der er undergivet den i dette kapitel fastsatte særlige retlige ordning, i henhold til hvilken kyststatens rettigheder og jurisdiktion og andre staters rettigheder og friheder er fastlagt ved denne konventions relevante bestemmelser.

Artikel 56

Kyststatens rettigheder, jurisdiktion og pligter i den eksklusive økonomiske zone

1. I den eksklusive økonomiske zone har kyststaten:

- a) suveræne rettigheder for så vidt angår efterforskning og udnyttelse, bevarelse og forvaltning af havbundens, undergrundens og den overliggende vandmasses naturlige ressourcer, såvel levende som

- ikke-levende, samt med hensyn til andre aktiviteter med henblik på økonomisk udnyttelse og efterforskning af zonen, såsom udvinding af energi fra vandet, strømme og vind;
- b) jurisdiktion som fastsat i de relevante bestemmelser i denne konvention med hensyn til:
 - i) anlæg og benyttelse af kunstige øer, installationer og anlæg;
 - ii) videnskabelig havforskning;
 - iii) beskyttelse og bevarelse af havmiljøet;
 - c) andre rettigheder og forpligtelser som fastsat i denne konvention.

2. Ved udøvelsen af sine rettigheder og opfyldelsen af sine pligter i henhold til denne konvention skal kyststaten tage behørigt hensyn til andre staters rettigheder og pligter og forholde sig på en måde, som er forenelig med denne konventions bestemmelser.

3. De i denne artikel omhandlede rettigheder med hensyn til havbunden og undergrunden udøves i overensstemmelse med kapitel VI.

Artikel 57

Bredden af den eksklusive økonomiske zone

Den eksklusive økonomiske zone må ikke strække sig ud over 200 sømil fra de basislinier, fra hvilke søterritoriets bredde måles.

Artikel 58

Andre staters rettigheder og pligter i den eksklusive økonomiske zone

1. I den eksklusive økonomiske zone nyder alle stater, kyststater såvel som indlandsstater, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne konvention, de i artikel 87 omhandlede friheder til sejlads og overflyvning, udlægning af undersøiske kabler og rørledninger samt anden international retmæssig anvendelse af det åbne hav, der er knyttet til disse friheder, såsom anvendelse af havet i forbindelse med skibsfart, luftfart, undersøiske kabler og rørledninger, og som er forenelige med denne konventions øvrige bestemmelser.

2. Artikel 88 til 115 og andre relevante folkeretlige regler finder anvendelse på den eksklusive økonomiske zone i det omfang, de ikke er uforenelige med dette kapitel.

3. Stater skal ved udøvelsen af deres rettigheder og opfyldelsen af deres pligter i den eksklusive økonomiske zone ifølge denne konvention tage behørigt hensyn til kyststatens rettigheder og pligter og skal overholde love og forskrifter udstedt af kyststaten i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser og andre folkeretlige regler, for så vidt de ikke er uforenelige med dette kapitel.

Artikel 59

Grundlaget for løsning af konflikter vedrørende tillæggelsen af rettigheder og jurisdiktion i den eksklusive økonomiske zone

I tilfælde, hvor denne konvention ikke tillægger kyststaten eller andre stater rettigheder eller jurisdiktion inden for den eksklusive økonomiske zone, og der opstår en konflikt mellem kyststatens og en anden stats eller andre staters interesser, bør konflikten løses på grundlag af ret og billighed, i lyset af alle relevante omstændigheder og under hensyn til betydningen af de pågældende interesser såvel for parterne som for det internationale samfund som helhed.

Artikel 60

Kunstige øer, installationer og anlæg i den eksklusive økonomiske zone

1. Kyststaten har i den eksklusive økonomiske zone eneret til at bygge, give tilladelse til og regulere opførelsen, driften og brugen af:

- a) kunstige øer;
- b) installationer og anlæg med de formål, som er fastsat i artikel 56 eller med andre økonomiske formål;

c) installationer og anlæg, som kan gribe forstyrrende ind i kyststatens udøvelse af sine rettigheder i denne zone.

2. Kyststaten skal have eksklusiv jurisdiktion over sådanne kunstige øer, installationer og anlæg, herunder jurisdiktion med hensyn til told-, afgifts-, sundheds-, sikkerheds- og indvandringslove og -forskrifter.

3. Der skal gives behørig meddelelse om opførelsen af sådanne kunstige øer, installationer eller anlæg, og der skal opretholdes permanente anordninger, som giver advarsel om deres tilstedeværelse. Enhver installation eller ethvert anlæg, som er forladt eller ikke mere er i brug, skal fjernes for at sikre sejladsen under behørig hensyntagen til almindeligt anerkendte internationale normer fastlagt i denne forbindelse af den kompetente internationale organisation. En sådan fjernelse skal også tage behørigt hensyn til fiskeriet, beskyttelsen af havmiljøet og andre staters rettigheder og pligter. Passende offentliggørelse skal gives om dybde, position og dimensioner for enhver installation eller ethvert anlæg, som ikke er fuldstændigt fjernet.

4. Kyststaten kan om nødvendigt etablere rimelige sikkerhedszoner rundt om sådanne kunstige øer, installationer og anlæg, inden for hvilke den kan tage passende forholdsregler for at sikre såvel sejladsens som de kunstige øers, installationers og anlægs sikkerhed.

5. Kyststaten skal fastsætte bredden af sikkerhedszonerne under hensyn til gældende internationale normer. Disse zoner skal udformes på en sådan måde, at de har en rimelig forbindelse med de kunstige øers, installationers eller anlægs art og funktion. Bredden af sikkerhedszonerne rundt om dem må ikke overstige 500 meter, beregnet fra noget punkt på deres ydre kant, undtagen hvor dette er tilladt ifølge almindeligt anerkendte internationale normer eller anbefalet af den kompetente internationale organisation. Behørig meddelelse skal gives om udstrækningen af sikkerhedszoner.

6. Alle skibe skal respektere disse sikkerhedszoner og skal overholde almindeligt anerkendte internationale normer vedrørende sejlads i nærheden af kunstige øer, installationer, anlæg og sikkerhedszoner.

7. Kunstige øer, installationer, anlæg og sikkerhedszonerne rundt om disse må ikke etableres, hvor de kan virke forstyrrende på brugen af anerkendte sejlruiter af væsentlig betydning for international sejlads.

8. Kunstige øer, installationer og anlæg besidder ikke ø-status. De har intet søterritorium, og deres tilstedeværelse berører ikke afgrænsningen af søterritoriet, den eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsoklen.

Artikel 61

Bevarelse af de levende ressourcer

1. Kyststaten skal fastsætte de tilladte fangstmængder af de levende ressourcer i sin eksklusive økonomiske zone.

2. Kyststaten skal under hensyntagen til det mest pålidelige videnskabelige materiale, der står til dens rådighed, gennem passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger sikre, at opretholdelsen af de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone ikke bringes i fare ved overudnyttelse. Efter behov skal kyststaten og kompetente internationale organisationer, det være sig lokale, regionale eller globale, samarbejde herom.

3. Sådanne foranstaltninger skal ligeledes være udformet med henblik på at bevare eller genoprette bestandene af udnyttede arter på niveauer, som kan give det største vedvarende udbytte, under hensyntagen til relevante miljømæssige og økonomiske faktorer, herunder de økonomiske behov hos kystfiskersamfund og udviklingslandes særlige behov, samt under hensyntagen til fiskerimønstre, bestandenes indbyrdes afhængighed og almindeligt anbefalede internationale minimumsnormer, det være sig lokale, regionale eller globale.

4. Når kyststaten træffer sådanne foranstaltninger, skal den tage hensyn til virkningerne på arter, som er knyttet til eller afhængige af udnyttede arter, med henblik på at bevare eller genoprette bestandene af sådanne tilknyttede eller afhængige arter på eller over niveauer, hvor deres reproduktion ikke kan blive alvorligt truet.

5. Tilgængelige videnskabelige oplysninger, statistikker over fangst- og fiskeindsats og andre relevante data for bevarelsen af fiskebestandene skal stilles til rådighed og udveksles regelmæssigt gennem kompetente internationale organisationer, det være sig lokale, regionale eller globale, efter behov og med deltagelse af alle de berørte stater, herunder stater, hvis statsborgere har tilladelse til at fiske i den eksklusive økonomiske zone.

Artikel 62

Udnyttelse af de levende ressourcer

1. Kyststaten skal med forbehold af artikel 61 fremme den optimale udnyttelse af de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone.

2. Kyststaten skal fastsætte sin kapacitet for udnyttelsen af de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone. Hvor kyststaten ikke har kapacitet til at udnytte hele den tilladte fangstmængde, skal den ved aftale eller andre arrangementer og ifølge de i stk. 4 omhandlede vilkår, betingelser, love og forskrifter give andre stater adgang til overskuddet af den tilladte fangstmængde under særlig hensyntagen til artikel 69 og 70, særligt i forhold til de deri omhandlede udviklingslande.

3. Kyststaten skal, når den ifølge denne artikel giver andre stater adgang til sin eksklusive økonomiske zone, tage alle relevante faktorer i betragtning, herunder, bl.a., betydningen af områdets levende ressourcer for vedkommende kyststats økonomi og dens øvrige nationale interesser, artikel 69 og 70, udviklingslandenes behov i det lokale eller regionale område for at udnytte dele af overskuddet og behovet for at formindske økonomisk forvriddning i stater, hvis statsborgere efter sædvane har drevet fiskeri i zonen, eller som har gjort sig væsentlige bestræbelser inden for forskning og identifikation af bestandene.

4. Andre staters statsborgere, som driver fiskeri i den eksklusive økonomiske zone, skal overholde de bevarelsesforanstaltninger og andre vilkår og betingelser, der er fastsat i kyststatens love og forskrifter. Disse love og forskrifter skal være i overensstemmelse med denne konvention og kan bl.a. omfatte følgende:

- a) udstedelse af licenser til fiskere, fiskefartøjer og fangstredskaber, herunder betaling af gebyrer og andre former for godtgørelse, som, hvor der er tale om udviklingskyststater, kan bestå af passende kompensation til fiskeindustrien inden for finansiering, udstyr og teknologi;
- b) fastsættelse af, hvilke arter der må fanges, fangstkvoter, det være sig i relation til bestemte bestande eller grupper af bestande eller fangstmængder pr. fartøj inden for et bestemt tidsrum eller til fangstmængden for nogen stats statsborgere i løbet af et nærmere angivet tidsrum;
- c) regulering af fangstsæsoner og fiskeriområder, type, størrelse og omfang af redskaber, samt type, størrelse og antal af de fiskefartøjer, som må benyttes;
- d) fastsættelse af alder og størrelse for fisk og andre arter, som må fanges;
- e) angivelse af, hvilke oplysninger der kræves om fiskefartøjer, herunder statistik for fangstmængde og -indsats, og fartøjspositionsberetninger;
- f) forpligtelse til, med kyststatens bemyndigelse og under dennes kontrol, at udføre og regulere nærmere angivne fiskeriforskningsprogrammer, herunder indsamle og fordele fangstprøver og rapportere om videnskabelige data i forbindelse hermed;
- g) kyststatens placering af observatører eller praktikanter ombord på sådanne fartøjer;
- h) landing af hele eller en del af sådanne fartøjers fangstmængde i kyststatens havne;
- i) vilkår og betingelser i forbindelse med joint ventures eller andre samarbejdsarrangementer;

- j) krav til uddannelse af personale og overførsel af fiskeriteknologi, herunder styrkelse af kyststatens fiskeriforskningskapacitet;
- k) håndhævelsesprocedurer.

5. Kyststater skal give behørig underretning om love og forskrifter vedrørende bevarelse og forvaltning.

Artikel 63

Bestande, der forekommer inden for to eller flere kyststaters eksklusive økonomiske zoner eller både inden for den eksklusive økonomiske zone og i et område, der støder op til denne

1. Hvor samme bestand eller bestande af tilknyttede arter forekommer inden for to eller flere kyststaters eksklusive økonomiske zoner, skal disse stater søge, enten direkte eller gennem passende lokale eller regionale organisationer, at nå til enighed om de nødvendige foranstaltninger med henblik på at koordinere og sikre bevarelsen og udviklingen af sådanne bestande, uden at dette berører de øvrige bestemmelser i dette kapitel.

2. Hvor den samme bestand eller de samme bestande af tilknyttede arter forekommer både inden for den eksklusive økonomiske zone og i et område, som støder op til zonen, skal kyststaten og stater, som driver fiskeri af sådanne bestande i det tilstødende område, søge, enten direkte eller gennem passende lokale eller regionale organisationer, at nå til enighed om de nødvendige foranstaltninger med henblik på bevarelsen af disse bestande i det tilstødende område.

Artikel 64

Stærkt vandrende arter

1. Kyststaten og andre stater, hvis statsborgere i området driver fiskeri efter de i bilag I omhandlede stærkt vandrende arter, skal samarbejde direkte eller gennem passende internationale organisationer med henblik på at sikre bevarelsen af og fremme den optimale udnyttelse af sådanne arter overalt i området, både inden for og uden for den eksklusive økonomiske zone. I områder, hvor der ikke findes en passende international organisation, skal kyststaten og andre stater, hvis statsborgere udnytter disse arter i det pågældende område, samarbejde med henblik på at etablere en sådan organisation og deltage i dens arbejde.

2. Stk. 1 finder anvendelse i tilslutning til de andre bestemmelser i dette kapitel.

Artikel 65

Havpattedyr

Intet i dette kapitel begrænser kyststatens ret, eller i givet fald en international organisations kompetence, til at forbyde, indskrænke eller regulere udnyttelsen af havpattedyr på en strengere måde end foreskrevet i dette kapitel. Stater skal samarbejde med henblik på bevarelsen af havpattedyr og skal i særlig grad gennem de passende internationale organisationer arbejde med henblik på bevarelse, forvaltning og studium af hvaler.

Artikel 66

Anadrome bestande

1. Stater, i hvis floder anadrome bestande har deres oprindelse, skal have den primære interesse i og ansvar for sådanne bestande.

2. Den stat, i hvilken anadrome bestande har deres oprindelse, skal sikre bevarelsen af disse gennem indførelse af passende reguleringsforanstaltninger for fiskeri i alle farvande, som ligger inden for de ydre grænser af dens eksklusive økonomiske zone, og for det i stk. 3, litra b), omhandlede fiskeri. Oprindelsesstaten kan, efter konsultationer med de i stk. 3 og 4 nævnte andre stater, som driver fiskeri af disse bestande, fastsætte samlede tilladte fangstmængder for bestande, som har deres oprindelse i dens floder.

3.

- a) Fiskeri af anadrome bestande må kun drives i farvande, som ligger inden for de ydre grænser af eksklusive økonomiske zoner, undtagen i tilfælde, hvor denne bestemmelse vil medføre økonomisk forvriddning for en anden stat end oprindelsesstaten. Med hensyn til fiskeri uden for de ydre grænser af den eksklusive økonomiske zone skal de pågældende stater afholde konsultationer med henblik på at nå til enighed om vilkår og betingelser for sådant fiskeri, under behørig hensyntagen til kravene om bevarelse og oprindelsesstatens behov for disse bestande.
- b) Oprindelsesstaten skal medvirke til at formindske økonomisk forvriddning i sådanne andre stater, som driver fiskeri efter disse bestande, under hensyntagen til sådanne staters normale fangstmængde og udnyttelsesmetoder samt til alle områder, inden for hvilke sådant fiskeri har fundet sted.
- c) Oprindelsesstaten skal for så vidt angår udnyttelsen af bestande, som har deres oprindelse i dens floder, vise særligt hensyn til de i litra b) omhandlede stater, som efter aftale med oprindelsesstaten deltager i foranstaltninger til fornyelse af anadrome bestande, især ved at deltage i finansieringen af disse foranstaltninger.
- d) Håndhævelse af forskrifter vedrørende anadrome bestande uden for den eksklusive økonomiske zone skal ske ved aftale mellem oprindelsesstaten og de øvrige berørte stater.

4. I tilfælde, hvor anadrome bestande vandrer ind i eller gennem farvande, som ligger inden for en anden stats end oprindelsesstatens eksklusive økonomiske zones ydre grænser, skal denne anden stat samarbejde med oprindelsesstaten med henblik på bevarelse og forvaltning af sådanne bestande.

5. Den stat, i hvilken anadrome bestande har deres oprindelse, og andre stater, som driver fiskeri efter disse bestande, skal træffe foranstaltninger til gennemførelsen af denne artikel, efter behov gennem regionale organisationer.

Artikel 67

Katadrome arter

1. En kyststat, i hvis farvande katadrome arter tilbringer den største del af deres livscyklus, skal have ansvaret for forvaltningen af disse arter og skal sikre, at vandrende fisk kan komme ind og ud af disse farvande.

2. Udnyttelse af katadrome arter må kun ske i farvande, som ligger inden for de ydre grænser af eksklusive økonomiske zoner. Udnyttelsen i eksklusive økonomiske zoner skal finde sted i henhold til denne artikel og de øvrige bestemmelser i denne konvention vedrørende fiskeri i disse zoner.

3. I tilfælde, hvor katadrome fisk vandrer gennem en anden stats eksklusive økonomiske zone, enten som yngel eller kønsmodne fisk, skal forvaltningen, herunder udnyttelsen, af sådanne fisk reguleres i henhold til aftale mellem den i stk. 1 omhandlede stat og vedkommende anden stat. En sådan aftale skal sikre en rationel forvaltning af arterne og tage hensyn til den i stk. 1 nævnte stats ansvar for opretholdelsen af disse arter.

Artikel 68

Sedentære arter

Dette kapitel finder ikke anvendelse på sedentære arter som defineret i artikel 77, stk. 4.

Artikel 69

Indlandsstaters rettigheder

1. Indlandsstater skal i overensstemmelse med denne artikel og artikel 61 og 62, på et retfærdigt grundlag, have ret til at deltage i udnyttelsen af en passende del af overskuddet af de levende ressourcer i eksklusive økonomiske zoner henhørende under kyststater i samme lokale eller regionale område, under hensyntagen til alle de pågældende staters relevante økonomiske og geografiske forhold.

2. Betingelserne og formen for en sådan deltagelse skal fastsættes af vedkommende stater gennem bilaterale, lokale eller regionale aftaler, under hensyntagen til bl.a.:

- a) behovet for at undgå ugunstige indvirkninger på kyststaternes fiskerisamfund eller fiskeindustri;
- b) den udstrækning, i hvilken indlandsstaten, i overensstemmelse med denne artikel, ifølge eksisterende bilaterale, lokale eller regionale aftaler deltager eller er berettiget til at deltage i udnyttelsen af de levende ressourcer i andre kyststaters eksklusive økonomiske zoner;
- c) den udstrækning, i hvilken andre indlandsstater og geografisk forfordelte stater deltager i udnyttelsen af de levende ressourcer i kyststatens eksklusive økonomiske zone og det deraf følgende behov for at undgå at udsætte nogen enkelt kyststat eller en del heraf for en særlig byrde;
- d) det ernæringsmæssige behov hos de respektive staters befolkninger.

3. Når en kyststats udnyttelseskapacitet nærmer sig et punkt, som vil kunne sætte den i stand til at udnytte hele den tilladte fangstmængde af de levende ressourcer i dens eksklusive økonomiske zone, skal den og vedkommende andre stater samarbejde om etableringen af retfærdige ordninger på et bilateralt, lokalt eller regionalt grundlag med henblik på at tillade, at udviklingslande, som er indlandsstater, i samme lokale eller regionale område deltager i udnyttelsen af de levende ressourcer i eksklusive økonomiske zoner, som henhører under kyststater i det lokale eller regionale område, på en sådan måde, som forholdene taget i betragtning måtte findes passende, og på vilkår, som er tilfredsstillende for alle parter. Ved gennemførelsen af denne bestemmelse skal der ligeledes tages hensyn til de i stk. 2 nævnte faktorer.

4. Ifølge denne artikel skal udviklede indlandsstater kun være berettigede til at deltage i udnyttelsen af de levende ressourcer i udviklede kyststaters eksklusive økonomiske zoner i samme lokale eller regionale område under hensyntagen til, i hvilken udstrækning kyststaten, ved at give andre stater adgang til de levende ressourcer i sin eksklusive økonomiske zone, har taget behovet for at formindske ugunstige indvirkninger på fiskerisamfund og økonomisk forvriddning i stater, hvis statsborgere efter sædvane har drevet fiskeri i denne zone, i betragtning.

5. De ovennævnte bestemmelser griber ikke ind i ordninger, som måtte være aftalt i lokale eller regionale områder, hvor kyststaterne kan overdrage indlandsstater i samme lokale eller regionale område lige rettigheder eller fortrinsrettigheder til udnyttelsen af de levende ressourcer i deres eksklusive økonomiske zoner.

Artikel 70

Geografisk forfordelte staters rettigheder

1. Geografisk forfordelte stater skal i overensstemmelse med denne artikel og artikel 61 og 62 have ret til, på et ligeligt grundlag, at deltage i udnyttelsen af en passende del af overskuddet af de levende ressourcer i eksklusive økonomiske zoner henhørende under kyststater i samme lokale eller regionale område, under hensyntagen til alle de pågældende staters relevante økonomiske og geografiske forhold.

2. I dette kapitel betyder »geografisk forfordelte stater« kyststater, herunder stater, som grænser op til lukkede eller delvis lukkede have, hvis geografiske beliggenhed gør dem afhængige af udnyttelsen af de levende ressourcer i andre staters eksklusive økonomiske zoner i det lokale eller regionale område med henblik på at skaffe tilstrækkelige forsyninger af fisk til ernæringen af deres befolkninger eller dele deraf, samt kyststater, som ikke kan gøre krav på egne eksklusive økonomiske zoner.

3. Betingelserne og formen for en sådan deltagelse skal fastsættes af vedkommende stater gennem bilaterale, lokale eller regionale aftaler, under hensyntagen til bl.a.:

- a) behovet for at undgå ugunstige indvirkninger på kyststaternes fiskerisamfund eller fiskeindustrier;
- b) den udstrækning, i hvilken en geografisk forfordelt stat i overensstemmelse med denne artikel, ifølge eksisterende bilaterale, lokale eller regionale aftaler deltager eller er berettiget til at deltage i udnyttelsen af levende ressourcer i andre kyststaters eksklusive økonomiske zoner;

- c) den udstrækning, i hvilken andre geografisk forfordelte stater og indlandsstater deltager i udnyttelsen af de levende ressourcer i kyststatens eksklusive økonomiske zone og det deraf følgende behov for at undgå en særlig byrde for nogen enkelt kyststat eller en del af den;
- d) de ernæringsmæssige behov hos de respektive staters befolkninger.

4. Når en kyststats udnyttelseskapacitet nærmer sig et punkt, som vil kunne sætte den i stand til at udnytte hele den tilladte fangstmængde af de levende ressourcer i dens eksklusive økonomiske zone, skal den og vedkommende andre stater samarbejde om etableringen af retfærdige ordninger på et bilateralt, lokalt eller regionalt grundlag med henblik på at tillade, at geografisk forfordelte udviklingslande i samme lokale eller regionale område deltager i udnyttelsen af de levende ressourcer i eksklusive økonomiske zoner, henhørende under kyststater i det lokale eller regionale område, på en sådan måde, som forholdene taget i betragtning måtte findes passende, og på vilkår, som er tilfredsstillende for alle parter. Ved gennemførelsen af denne bestemmelse skal der ligeledes tages hensyn til de i stk. 3 nævnte faktorer.

5. Ifølge denne artikel skal udviklede geografisk forfordelte stater kun være berettiget til at deltage i udnyttelsen af de levende ressourcer i udviklede kyststaters eksklusive økonomiske zoner i samme lokale eller regionale område under hensyntagen til, i hvilken udstrækning kyststaten, ved at give andre stater adgang til de levende ressourcer i sin eksklusive økonomiske zone, har taget behovet for at formindske ugunstige indvirkninger på fiskerisamfund og økonomisk forvriddning i stater, hvis statsborgere efter sædvane har drevet fiskeri i denne zone, i betragtning.

6. De ovennævnte bestemmelser griber ikke ind i ordninger, som måtte være aftalt i lokale eller regionale områder, hvor kyststaterne kan overdrage geografisk forfordelte stater i samme lokale eller regionale område lige rettigheder eller fortrinsrettigheder til udnyttelsen af de levende ressourcer i deres eksklusive økonomiske zoner.

Artikel 71

Tilfælde, hvor artikel 69 og 70 ikke er anvendelige

Artikel 69 og 70 finder ikke anvendelse på en kyststat, hvis økonomi i afgørende grad er afhængig af udnyttelsen af de levende ressourcer i dens eksklusive økonomiske zone.

Artikel 72

Begrænsninger i overførsel af rettigheder

1. De i artikel 69 og 70 omhandlede rettigheder til at udnytte levende ressourcer må ikke, medmindre andet er aftalt af vedkommende stater, direkte eller indirekte overføres til tredjestater eller disses statsborgere ved forpagtning eller licens, ved indgåelse af joint ventures eller på nogen anden måde, der har virkning som en sådan overførsel.

2. Førnævnte bestemmelse udelukker ikke vedkommende stater fra at opnå teknisk eller finansiel hjælp fra tredjestater eller internationale organisationer med henblik på at lette udøvelsen af rettighederne i henhold til artikel 69 og 70, forudsat at det ikke har den i stk. 1 nævnte virkning.

Artikel 73

Håndhævelse af kyststatens love og forskrifter

1. Kyststaten kan i udøvelsen af sine suveræne rettigheder til at udforske, udnytte, bevare og forvalte de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone træffe sådanne forholdsregler, herunder bording, inspektion, tilbageholdelse og andre retsskridt, som måtte være nødvendige for at sikre overholdelse af de love og forskrifter, som den har udstedt i overensstemmelse med denne konvention.

2. Opbragte eller tilbageholdte fartøjer og deres besætninger skal omgående frigives mod passende kaution eller anden sikkerhedsstillelse.

3. Kyststatens straffeforanstaltninger for overtrædelse af fiskerilove og -forskrifter i den eksklusive økonomiske zone må ikke, medmindre der foreligger aftaler mellem de pågældende stater om det modsatte, omfatte fængsling eller nogen anden form for korporlig afstraffelse.

4. I tilfælde af opbringning eller tilbageholdelse af fremmede fartøjer skal kyststaten, gennem passende kanaler, omgående underrette flagstaten om, hvilke foranstaltninger, der er truffet, såvel som om enhver straf, der i den anledning måtte være pålagt.

Artikel 74

Afgrænsning af den eksklusive økonomiske zone mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden

1. Afgrænsningen af den eksklusive økonomiske zone mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden, skal ske ved aftale på grundlag af folkeretten, som anført i artikel 38 i statuten for Den Internationale Domstol, med henblik på at nå frem til en rimelig løsning.

2. Såfremt der ikke inden for et rimeligt tidsrum kan komme en aftale i stand, skal de pågældende stater anvende de i kapitel XV foreskrevne procedurer.

3. De pågældende stater skal, indtil den i stk. 1 omhandlede aftale foreligger, i forståelsens og samarbejdets ånd bestræbe sig mest muligt på at aftale foreløbige ordninger af praktisk art samt på i denne overgangsperiode ikke at hindre eller bringe opnåelsen af den endelige aftale i fare. Sådanne ordninger griber ikke ind i den endelige afgrænsning.

4. I tilfælde, hvor der foreligger en aftale mellem de pågældende stater, skal spørgsmål vedrørende afgrænsningen af den eksklusive økonomiske zone afgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 75

Søkort og lister med geografiske koordinater

1. I overensstemmelse med dette kapitel skal den eksklusive økonomiske zones ydre grænselinier, og afgrænsningen foretaget i overensstemmelse med artikel 74 fremgå af søkort i tilstrækkelig stor målestok til at bestemme deres position. Hvor det måtte findes hensigtsmæssigt, kan lister over geografiske punktkoordinater med angivelse af geodætisk datum erstatte sådanne ydre grænselinier eller afgrænsningslinier.

2. Kyststaten skal behørigt offentliggøre sådanne søkort eller lister over geografiske koordinater og skal deponere en kopi af sådanne søkort eller lister hos De Forenede Nationers generalsekretær.

KAPITEL VI

KONTINENTALSOKLEN

Artikel 76

Definition af kontinentalsoklen

1. En kyststats kontinentalsokkel omfatter havbunden i de undersøiske områder, der i hele den naturlige forlængelse af dens landterritorium strækker sig ud over søterritoriet, til yderkanten af kontinentalmargenen, eller til en afstand af 200 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, i tilfælde hvor kontinentalmargenens yderkant ikke strækker sig ud hertil.

2. En kyststats kontinentalsokkel må ikke strække sig ud over de grænser, der er fastsat i stk. 4-6.

3. Kontinentalmargenen omfatter den undersøiske forlængelse af kyststatens landmassiv og består af den til soklen, skrånningen og hævnningen hørende havbund og undergrund. Den omfatter ikke dybhavs bunden med dens undersøiske bjergkæder eller dens undergrund.

4.

- a) For så vidt angår denne konvention skal kyststaten fastsætte kontinentalmarginens yderkant overalt, hvor marginen strækker sig ud over 200 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, ved enten:
- i) en linie trukket i overensstemmelse med stk. 7 på grundlag af de yderste faste punkter, i hvilke tykkelsen af faste sedimenter er mindst 1 procent af den korteste afstand fra et sådant punkt til foden af kontinentalskråningen; eller
 - ii) en linie trukket i overensstemmelse med stk. 7 på grundlag af faste punkter, som er beliggende højst 60 sømil fra foden af kontinentalskråningen.
- b) Såfremt andet ikke kan godtgøres, skal foden af kontinentalskråningen fastsættes som det punkt, hvor der er den største ændring i hældningsgraden ved skråningens basis.

5. De faste punkter omfattende linien for kontinentalsoklens yderpunkter på havbunden draget i overensstemmelse med stk. 4, litra a), i) og ii), skal enten ikke ligge mere end 350 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, eller skal ikke ligge mere end 100 sømil fra 2.500 meter-isobathen, som er en linie, der forbinder dybder på 2.500 meter.

6. Uanset stk. 5 må kontinentalsoklens ydergrænser på undersøiske bjergkæder ikke være mere end 350 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles. Dette stk. finder ikke anvendelse på undersøiske hævnings, som er naturlige bestanddele af kontinentalmarginen, såsom dens plateauer, forhøjninger, højderygge, banker og udløbere.

7. Kyststaten skal drage de ydre grænser for sin kontinentalsokkel, hvor denne sokkel strækker sig ud over 200 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, ved hjælp af rette linier med en længde på højst 60 sømil, og som forbinder faste punkter, fastlagt ved hjælp af bredde- og længdegradskoordinater.

8. Oplysninger om grænserne for den del af kontinentalsoklen, der strækker sig ud over 200 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles, skal af kyststaten forelægges for Kommissionen for Kontinentalsoklens Grænser nedsat i henhold til bilag II på grundlag af ligelig geografisk repræsentation. Kommissionen skal fremsætte henstillinger til kyststaterne om anliggende vedrørende fastlæggelsen af de ydre grænser for deres kontinentalsokkel. Grænserne for soklen fastlagt af en kyststat på grundlag af disse henstillinger er endelige og bindende.

9. Kyststaten skal hos De Forenede Nationers generalsekretær deponere søkort og relevante oplysninger, herunder geodætisk datum, som permanent beskriver de ydre grænser for dens kontinentalsokkel. Generalsekretæren skal sørge for behørig offentliggørelse af disse dokumenter.

10. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke spørgsmålet om afgrænsning af kontinentalsoklen mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden.

Artikel 77

Kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen

1. Kyststaten udøver suveræne rettigheder over kontinentalsoklen for så vidt angår efterforskningen af den og udnyttelsen af dens naturlige ressourcer.

2. De i stk. 1 nævnte rettigheder er eksklusive i den forstand, at hvis kyststaten ikke efterforsker kontinentalsoklen eller udnytter dens naturlige ressourcer, må ingen foretage disse aktiviteter uden kyststatens udtrykkelige samtykke.

3. Kyststatens rettigheder til kontinentalsoklen er ikke betinget af effektiv eller formel okkupation, eller af nogen udtrykkelig erklæring.

4. De i dette kapitel nævnte naturlige ressourcer består af havbundens og undergrundens mineralske og andre ikke-levende forekomster samt levende organismer, som tilhører sedentære arter, dvs. at de, når de er fangstmodne, enten er fastsiddende på eller under havbunden, eller er ude af stand til at bevæge sig uden at være i stadig fysisk berøring med havbunden eller undergrunden.

Artikel 78

Retlig status for de overliggende farvande og luftrummet, og andre staters rettigheder og friheder

1. Kyststatens rettigheder over kontinentalsoklen påvirker ikke den retlige status for de overliggende farvande eller luftrummet over disse farvande.

2. Kyststatens udøvelse af rettigheder over kontinentalsoklen må ikke gribe ind i eller medføre nogen uberettiget krænkelse af sejladsen eller andre staters rettigheder eller friheder som foreskrevet i denne konvention.

Artikel 79

Undersøiske kabler og rørledninger på kontinentalsoklen

1. Alle stater er berettiget til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger på kontinentalsoklen i overensstemmelse med denne artikel.

2. Med forbehold af sin ret til at træffe rimelige foranstaltninger med henblik på efterforskning af kontinentalsoklen, udnyttelse af dens naturlige ressourcer og forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra rørledninger, må kyststaten ikke hindre udlægning eller vedligeholdelse af sådanne kabler eller rørledninger.

3. Linieføringen for udlægningen af sådanne rørledninger på kontinentalsoklen skal godkendes af kyststaten.

4. Intet i dette kapitel påvirker kyststatens ret til at fastsætte regler for kabler eller rørledninger, som fortsætter ind på dens land- eller søterritorium, eller dens jurisdiktion over kabler eller rørledninger bygget eller benyttet i forbindelse med efterforskningen af dens kontinentalsokkel eller udnyttelsen af dens ressourcer eller driften af kunstige øer, installationer og anlæg under dens jurisdiktion.

5. Stater skal ved udlægning af undersøiske kabler eller rørledninger tage behørigt hensyn til allerede placerede kabler eller rørledninger. I særdeleshed må der ikke gøres indskrænkning i mulighederne for at reparere eksisterende kabler eller rørledninger.

Artikel 80

Kunstige øer, installationer og anlæg på kontinentalsoklen

Artikel 60 finder tilsvarende anvendelse på kunstige øer, installationer og anlæg på kontinentalsoklen.

Artikel 81

Boringer i kontinentalsoklen

Kyststaten har den eksklusive ret til at give tilladelse til og regulere boringer i kontinentalsoklen til ethvert formål.

Artikel 82

Betalinger og bidrag for udnyttelsen af kontinentalsoklen uden for 200 sømil

1. Kyststaten skal betale eller bidrage in natura for udnyttelsen af de ikke-levende ressourcer i kontinentalsoklen uden for 200 sømil fra de basislinier, hvorfra bredden af søterritoriet måles.

2. Betalingerne og bidragene skal erlægges årligt under hensyn til et udvindingssteds samlede produktion efter de første fem års produktion det pågældende sted. I det sjette år skal betalings- eller bidragssatsen andrage 1 procent af værdien eller omfanget af produktionen på udvindingsstedet. Satsen skal stige med 1 procent for hvert følgende år indtil det tolvte år og skal derefter forblive 7 procent. Produktion omfatter ikke ressourcer benyttet i forbindelse med udnyttelse.

3. Et udviklingsland, som er nettoimportør af en mineralsk ressource produceret fra dets kontinentalsokkel, er fritaget for at erlægge sådanne betalinger eller bidrag med hensyn til denne mineralske ressource.

4. Betalingerne eller bidragene skal erlægges til Myndigheden, som på grundlag af retfærdige delingskriterier skal fordele dem til de deltagende stater i denne konvention, under hensyntagen til udviklingslandenes interesser og behov, i særdeleshed de mindst udviklede og de udviklingslande, som er indlandsstater.

Artikel 83

Afgrænsning af kontinentalsoklen mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden

1. Afgrænsningen af kontinentalsoklen mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden, skal med henblik på at nå frem til en rimelig løsning ske ved aftale på grundlag af folkeretten, som anført i artikel 38 i statuten for Den Internationale Domstol.

2. Såfremt der ikke inden for et rimeligt tidsrum kan komme en aftale i stand, skal de pågældende stater anvende de i kapitel XV foreskrevne procedurer.

3. De pågældende stater skal indtil den i stk. 1 omhandlede aftale foreligger, i forståelsens og samarbejdets ånd bestræbe sig mest muligt på at aftale foreløbige ordninger af praktisk art samt på i denne overgangsperiode ikke at hindre eller bringe opnåelsen af den endelige aftale i fare. Sådanne ordninger berører ikke den endelige afgrænsning.

4. I tilfælde, hvor der foreligger en aftale mellem de pågældende stater, skal spørgsmål vedrørende afgrænsningen af kontinentalsoklen afgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 84

Søkort og lister med geografiske koordinater

1. Med forbehold af dette kapitel skal de ydre grænselinier for kontinentalsoklen og afgrænsningen foretaget i overensstemmelse med artikel 83 fremgå af søkort i tilstrækkelig stor målestok til at bestemme deres position. Hvor det måtte findes hensigtsmæssigt, kan lister over geografiske punktkoordinater med angivelse af geodætisk datum erstatte sådanne ydre grænselinier eller afgrænsningslinier.

2. Kyststaten skal behørigt offentliggøre sådanne søkort eller lister over geografiske koordinater og skal deponere en kopi heraf hos De Forenede Nationers generalsekretær og, for så vidt angår sådanne, som angiver kontinentalsoklens ydre grænselinjer, hos Myndighedens generalsekretær.

Artikel 85

Tunnelgravning

Dette kapitel gør ingen indskrænkning i kyststatens ret til at udnytte undergrunden ved tunnelgravning, uanset havdybden over undergrunden.

KAPITEL VII

DET ÅBNE HAV

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 86

Dette kapitels anvendelsesområde

Dette kapitel finder anvendelse på alle dele af havet, som ikke er omfattet af den eksklusive økonomiske zone, søterritoriet, en stats indre farvande eller en arkipelagstats arkipelagfarvande. Denne artikel medfører ingen indskrænkning i de friheder, som alle stater nyder i den eksklusive økonomiske zone i overensstemmelse med artikel 58.

Artikel 87

Friheden på det åbne hav

1. Det åbne hav er åbent for alle stater, såvel kyststater som indlandsstater. Friheden på det åbne hav udøves på de betingelser, som er fastsat i denne konvention og i andre folkeretlige regler. Den omfatter både for kyststater og indlandsstater bl.a.:

- a) frihed til sejlads;
- b) frihed til overflyvning;
- c) frihed til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger, dog med forbehold af kapitel VI;
- d) frihed til at anlægge kunstige øer og andre installationer, som er tilladt i henhold til folkeretten, dog med forhold af kapitel VI;
- e) frihed til fiskeri, dog med forbehold af betingelserne i afsnit 2;
- f) frihed til videnskabelig forskning, dog med forbehold af kapitel VI og XIII.

2. Disse friheder skal udøves af hver stat under behørig hensyntagen til andre staters interesser i udøvelse af friheden på det åbne hav samt under behørig hensyntagen til rettighederne i henhold til denne konvention med hensyn til aktiviteter i Området.

Artikel 88

Anvendelse af det åbne hav til fredelige formål

Det åbne hav skal være forbeholdt fredelige formål.

Artikel 89

Ugyldigheden af krav om suverænitæt over det åbne hav

Ingen stat kan retsgyldigt underlægge nogen del af det åbne hav sin suverænitæt.

Artikel 90

Retten til sejlads

Enhver stat har, hvad enten den er en kyststat eller en indlandsstat, ret til at lade skibe sejle under sit flag på det åbne hav.

Artikel 91

Skibes nationalitet

1. Enhver stat skal fastsætte betingelserne for at give skibe sin nationalitet, for registrering af skibe på sit territorium samt for retten til at føre sit flag. Skibe har den stats nationalitet, hvis flag de er berettiget til at føre. Der skal være en ægte forbindelse mellem staten og skibet.

2. Enhver stat skal til skibe, som den har givet retten til at føre sit flag, udstede dokumenter, der viser dette.

Artikel 92

Skibes status

1. Skibe er kun berettiget til at sejle under én stats flag, og bortset fra de undtagelsestilfælde, som udtrykkeligt er hjemlet ved internationale overenskomster eller i denne konvention, er de på det åbne hav alene undergivet denne stats jurisdiktion. Et skib må ikke ændre sit flag i løbet af en rejse eller under ophold i en anløbshavn, undtagen i tilfælde af reelt ejerskifte eller reel registreringsændring.

2. Et skib, som sejler under to eller flere staters flag og benytter disse efter forgodtbefindende, kan ikke påberåbe sig nogen af de pågældende nationaliteter over for nogen anden stat og kan sidestilles med et skib uden nationalitet.

Artikel 93

Skibe, som fører De Forenede Nationers, dens særorganisationers eller Den Internationale Atomenergiorganisations flag

De foregående artikler tager ikke stilling til spørgsmålet om adgangen for skibe, som benyttes i De Forenede Nationers, dens særorganisationers eller Den Internationale Atomenergiorganisations tjeneste, til at føre organisationens flag.

Artikel 94

Flagstatens pligter

1. Enhver stat skal effektivt udøve sin jurisdiktion og kontrol i administrative, tekniske og sociale anliggender over skibe, som fører dens flag.

2. I særdeleshed skal enhver stat:

- a) føre et skibsregister, som indeholder navne på og detaljerede oplysninger om skibe, som fører dens flag, bortset fra sådanne, som på grund af deres ringe størrelse er undtaget fra almindeligt anerkendte internationale regler; og
- b) udøve jurisdiktion i henhold til sit interne retssystem over ethvert skib, som fører dens flag, og over dets kaptajn, officerer og besætning med hensyn til administrative, tekniske og sociale anliggender, som vedrører skibet.

3. Enhver stat skal for skibe, som fører dens flag, træffe de foranstaltninger som er nødvendige for sikkerheden på havet, bl.a. med hensyn til:

- a) skibes bygning, udrustning og sødygtighed;
- b) bemanningen af skibe, arbejdsvilkår og besætningers uddannelse, under hensyntagen til gældende internationale aftaler;
- c) brugen af signaler, kommunikationstjeneste og forebyggelsen af sammenstød.

4. Disse foranstaltninger skal omfatte sådanne, som er nødvendige for at sikre:

- a) at ethvert skib, før registreringen og derefter med passende mellemrum, synes af en kvalificeret skibsinspektør og om bord har sådanne søkort, nautiske publikationer samt navigationsudstyr og -instrumenter, som er nødvendige for skibets sikre sejlads;
- b) at ethvert skib er under kommando af en kaptajn og officerer, som har de fornødne kvalifikationer, især med hensyn til sømandskab, navigation, kommunikation og skibsmaskintjeneste, og at besætningen i henseende til kvalifikationer og antal er passende til det pågældende skibs type, størrelse, maskineri og udrustning;
- c) at kaptajnen, officererne og, i fornødent omfang, besætningen er fuldt fortrolige med og forpligtet til at overholde de gældende internationale regler vedrørende sikkerheden til søs, forebyggelse af sammenstød, forebyggelse, begrænsning og kontrol af havforurening, samt radiokommunikationstjeneste.

5. Ved iværksættelsen af de i stk. 3 og 4 omhandlede foranstaltninger skal hver enkelt stat rette sig efter almindeligt anerkendte internationale regler, procedurer og praksis og tage ethvert skridt, som kan være nødvendigt for at sikre deres overholdelse.

6. En stat, som har sikre holdepunkter for at antage, at den rette jurisdiktion og kontrol over et skib ikke er udøvet, kan meddele flagstaten kendsgerningerne herom. Ved modtagelsen af en sådan meddelelse skal flagstaten lade sagen undersøge og, efter behov, tage ethvert nødvendigt skridt for at afhjælpe situationen.

7. Enhver stat skal foranledige, at der af eller under ledelse af en eller flere behørigt kvalificerede personer foretages en undersøgelse af enhver søulykke eller ethvert navigationsuheld på det åbne hav, hvori et skib, som fører dens flag, er impliceret, og som har medført at statsborgere i en anden stat har mistet livet eller er blevet alvorligt kvæstet, eller at der er sket alvorlig skade på en anden stats skibe eller installationer eller på havmiljøet. Flagstaten og den anden stat skal samarbejde om enhver undersøgelse, som sidstnævnte stat iværksætter af sådanne søulykker eller navigationsuheld.

Artikel 95

Krigsskibes immunitet på det åbne hav

Krigsskibe har på det åbne hav fuldstændig immunitet over for enhver anden end flagstatens jurisdiktion.

Artikel 96

Immunitet for skibe, som udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste

Skibe, som tilhører eller drives af en stat og som udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste, har på det åbne hav fuldstændig immunitet over for enhver anden end flagstatens jurisdiktion.

Artikel 97

Strafferetlig jurisdiktion i sager om sammenstød eller noget andet navigationsuheld

1. I tilfælde af sammenstød eller noget andet navigationsuheld i forbindelse med et skibs sejlads på det åbne hav, hvorved kaptajnen eller noget andet medlem af skibets besætning pådrager sig strafferetligt eller disciplinært ansvar, kan der kun indledes strafferetlige eller disciplinære skridt imod en sådan person for de retlige eller administrative myndigheder i flagstaten eller i den stat, i hvilken vedkommende person er statsborger.

2. I disciplinære sager er alene den stat, som har udstedt skibsførerbevis eller andet certifikat eller licens, berettiget til efter behørig rettergang at tilbagekalde sådanne beviser eller certifikater, selv om indehaveren ikke er statsborger i den pågældende stat.

3. Opbringning eller tilbageholdelse af skibet kan, selv som efterforskningsforanstaltning, ikke beordres af andre myndigheder end flagstatens.

Artikel 98

Pligten til at yde hjælp

1. Enhver stat skal, så vidt det kan ske uden alvorlig fare for skibet, besætningen eller passagererne, pålægge kaptajnen på et skib, som fører dens flag:

- a) at yde hjælp til enhver person i livsfare, som findes på havet;
- b) hurtigst muligt at komme nødstedte personer til undsætning, såfremt han underrettes om deres behov for hjælp, og for så vidt en sådan handling med rimelighed kan forventes af ham;
- c) efter et sammenstød at yde hjælp til det andet skib, dets besætning og passagerer samt, om muligt, at underrette det andet skib om navnet på hans eget skib, dets registreringshavn og den nærmeste havn, det vil anløbe.

2. Enhver kyststat skal fremme etableringen, driften og opretholdelsen af en hensigtsmæssig og effektiv eftersøgnings- og redningstjeneste af hensyn til sikkerheden på og over havet samt, hvor omstændighederne kræver det, ved gensidige regionale ordninger samarbejde med nabostater herom.

Artikel 99

Forbud mod slavetransport

Enhver stat skal træffe effektive foranstaltninger til at hindre og straffe slavetransport med skibe, der er berettigede til at føre dens flag, samt til at hindre ulovlig brug af dens flag til dette formål. Enhver slave, som søger tilflugt om bord på et skib, skal uanset det pågældende skibs flag uden videre være fri.

Artikel 100

Pligten til samarbejde om bekæmpelsen af sørøveri

Alle stater skal i størst muligt omfang samarbejde om bekæmpelsen af sørøveri på det åbne hav eller på andre steder uden for nogen stats jurisdiktion.

Artikel 101

Definition af sørøveri

Sørøveri omfatter enhver af følgende handlinger:

- a) enhver ulovlig voldshandling, tilbageholdelse eller plyndring, som i personligt øjemed begås af besætningen eller passagererne på et privat skib eller luftfartøj, og som er rettet:
 - i) på det åbne hav mod et andet skib eller luftfartøj eller mod personer eller ejendom om bord på et sådant skib eller luftfartøj;
 - ii) mod et skib, luftfartøj, personer eller ejendom på et område uden for nogen stats jurisdiktion;
- b) enhver frivillig deltagelse i et skibs eller luftfartøjs drift med viden om kendsgerninger, hvoraf det følger, at der er tale om et sørøverskib eller et piratluftfartøj;
- c) enhver tilskyndelse eller forsætlig bistand til de under litra a) eller b) anførte handlinger.

Artikel 102

Sørøveri begået af et krigsskib, statsskib eller statsluftfartøj, hvis besætning har gjort mytteri

Sørøveri, som defineret i artikel 101, begået af et krigsskib, statsskib eller statsluftfartøj, hvis besætning har gjort mytteri og overtaget skibets eller luftfartøjets ledelse, sidestilles med handlinger begået af et privat skib eller privat luftfartøj.

Artikel 103

Definition af et sørøverskib eller piratluftfartøj

Et skib eller et luftfartøj betragtes som et sørøverskib eller piratluftfartøj, dersom de personer, der effektivt udøver kontrol herover, har til hensigt at benytte det til udførelse af en af de i artikel 101 anførte handlinger. Det samme gælder, såfremt skibet eller luftfartøjet er blevet benyttet til at begå en sådan handling, så længe det kontrolleres af de personer, som er skyldige i den pågældende handling.

Artikel 104

Bevarelse eller fortabelse af et sørøverskibs eller piratluftfartøjs nationalitet

Et skib eller luftfartøj kan bevare sin nationalitet, uagtet det er blevet et sørøverskib eller piratluftfartøj. Spørgsmålet om bevarelse eller fortabelse af nationalitet afgøres på grundlag af lovgivningen i den stat, hvorfra den pågældende nationalitet hidrører.

Artikel 105

Opbringning af et sørøverskib eller piratluftfartøj

På det åbne hav eller på et hvilket som helst andet område uden for nogen stats jurisdiktion kan enhver stat opbringe et sørøverskib eller piratluftfartøj eller et skib eller et luftfartøj, som sørøvere eller flypirater har bemægtiget sig og har kontrol over, samt anholde personer og beslaglægge ejendom om bord. Domstolene i den stat, som har foretaget opbringningen, kan fastsætte de straffe, der skal idømmes, og kan ligeledes afgøre, hvilke skridt, der skal tages med hensyn til de pågældende skibe, luftfartøjer eller den pågældende ejendom, dog med forbehold af tredjemands rettigheder, når denne har handlet i god tro.

Artikel 106

Ansvar for opbringning uden tilstrækkeligt grundlag

Når et skib eller luftfartøj uden tilstrækkeligt grundlag er blevet opbragt som mistænkt for sørøveri, er den stat, som foretager opbringningen, ansvarlig over for den stat, hvis nationalitet skibet eller luftfartøjet har, for ethvert tab eller enhver skade som følge af opbringningen.

Artikel 107

Skibe og luftfartøjer, som er berettiget til at foretage opbringning for sørøveri

Opbringning for sørøveri kan kun foretages af krigsskibe eller militære luftfartøjer eller andre dertil bemyndigede skibe eller luftfartøjer, som er forsynet med ydre kendemærker, hvoraf det tydeligt fremgår, at de er i statstjeneste.

Artikel 108

Ulovlig handel med narkotika eller psykotrope stoffer

1. Alle stater skal samarbejde om bekæmpelsen af ulovlig handel med narkotika eller psykotrope stoffer, som drives af skibe på det åbne hav i strid med internationale konventioner.

2. Enhver stat, som har rimelig grund til at antage, at et skib, som fører dens flag, driver ulovlig handel med narkotika eller psykotrope stoffer, kan anmode om andre staters medvirken til at bekæmpe en sådan handel.

Artikel 109

Uautoriseret radiospredning fra det åbne hav

1. Alle stater skal samarbejde om bekæmpelsen af uautoriseret radiospredning fra det åbne hav.

2. I denne konvention betyder »uautoriseret radiospredning« den udsendelse af radio- og fjernsynsprogrammer, der i strid med internationale forskrifter finder sted fra et skib eller en installation på det åbne hav, og som er beregnet for almenheden, dog bortset fra udsendelse af nødsignaler.

3. Enhver person, som driver uautoriseret radiospredning, kan retsforfølges ved domstolene i:

- a) skibets flagstat;
- b) installationens registreringsstat;
- c) den stat, i hvilken den pågældende person er statsborger;
- d) enhver stat, hvor udsendelserne kan modtages; eller
- e) enhver stat, hvis autoriserede radiokommunikation forstyrres.

4. En stat, som har jurisdiktion ifølge stk. 3, kan, i overensstemmelse med artikel 110, på det åbne hav anholde enhver person eller opbringe ethvert skib, som driver uautoriseret radiospredning, og beslaglægge sendeudstyret.

Artikel 110

Retten til visitation

1. Medmindre andet er hjemlet i en traktat, må et krigsskib, som på det åbne hav møder et fremmed skib, med undtagelse af et skib, som er berettiget til fuldstændig immunitet i overensstemmelse med artikel 95 og 96, kun borde dette, såfremt der er et rimeligt grundlag for mistanke om:

- a) at skibet anvendes til sørøveri; eller
- b) at skibet anvendes til slavehandel;
- c) at skibet driver uautoriseret radiospredning, og krigsskibets flagstat har jurisdiktion ifølge artikel 109;
- d) at skibet er uden nationalitet; eller
- e) at skibet, skønt det fører et fremmed flag eller nægter at vise flag, i virkeligheden har samme nationalitet som krigsskibet.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde kan krigsskibet tage skridt til at få bekræftet skibets ret til at føre sit flag. I dette øjemed kan det sende en båd under kommando af en officer til det mistænkte skib. Hvis der efter gennemgang af papirerne fortsat er mistanke, kan der foretages en yderligere undersøgelse om bord på skibet; denne skal udføres med al mulig hensyntagen.

3. Såfremt mistanken viser sig ubegrundet, og forudsat det bordede skib ikke har begået nogen handling, der berettiger den, skal der ydes skibet erstatning for ethvert tab eller enhver skade, som måtte være blevet påført dette.

4. Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på militære luftfartøjer.

5. Disse bestemmelser finder ligeledes anvendelse på et hvilket som helst andet behørigt bemyndiget skib eller luftfartøj, som er forsynet med ydre kendemærker, hvoraf det tydeligt fremgår, at det er i statstjeneste.

Artikel 111

Retten til forfølgelse in continenti

1. Forfølgelse in continenti af et fremmed skib kan iværksættes, når kyststatens kompetente myndigheder har god grund til at tro, at skibet har overtrådt den pågældende stats love og forskrifter. Sådant forfølgelse skal påbegyndes, medens det fremmede skib eller en af dets både befinder sig i den forfølgende stats indre farvande, arkipelagfarvande, tilstødende zone eller på dets søterritorium, og kan kun fortsættes uden for søterritoriet eller den tilstødende zone, såfremt forfølgelsen ikke har været afbrudt. Det er ikke nødvendigt, at også det skib, som giver ordre til at standse, befinder sig på søterritoriet eller i en tilstødende zone på det tidspunkt, da det fremmede skib på søterritoriet eller i den tilstødende zone modtager ordren. Hvis det fremmede skib befinder sig i en tilstødende zone, som defineret i artikel 33, kan forfølgelsen kun iværksættes, såfremt der har fundet krænkelse sted af de rettigheder, til hvis beskyttelse zonen er oprettet.

2. Retten til forfølgelse in continenti finder tilsvarende anvendelse for overtrædelser i den eksklusive økonomiske zone eller på kontinentalsoklen, herunder i sikkerhedszoner omkring installationer på kontinentalsoklen, af de af kyststatens love og forskrifter, som finder anvendelse i overensstemmelse med denne konvention på den eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsoklen, herunder sådanne sikkerhedszoner.

3. Retten til forfølgelse in continenti ophører, så snart det forfulgte skib kommer ind på sin egen stats eller en tredjestats søterritorium.

4. Forfølgelse in continenti anses ikke for at være indledt, medmindre det forfølgende skib med sådanne praktiske hjælpemidler, som måtte stå til dets rådighed, har forvissat sig om, at det forfulgte skib eller en af dets både eller andre fartøjer, der arbejder sammen og bruger det forfulgte skib som moderskib, befinder sig inden for søterritoriets grænser eller, alt efter omstændighederne, inden for den tilstødende zone eller den eksklusive økonomiske zone eller over kontinentalsoklen. Forfølgelsen kan kun påbegyndes, efter at et synligt eller hørligt signal til standsning er afgivet i en afstand, som gør det muligt for det fremmede skib at se eller høre signalet.

5. Retten til forfølgelse in continenti kan kun udøves af krigsskibe eller militære luftfartøjer eller andre dertil bemyndigede skibe eller luftfartøjer, som er forsynet med ydre kendemærker, hvoraf det tydeligt fremgår, at de er i statstjeneste.

6. Hvor forfølgelse in continenti foretages af et luftfartøj:

- a) skal stk. 1 til 4 finde tilsvarende anvendelse.
- b) skal luftfartøjet, som giver ordre til at standse, selv aktivt forfølge skibet, indtil et af luftfartøjet tilkaldt skib eller luftfartøj fra kyststaten ankommer for at overtage forfølgelsen, medmindre luftfartøjet selv er i stand til at opbringe skibet. En opbringning uden for søterritoriet er ikke tilstrækkeligt berettiget ved, at skibet blot er blevet observeret af luftfartøjet som lovovertræder eller mistænkt lovovertræder, medmindre det både er blevet beordret til at standse og er blevet forfulgt af luftfartøjet selv eller af andre luftfartøjer eller skibe, som fortsætter forfølgelsen uden afbrydelse.

7. Et skib, som er blevet opbragt inden for en stats jurisdiktion og ledsaget til en havn i denne stat med henblik på en undersøgelse for de kompetente myndigheder, kan ikke kræves frigivet alene under henvisning til, at skibet undervejs, fordi omstændighederne nødvendiggjorde dette, blev ledsaget over en del af den eksklusive økonomiske zone eller det åbne hav.

8. Når et skib er blevet standset, tilbageholdt eller opbragt uden for søterritoriet under omstændigheder, som ikke berettiger til udøvelse af retten til forfølgelse in continenti, skal der ydes skibet erstatning for ethvert tab eller enhver skade, som derved måtte være blevet påført dette.

Artikel 112

Retten til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger

1. Alle stater er berettiget til at udlægge undersøiske kabler og rørledninger på bunden af det åbne hav uden for kontinentalsoklen.

2. Artikel 79, stk. 5, finder anvendelse på sådanne kabler og rørledninger.

Artikel 113

Brud på eller beskadigelse af undersøiske kabler eller rørledninger

Enhver stat skal udstede de nødvendige love og forskrifter for at kunne straffe brud på eller beskadigelse af et undersøisk kabel under det åbne hav, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed forvoldes af et skib, som fører dens flag, eller af en person, som er underlagt dens jurisdiktion, på en sådan måde, at det indebærer fare for afbrydelse eller hindring af telegrafiske eller telefoniske forbindelser. På tilsvarende måde skal brud på eller beskadigelse af undersøiske rørledninger eller højspændingskabler være strafbart. Denne bestemmelse gælder ligeledes for adfærd, som er beregnet på eller sandsynligvis kan medføre sådant brud eller beskadigelse. Den finder imidlertid ikke anvendelse på brud eller beskadigelse forårsaget af personer, som, efter at have taget alle nødvendige forholdsregler til undgåelse af et sådant brud eller en sådan beskadigelse, alene handlede med det lovlige formål at redde deres liv eller skibe.

Artikel 114

Brud eller beskadigelse forårsaget af ejere af undersøiske kabler eller rørledninger på andre undersøiske kabler eller rørledninger

Enhver stat skal udstede de nødvendige love og forskrifter med henblik på at sikre, at personer, der er undergivet dens jurisdiktion, og som ejer et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning, bærer omkostningerne ved reparation, såfremt de ved udlægning eller reparation af kablet eller rørledningen forårsager brud på eller beskadigelse af et andet kabel eller en anden rørledning.

Artikel 115

Skadesløsholdelse for tab, som er påført under bestræbelser på at undgå beskadigelse af undersøiske kabler eller rørledninger

Enhver stat skal udstede de nødvendige love og forskrifter med henblik på at sikre, at skibsejere, som kan godtgøre, at de for at undgå beskadigelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning har ofret et anker, et net eller andre fiskeredskaber, holdes skadesløse af kablets eller rørledningens ejer under forudsætning af, at skibets ejer forud har truffet alle rimelige sikkerhedsforanstaltninger.

AFSNIT 2

BEVARELSE OG FORVALTNING AF DE LEVENDE RESSOURCER I DET ÅBNE HAV

Artikel 116

Retten til fiskeri på det åbne hav

Alle stater er berettiget til at lade deres statsborgere drive fiskeri på det åbne hav med forbehold af:

- a) deres traktatmæssige forpligtelser;
- b) kyststaters rettigheder, pligter og interesser fastsat bl.a. i artikel 63, stk. 2 og artikel 64 til 67; og
- c) dette afsnit.

Artikel 117

Pligt for staterne til over for deres statsborgere at træffe foranstaltninger til bevarelse af de levende ressourcer i det åbne hav

Alle stater har pligt til selv eller i samarbejde med andre stater over for deres respektive statsborgere at træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige til bevarelse af det åbne havs levende ressourcer.

Artikel 118

Staternes samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer.

Staterne skal samarbejde med hinanden om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. Stater, hvis statsborgere udnytter identiske levende ressourcer, eller forskellige levende ressourcer i det samme område, skal indlede forhandlinger med henblik på at træffe de nødvendige foranstaltninger til bevarelse af de pågældende levende ressourcer. De skal efter behov samarbejde om at oprette lokale eller regionale fiskerierorganisationer i dette øjemed.

Artikel 119

Bevarelse af de levende ressourcer i det åbne hav

1. Ved fastsættelsen af de tilladte fangstmængder og af andre bevarelsesforanstaltninger for de levende ressourcer i det åbne hav skal staterne:

- a) træffe foranstaltninger, som på grundlag af det bedste videnskabelige materiale, der står til deres rådighed, er udformet med henblik på at bevare eller genoprette bestandene af udnyttede arter på størrelser, der kan give det største vedvarende udbytte under hensyn til relevante miljømæssige og økonomiske faktorer, herunder udviklingslandenes særlige behov, samt til fiskerimønstre, bestandenes indbyrdes afhængighed og almindeligt anbefalede internationale minimumsnormer, det være sig lokale, regionale eller globale;
- b) tage hensyn til virkningerne på arter, som er knyttet til eller afhængige af udnyttede arter, med henblik på at bevare eller genoprette bestandene af sådanne tilknyttede eller afhængige arter på størrelser, som ligger over de størrelser, hvor deres reproduktion kan blive alvorligt truet.

2. Tilgængelige videnskabelige oplysninger, statistikker over fangst og fiskeindsats og andre relevante data for bevarelse af fiskebestandene skal stilles til rådighed og udveksles regelmæssigt via kompetente internationale organisationer, det være sig lokale, regionale eller globale, efter behov, og med deltagelse af alle de pågældende stater.

3. De pågældende stater skal sikre, at bevarelsesforanstaltninger og deres gennemførelse ikke formelt eller reelt diskriminerer mod nogen stats fiskere.

Artikel 120

Havpattedyr

Artikel 65 finder ligeledes anvendelse på bevarelsen og forvaltningen af havpattedyr i det åbne hav.

KAPITEL VIII

DEN RETLIGE ORDNING FOR ØER

Artikel 121

Den retlige ordning for øer

1. En ø er et af naturen dannet landområde, som er omgivet af vand, og som ikke overskylles ved højvande.

2. Med undtagelse af stk. 3 fastlægges en ø's søterritorium, tilstødende zone, eksklusive økonomiske zone og kontinentalsokkel i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser vedrørende andet landterritorium.

3. Klipper, som ikke kan danne grundlag for menneskelig beboelse eller selvstændigt økonomisk liv, har ingen eksklusiv økonomisk zone eller kontinentalsokkel.

KAPITEL IX

LUKKEDE ELLER DELVIS LUKKEDE HAVOMRÅDER

Artikel 122

Definition

I denne konvention betyder »lukkede eller delvis lukkede havområder« en havbugt, et bassin eller hav omgivet af to eller flere stater og forbundet med et andet hav eller oceanet ved et smalt udløb eller bestående helt eller hovedsageligt af to eller flere kyststaters søterritorier eller eksklusive økonomiske zoner.

Artikel 123

Samarbejde mellem stater, som grænser op til lukkede eller delvis lukkede havområder

Stater, som grænser op til lukkede eller delvis lukkede havområder, bør samarbejde under udøvelsen af deres rettigheder og opfyldelsen af deres pligter i henhold til denne konvention. I dette øjemed skal de direkte eller gennem en passende regional organisation bestræbe sig på:

- a) at koordinere forvaltningen, bevarelsen, efterforskningen og udnyttelsen af havets levende ressourcer;
- b) at koordinere udøvelsen af deres rettigheder og opfyldelsen af deres pligter med hensyn til beskyttelsen og bevarelsen af havmiljøet;
- c) at koordinere deres forskningspolitik og efter behov at iværksætte fælles forskningsprogrammer i det pågældende område;
- d) efter behov at indbyde andre interesserede stater eller internationale organisationer til samarbejde med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i denne artikel.

KAPITEL X

INDLANDSSTATERS RET TIL ADGANG TIL OG FRA HAVET OG TIL TRANSITFRIHED

Artikel 124

Terminologi

1. I denne konvention betyder:

- a) »indlandsstat« en stat, som ikke har en havkyst;
- b) »transitstat« en stat med eller uden havkyst beliggende mellem en indlandsstat og havet, og gennem hvis territorium transittrafik passerer;
- c) »transittrafik« transit af personer, bagage, varer og transportmidler over én eller flere transitstaters territorium, når passagen over sådant territorium med eller uden omlastning, oplagring, opdeling af lasten eller ændring af transportmåden kun er en del af en hel rejse, som begynder eller slutter inden for indlandsstatens territorium;
- d) »transportmidler«:
 - i) rullende jernbanemateriel, hav-, sø- og flodfartøjer og vejkøretøjer;
 - ii) hvor lokale forhold kræver det, bærere og lastdyr.

2. Indlandsstater og transitstater kan efter indbyrdes aftale bestemme, at transportrørledninger, gasledninger og andre transportmidler end de i stk. 1 nævnte falder ind under transportmidler.

Artikel 125

Adgang til og fra havet og transitfrihed

1. Indlandsstater skal have ret til adgang til og fra havet med det formål at udøve de i denne konvention omhandlede rettigheder, herunder sådanne, som vedrører friheden på det åbne hav og menneskehedens fælles arv.

I dette øjemed skal indlandsstater nyde transitfrihed gennem transitstaters territorium med alle transportmidler.

2. De nærmere betingelser og formen for udøvelsen af transitfriheden skal aftales mellem de pågældende indlandsstater og transitstater gennem bilaterale, lokale og regionale aftaler.

3. Under udøvelsen af deres uindskrænkede suverænitet over deres territorium skal transitstater have ret til at træffe alle nødvendige forholdsregler til at sikre, at de i dette kapitel omhandlede rettigheder og faciliteter for indlandsstater ikke på nogen måde griber ind i deres legitime interesser.

Artikel 126

Udelukkelse fra anvendelse af mestbegunstigelsesklausulen

Såvel bestemmelserne i denne konvention som særlige aftaler om udøvelsen af retten til adgang til og fra havet, der fastsætter rettigheder og faciliteter til fordel for indlandsstater på grundlag af disses særlige geografiske beliggenhed, er udelukket fra anvendelse af mestbegunstigelsesklausulen.

Artikel 127

Told, skatter og andre afgifter

1. Transittrafik må ikke underkastes told, skatter og andre afgifter bortset fra afgifter, som pålægges for særlige tjenesteydelser i forbindelse med sådan trafik.

2. Transportmidler i transit og andre faciliteter, som stilles til rådighed for og bruges af indlandsstater, må ikke pålægges skatter eller afgifter, der er højere end sådanne, der pålægges for brugen af transitstaternes transportmidler.

Artikel 128

Frizoner og andre toldfaciliteter

For at lette transittrafikken kan der efter aftale mellem transitstaterne og indlandsstaterne i transitstater etableres frizoner og andre toldfaciliteter i transitstaternes ind- og udskibningshavne.

Artikel 129

Samarbejde om bygning og forbedring af transportmidler

Såfremt der i transitstater ikke er transportmidler til effektiv udøvelse af transitfriheden, eller hvor eksisterende midler, herunder havneinstallationer og udstyr, er utilstrækkelige i nogen henseende, kan de pågældende transitstater og indlandsstater samarbejde om at bygge eller forbedre dem.

Artikel 130

Foranstaltninger til undgåelse og fjernelse af forsinkelser og andre vanskeligheder af teknisk art i transittrafikken

1. Transitstater skal træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at undgå forsinkelse og andre vanskeligheder af teknisk art i transittrafikken.

2. Såfremt sådanne forsinkelser eller vanskeligheder indtræffer, skal de kompetente myndigheder fra de pågældende transitstater og indlandsstater samarbejde om en hurtig fjernelse af årsagerne hertil.

Artikel 131

Lige behandling i havne

Skibe, der fører indlandsstaters flag, skal i havne nyde samme behandling som den, der gives andre fremmede skibe.

Artikel 132

Tildeling af større transitfaciliteter

Denne konvention medfører ikke på nogen måde tilbagetrækning af transitfaciliteter, som er mere omfattende end de i denne konvention omhandlede, og som er aftalt mellem deltagende stater i denne konvention eller tildelt af en deltagende stat. Denne konvention udelukker heller ikke sådan tildeling af mere omfattende faciliteter i fremtiden.

KAPITEL XI

OMRÅDET

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 133

Terminologi

I dette kapitel:

- a) betyder »ressourcer« alle faste, flydende eller luftformige mineralske ressourcer in situ i Området på eller under havbunden, herunder polymetalliske noduler;
- b) benævnes ressourcer »mineraller«, når de er udvundet fra Området.

Artikel 134

Dette kapitels anvendelsesområde

1. Dette kapitel finder anvendelse på Området.
2. Aktiviteter i Området reguleres af bestemmelserne i dette kapitel.
3. Kravene vedrørende deponering af og offentliggørelse af søkort eller lister med geografiske koordinater udvisende de i artikel 1, stk. 1, nr.1, nævnte grænser er fastsat i kapitel VI.
4. Intet i denne artikel berører fastlæggelsen af de ydre grænser for kontinentalsoklen i overensstemmelse med kapitel VI eller gyldigheden af aftaler vedrørende afgrænsningen mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden.

Artikel 135

Retlig status for de overliggende farvande og luftrummet

Hverken dette kapitel eller rettigheder, som er tildelt eller udøvet i henhold hertil, berører den retlige status for de farvande, der befinder sig over Området, eller for luftrummet over disse farvande.

AFSNIT 2

PRINCIPPER GÆLDENDE FOR OMRÅDET

Artikel 136

Menneskehedens fælles arv

Området og dets ressourcer er menneskehedens fælles arv.

Artikel 137

Retlig status for Området og dets ressourcer

1. Ingen stat kan kræve eller udøve suverænitet eller suveræne rettigheder over nogen del af Området eller dets ressourcer; ej heller kan nogen stat eller fysisk eller juridisk person tilegne sig nogen del heraf. Intet sådant krav eller nogen sådan udøvelse af suverænitet eller suveræne rettigheder eller nogen sådan tilegnelse kan anerkendes.

2. Alle rettigheder til Områdets ressourcer tilkommer hele menneskeheden, på hvis vegne Myndigheden skal handle. Disse ressourcer kan ikke overdrages. Mineraller, der udvindes fra Området, kan dog overdrages, men kun i overensstemmelse med dette kapitel og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

3. En stat eller en fysisk eller juridisk person kan kun kræve, erhverve eller udøve rettigheder med hensyn til mineraller udvundet fra Området i overensstemmelse med dette kapitel. Herudover kan et sådant krav, en sådan erhvervelse eller udøvelse af sådanne rettigheder ikke anerkendes.

Artikel 138

Staternes almindelige adfærd for så vidt angår Området

Staternes almindelige adfærd for så vidt angår Området skal være i overensstemmelse med dette kapitel, principperne i De Forenede Nationers Pakt og andre folkeretlige regler med henblik på opretholdelsen af fred og sikkerhed og til fremme af internationalt samarbejde og gensidig forståelse.

Artikel 139

Pligt til at sikre overholdelse af denne konvention og ansvar for skade

1. Deltagende stater har pligt til at sikre, at aktiviteter, der udøves i Området af deltagende stater eller statslige virksomheder, eller af fysiske eller juridiske personer, som er statsborgere eller hjemmehørende i deltagende stater, eller som effektivt kontrolleres af disse eller af personer, der er statsborgere eller hjemmehørende heri, udøves i overensstemmelse med dette kapitel. Den samme pligt gælder for internationale organisationer for så vidt angår de aktiviteter, de udøver i Området.

2. Med forbehold af folkerettens regler og bilag III, artikel 22, skal en deltagende stat eller international organisation være ansvarlig for den skade, der er forårsaget af dens undladelse af at opfylde forpligtelser i henhold til dette kapitel; deltagende stater eller internationale organisationer, der optræder sammen, skal være underkastet solidarisk ansvar. En deltagende stat skal dog ikke ifalde ansvar for skade forårsaget af, at en person, som staten er sponsor for i henhold til artikel 153, stk. 2, litra b), undlader at efterkomme bestemmelserne i dette kapitel, såfremt den deltagende stat har truffet alle nødvendige og passende foranstaltninger til at sikre effektiv efterlevelse i henhold til artikel 153, stk. 4, og bilag III, artikel 4, stk. 4.

3. Deltagende stater, som er medlemmer af internationale organisationer, skal træffe passende foranstaltninger til sikring af sådanne organisationers opfyldelse af denne artikel.

Artikel 140

Menneskehedens interesse

1. Aktiviteterne i Området skal, som udtrykkeligt anført i dette kapitel, udføres i hele menneskehedens interesse, uanset staternes geografiske beliggenhed, hvad enten der er tale om kyststater eller indlandsstater, og med særlig hensyntagen til interesser og behov hos udviklingslandene samt hos befolkninger, der ikke har opnået fuld uafhængighed eller anden selvstyrestatus anerkendt af De Forenede Nationer i overensstemmelse med generalforsamlingens resolution 1514 (XV) og andre relevante generalforsamlingsresolutioner.

2. Myndigheden skal uden at forskelsbehandle og på enhver hensigtsmæssig måde i overensstemmelse med artikel 160 stk. 2, litra f), i), drage omsorg for ligelig fordeling af de finansielle og andre økonomiske fordele, der hidrører fra aktiviteter i Området.

Artikel 141

Anvendelse af Området udelukkende til fredelige formål

Området skal være åbent udelukkende til fredelige formål for alle stater, kyststater såvel som indlandsstater uden forskelsbehandling, og uden at dette berører de øvrige bestemmelser i dette kapitel.

Artikel 142

Kyststaternes rettigheder og legitime interesser

1. Aktiviteter i Området, som angår forekomster af ressourcer, som strækker sig uden for grænserne for national jurisdiktion, skal udføres med tilbørlig hensyntagen til rettigheder og legitime interesser hos enhver kyststat, henover hvis jurisdiktion sådanne forekomster strækker sig.

2. Med henblik på at undgå krænkelse af sådanne rettigheder og interesser skal der med den pågældende stat føres konsultationer, herunder en ordning om forudgående underretning. I tilfælde, hvor aktiviteterne i Området kan føre til udnyttelse af ressourcer, der befinder sig inden for national jurisdiktion, kræves der forudgående samtykke fra den pågældende kyststat.

3. Hverken dette kapitel eller rettigheder, der er tildelt eller udøvet i henhold hertil, berører kyststaternes ret til at træffe sådanne foranstaltninger, der er forenelige med de relevante bestemmelser i kapitel XII, og som måtte vise sig nødvendige for at forebygge, formindske eller fjerne alvorlig og overhængende fare for deres kystlinie eller for hermed forbundne interesser hidrørende fra forurening, trussel herom eller fra andre farlige begivenheder, der er forårsaget af en hvilken som helst aktivitet i Området.

Artikel 143

Videnskabelig havforskning

1. Videnskabelig havforskning i Området skal udføres udelukkende til fredelige formål og i hele menneskehedens interesse i overensstemmelse med kapitel XIII.

2. Myndigheden kan udføre videnskabelig havforskning vedrørende Området og dets ressourcer og kan indgå kontrakter i dette øjemed. Myndigheden skal fremme og tilskynde til udførelsen af videnskabelig havforskning i Området og skal koordinere og udbrede resultaterne af sådan forskning og analyse, når de foreligger.

3. Deltagende stater kan udføre videnskabelig havforskning i Området. Deltagende stater skal fremme internationalt samarbejde vedrørende videnskabelig havforskning i Området ved:

- a) at deltage i internationale programmer og at tilskynde til samarbejde om videnskabelig havforskning, som udføres af personale fra forskellige lande og fra Myndigheden;
- b) at sikre, at programmer udarbejdes gennem Myndigheden eller efter behov gennem andre internationale organisationer til fordel for udviklingslande og teknologisk mindre udviklede stater med henblik på:
 - i) at styrke deres forskningskapacitet;
 - ii) at oplære deres og Myndighedens personale i forskningens metoder og anvendelse;
 - iii) at fremme anvendelsen af deres kvalificerede personale ved forskning i Området.
- c) effektivt at udbrede resultaterne af forskning og analyse, når de foreligger, enten gennem Myndigheden eller efter behov gennem andre internationale kanaler.

Artikel 144

Overførsel af teknologi

1. I overensstemmelse med denne konvention skal Myndigheden træffe foranstaltninger til:

- a) at erhverve teknologi og videnskabelig viden vedrørende aktiviteter i Området; og
- b) at fremme og tilskynde til overførslen af sådan teknologi og videnskabelig viden til udviklingslande, således at alle deltagende stater drager fordel heraf.

2. I dette øjemed skal Myndigheden og deltagende stater samarbejde om at fremme overførslen af teknologi og videnskabelig viden vedrørende aktiviteter i Området, således at Produktionsselskabet og alle deltagende stater kan drage fordel heraf. I særdeleshed skal de iværksætte og fremme:

- a) programmer for overførsel af teknologi til Produktionsselskabet og til udviklingslandene vedrørende aktiviteter i Området, herunder bl.a. lette Produktionsselskabets og udviklingslandenes adgang til den relevante teknologi på retfærdige og rimelige vilkår og betingelser;
- b) foranstaltninger, der tager sigte på udvikling af Produktionsselskabets teknologi og udviklingslandenes egen teknologi, især ved at tilvejebringe muligheder for uddannelse af Produktionsselskabets og udviklingslandenes personale i havvidenskab og -teknologi samt for deres deltagelse fuldt ud i aktiviteter i Området.

Artikel 145

Beskyttelse af havmiljøet

Der skal træffes de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med denne konvention vedrørende aktiviteter i Området med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af havmiljøet mod de skadelige virkninger, som måtte opstå som følge af sådanne aktiviteter. I dette øjemed skal Myndigheden udstede passende regler, forskrifter og procedurer, bl.a. med henblik på:

- a) forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening og andre farer for havmiljøet, herunder kystlinien, samt forstyrrelse af havmiljøets økologiske ligevægt. Opmærksomheden skal især være rettet mod nødvendigheden af beskyttelse mod skadelige virkninger af sådanne aktiviteter såsom

- boring, opmudring, udgravning, anbringelse af affald, opførelse og drift eller vedligeholdelse af installationer, rørledninger samt andre anlæg, der har forbindelse med sådanne aktiviteter;
- b) beskyttelse og bevarelse af de naturlige ressourcer i Området samt forebyggelse af skade på havmiljøets flora og fauna.

Artikel 146

Beskyttelse af menneskeliv

Der skal med hensyn til aktiviteter i Området træffes de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af menneskeliv. I dette øjemed skal Myndigheden udstede passende regler, forskrifter og procedurer til supplerende af eksisterende folkeret, som nedfældet i relevante traktater.

Artikel 147

Tilpasning af aktiviteter i Området og i havmiljøet

1. Aktiviteter i Området skal udføres med rimelig hensyntagen til andre aktiviteter i havmiljøet.
2. For installationer, der anvendes til udførelse af aktiviteter i Området, gælder følgende betingelser:
 - a) de må kun opføres, placeres og flyttes i overensstemmelse med dette kapitel og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer. Der skal gives behørig meddelelse om opførelse, placering og flytning af sådanne installationer, og der skal opretholdes permanente anordninger med henblik på advarsel om deres tilstedeværelse;
 - b) de må ikke placeres, hvor de kan hindre passage gennem sejlruiter af vital betydning for den internationale sejlads eller i områder med intensiv fiskeriaktivitet;
 - c) der skal oprettes sikkerhedszoner omkring sådanne installationer forsynet med passende afmærkninger til sikkerhed for såvel installationerne som for sejladsen. Udformningen og beliggenheden af sådanne sikkerhedszoner må ikke være således, at de udgør et bælte, der hindrer den retmæssige adgang for skibsfarten til særlige maritime zoner eller sejladsen ad internationale sejlruiter;
 - d) de må udelukkende anvendes til fredelige formål;
 - e) de har ikke status af øer. De har intet eget søterritorium og deres tilstedeværelse har ingen indflydelse på afgrænsningen af søterritoriet, den eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsoklen.
3. Andre aktiviteter i havmiljøet skal udføres med rimelig hensyntagen til aktiviteter i Området.

Artikel 148

Udviklingslandenes deltagelse i aktiviteter i Området

Udviklingslandenes effektive deltagelse i aktiviteter i Området skal fremmes, som udtrykkeligt fastsat i dette kapitel, med tilbørlig hensyntagen til disse landes særlige interesser og behov og især til det særlige behov, som indlandsstater og geografisk forfordelte stater blandt dem har, for at overvinde de hindringer, der følger af deres ufordelagtige beliggenhed, herunder afstand fra Området og vanskeligheden ved adgang til og fra dette.

Artikel 149

Arkæologiske og historiske genstande

Alle genstande af arkæologisk eller historisk art, der findes i Området, skal bevares eller overdrages i hele menneskehedens interesse, under særlig hensyntagen til den fortrinsret, der tilfalder oprindelsesstaten eller -landet eller den kulturelle eller historiske og arkæologiske oprindelsesstat.

AFSNIT 3

UDVIKLING AF OMRÅDETS RESSOURCER

Artikel 150

Politik vedrørende aktiviteter i Området

Aktiviteter i Området skal, som udtrykkeligt fastsat i dette kapitel, udføres på en sådan måde, at de begunstiger en harmonisk udvikling i verdensøkonomien og en afbalanceret vækst i den internationale handel samt fremmer det internationale samarbejde med henblik på den generelle udvikling af alle lande, især udviklingslandene, og med henblik på at sikre:

- a) udvikling af Områdets ressourcer;
- b) metodisk, sikker og rationel forvaltning af ressourcerne i Området, herunder effektiv udførelse af aktiviteter i Området, og undgåelse af unødvendigt spild i overensstemmelse med sunde bevarelsesprincipper;
- c) forøgelse af mulighederne for deltagelse i sådanne aktiviteter i overensstemmelse navnlig med artikel 144 og 148;
- d) Myndighedens andel i indtægter, og overførsel af teknologi til Produktionsselskabet og udviklingslandene som fastsat i denne konvention;
- e) øget udbud af de mineraler, som hidrører fra Området, og som i forening med mineraler hidrørende fra andre kilder er nødvendige for at sikre forsyninger til forbrugerne af sådanne mineraler;
- f) fremme af rimelige og stabile priser, som er rentable for producenterne og rimelige over for forbrugerne, for mineraler hidrørende både fra Området og fra andre kilder, samt af ligevægt på langt sigt mellem udbud og efterspørgsel;
- g) forøgelse af mulighederne for alle deltagende stater uanset deres sociale og økonomiske systemer eller geografiske beliggenhed for deltagelse i udviklingen af ressourcerne i Området og forebyggelse af monopolisering af aktiviteterne i Området;
- h) beskyttelse af udviklingslandene mod ugunstige virkninger på deres økonomi eller på deres eksportindtægter som følge af en reduktion i prisen på det pågældende mineral eller i mængden af eksporten af dette mineral, i det omfang sådanne reduktioner er forårsaget af de i artikel 151 omhandlede aktiviteter i Området;
- i) udvikling af den fælles arv i hele menneskeheden interesse;
- j) vilkår for adgang til markeder for importen af mineraler produceret fra ressourcerne i Området og for importen af råvarer produceret fra sådanne mineraler, som ikke må være gunstigere end de mest gunstige vilkår, som gælder for importen fra andre kilder.

Artikel 151

Produktionspolitik

1.

- a) Med forbehold af de i artikel 150 fastlagte mål og med det formål at gennemføre nævnte artikels litra h) skal Myndigheden gennem eksisterende fora eller sådanne nye arrangementer eller aftaler, som måtte være hensigtsmæssige, og hvori alle interesserede parter, herunder både producenter og forbrugere, deltager, træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremme væksten, effektiviteten og stabiliteten af markeder for de råvarer, der produceres fra de fra Området hidrørende mineraler, til priser, som er rentable for producenterne og rimelige for forbrugerne. Alle deltagende stater skal samarbejde med dette formål for øje.
- b) Myndigheden skal have ret til at deltage i enhver råvarekonference, som beskæftiger sig med disse råvarer, og i hvilken alle interesserede parter, herunder både producenter og forbrugere, deltager. Myndigheden skal have ret til at blive part i ethvert arrangement eller enhver aftale, der er resultatet af sådanne konferencer. Myndighedens deltagelse i organer, oprettet i henhold til disse arrangementer eller aftaler, skal vedrøre produktionen i Området og være i overensstemmelse med disse organers relevante regler.
- c) Myndigheden skal udøve sine forpligtelser i henhold til de i dette stk. omhandlede arrangementer eller aftaler på en måde, som sikrer en ensartet og ikke-diskriminerende gennemførelse med hensyn til al produktion i Området af de pågældende mineraler. I denne forbindelse skal Myndigheden handle

på en måde, som er forenelig med vilkårene i eksisterende kontrakter og godkendte arbejdsplaner for Produktionsselskabet.

2.

- a) I den i stk. 3 fastlagte overgangsperiode må der ikke iværksættes kommerciel produktion i henhold til en godkendt arbejdsplan, før havbundsproducenten har ansøgt om og fået udstedt en produktionstilladelse fra Myndigheden. Der kan ikke ansøges om eller udstedes en sådan produktionstilladelse før højst fem år forud for den planlagte påbegyndelse af kommerciel produktion i henhold til arbejdsplanen, medmindre Myndigheden under hensyn til arten af og tidsplanen for projektudviklingen foreskriver en anden periode i sine regler, forskrifter og procedurer.
- b) Havbundsproducenten skal i ansøgningen om produktionstilladelse angive den årlige mængde nikkel, der forventes udvundet i henhold til den godkendte arbejdsplan. Ansøgningen skal indeholde en oversigt over udgifter, som havbundsproducenten efter at have modtaget tilladelsen skal afholde og som med rimelighed er beregnet til at tillade påbegyndelse af kommerciel produktion på det planlagte tidspunkt.
- c) For så vidt angår litra a) og b) skal Myndigheden fastsætte passende krav til indsats i overensstemmelse med bilag III, artikel 17.
- d) Myndigheden skal udstede en produktionstilladelse for det produktionsniveau, der ansøges om, medmindre summen af dette niveau og de niveauer, der allerede er givet tilladelse til, i et hvilket som helst produktionsår inden for overgangsperioden overstiger produktionsloftet for nikkel, som beregnet i overensstemmelse med stk. 4 for det år, hvor tilladelsen udstedes.
- e) Når produktionstilladelsen er udstedt, skal denne og den godkendte ansøgning være en del af den godkendte arbejdsplan.
- f) Såfremt havbundsproducentens ansøgning om produktionstilladelse afslås i henhold til litra d), kan den pågældende på ny til enhver tid indgive ansøgning til Myndigheden.

3. Overgangsperioden skal regnes fra fem år før den 1. januar i det år, i hvilket den tidligste kommercielle produktion er planlagt påbegyndt i henhold til en godkendt arbejdsplan. Såfremt den tidligste kommercielle produktion forsinkes ud over det år, i hvilket den oprindeligt var planlagt, skal begyndelsen af overgangsperioden og det oprindeligt beregnede produktionsloft tilpasses tilsvarende. Overgangsperioden skal vare 25 år eller indtil afslutningen af den i artikel 155 omhandlede revisionskonference eller indtil den dato, hvor de i stk. 1 nævnte nye arrangementer eller aftaler træder i kraft, afhængig af hvilken dato der indtræffer først. Myndigheden skal igen tillægges de i denne artikel omhandlede beføjelser for resten af overgangsperioden, såfremt de nævnte arrangementer eller aftaler skulle bortfalde eller blive virkningsløse af en hvilken som helst grund.

4.

- a) Produktionsloftet for ethvert år i overgangsperioden skal være summen af:
 - i) forskellen mellem tendenskurveværdierne for nikkelforbrug, som beregnet i overensstemmelse med litra b), for året umiddelbart forud for året for den tidligste kommercielle produktion og for året umiddelbart før overgangsperiodens begyndelse; og
 - ii) tres procent af forskellen mellem tendenskurveværdierne for nikkelforbruget, som beregnet i henhold til litra b) for det år, for hvilket der ansøges om produktionstilladelse, og for året umiddelbart før året for den tidligste kommercielle produktion.
- b) Med hensyn til litra a):
 - i) skal tendenskurveværdien, der anvendes til beregning af produktionsloftet for nikkel, være værdien af det årlige nikkelforbrug på en tendenskurve beregnet i det år, i hvilket en produktionstilladelse udstedes. Tendenskurven skal udledes af en lineær regression af logaritmerne for det faktiske nikkelforbrug for den seneste 15-års periode, for hvilken sådanne

data er tilgængelige, med tiden som den uafhængige variabel. Denne tendenskurve skal benævnes den oprindelige tendenskurve;

- ii) såfremt den årlige stigningsrate for den oprindelige tendenskurve er mindre end 3 procent, skal den tendenskurve, der anvendes til at bestemme de i litra a) omhandlede mængder, i stedet være en kurve, som skærer den oprindelige tendenskurve på det punkt, hvor denne giver værdien for det første år af den relevante 15-års periode, og som har en stigning på 3 procent om året. Produktionsloftet må dog ikke for noget år i overgangsperioden overstige forskellen mellem den oprindelige tendenskurvевærdi for dette år og den oprindelige tendenskurvевærdi for året umiddelbart forud for overgangsperiodens begyndelse.

5. Myndigheden skal forbeholde Produktionselskabet en indledende produktion af en mængde på 38.000 t nikkel inden for det disponible produktionsloft beregnet i henhold til stk. 4.

6.

- a) En havbundsproducent kan i ethvert år producere mindre end eller op til 8 procent mere end det årlige produktionsniveau for mineraler fra polymetalliske noder, som er angivet i hans produktionstilladelse, forudsat at den samlede produktionsmængde ikke overstiger den i tilladelsen angivne. Enhver overskridelse på over 8 procent og op til 20 procent i et hvilket som helst år eller enhver overskridelse i det første og de efterfølgende år efter to på hinanden følgende år, hvor der er sket overskridelser, skal forhandles med Myndigheden, som kan kræve, at havbundsproducenten indhenter en yderligere produktionstilladelse til at dække den ekstra produktion.
- b) Ansøgninger om sådanne yderligere produktionstilladelser må først behandles af Myndigheden, når den har truffet afgørelse om alle indgivne ansøgninger fra havbundsproducenter, som endnu ikke har modtaget produktionstilladelser, og der er taget behørigt hensyn til andre sandsynlige ansøgere. Myndigheden skal ledes af princippet om at det samlede produktionsloft ikke må overskrides i noget år i overgangsperioden. Den må ikke tillade produktion i henhold til nogen arbejdsplan af en mængde, som overstiger 46.500 t nikkel pr. år.

7. Produktionsniveauerne for andre metaller såsom kobber, kobolt og mangan fremstillet fra polymetalliske noder, der er udvundet i henhold til en produktionstilladelse, bør ikke være større end dem, der ville være blevet produceret, såfremt havbundsproducenten havde produceret den maksimale mængde nikkel fra disse noder i henhold til denne artikel. Myndigheden skal med henblik på at gennemføre dette stk. udstede regler, forskrifter og procedurer i henhold til bilag III, artikel 17.

8. Rettigheder eller forpligtelser vedrørende unfair økonomisk praksis i henhold til relevante multilaterale handelsaftaler skal finde anvendelse på efterforskning og udnyttelse af mineraler fra Området. Med henblik på bilæggelse af tvister, der opstår i henhold til denne bestemmelse, skal deltagende stater, som er parter i sådanne multilaterale handelsaftaler, anvende de i disse aftaler fastsatte bilæggelsesprocedurer.

9. Myndigheden skal have beføjelse til at begrænse produktionsniveauet for andre mineraler fra Området end mineraler fra noder på sådanne betingelser og under anvendelse af sådanne metoder, som måtte være hensigtsmæssige i forbindelse med vedtagelsen af forskrifter i overensstemmelse med artikel 161, stk. 8.

10. Efter anbefaling fra Rådet på grundlag af udtalelse fra Den Økonomiske Planlægningskommission skal Forsamlingen udarbejde en kompensationsordning eller træffe andre foranstaltninger for økonomisk tilpasningsbistand, herunder samarbejde med særorganisationer og andre internationale organisationer, med henblik på at bistå udviklingslande, som rammes af alvorlige ugunstige virkninger på deres eksportindtægter eller økonomi som følge af en nedgang i prisen for et berørt mineral eller i eksportmængden for dette mineral, i det omfang en sådan nedgang er forårsaget af aktiviteter i Området. Myndigheden skal på begæring indlede en undersøgelse af problemerne for de stater, som er i fare for at

blive hårdest ramt, med henblik på at formindske deres vanskeligheder mest muligt og bistå dem i deres økonomiske tilpasning.

Artikel 152

Myndighedens udøvelse af beføjelser og funktioner

1. Myndigheden skal undgå forskelsbehandling i udøvelsen af sine beføjelser og funktioner, herunder når den indrømmer muligheder for aktiviteter i Området.

2. Ikke desto mindre kan den, som udtrykkeligt fastsat i dette kapitel, tage særlige hensyn til udviklingslandene, herunder især indlandsstater og de geografisk forfordelte blandt dem.

Artikel 153

Ordning for efterforskning og udnyttelse

1. Aktiviteter i Området skal tilrettelægges, udføres og kontrolleres af Myndigheden på hele menneskehedens vegne i overensstemmelse med denne artikel såvel som andre relevante bestemmelser i dette kapitel og de relevante bilag samt Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

2. Aktiviteter i Området skal udføres som foreskrevet i stk. 3:

- a) af Produktionsselskabet, og
- b) i associering med Myndigheden af de deltagende stater, statslige virksomheder eller fysiske eller juridiske personer, som er statsborgere eller hjemmehørende i de deltagende stater eller effektivt kontrolleres af disse eller af personer, der er statsborgere eller hjemmehørende heri, når sådanne stater er sponsorer for dem, eller af enhver sammenslutning af førnævnte, som opfylder kravene i dette kapitel og i bilag III.

3. Aktiviteter i Området skal udføres i overensstemmelse med en formel skriftlig arbejdsplan udarbejdet i overensstemmelse med bilag III og godkendt af Rådet efter at være gennemgået af Den Juridiske og Tekniske Kommission. I tilfælde, hvor aktiviteter i Området udføres efter tilladelse fra Myndigheden af de i stk. 2, litra b), omhandlede enheder, skal arbejdsplanen i overensstemmelse med bilag III, artikel 3, have form af en kontrakt. Sådanne kontrakter kan indeholde bestemmelser vedrørende fællesarrangementer i overensstemmelse med bilag III, artikel 11.

4. Myndigheden skal føre en sådan kontrol med aktiviteterne i Området, som er nødvendig for at sikre overholdelse af de relevante bestemmelser i dette kapitel og bilagene hertil samt Myndighedens regler, forskrifter og procedurer og de i overensstemmelse med stk. 3 godkendte arbejdsplaner. De deltagende stater skal bistå Myndigheden med at træffe alle foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre en sådan overholdelse i overensstemmelse med artikel 139.

5. Myndigheden skal have ret til på ethvert tidspunkt at træffe en hvilken som helst foranstaltning i henhold til dette kapitel for at sikre overholdelse af dets bestemmelser og for at kunne udøve de kontrol- og reguleringsfunktioner, der er tillagt den i henhold hertil eller en hvilken som helst kontrakt. Myndigheden skal have ret til at inspicere alle installationer i Området, der anvendes i forbindelse med aktiviteter i Området.

6. En kontrakt i henhold til stk. 3 skal give garanti for adkomsten. Følgelig kan den ikke ændres, suspenderes eller ophæves undtagen i overensstemmelse med bilag III, artikel 18 og 19.

Artikel 154

Periodisk revision

Hvert femte år efter denne konventions ikrafttræden skal Forsamlingen iværksætte en generel og systematisk revision af den måde, på hvilken den ved denne konvention fastlagte retlige ordning for Området har virket i praksis. I lyset af denne revision kan Forsamlingen træffe eller anbefale andre organer at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne og procedurerne i dette kapitel og de dertil knyttede bilag, som vil kunne føre til en forbedring af den retlige ordnings virkning i praksis.

Artikel 155

Revisionskonferencen

1. Femten år fra den 1. januar i det år, i hvilket den tidligste kommercielle produktion begynder i henhold til en godkendt arbejdsplan, skal Forsamlingen indkalde en konference med henblik på revision af de bestemmelser i dette kapitel og de relevante bilag, som gælder for efterforsknings- og udnyttelsessystemet for Områdets ressourcer. Revisionskonferencen skal i lyset af den erfaring, der er indvundet i den pågældende periode, i detaljer overveje:

- a) hvorvidt bestemmelserne i dette kapitel vedrørende efterforsknings- og udnyttelsessystemet for Områdets ressourcer har opfyldt deres formål i enhver henseende, herunder om de har gavnet hele menneskeheden;
- b) hvorvidt reserverede områder i 15-års perioden har været udnyttet på en effektiv og afbalanceret måde i sammenligning med ikke-reserverede områder;
- c) hvorvidt udviklingen og anvendelsen af Området og dets ressourcer er sket på en sådan måde, at den har begunstiget en harmonisk udvikling af verdensøkonomien og en afbalanceret vækst i den internationale handel;
- d) hvorvidt monopolisering af aktiviteter i Området er blevet forhindret;
- e) hvorvidt den i artikel 150 og 151 omhandlede politik er blevet fulgt;
- f) hvorvidt systemet har resulteret i ligelig fordeling af udbyttet hidrørende fra aktiviteter i Området under særlig hensyntagen til udviklingslandenes interesser og behov.

2. Revisionskonferencen skal sikre hævdelser af princippet om menneskehedens fælles arv, den internationale retlige orden udformet med henblik på sikring af ligelig udnyttelse af Områdets ressourcer til gavn for alle lande, især udviklingslandene, samt myndigheden til at tilrettelægge, gennemføre og kontrollere aktiviteter i Området. Den skal ligeledes sikre hævdelser af de principper, der er nedfældet i dette kapitel med hensyn til udelukkelse af krav eller udøvelse af suverænitet over nogen del af Området, staternes rettigheder og deres almindelige handlemåde med hensyn til Området og deres deltagelse i aktiviteter i Området i overensstemmelse med denne konvention, forhindring af monopolisering af aktiviteter i Området, anvendelsen af Området udelukkende til fredelige formål, økonomiske aspekter af aktiviteter i Området, videnskabelig havforskning, overførsel af teknologi, beskyttelse af menneskeliv, kyststaternes rettigheder, den retlige status for farvande, der ligger over Området, og for luftrummet over disse farvande samt overensstemmelse mellem aktiviteterne i Området og andre aktiviteter i havmiljøet.

3. Konferencens beslutningsprocedure skal være den samme, som var gældende for De Forenede Nationers Tredje Havretskonference. Konferencen skal bestræbe sig mest muligt på at nå til enighed vedrørende enhver ændring ved konsensus, og der bør ikke stemmes om sådanne sager, før alle bestræbelser for konsensus er udtømt.

4. Såfremt revisionskonferencen ikke fem år efter sin begyndelse er nået til enighed om efterforsknings- og udnyttelsessystemet for Områdets ressourcer, kan den i løbet af de følgende 12 måneder med tre fjerdedels flertal af de deltagende stater beslutte at vedtage og forelægge for de deltagende stater med henblik på ratifikation eller tiltrædelse sådanne ændringer, som den skønner nødvendige eller hensigtsmæssige til ændring eller tilpasning af systemet. Disse ændringer skal for alle deltagende stater træde i kraft 12 måneder efter, at tre fjerdedele af de deltagende stater har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter.

5. Ændringer vedtaget af revisionskonferencen i henhold til denne artikel berører ikke rettigheder erhvervet under eksisterende kontrakter.

AFSNIT 4 MYNDIGHEDEN

UNDERAFSNIT A
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 156

Oprettelse af Myndigheden

1. Herved oprettes Den Internationale Havbundsmyndighed, som skal virke i overensstemmelse med dette kapitel.
2. Alle deltagende stater er uden videre medlemmer af Myndigheden.
3. Observatører ved De Forenede Nationers Tredje Havretskonference, som har undertegnet slutakten, og som ikke er nævnt i artikel 305, stk. 1, litra c), d), e) og f), har ret til at deltage i Myndighedens virksomhed som observatører i overensstemmelse med dens regler, forskrifter og procedurer.
4. Myndighedens sæde skal være i Jamaica.
5. Myndigheden kan oprette sådanne regionale centre eller kontorer, som den finder nødvendige for udøvelsen af sine funktioner.

Artikel 157

Myndighedens art og grundlæggende principper for dens virksomhed

1. Myndigheden er den organisation, gennem hvilken de deltagende stater i overensstemmelse med dette kapitel skal tilrettelægge og kontrollere aktiviteter i Området, især med henblik på forvaltning af Områdets ressourcer.
2. Myndighedens beføjelser og funktioner er sådanne, som udtrykkeligt tillægges den i denne konvention. Myndigheden skal have sådanne øvrige beføjelser i overensstemmelse med denne konvention, som følger af og er nødvendige for udøvelsen af disse beføjelser og funktioner med hensyn til aktiviteter i Området.
3. Myndigheden har som grundlag princippet om suveræn lighed for alle dens medlemmer.
4. Alle Myndighedens medlemmer skal loyalt opfylde de forpligtelser, som de har påtaget sig i overensstemmelse med dette kapitel med henblik på for dem alle at sikre de rettigheder og fordele, som følger af medlemskabet.

Artikel 158

Myndighedens organer

1. Herved oprettes som Myndighedens hovedorganer en Forsamling, et Råd og et Sekretariat.
2. Herved oprettes Produktionsselskabet, der skal være det organ, gennem hvilket Myndigheden skal udøve de i artikel 170, stk. 1, omhandlede funktioner.
3. Sådanne underorganer, som måtte findes nødvendige, kan oprettes i overensstemmelse med dette kapitel.
4. Hvert af Myndighedens hovedorganer og Produktionsselskabet skal være ansvarlig for udøvelsen af de beføjelser og funktioner, som er tillagt det. Under udøvelsen af sådanne beføjelser og funktioner skal hvert organ undgå at foretage sig nogen handling, som kan begrænse eller hindre udøvelsen af de særlige beføjelser og funktioner, som er tillagt et andet organ.

UNDERAFSNIT B

FORSAMLINGEN

Artikel 159

Sammensætning, procedure og afstemning

1. Forsamlingen består af alle medlemmer af Myndigheden. Hvert medlem skal have en repræsentant i Forsamlingen, og denne repræsentant kan ledsages af suppleanter og rådgivere.

2. Forsamlingen skal afholde ordinære årlige samlinger og sådanne ekstraordinære samlinger, som måtte blive besluttet af Forsamlingen eller indkaldt af generalsekretæren efter anmodning fra Rådet eller et flertal af Myndighedens medlemmer.

3. Samlingerne skal afholdes ved Myndighedens sæde, medmindre andet bestemmes af Forsamlingen.

4. Forsamlingen skal vedtage sin forretningsorden. Ved begyndelsen af enhver ordinær samling skal den vælge sin præsident og sådanne andre medlemmer af forretningsudvalget, som der måtte være behov for. De skal fungere indtil valget under næste ordinære samling af en ny præsident og nyt forretningsudvalg.

5. Et flertal af Forsamlingens medlemmer er beslutningsdygtigt.

6. Hvert medlem af Forsamlingen skal have én stemme.

7. Afgørelser vedrørende procedurespørgsmål, herunder om indkaldelse af Forsamlingen til ekstraordinære samlinger, skal træffes af et flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme.

8. Afgørelser om substansspørgsmål skal træffes med to tredjedels flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, forudsat at dette flertal udgør et flertal af de medlemmer, der deltager i samlingen. Såfremt der er tvivl om, hvorvidt det drejer sig om et substansspørgsmål, skal det pågældende spørgsmål behandles som et sådant, medmindre andet besluttet af Forsamlingen med det flertal, der kræves til afgørelsen af substansspørgsmål.

9. Når et substansspørgsmål sættes til afstemning for første gang, kan præsidenten, og skal, såfremt mindst en femtedel af Forsamlingens medlemmer anmoder derom, udsætte afgørelsen om, hvorvidt der skal foretages afstemning om spørgsmålet i et tidsrum, der ikke overstiger 5 kalenderdage. Denne regel kan kun anvendes én gang for hvert spørgsmål og må ikke benyttes til at udsætte spørgsmålet ud over samlingens slutning.

10. Efter modtagelsen af en skriftlig anmodning rettet til præsidenten og støttet af mindst en fjerdedel af Myndighedens medlemmer om indkaldelse af et responsum gående ud på, hvorvidt et forslag om en hvilken som helst sag forelagt for Forsamlingen er i overensstemmelse med denne konvention, skal Forsamlingen anmode Den Internationale Havretsdomsstols Afdeling for Havbundstvister om at afgive et responsum herom og skal udsætte afstemningen om det pågældende forslag, indtil afdelingens responsum er modtaget. Hvis det omhandlede responsum ikke er modtaget før den sidste uge af den samling, hvor det er udbedt, skal Forsamlingen beslutte, hvornår den skal træde sammen for at stemme om det udsatte forslag.

Artikel 160

Beføjelser og funktioner

1. Forsamlingen skal som det eneste organ, der omfatter samtlige medlemmer af Myndigheden, betragtes som Myndighedens øverste organ, over for hvilket de øvrige hovedorganer skal være ansvarlige som nærmere bestemt i denne konvention. Forsamlingen skal have beføjelse til at fastlægge den generelle politik i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne konvention vedrørende ethvert spørgsmål eller enhver sag inden for Myndighedens kompetenceområde.

2. Forsamlingens beføjelser og funktioner skal endvidere være:

- a) at vælge Rådets medlemmer i overensstemmelse med artikel 161;
- b) at vælge generalsekretæren blandt de af Rådet foreslåede kandidater;
- c) efter anbefaling fra Rådet at vælge medlemmer til Produktionsselskabets bestyrelse og Produktionsselskabets generaldirektør;
- d) at oprette sådanne underorganer, som den finder nødvendigt til udøvelsen af sine funktioner i overensstemmelse med dette kapitel. Ved sammensætningen af disse underorganer skal der tages behørigt hensyn til princippet om ligelig geografisk fordeling og om særlige interesser og behovet for

- medlemmer med kvalifikationer og kompetence inden for de relevante tekniske spørgsmål, som sådanne organer beskæftiger sig med;
- e) at fastsætte medlemmernes bidrag til Myndighedens administrative budget i overensstemmelse med en aftalt bidragsskala, baseret på den til De Forenede Nationers ordinære budget anvendte skala, indtil Myndigheden har tilstrækkelige indtægter fra andre kilder til dækning af sine administrative udgifter;
 - f) i) efter henstilling fra Rådet behandle og godkende regler, forskrifter og procedurer vedrørende en retfærdig fordeling af finansielt og andet økonomisk udbytte, som hidrører fra aktiviteter i Området, samt vedrørende betalinger og bidrag i henhold til artikel 82, under særlig hensyntagen til interesserne og behovene hos udviklingslandene og de folk, som ikke har opnået fuld uafhængighed eller anden selvstyrestatus. Såfremt Forsamlingen ikke godkender Rådets henstillinger, skal Forsamlingen tilbagesende dem til Rådet til fornyet behandling i lyset af de af Forsamlingen udtrykte synspunkter;
 - ii) at behandle og godkende Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, og enhver ændring heri, som midlertidigt er vedtaget af Rådet i henhold til artikel 162, stk. 2, litra o), ii). Disse regler, forskrifter og procedurer skal vedrøre undersøgelse, efterforskning og udnyttelse i Området, Myndighedens finansielle forvaltning og interne administration og, efter henstilling fra Produktionsselskabets bestyrelse, overførsel af midler fra Produktionsselskabet til Myndigheden;
 - g) at træffe bestemmelse om en retfærdig fordeling af finansielt og andet økonomisk udbytte, som hidrører fra aktiviteter i Området, i overensstemmelse med denne konvention og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer;
 - h) at behandle og godkende det af Rådet forelagte forslag til Myndighedens årsbudget;
 - i) at gennemgå regelmæssige beretninger fra Rådet og Produktionsselskabet og særlige beretninger, som den har anmodet Rådet eller noget andet af Myndighedens organer om at udarbejde;
 - j) at igangsætte studier og fremsætte henstillinger med henblik på at fremme internationalt samarbejde vedrørende aktiviteter i Området og anspore til en progressiv udvikling af den dermed forbundne folkeret og dennes kodificering;
 - k) at behandle generelle problemer, som opstår i forbindelse med aktiviteter i Området, især for udviklingslande, såvel som de problemer, som med hensyn til aktiviteter i Området opstår for visse stater som følge af deres geografiske beliggenhed, i særdeleshed for indlandsstater og geografisk forfordelte stater;
 - l) efter henstilling fra Rådet og på grundlag af udtalelse fra Kommissionen for Økonomisk Planlægning, at fastlægge en kompensationsordning eller andre foranstaltninger for økonomisk tilpasningsbistand som bestemt i artikel 151, stk. 10;
 - m) i henhold til artikel 185 at suspendere de rettigheder og privilegier, der er knyttet til medlemskab;
 - n) at diskutere ethvert spørgsmål eller enhver sag inden for Myndighedens kompetenceområde og i overensstemmelse med fordelingen af beføjelser og funktioner blandt Myndighedens organer træffe bestemmelse om, hvilket af Myndighedens organer der skal behandle noget sådant spørgsmål eller nogen sådan sag, som ikke udtrykkeligt er overdraget til et særligt organ.

UNDERAFSNIT C

RÅDET

Artikel 161

Sammensætning, procedure og afstemning

1. Rådet skal bestå af 36 af Myndighedens medlemmer valgt af Forsamlingen i følgende rækkefølge:
 - a) fire medlemmer blandt de deltagende stater, som i løbet af de sidste fem år, for hvilke der foreligger statistisk materiale, enten har forbrugt mere end 2 procent af det samlede verdensforbrug, eller som havde en nettoimport på mere end 2 procent af den samlede verdensimport af de råvarer, som

omfattes af de kategorier af mineraler, som skal udvindes i Området, og under alle omstændigheder én stat fra det østeuropæiske (socialistiske) område såvel som den største forbruger;

- b) fire medlemmer blandt de otte deltagende stater, som har foretaget de største investeringer med henblik på forberedelsen og udførelsen af aktiviteter i Området, enten direkte eller gennem deres statsborgere, herunder mindst én stat fra det østeuropæiske (socialistiske) område;
- c) fire medlemmer fra deltagende stater, som på grundlag af produktion i områder under deres jurisdiktion er vigtige nettoeksportører af de kategorier af mineraler, som skal udvindes fra Området, herunder mindst to udviklingslande, hvis eksport af sådanne mineraler har væsentlig betydning for deres økonomi;
- d) seks medlemmer blandt deltagende udviklingslande, som repræsenterer særlige interesser. De særlige interesser, som skal repræsenteres, skal omfatte stater med store befolkninger, indlandsstater eller geografisk forfordelte stater, stater som er vigtige importører af de kategorier af mineraler, som skal udvindes fra Området, stater som er potentielle producenter af sådanne mineraler, og de mindst udviklede stater;
- e) atten medlemmer, som vælges i overensstemmelse med princippet om en ligelig geografisk fordeling af pladser i Rådet som helhed, idet hvert geografisk område skal have mindst ét medlem valgt i henhold til dette litra. I dette øjemed skal de geografiske områder være Afrika, Asien, Østeuropa (socialistisk), Latinamerika samt Vesteuropa og andre.

2. Ved valg af medlemmer til Rådet i overensstemmelse med stk. 1 skal Forsamlingen sikre, at:

- a) indlandsstater og geografisk forfordelte stater får en repræsentation, som står i rimeligt forhold til deres repræsentation i Forsamlingen;
- b) kyststater, i særdeleshed udviklingslande, som ikke kan opfylde betingelserne i henhold til stk. 1, litra a), b), c) eller d), får en repræsentation, som står i rimeligt forhold til deres repræsentation i Forsamlingen;
- c) hver gruppe af deltagende stater, som skal repræsenteres i Rådet, bliver repræsenteret af de medlemmer, som denne gruppe eventuelt har udpeget.

3. Valg skal finde sted under Forsamlingens ordinære samlinger. Hvert medlem af Rådet skal vælges for fire år. Ved det første valg skal funktionstiden imidlertid for halvdelen af medlemmerne af hver af de i stk. 1 omhandlede grupper være to år.

4. Rådets medlemmer kan genvælges, men der bør dog tages behørigt hensyn til det ønskværdige i, at medlemskab går på omgang.

5. Rådet skal udøve sin virksomhed ved Myndighedens sæde og skal afholde møde så ofte, som Myndighedens arbejde måtte kræve det, dog ikke mindre end tre gange om året.

6. Et flertal af Rådets medlemmer er beslutningsdygtigt.

7. Hvert medlem af Rådet har én stemme.

8.

- a) Afgørelser om procedurespørgsmål skal træffes af et flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme.
- b) Afgørelser om substansspørgsmål, som opstår i forbindelse med følgende bestemmelser, skal træffes med to tredjedels flertal af de medlemmer, som er til stede og afgiver deres stemme, forudsat at et sådant flertal omfatter et flertal af Rådets medlemmer: artikel 162, stk. 2, litra f), g), h), i), n), p), v), og artikel 191.
- c) Afgørelser om substansspørgsmål, som opstår i forbindelse med følgende bestemmelser, skal træffes med tre fjerdedels flertal af de medlemmer, som er til stede og afgiver deres stemme, forudsat at et sådant flertal omfatter et flertal af Rådets medlemmer: artikel 162, stk. 1, artikel 162, stk. 2, litra a), b), c), d), e), l), q), r), s), t); litra u) i tilfælde af en kontrahents eller sponsors ikke-efterlevelse; litra

- w) idet det dog er en forudsætning, at ordrer udstedt med hjemmel heri ikke er bindende i mere end 30 dage, medmindre de bliver bekræftet ved en afgørelse, som er truffet i overensstemmelse med litra d); artikel 162, stk. 2, litra x), y), z); artikel 163, stk. 2; artikel 174, stk. 3; bilag IV, artikel 11.
- d) Afgørelser om substansspørgsmål, som opstår i forbindelse med artikel 162, stk. 2, litra m) og o), og vedrørende vedtagelse af ændringer af kapitel XI skal træffes med konsensus.
- e) I litra d), f) og g) betyder »konsensus«, at der ikke er rejst formel indvending. Inden 14 dage efter et forslags forelæggelse for Rådet skal Rådets præsident undersøge, om der vil fremkomme en formel indvending mod forslagens vedtagelse. Såfremt præsidenten konstaterer, at der vil fremkomme en sådan indvending, skal præsidenten inden tre dage herefter nedsætte og indkalde et forligsudvalg, bestående af højst ni medlemmer af Rådet med præsidenten som formand, med henblik på at bilægge uoverensstemmelserne og udarbejde et forslag, som kan vedtages med konsensus. Udvalget skal arbejde hurtigt og afgive beretning til Rådet inden 14 dage efter dets nedsættelse. Såfremt udvalget er ude af stand til at fremsætte et forslag, som kan vedtages med konsensus, skal det i sin beretning angive grundene til, at der bliver rejst indvendinger mod forslaget.
- f) Afgørelser af spørgsmål, som ikke er nævnt ovenfor, og som Rådet er bemyndiget til at træffe i henhold til Myndighedens regler, forskrifter og procedurer eller på anden måde, skal træffes i henhold til de bestemmelser i dette stk., som er nærmere angivet i nævnte regler, forskrifter og procedurer eller, såfremt de ikke er angivet heri, i henhold til den bestemmelse, som Rådet, om muligt på forhånd, har truffet afgørelse om med konsensus.
- g) Når der opstår tvivl, om et spørgsmål hører ind under litra a), b), c) eller d), skal spørgsmålet behandles efter den bestemmelse, som kræver det største flertal eller konsensus alt efter omstændighederne, medmindre Rådet med det nævnte flertal eller konsensus træffer anden afgørelse.

9. Rådet skal fastlægge en procedure, hvorefter et medlem af Myndigheden, som ikke er repræsenteret i Rådet, kan sende en repræsentant som deltager i et møde i Rådet, når et sådant medlem anmoder derom, eller når en sag, som særligt vedrører dette medlem, er til behandling. En sådan repræsentant skal være berettiget til at deltage i drøftelserne, men har ikke stemmeret.

Artikel 162

Beføjelser og funktioner

1. Rådet er Myndighedens udøvende organ. Rådet skal have beføjelse til i overensstemmelse med denne konvention og den af Forsamlingen fastsatte generelle politik at fastlægge den særlige politik, som skal følges af Myndigheden i ethvert spørgsmål eller i enhver sag inden for Myndighedens kompetenceområde.

2. Rådet skal endvidere:

- a) føre kontrol med og koordinere gennemførelsen af dette kapitels bestemmelser i alle spørgsmål og sager inden for Myndighedens kompetenceområde og gøre Forsamlingen opmærksom på sager vedrørende manglende efterlevelse;
- b) til Forsamlingen foreslå en kandidatliste med henblik på valg af generalsekretæren;
- c) til Forsamlingen foreslå kandidater til valget af medlemmer af Produktionsselskabets bestyrelse og Produktionsselskabets generaldirektør;
- d) oprette, efter behov og med behørig hensyntagen til økonomi og effektivitet, sådanne underorganer, som det skønner nødvendige med henblik på udøvelsen af sine funktioner i overensstemmelse med dette kapitel. Ved sammensætningen af underorganer skal der lægges vægt på behovet for medlemmer med kvalifikationer og kompetence inden for de relevante tekniske områder, som disse organer beskæftiger sig med, idet der dog skal tages behørigt hensyn til princippet om ligelig geografisk fordeling og til særlige interesser;
- e) vedtage sin forretningsorden, herunder fremgangsmåden ved valg af præsident;

- f) på Myndighedens vegne indgå aftaler med De Forenede Nationer eller andre internationale organisationer, inden for rammerne af Myndighedens beføjelser og med forbehold af Forsamlingens godkendelse;
- g) behandle Produktionsselskabets beretninger og oversende dem til Forsamlingen med sine henstillinger;
- h) forelægge årlige beretninger for Forsamlingen og sådanne særlige beretninger, som Forsamlingen måtte anmode om;
- i) give Produktionsselskabet direktiver i overensstemmelse med artikel 170;
- j) godkende arbejdsplaner i overensstemmelse med bilag III, artikel 6. Rådet skal træffe afgørelse om hver arbejdsplan inden 60 dage, efter at Den Juridiske og Tekniske Kommission har forelagt den ved en samling i Rådet i overensstemmelse med de følgende procedurer:
 - i) såfremt Kommissionen henstiller, at en arbejdsplan godkendes, skal den anses som godkendt af Rådet, medmindre et medlem af Rådet inden 14 dage skriftligt for præsidenten forelægger en specifik indvending om, at betingelserne i bilag III, artikel 6, ikke er overholdt. Såfremt der fremkommer en indvending, skal forligsproceduren i henhold til artikel 161, stk. 8, litra e), finde anvendelse. Såfremt indvendingen stadig opretholdes ved forligsprocedurens slutning, skal arbejdsplanen anses som godkendt af Rådet, medmindre Rådet forkaster den med konsensus blandt sine medlemmer med undtagelse af den stat eller de stater, som har indgivet ansøgningen eller er sponsorer for ansøgeren;
 - ii) såfremt Kommissionen henstiller, at en arbejdsplan forkastes eller ikke fremsætter en henstilling, kan Rådet godkende arbejdsplanen med tre fjerdedels flertal af de medlemmer, som er til stede og afgiver deres stemme, forudsat at et sådant flertal omfatter et flertal af de medlemmer, som deltager i samlingen;
- k) godkende arbejdsplaner forelagt af Produktionsselskabet i overensstemmelse med bilag IV, artikel 12, ved på tilsvarende måde at anvende de under litra j) nævnte procedurer;
- l) føre kontrol med aktiviteterne i Området i overensstemmelse med artikel 153, stk. 4, og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer;
- m) efter henstilling fra Kommissionen for Økonomisk Planlægning træffe nødvendige og passende forholdsregler i overensstemmelse med artikel 150, litra h), med henblik på at yde beskyttelse mod de deri nævnte ugunstige økonomiske virkninger;
- n) fremsætte henstillinger til Forsamlingen, på grundlag af en udtalelse fra Kommissionen for Økonomisk Planlægning, om en kompensationsordning eller andre foranstaltninger for økonomisk tilpasningsbistand, som bestemt i artikel 151, stk. 10;
- o) i) til Forsamlingen fremsætte henstillinger om regler, forskrifter og procedurer for en retfærdig fordeling af finansielt og andet økonomisk udbytte, som hidrører fra aktiviteter i Området, samt af betalinger og bidrag, som er foretaget i henhold til artikel 82, under særlig hensyntagen til interesserne og behovene hos udviklingslandene og de folk, som ikke har opnået fuld uafhængighed eller anden selvstyrestatus;
- ii) indtil Forsamlingens godkendelse foreligger, under hensyntagen til henstillinger fra Den Juridiske og Tekniske Kommission eller andre berørte underordnede organer, vedtage og midlertidigt anvende Myndighedens regler, forskrifter og procedurer og enhver ændring heraf. Disse regler, forskrifter og procedurer skal vedrøre undersøgelse, efterforskning og udnyttelse i Området samt Myndighedens finansielle forvaltning og udnyttelsen af polymetalliske noder skal have fortrinsret. Regler, forskrifter og procedurer for efterforskning og udnyttelsen af enhver anden ressource end polymetalliske noder skal vedtages inden 3 år fra den dag, Myndigheden modtager en anmodning herom fra et af sine medlemmer. Alle regler, forskrifter og procedurer skal midlertidigt forblive i kraft, indtil de godkendes af Forsamlingen, eller de ændres af Rådet i lyset af de af Forsamlingen udtrykte synspunkter;

- p) føre kontrol med alle betalinger, som skal foretages af eller til Myndigheden i forbindelse med aktiviteter i henhold til dette kapitel;
- q) foretage udvælgelsen blandt ansøgere til produktionstilladelser i henhold til bilag III, artikel 7, i tilfælde hvor denne bestemmelse kræver en sådan udvælgelse;
- r) forelægge forslag til Myndighedens årsbudget for Forsamlingen til dennes godkendelse;
- s) fremsætte henstillinger til Forsamlingen vedrørende den politik, der skal følges med hensyn til noget spørgsmål eller nogen sag inden for Myndighedens kompetenceområde;
- t) i henhold til artikel 185 fremsætte henstillinger til Forsamlingen vedrørende suspension af udøvelsen af de rettigheder og privilegier, der er knyttet til medlemskab;
- u) på Myndighedens vegne indbringe sager om manglende efterlevelse for Afdelingen for Havbundstvister;
- v) underrette Forsamlingen om en afgørelse truffet af Afdelingen for Havbundstvister i sager indbragt i henhold til litra u), og fremsætte passende henstillinger om de foranstaltninger, der bør træffes i den anledning;
- w) i krisesituationer udstede ordrer, herunder eventuelt ordrer med henblik på at forebygge alvorlig skade på havmiljøet som følge af aktivitet i Området;
- x) udelukke visse områder fra udnyttelse for kontrahenter eller Produktionsselskabet i tilfælde, hvor vægtigt bevismateriale indicerer risiko for alvorlig skade på havmiljøet;
- y) oprette et underorgan med henblik på udarbejdelsen af udkast til finansielle regler, forskrifter og procedurer vedrørende:
 - i) finansiell forvaltning i overensstemmelse med artikel 171 til 175; og
 - ii) finansielle arrangementer i henhold til bilag III, artikel 13 og artikel 17, stk. 1, litra c);
- z) etablere en passende mekanisme til ledelse og kontrol af en inspektionstab, som skal inspicere aktiviteter i Området med henblik på at afgøre, om såvel dette kapitel, Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, som vilkårene og betingelserne i kontrakter indgået med Myndigheden efterleves.

Artikel 163

Rådets organer

1. Herved oprettes følgende organer under Rådet:

- a) en Kommission for Økonomisk Planlægning;
- b) en Juridisk og Teknisk Kommission.

2. Hver kommission skal bestå af 15 medlemmer, valgt af Rådet blandt de kandidater, som de deltagende stater indstiller. Rådet kan dog om fornødent beslutte at forøge størrelsen af begge kommissioner under behørig hensyntagen til økonomi og effektivitet.

3. En kommissions medlemmer skal besidde fornødne kvalifikationer inden for den pågældende kommissions kompetenceområde. De deltagende stater skal med henblik på at sikre en effektiv udøvelse af kommissionernes funktioner indstille kandidater, hvis dygtighed og hæderlighed er på det højeste niveau og med de fornødne kvalifikationer inden for relevante områder.

4. Ved valget af kommissionernes medlemmer skal der tages behørigt hensyn til behovet for ligelig geografisk fordeling og repræsentationen af særlige interesser.

5. Ingen deltagende stat kan indstille mere end én kandidat til samme kommission. Ingen person skal kunne vælges til mere end én kommission.

6. Kommissionernes medlemmer vælges for fem år. De kan genvælges for yderligere en mandatperiode.

7. I tilfælde, hvor et medlem af en kommission afdør ved døden, bliver inhabil eller fratræder før udløbet af mandatperioden, skal Rådet for den resterende del af perioden vælge et medlem fra det samme geografiske område eller den samme interessekategori.

8. Kommissionernes medlemmer må ikke have nogen økonomisk interesse i nogen aktivitet, som vedrører efterforskning og udnyttelse i Området. Med forbehold af deres forpligtelser over for de kommissioner, som de sidder i, må de ikke selv efter udløbet af deres funktionsperiode afsløre nogen industrihemmelighed eller data, som er undergivet industriel ejendomsret, og som er overført til Myndigheden i overensstemmelse med bilag III, artikel 14, eller nogen anden fortrolig oplysning, som er kommet til deres kundskab som følge af deres tjeneste for Myndigheden.

9. Hver kommission skal udøve sine funktioner i overensstemmelse med sådanne retningslinier og direktiver, som Rådet måtte udstede.

10. Hver kommission skal udarbejde og forelægge for Rådet til godkendelse sådanne regler og forskrifter, som skønnes nødvendige for en effektiv udøvelse af kommissionens funktioner.

11. Kommissionernes beslutningsprocedure skal fastlægges ved Myndighedens regler, forskrifter og procedurer. Henstillinger til Rådet skal, om fornødent, være vedlagt et resumé af de divergerende synspunkter i kommissionen.

12. Hver kommission skal normalt udøve sin virksomhed ved Myndighedens sæde og skal afholde møde så ofte, som hensynet til den effektive udøvelse af dens funktioner kræver.

13. Hver kommission kan, efter behov, under udøvelsen af sine funktioner konsultere en anden kommission, ethvert af de kompetente organer i De Forenede Nationer eller dens særorganisationer eller enhver anden international organisation, som har kompetence inden for det pågældende sagsområde.

Artikel 164

Kommissionen for Økonomisk Planlægning

1. Medlemmer af Kommissionen for Økonomisk Planlægning skal besidde fornødne kvalifikationer bl.a. i henseende til minedrift, forvaltning af virksomhed forbundet med mineralske ressourcer, international handel eller international økonomi. Rådet skal bestræbe sig på at sikre, at Kommissionens medlemmer besidder alle fornødne kvalifikationer. Kommissionen skal omfatte mindst to medlemmer fra sådanne udviklingslande, hvis eksport af de kategorier af mineraler, som skal udvindes fra Området, har væsentlig betydning for deres økonomi.

2. Kommissionen skal:

- a) efter Rådets anmodning foreslå foranstaltninger til iværksættelse af de i overensstemmelse med denne konvention truffene afgørelser vedrørende aktiviteter i Området;
- b) gennemgå de tendenser og faktorer, som påvirker udbud, efterspørgsel og priser på de mineraler, som kan udvindes fra Området, under hensyntagen til både importerende og eksporterende lande, og i særdeleshed til udviklingslandene blandt disse;
- c) undersøge enhver situation, som vil kunne medføre de i artikel 150, litra h), nævnte ugunstige virkninger, og som vedkommende deltagende stat eller stater har gjort den opmærksom på, samt fremsætte passende henstillinger til Rådet;
- d) til forelæggelse for Forsamlingen foreslå Rådet, som foreskrevet i artikel 151, stk. 10, en kompensationsordning eller andre foranstaltninger for økonomisk tilpasningsbistand til udviklingslande, som lider under ugunstige virkninger, som skyldes aktiviteter i Området. Kommissionen skal fremsætte de nødvendige henstillinger til Rådet med henblik på anvendelse af den ordning eller andre foranstaltninger, som Forsamlingen har vedtaget i hvert enkelt tilfælde.

Artikel 165

Den Juridiske og Tekniske Kommission

1. Medlemmer af Den Juridiske og Tekniske Kommission skal besidde de fornødne kvalifikationer bl.a. i henseende til efterforskning, udnyttelse og bearbejdelse af mineralske ressourcer, oceanologi, beskyttelse af havmiljøet, eller økonomiske eller juridiske spørgsmål vedrørende havminedrift og

beslægtede sagsområder. Rådet skal bestræbe sig på at sikre, at Kommissionens medlemmer tilsammen besidder alle fornødne kvalifikationer.

2. Kommissionen skal:

- a) efter anmodning fra Rådet fremsætte henstillinger vedrørende udøvelsen af Myndighedens funktioner;
- b) gennemgå formelle skriftlige arbejdsplaner for aktiviteter i Området i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3, og fremsætte passende henstillinger til Rådet. Kommissionen skal udelukkende basere sine henstillinger på bestemmelserne i bilag III og skal afgive fuldstændig beretning derom til Rådet;
- c) efter anmodning fra Rådet overvåge aktiviteter i Området, efter behov i konsultationer og samarbejde med enhver enhed, som udfører sådanne aktiviteter, eller vedkommende stat eller stater samt afgive beretning til Rådet;
- d) udarbejde vurderinger af de miljømæssige konsekvenser af aktiviteter i Området;
- e) fremsætte henstillinger til Rådet om beskyttelsen af havmiljøet under hensyntagen til synspunkterne hos anerkendte eksperter inden for dette område;
- f) udforme og forelægge de i artikel 162, stk. 2, litra o), omhandlede regler, forskrifter og procedurer for Rådet, under hensyntagen til alle relevante faktorer, herunder vurdering af miljømæssige konsekvenser af aktiviteter i Området;
- g) foretage fornyet gennemgang af sådanne regler, forskrifter og procedurer og fra tid til anden fremsætte henstillinger til Rådet om sådanne ændringer, som den måtte anse for nødvendige eller ønskelige;
- h) fremsætte henstillinger til Rådet om etablering af en kontrolplan med henblik på efter anerkendte videnskabelige metoder regelmæssigt at iagttage, beregne, vurdere og analysere risici og virkninger af forurening af havmiljøet som følge af aktiviteter i Området, sikre at eksisterende forskrifter er hensigtsmæssige og bliver overholdt, samt koordinere iværksættelsen af den af Rådet godkendte kontrolplan;
- i) henstille til Rådet, at der på Myndighedens vegne indbringes sager for Afdelingen for Havbundstviser i overensstemmelse med dette kapitel og de relevante bilag under særlig hensyntagen til artikel 187;
- j) fremsætte henstillinger til Rådet om de foranstaltninger, som skal træffes som følge af en afgørelse truffet af Afdelingen for Havbundstviser i forbindelse med sager indbragt i overensstemmelse med litra i);
- k) med henblik på at forebygge alvorlig skade på havmiljøet som følge af aktiviteter i Området, henstille til Rådet at udstede ordrer i krisesituationer, herunder eventuelt ordrer om suspension eller regulering af aktiviteterne. Sådanne henstillinger skal have fortrinnsstilling ved behandlingen i Rådet;
- l) fremsætte henstillinger til Rådet om at udelukke visse områder fra udnyttelse for kontrahenter eller Produktionselskabet, når der er afgørende grunde til at antage at udnyttelsen ville medføre risiko for alvorlig skade på havmiljøet;
- m) fremsætte henstillinger til Rådet vedrørende ledelse af og kontrol med en inspektionsstab, som skal inspicere aktiviteterne i Området med henblik på at afgøre, hvorvidt dette kapitel, Myndighedens regler, forskrifter og procedurer samt vilkårene og betingelserne i enhver kontrakt med Myndigheden overholdes;
- n) beregne produktionsloftet og udstede produktionstilladelser på Myndighedens vegne i henhold til artikel 151, stk. 2 til 7, efter at Rådet eventuelt har foretaget en nødvendig udvælgelse blandt ansøgere til produktionstilladelser i overensstemmelse med bilag III, artikel 7.

3. Efter anmodning fra nogen deltagende stat eller anden vedkommende part skal Kommissionens medlemmer ledsages af en repræsentant fra en sådan stat eller part under udøvelsen af deres kontrol- eller inspektionsfunktioner.

UNDERAFSNIT D

SEKRETARIATET

Artikel 166

Sekretariatet

1. Myndighedens sekretariat skal bestå af en generalsekretær samt sådant personale, som Myndigheden har behov for.

2. Generalsekretæren vælges for en fireårig periode af Forsamlingen blandt de kandidater, som Rådet har foreslået, og kan genvælges.

3. Generalsekretæren skal være Myndighedens øverste administrative chef og skal virke i denne egenskab ved alle møder i Forsamlingen, Rådet eller noget andet underorgan samt udføre sådanne andre administrative funktioner, som disse organer har pålagt generalsekretæren.

4. Generalsekretæren skal forelægge Forsamlingen en årlig beretning om Myndighedens virksomhed.

Artikel 167

Myndighedens personale

1. Myndighedens personale skal bestå af sådant specielt uddannet videnskabeligt, teknisk og andet personel, som der måtte være behov for til udførelsen af Myndighedens administrative funktioner.

2. Hovedhensynet ved personalets rekruttering og ansættelse og ved fastsættelsen af dets tjenestevilkår skal være nødvendigheden af at sikre den højeste grad af effektivitet, dygtighed og hæderlighed. Med forbehold heraf skal der tages behørigt hensyn til betydningen af at rekruttere personalet på det bredest mulige geografiske grundlag.

3. Personalet skal ansættes af generalsekretæren. Vilkårene og betingelserne for deres ansættelse, aflønning og afskedigelse skal være i overensstemmelse med Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

Artikel 168

Sekretariatets internationale karakter

1. Generalsekretæren og personalet må i udøvelsen af deres pligter ikke søge eller modtage instrukser fra nogen regering eller fra nogen anden kilde uden for Myndigheden. De skal afstå fra enhver handling, som kunne bringe deres stilling som internationale embedsmænd, alene ansvarlige over for Myndigheden, i tvivl. Hver deltagende stat påtager sig at respektere den særlige internationale karakter af generalsekretærens og hans personales funktioner og ikke at søge at øve indflydelse på dem i udførelsen af deres hverv. Enhver pligtforsømmelse af et medlem af personalet skal indbringes for en administrativ retsinstans som fastsat i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

2. Generalsekretæren og personalet må ikke have økonomisk interesse i nogen virksomhed forbundet med efterforskningen og udnyttelsen i Området. Med forbehold af deres forpligtelser over for Myndigheden må de ikke afsløre, selv efter afslutningen af deres funktionsperiode, nogen industrihemmelighed eller data, som er undergivet industriel ejendomsret, og som er overført til Myndigheden i overensstemmelse med bilag III, artikel 14, eller nogen anden fortrolig oplysning, som er kommet til deres kundskab som følge af deres ansættelse i Myndigheden.

3. I tilfælde af overtrædelser af de forpligtelser, som i henhold til stk. 2 påhviler et medlem af Myndighedens personale, skal Myndigheden, efter anmodning fra en deltagende stat, hvis interesser er krænket ved en sådan overtrædelse, eller fra en fysisk eller juridisk person, som en deltagende stat er sponsor for i henhold til artikel 153, stk. 2, litra b), og som berøres af en sådan overtrædelse, indlede retsforfølgning mod det pågældende medlem af personalet for en domstol, som Myndighedens regler, forskrifter og procedurer anviser. Den krænkede part skal have ret til at deltage i processen.

Generalsekretæren skal, såfremt domstolen anbefaler det, afskedige det pågældende medlem af personalet.

4. Myndighedens regler, forskrifter og procedurer skal indeholde sådanne bestemmelser, som er nødvendige til gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 169

Konsultationer og samarbejde med internationale og ikke-statslige organisationer

1. Generalsekretæren skal i sager, som falder inden for Myndighedens kompetence, med Rådets godkendelse træffe passende foranstaltninger med henblik på konsultationer og samarbejde med internationale og ikke-statslige organisationer, som er anerkendt af De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råd.

2. Enhver organisation, som generalsekretæren har indgået aftale med i henhold til stk. 1, kan udpege repræsentanter til som observatører at deltage i møder i Myndighedens organer i overensstemmelse med disse organers forretningsorden. Der skal fastsættes regler med henblik på at give sådanne organisationer lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter, hvor det måtte være hensigtsmæssigt.

3. Generalsekretæren kan til deltagende stater fremsende skriftlige redegørelser fra de i stk. 1 nævnte ikke-statslige organisationer vedrørende sager, i hvilke de har særlig kompetence, og som er forbundet med Myndighedens arbejde.

UNDERAFSNIT E

PRODUKTIONSSKABET

Artikel 170

Produktionsselskabet

1. Produktionsselskabet skal være det organ under Myndigheden, som direkte skal gennemføre aktiviteter i Området i henhold til artikel 153, stk. 2, litra a), såvel som transport, forarbejdning og afsætning af mineraler, som udvindes i Området.

2. Inden for rammerne af Myndighedens status som international juridisk person skal Produktionsselskabet have sådan habilitet som bestemt i bilag IV. Produktionsselskabet skal handle i overensstemmelse med denne konvention og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, såvel som med den af Forsamlingen vedtagne generelle politik, samt være underlagt Rådets direktiver og kontrol.

3. Produktionsselskabets hovedkontor skal være beliggende ved Myndighedens sæde.

4. Produktionsselskabet skal, i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, og bilag IV, artikel 11, forsynes med sådanne midler, som kræves til udførelsen af dets funktioner, og skal råde over teknologi som anført i artikel 144 og andre relevante bestemmelser i denne konvention.

UNDERAFSNIT F

MYNDIGHEDENS FINANSIELLE FORHOLD

Artikel 171

Myndighedens midler

Myndighedens midler skal omfatte:

- a) bidrag fra Myndighedens medlemmer fastsat i overensstemmelse med artikel 160, stk. 2, litra e);
- b) Myndighedens indtægter i henhold til bilag III, artikel 13, i forbindelse med aktiviteter i Området;
- c) midler overført fra Produktionsselskabet i overensstemmelse med bilag IV, artikel 10;
- d) lån i henhold til artikel 174;
- e) frivillige bidrag fra medlemmer eller andre kilder; og
- f) indbetalinger til en kompensationsfond, i overensstemmelse med artikel 151, stk. 10, fra kilder, som anbefales af Kommissionen for Økonomisk Planlægning.

Artikel 172

Myndighedens årsbudget

Generalsekretæren skal udarbejde et udkast til Myndighedens årsbudget og forelægge det for Rådet. Rådet skal behandle budgetudkastet og forelægge det for Forsamlingen sammen med eventuelle bemærkninger. Forsamlingen skal behandle og godkende budgetudkastet i overensstemmelse med artikel 160, stk. 2, litra h).

Artikel 173

Myndighedens udgifter

1. De i artikel 171, litra a), nævnte bidrag skal indbetales på en særlig konto til dækning af Myndighedens administrationsudgifter, indtil Myndigheden har tilstrækkelige midler fra andre kilder til dækning af disse udgifter.

2. Myndighedens midler skal primært anvendes til dækning af dens administrationsudgifter. Med undtagelse af de i artikel 171, litra a), nævnte bidrag kan midler, som er tilbage efter betaling af administrationsudgifter, bl.a:

- a) fordeles i overensstemmelse med artikel 140 og artikel 160, stk. 2, litra g);
- b) benyttes til at forsyne Produktionsselskabet med midler i overensstemmelse med artikel 170, stk. 4;
- c) benyttes til at kompensere udviklingslande i overensstemmelse med artikel 151, stk. 10 og artikel 160, stk. 2, litra l).

Artikel 174

Myndighedens lånebeføjelse

1. Myndigheden skal have beføjelse til at optage lån.
2. Forsamlingen skal i de finansielle forskrifter, som vedtages i henhold til artikel 160, stk. 2, litra f), fastsætte grænserne for Myndighedens lånebeføjelse.
3. Rådet skal udøve Myndighedens lånebeføjelse.
4. De deltagende stater skal ikke være ansvarlige for Myndighedens gæld.

Artikel 175

Årlig revision

Myndighedens akter, regnskabsbøger og konti, herunder dens årsregnskab, skal årligt revideres af en uafhængig revisor udpeget af Forsamlingen.

UNDERAFSNIT G

RETLIG STATUS, PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

Artikel 176

Retlig status

Myndigheden er en international juridisk person og har den nødvendige habilitet til udøvelsen af sine funktioner og til opnåelsen af sine mål.

Artikel 177

Privilegier og immuniteter

For at Myndigheden skal kunne udøve sine funktioner, skal den på hver deltagende stats territorium nyde de privilegier og immuniteter, som er fastsat i dette underafsnit. De privilegier og immuniteter, som vedrører Produktionsselskabet, er fastsat i bilag IV, artikel 13.

Artikel 178

Immunitet for retsforfølgning

Myndigheden, dens ejendom og formue nyder immunitet for retsforfølgning undtagen i den udstrækning, Myndigheden i et særligt tilfælde udtrykkeligt giver afkald på denne immunitet.

Artikel 179

Immunitet for ransagning og enhver form for beslaglæggelse

Myndighedens ejendom og formue, hvor den end befinder sig, og hvem der end bestyrer den, kan ikke gøres til genstand for ransagning, udlevering, konfiskation, ekspropriation eller nogen anden form for beslaglæggelse foretaget af en udøvende eller lovgivende myndighed.

Artikel 180

Fritagelse for restriktioner, regulering, kontrol og moratorier

Myndighedens ejendom og formue er fritaget for enhver form for restriktioner, regulering, kontrol og moratorier.

Artikel 181

Myndighedens arkiver og officielle meddelelser

1. Myndighedens arkiver, hvor de end befinder sig, er ukrænkelige.
2. Data, som er undergivet industriel ejendomsret, industrihemmeligheder eller lignende oplysninger og personaleregistre må ikke opbevares i offentligt tilgængelige arkiver.
3. Myndigheden skal med hensyn til sine officielle meddelelser af hver deltagende stat indrømmes en behandling, som ikke er mindre gunstig end den, som den pågældende stat indrømmer andre internationale organisationer.

Artikel 182

Privilegier og immuniteter for visse personer tilknyttet Myndigheden

De deltagende staters repræsentanter, som deltager i møder i Forsamlingen, Rådet eller i Forsamlingens eller Rådets organer, samt generalsekretæren og Myndighedens personale nyder på hver deltagende stats territorium:

- a) immunitet for retsforfølgning i forbindelse med handlinger foretaget under udøvelsen af deres funktioner, undtagen i den udstrækning, hvor den stat, som de repræsenterer, henholdsvis Myndigheden, udtrykkeligt i et særligt tilfælde giver afkald på denne immunitet;
- b) såfremt de ikke er statsborgere i den deltagende stat, de samme fritagelser for indvandringsrestriktioner, krav om registrering af udlændinge og værnepligt, de samme lempelser med hensyn til valutarestriktioner og den samme behandling med hensyn til rejsemuligheder, som staten indrømmer andre deltagende staters repræsentanter, embedsmænd og ansatte i lignende stillinger.

Artikel 183

Fritagelse for skatter og toldafgifter

1. Inden for rammerne af sine officielle aktiviteter skal Myndigheden, herunder dens formue og ejendom, dens indtægter samt dens virksomhed og transaktioner, hvortil den er bemyndiget i henhold til denne konvention, fritages for enhver direkte beskatning, ligesom varer, som er importeret eller eksporteret til dens officielle brug, skal fritages for alle toldafgifter. Myndigheden kan ikke kræve fritagelse for beskatning, som alene er betaling for tjenesteydelser.

2. I tilfælde, hvor indkøb af varer eller tjenesteydelser af væsentlig værdi, som er nødvendige for Myndighedens officielle aktiviteter, foretages af eller på Myndighedens vegne, og hvor skatter og afgifter er indbefattet i prisen på sådanne varer eller tjenesteydelser, skal de deltagende stater, i den udstrækning det er praktisk muligt, træffe passende foranstaltninger med henblik på fritagelse for sådanne skatter eller afgifter eller på refusion af disse. Varer, som er importeret eller købt med den i denne artikel omhandlede

fritagelse, må ikke sælges eller på anden måde afhændes på territoriet for den deltagende stat, som gav tilladelsen til fritagelsen, undtagen på betingelser, som aftales med denne deltagende stat.

3. De deltagende stater må ikke beskatte udbetalte lønninger, honorarer eller nogen anden form for betaling fra Myndigheden til generalsekretæren og Myndighedens personale såvel som til eksperter, der udfører opgaver for Myndigheden, og som ikke er statsborgere i den pågældende deltagende stat.

UNDERAFSNIT H

SUSPENSION AF UDØVELSEN AF DE RETTIGHEDER OG PRIVILEGIER, SOM ER KNYTTET TIL MEDLEMSKAB

Artikel 184

Suspension af udøvelsen af stemmeret

En deltagende stat, som er i restance med betalingen af sine finansielle bidrag til Myndigheden, har ingen stemmeret, hvis restancebeløbet svarer til eller overskrider summen af de skyldige bidrag for de to foregående år. Forsamlingen kan, ikke desto mindre, tillade denne stat at stemme, såfremt det godtgøres, at den manglende betaling skyldes forhold, som den pågældende stat ikke er herre over.

Artikel 185

Suspension af udøvelsen af de rettigheder og privilegier, som er knyttet til medlemskab

1. En deltagende stat, som groft og vedvarende har overtrådt bestemmelserne i dette kapitel, kan efter Rådets indstilling af Forsamlingen udelukkes fra at udøve de rettigheder og privilegier, som er knyttet til medlemskab.

2. Ingen foranstaltning må træffes i henhold til stk. 1, før Afdelingen for Havbundstvister har afsagt kendelse om, at en deltagende stat groft og vedvarende har overtrådt bestemmelserne i dette kapitel.

AFSNIT 5

BILÆGGELSE AF TVISTER OG RESPONSA

Artikel 186

Den Internationale Havretsdomstols Afdeling for Havbundstvister

Oprettelsen af Afdelingen for Havbundstvister og måden, hvorpå den skal udøve sin kompetence, er undergivet bestemmelserne i dette afsnit, kapitel XV og bilag VI.

Artikel 187

Afdelingen for Havbundstvisters kompetence

Afdelingen for Havbundstvister skal have kompetence i henhold til dette kapitel og de hertil knyttede bilag i tvister, som vedrører aktiviteter i Området, og som falder ind under følgende kategorier:

- a) tvister mellem deltagende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af dette kapitel og de hertil knyttede bilag;
- b) tvister mellem en deltagende stat og Myndigheden vedrørende:
 - i) Myndighedens eller en deltagende stats handlinger eller undladelser, som påstås at være en overtrædelse af dette kapitel eller de hertil knyttede bilag, eller Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, som er fastsat i overensstemmelse dermed; eller
 - ii) handlinger foretaget af Myndigheden, som påstås at være overskridelse af dens kompetence eller magtfordrejning;
- c) tvister mellem kontraktparter, det være sig deltagende stater, Myndigheden eller Produktionsselskabet, statslige virksomheder og fysiske eller juridiske personer, som nævnt i artikel 153, stk. 2, litra b), vedrørende:
 - i) fortolkningen eller anvendelsen af en relevant kontrakt eller arbejdsplan; eller

- ii) en kontraktparts handlinger eller undladelser, som vedrører aktiviteter i Området, og som retter sig mod den anden part eller direkte berører dennes retlige interesser;
- d) tvister vedrørende afslag på en kontrakt eller et retligt spørgsmål, som opstår under kontraktforhandlingerne mellem Myndigheden og en ansøger, som en stat er sponsor for, i overensstemmelse med artikel 153, stk. 2, litra b), og som behørigt har opfyldt de i bilag III, artikel 4, stk. 6, og artikel 13, stk. 2, omhandlede betingelser;
- e) tvister mellem Myndigheden og en deltagende stat, en statslig virksomhed eller en fysisk eller juridisk person, som en deltagende stat er sponsor for i overensstemmelse med artikel 153, stk. 2, litra b), når det påstås, at Myndigheden har pådraget sig det i bilag III, artikel 22, omhandlede ansvar;
- f) enhver anden tvist, hvor afdelingen udtrykkeligt har kompetence i henhold til denne konvention.

Artikel 188

Forelæggelse af tvister for en særlig afdeling af Den Internationale Havretsdomstol eller for en ad hoc afdeling af Afdelingen for Havbundstvister eller for bindende handelsvoldgift

1. Tvister mellem deltagende stater som nævnt i artikel 187, litra a), kan forelægges:
 - a) efter anmodning fra tvistens parter, for en særlig afdeling af Den Internationale Havretsdomstol, nedsat i overensstemmelse med bilag VI, artikel 15 og 17; eller
 - b) efter anmodning fra enhver af tvistens parter, for en ad hoc afdeling under Afdelingen for Havbundstvister, nedsat i overensstemmelse med bilag VI, artikel 36.
2.
 - a) Tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af en kontrakt, som nævnt i artikel 187, litra c), i), skal, efter anmodning af enhver af tvistens parter, underkastes bindende handelsvoldgift, medmindre parterne aftaler andet. En handelsvoldgiftsdomstol, for hvilken tvisten forelægges, må ikke have kompetence til afgørelse af noget spørgsmål vedrørende fortolkningen af denne konvention. I tilfælde, hvor tvisten ligeledes omfatter spørgsmål om fortolkningen af kapitel XI og de hertil knyttede bilag med hensyn til aktiviteter i Området, skal spørgsmålet henvises til Afdelingen for Havbundstvister med henblik på en afgørelse.
 - b) Såfremt voldgiftsdomstolen ved begyndelsen eller i løbet af en sådan voldgift bestemmer enten efter anmodning fra nogen af tvistens parter eller på eget initiativ, at dens kendelse afhænger af en afgørelse fra Afdelingen for Havbundstvister, skal voldgiftsdomstolen henvise et sådant spørgsmål til Afdelingen for Havbundstvister med henblik på en sådan afgørelse. Voldgiftsdomstolen skal derefter afgive sin voldgiftskendelse i overensstemmelse med afgørelsen fra Afdelingen for Havbundstvister.
 - c) I mangel af en bestemmelse i kontrakten om den voldgiftsprocedure, som skal anvendes på tvisten, skal voldgiften udføres i overensstemmelse med voldgiftsreglerne fastsat af De Forenede Nationers Kommission for International Handelslovgivning, UNCITRAL, eller sådanne andre voldgiftsregler, som måtte være foreskrevet i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, medmindre tvistens parter aftaler andet.

Artikel 189

Begrænsning i kompetence med hensyn til Myndighedens afgørelser

Afdelingen for Havbundstvister har ikke kompetence med hensyn til Myndighedens skønsmæssige beføjelser i overensstemmelse med dette kapitel og kan i intet tilfælde sætte sit skøn i stedet for Myndighedens. Med forbehold af artikel 191 skal Afdelingen for Havbundstvister i udøvelsen af sin kompetence, i henhold til artikel 187, hverken udtale sig om spørgsmålet om, hvorvidt Myndighedens regler, forskrifter og procedurer er i overensstemmelse med denne konvention, eller erklære sådanne regler, forskrifter eller procedurer ugyldige. Dens kompetence i denne henseende skal være begrænset til afgørelse af påstande om, hvorvidt anvendelsen af Myndighedens regler, forskrifter og procedurer i individuelle sager ville være i strid med de kontraktlige forpligtelser hos tvistens parter eller deres

forpligtelser i henhold til denne konvention, til påstande vedrørende overskridelse af kompetence eller magtfordrejning samt til erstatningskrav eller andet retsmiddel, som vedkommende part har adgang til for den anden parts undladelse af at opfylde sine kontraktlige forpligtelser eller sine forpligtelser i henhold til denne konvention.

Artikel 190

Deltagende sponsorstaters deltagelse i og fremmøde ved retsforhandlinger

1. Såfremt en fysisk eller juridisk person er part i en i artikel 187 omhandlet tvist, skal der gives sponsorstaten meddelelse herom, og denne skal have ret til at deltage i retsforhandlingerne ved afgivelse af skriftlige eller mundtlige erklæringer.

2. Såfremt der anlægges sag mod en deltagende stat af en fysisk eller juridisk person, som en anden deltagende stat er sponsor for, i en tvist, som omhandlet i artikel 187, litra c), kan den sagsøgte stat anmode den stat, som er sponsor for personen, om at give møde under retsforhandlingerne på denne persons vegne. Undlades sådant fremmøde, kan den sagsøgte stat lade sig repræsentere af en juridisk person, som er hjemmehørende i den sagsøgte stat.

Artikel 191

Responsa

Afdelingen for Havbundstvister skal efter anmodning fra Forsamlingen eller Rådet afgive responsa om retlige spørgsmål, som opstår inden for rammerne af deres virksomhed. Sådanne responsa skal afgives hurtigst muligt.

KAPITEL XII

BESKYTTELSE OG BEVARELSE AF HAVMILJØET

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 192

Almindelig forpligtelse

Staterne er forpligtede til at beskytte og bevare havmiljøet.

Artikel 193

Staternes suveræne ret til at udnytte deres naturlige ressourcer

Staterne har suveræn ret til at udnytte deres naturlige ressourcer i henhold til deres miljøpolitik og i overensstemmelse med deres pligt til at beskytte og bevare havmiljøet.

Artikel 194

Foranstaltninger til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet

1. Staterne skal enkeltvis eller efter behov i fællesskab træffe alle nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med denne konvention med henblik på at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet fra enhver kilde, idet de i dette øjemed efter evne skal anvende de mest hensigtsmæssige midler, som står til deres rådighed, ligesom de skal bestræbe sig på at koordinere deres politik i så henseende.

2. Staterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at aktiviteter under deres jurisdiktion eller kontrol udføres på en sådan måde, at de ikke påfører andre stater eller disses miljø skade ved forurening, samt at forurening, som skyldes uheld eller aktiviteter under deres jurisdiktion eller kontrol, ikke breder sig uden for de områder, hvor de udøver deres suveræne rettigheder i overensstemmelse med denne konvention.

3. De foranstaltninger, som træffes i henhold til dette kapitel, skal vedrøre alle kilder til forurening af havmiljøet. De skal bl.a. omfatte sådanne foranstaltninger, som har til formål i videst muligt omfang at formindske:

- a) udledning af giftige, skadelige eller ødelæggende stoffer, især sådanne, som er ikke-nedbrydelige fra landbaserede kilder, fra eller gennem atmosfæren eller ved dumpning;
- b) forurening fra fartøjer, i særdeleshed foranstaltninger, som skal forebygge ulykker, imødegå nødsituationer, opretholde sikkerheden til søs, forebygge forsætlig og uagtsom udtømning og fastsætte regler for fartøjers konstruktion, bygning, udrustning, drift og bemanning;
- c) forurening fra installationer og anlæg, der anvendes til efterforskning eller udnyttelse af naturlige ressourcer på havbunden eller i dennes undergrund, i særdeleshed foranstaltninger, som skal forebygge ulykker, imødegå nødsituationer, opretholde sikkerheden til søs og fastsætte regler for sådanne installationers eller anlægs konstruktion, bygning, udstyr, drift og bemanning.
- d) forurening fra andre installationer og anlæg, som er i drift i havmiljøet, i særdeleshed foranstaltninger, som skal forebygge ulykker, imødegå nødsituationer og fastsætte regler for sådanne installationers og anlægs konstruktion, bygning, udstyr, drift og bemanning.

4. Staterne skal, når de træffer foranstaltninger til at forebygge, begrænse eller kontrollere forurening af havmiljøet, afholde sig fra uberettiget indgriben i aktiviteter udført af andre stater, som udøver deres rettigheder og opfylder deres pligter i overensstemmelse med denne konvention.

5. De foranstaltninger, som træffes i overensstemmelse med dette kapitel, skal omfatte sådanne, som er nødvendige for at beskytte og bevare sjældne eller følsomme økosystemer såvel som levestederne for arter i tilbagegang, truede eller uddøende arter samt andre former for liv i havet.

Artikel 195

Pligt til ikke at overføre skade eller fare eller omdanne en type af forurening til en anden

Staterne skal, når de træffer foranstaltninger til at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet, handle således, at der hverken direkte eller indirekte overføres skade eller fare fra et område til et andet, eller at en type af forurening omdannes til en anden.

Artikel 196

Anvendelse af teknologi eller indførelse af fremmede eller nye arter

1. Staterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet, som hidrører fra anvendelse af teknologi under deres jurisdiktion eller kontrol, eller forsætlig eller hændelig indførelse i en særlig del af havmiljøet af fremmede eller nye arter, som kan forårsage betydelige og skadelige forandringer heri.

2. Denne artikel berører ikke anvendelsen af denne konvention med hensyn til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet.

AFSNIT 2

GLOBALT OG REGIONALT SAMARBEJDE

Artikel 197

Samarbejde på global eller regional basis

Staterne skal direkte eller gennem kompetente internationale organisationer på global og, efter behov, regional basis samarbejde om formulering og udarbejdelse af internationale regler, normer og anbefalede fremgangsmåder og procedurer, som er forenelige med denne konvention, for beskyttelse og bevarelse af havmiljøet og under hensyntagen til karakteristiske regionale særpræg.

Artikel 198

Underretning om truende eller aktuel skade

Når en stat bliver opmærksom på tilfælde, hvor havmiljøet er i overhængende fare for at blive skadet eller er blevet skadet af forurening, skal den øjeblikkelig underrette andre stater, som den skønner kan blive berørt af en sådan skade, såvel som de kompetente internationale organisationer.

Artikel 199

Beredskabsplaner imod forurening

I de i artikel 198 omhandlede tilfælde skal staterne i de berørte områder, efter evne, og de kompetente internationale organisationer i videst muligt omfang samarbejde om at fjerne virkningerne af forurening og forebygge eller formindske skaden. I dette øjemed skal staterne i fællesskab udarbejde og fremme beredskabsplaner til bekæmpelse af forureningsuheld i havmiljøet.

Artikel 200

Studier, forskningsprogrammer og udveksling af oplysninger og data

Staterne skal direkte eller gennem kompetente internationale organisationer samarbejde med henblik på at fremme studier, iværksætte videnskabelige forskningsprogrammer og opmuntre udveksling af oplysninger og data om forurening af havmiljøet. De skal bestræbe sig på at deltage aktivt i regionale og globale programmer for at erhverve viden med henblik på vurderingen af arten og omfanget af forurening, udsættelse for forurening og forureningens veje, risici og afhjælpning.

Artikel 201

Videnskabelige kriterier for udarbejdelsen af forskrifter

På baggrund af de oplysninger og data, som er erhvervet i henhold til artikel 200, skal staterne direkte eller gennem kompetente internationale organisationer samarbejde om at fastsætte passende videnskabelige kriterier for formulering og udarbejdelse af regler, normer og anbefalede fremgangsmåder og procedurer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet.

AFSNIT 3

TEKNISK BISTAND

Artikel 202

Videnskabelig og teknisk bistand til udviklingslandene

Staterne skal direkte eller gennem kompetente internationale organisationer:

- a) fremme bistandsprogrammer til udviklingslandene af videnskabelig, uddannelsesmæssig, teknisk eller anden art til beskyttelse og bevarelse af havmiljøet samt forebyggelse, begrænsning og kontrol af havforurening. Sådan bistand skal bl.a. bestå i:
 - i) uddannelse af udviklingslandenes videnskabelige og tekniske personel;
 - ii) lettelse af deres deltagelse i relevante internationale programmer;
 - iii) forsyning af disse lande med nødvendigt udstyr og faciliteter;
 - iv) forøgelse af deres kapacitet til at producere sådant udstyr;
 - v) rådgivning om udvikling af faciliteter for programmer af forsknings-, overvågnings- og uddannelsesmæssig eller anden art;
- b) yde passende bistand, især til udviklingslandene, med henblik på formindskelse af virkningerne af større uheld, som kan forårsage alvorlig forurening af havmiljøet;
- c) yde passende bistand, især til udviklingslandene, vedrørende udarbejdelse af miljømæssige vurderinger.

Artikel 203

Fortrinsbehandling for udviklingslandene

Udviklingslandene skal med henblik på forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet eller formindskelse af virkningerne heraf af internationale organisationer gives fortrin vedrørende:

- a) tildeling af passende midler og teknisk bistand; og
- b) anvendelsen af disses specialiserede tjenestegrene.

AFSNIT 4

OVERVÅGNING OG MILJØMÆSSIG VURDERING

Artikel 204

Overvågning af risici ved eller følger af forurening

1. Staterne skal under hensyntagen til andre staters rettigheder bestræbe sig på, så vidt det er praktisk muligt, direkte eller gennem kompetente internationale organisationer og under anvendelse af anerkendte videnskabelige metoder, at observere, måle, vurdere og analysere risici ved eller følger af forurening af havmiljøet.

2. Staterne skal især overvåge følgerne af alle aktiviteter, som de tillader eller tager del i, med henblik på at afgøre, hvorvidt disse aktiviteter vil kunne forurene havmiljøet.

Artikel 205

Offentliggørelse af beretninger

Staterne skal offentliggøre rapporter om de resultater, som er opnået i henhold til artikel 204, eller med passende mellemrum sende sådanne rapporter til de kompetente internationale organisationer, som bør gøre dem tilgængelige for alle stater.

Artikel 206

Vurdering af aktivitetens potentielle følger

Når staterne har rimelig grund til at antage, at aktiviteter, som er planlagt under deres jurisdiktion eller kontrol, kan forårsage betydelig forurening af eller væsentlige og skadelige forandringer i havmiljøet, skal de, så vidt det er praktisk muligt, vurdere de potentielle følger af sådanne aktiviteter på havmiljøet og fremsende rapporter om resultaterne af disse vurderinger på den i artikel 205 fastsatte måde.

AFSNIT 5

INTERNATIONALE REGLER OG NATIONAL LOVGIVNING TIL FOREBYGGELSE, BEGRÆNSNING OG KONTROL AF FORURENING AF HAVMILJØET

Artikel 207

Forurening fra landbaserede kilder

1. Staterne skal under hensyntagen til internationalt vedtagne regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer udstede love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet fra landbaserede kilder, herunder floder, flodmundinger, rørledninger og udløbsanlæg.

2. Staterne skal træffe andre foranstaltninger, som kan være nødvendige til at forebygge, begrænse og kontrollere en sådan forurening.

3. Staterne skal bestræbe sig på at samordne deres politik i denne forbindelse på passende regionalt plan.

4. Staterne skal under hensyntagen til karakteristiske regionale særpræg, udviklingslandenes økonomiske kapacitet og disses behov for økonomisk udvikling bestræbe sig på, især gennem kompetente internationale organisationer eller ved en diplomatisk konference, at fastsætte globale og regionale regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening

af havmiljøet fra landbaserede kilder. Sådanne regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer skal fra tid til anden tages op til revision i fornødent omfang.

5. De i stk. 1, 2 og 4 omhandlede love, forskrifter, foranstaltninger og procedurer skal omfatte sådanne, som er udformet med henblik på i videst muligt omfang at formindske udledning i havmiljøet af giftige, skadelige eller ødelæggende stoffer, især sådanne, som er ikke-nedbrydelige.

Artikel 208

Forurening fra havbundsaktiviteter, der henhører under national jurisdiktion

1. Kyststaterne skal udstede love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet, som hidrører fra eller står i forbindelse med havbundsaktiviteter, der henhører under deres jurisdiktion, eller fra kunstige øer, installationer og anlæg under deres jurisdiktion i henhold til artikel 60 og 80.

2. Staterne skal træffe andre foranstaltninger, som kan være nødvendige til at forebygge, begrænse og kontrollere en sådan forurening.

3. Sådanne love, forskrifter og foranstaltninger må ikke være mindre effektive end internationale regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer.

4. Staterne skal bestræbe sig på at samordne deres politik i denne forbindelse på passende regionalt plan.

5. Staterne skal især gennem kompetente internationale organisationer eller ved en diplomatisk konference fastsætte globale og regionale regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer til at forebygge, begrænse og kontrollere den i stk. 1 omhandlede forurening af havmiljøet. Sådanne regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer skal fra tid til anden tages op til revision i fornødent omfang.

Artikel 209

Forurening fra aktiviteter i Området

1. Der skal i overensstemmelse med kapitel XI fastsættes internationale regler, forskrifter og procedurer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet fra aktiviteter i Området. Sådanne regler, forskrifter og procedurer skal fra tid til anden tages op til revision i fornødent omfang.

2. Med forbehold af de relevante bestemmelser i dette afsnit skal staterne udstede love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet fra aktiviteter i Området, der alt efter omstændighederne udføres af fartøjer, installationer, anlæg eller andre indretninger, som fører deres flag eller er optaget i deres registre eller underlagt deres myndighed. De krav, der stilles i disse love og forskrifter, må ikke være mindre effektive end de i stk. 1 nævnte internationale regler, forskrifter og procedurer.

Artikel 210

Forurening ved dumpning

1. Staterne skal udstede love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet ved dumpning.

2. Staterne skal træffe andre foranstaltninger, som kan være nødvendige for at forebygge, begrænse og kontrollere en sådan forurening.

3. Sådanne love, forskrifter og foranstaltninger skal sikre, at dumpning ikke sker uden tilladelse fra staternes kompetente myndigheder.

4. Staterne skal især gennem kompetente internationale organisationer eller ved en diplomatisk konference bestræbe sig på at fastsætte globale og regionale regler, normer, anbefalede fremgangsmåder

og procedurer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af en sådan forurening. Disse regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer skal fra tid til anden tages op til revision i fornødent omfang.

5. Dumpning inden for søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone eller på kontinentalsoklen må ikke finde sted uden udtrykkelig forudgående godkendelse fra kyststaten; denne er, efter passende undersøgelse af sagen, sammen med andre stater, der på grund af deres geografiske beliggenhed kan blive ugunstigt berørt heraf, berettiget til at tillade, regulere og kontrollere denne dumpning.

6. Nationale love, forskrifter og foranstaltninger må ikke være mindre effektive til at forebygge, begrænse og kontrollere en sådan forurening end de globale regler og normer.

Artikel 211

Forurening fra fartøjer

1. Staterne skal gennem den kompetente internationale organisation eller ved en almindelig diplomatisk konference fastsætte internationale regler og normer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet fra fartøjer og skal på tilsvarende måde efter behov fremme vedtagelsen af rutesystemer, som er udformet med henblik på at formindske risikoen for ulykker, som vil kunne medføre forurening af havmiljøet, herunder kystlinien, og forureningsskade på kyststaternes beslægtede interesser. Sådanne regler og normer skal på tilsvarende måde fra tid til anden tages op til revision i fornødent omfang.

2. Staterne skal udstede love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet fra fartøjer, som fører deres flag eller er optaget i deres registre. Sådanne love og forskrifter skal mindst have samme virkning som de almindeligt accepterede internationale regler og normer, der er fastsat gennem den kompetente internationale organisation eller ved en almindelig diplomatisk konference.

3. Stater, som med henblik på at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet fastsætter særlige betingelser for et fremmed fartøjs adgang til deres havne, indre farvande eller for anløb af deres off-shore terminaler, skal behørigt offentliggøre sådanne betingelser og skal meddele dem til den kompetente internationale organisation. Når to eller flere kyststater har fastsat identiske betingelser med henblik på at samordne deres politik, skal meddelelsen angive, hvilke stater der deltager i sådanne samarbejdsarrangementer. Enhver stat skal pålægge kaptajnen på et fartøj, som fører dens flag, eller som er optaget i dens register, når fartøjet befinder sig på søterritoriet til en stat, som deltager i sådanne samarbejdsarrangementer, efter anmodning fra denne stat at give oplysninger om, hvorvidt fartøjet er på vej til en i samme region beliggende stat, som deltager i sådanne samarbejdsarrangementer, og i bekræftende fald angive, hvorvidt fartøjet opfylder betingelserne for adgang til denne stats havne. Denne artikel berører ikke et fartøjs fortsatte udøvelse af retten til uskadelig passage eller anvendelsen af artikel 25, stk. 2.

4. Kyststaterne kan, under udøvelsen af deres suverænitet inden for deres søterritorium, udstede love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af havforurening fra fremmede fartøjer, herunder fartøjer, der udøver retten til uskadelig passage. Sådanne love og forskrifter må i overensstemmelse med kapitel II, afsnit 3, ikke hindre fremmede skibes uskadelige passage.

5. Kyststaterne kan for så vidt angår deres eksklusive økonomiske zoner med henblik på den i afsnit 6 omhandlede håndhævelse og til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer, udstede love og forskrifter, som er i overensstemmelse med og, som gennemfører almindeligt accepterede internationale regler og normer fastsat af den kompetente internationale organisation eller ved en almindelig diplomatisk konference.

6.

a) I tilfælde, hvor de i stk. 1 omhandlede internationale regler og normer er utilstrækkelige til at imødegå særlige situationer, og en kyststat har rimelig grund til at antage, at et bestemt, klart angivet

område i dens respektive eksklusive økonomiske zoner repræsenterer et område, for hvilket gennemførelse af særlige obligatoriske foranstaltninger af anerkendte tekniske grunde, såvel i relation til dets oceanografiske og økologiske forhold som til anvendelse eller beskyttelse af dets ressourcer og sejladsens særlige karakter, er nødvendige til forebyggelse af forurening fra fartøjer, kan den pågældende stat, efter passende konsultationer gennem den kompetente internationale organisation med enhver anden berørt stat, rette henvendelse til denne organisation vedrørende dette område, idet der fremlægges videnskabeligt og teknisk bevis til støtte for henvendelsen samt oplysning om nødvendige modtagefaciliteter. Inden 12 måneder efter modtagelsen af en sådan henvendelse skal organisationen afgøre, hvorvidt forholdene i det pågældende område opfylder de ovenfor stillede krav. I bekræftende fald kan kyststaten for dette område udstede love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer, idet den gennemfører sådanne internationale regler og normer eller retningslinier for sejlads, som af organisationen er gjort anvendelige på særlige områder. Disse love og forskrifter finder ikke anvendelse over for fremmede skibe før 15 måneder efter, at henvendelsen er forelagt for organisationen.

- b) Kyststaten skal offentliggøre grænserne for ethvert sådant bestemt, klart angivet område.
- c) Såfremt kyststaten har til hensigt at udstede yderligere love og forskrifter for det samme område med henblik på forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer, skal den, når den forelægger den førnævnte henvendelse, samtidig underrette organisationen herom. Sådanne yderligere love og forskrifter kan vedrøre udtømmning eller retningslinier for sejlads, men må ikke kræve, at fremmede fartøjer skal overholde andre normer vedrørende konstruktion, bygning, bemanning eller udrustning end de almindeligt accepterede internationale regler og normer; de finder anvendelse på fremmede skibe 15 måneder efter forelæggelsen af henvendelsen til organisationen, forudsat at organisationen erklærer sig indforstået hermed inden for 12 måneder efter forelæggelsen.

7. De i denne artikel nævnte internationale regler og normer skal bl.a. omfatte sådanne, som vedrører øjeblikkelig underretning af de kyststater, hvis kystlinie eller beslægtede interesser kan blive berørt af uheld, herunder søulykker, som medfører udtømmninger eller mulighed for udtømmninger.

Artikel 212

Forurening fra eller gennem atmosfæren

1. Staterne skal under hensyntagen til internationalt vedtagne regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer samt sikkerheden for lufttrafikken, med henblik på at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet fra eller gennem atmosfæren, udstede love og forskrifter, som skal finde anvendelse på luftrummet undergivet deres suverænitet og på fartøjer, som fører deres flag eller fartøjer eller luftfartøjer, som er opført i deres registre.

2. Staterne skal træffe andre foranstaltninger, som kan være nødvendige til at forebygge, begrænse og kontrollere en sådan forurening.

3. Staterne skal især gennem kompetente internationale organisationer eller ved en diplomatisk konference bestræbe sig på at fastsætte globale og regionale regler, normer, anbefalede fremgangsmåder og procedurer til at forebygge, begrænse og kontrollere en sådan forurening.

AFSNIT 6

HÅNDHÆVELSE

Artikel 213

Håndhævelse med hensyn til forurening fra landbaserede kilder

Staterne skal håndhæve deres love og forskrifter udstedt i overensstemmelse med artikel 207 og skal udstede love og forskrifter og træffe andre nødvendige foranstaltninger til at gennemføre relevante internationale regler og normer, som gennem kompetente internationale organisationer eller ved en

diplomatisk konference er fastsat med henblik på at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet fra landbaserede kilder.

Artikel 214

Håndhævelse med hensyn til forurening fra havbundsaktiviteter

Staterne skal håndhæve deres love og forskrifter udstedt i overensstemmelse med artikel 208 og skal udstede love og forskrifter og træffe andre nødvendige foranstaltninger til at gennemføre relevante internationale regler og normer, som gennem kompetente internationale organisationer eller ved en diplomatisk konference er fastsat med henblik på at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet, som hidrører fra eller står i forbindelse med havbundsaktiviteter, som henhører under deres jurisdiktion, eller som stammer fra kunstige øer, installationer og anlæg under deres jurisdiktion i henhold til artikel 60 og 80.

Artikel 215

Håndhævelse med hensyn til forurening fra aktiviteter i Området

Håndhævelse af de internationale regler, forskrifter og procedurer fastsat i overensstemmelse med kapitel XI til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet fra aktiviteter i Området skal være underkastet bestemmelserne i nævnte kapitel.

Artikel 216

Håndhævelse med hensyn til forurening ved dumpning

1. De i overensstemmelse med denne konvention udstedte love og forskrifter og de gennem kompetente internationale organisationer eller ved en diplomatisk konference fastsatte relevante internationale regler og normer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet ved dumpning skal håndhæves:

- a) af kyststaten for så vidt angår dumpning inden for dens søterritorium eller dens eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel;
- b) af flagstaten for så vidt angår fartøjer, som fører dens flag, eller fartøjer eller luftfartøjer, som er optaget i dens registre;
- c) af enhver stat for så vidt angår lastning af affald eller andre stoffer inden for dens territorium eller ved dens off-shore terminaler.

2. Ingen stat er i medfør af denne artikel forpligtet til at indlede retsforfølgning, når en anden stat allerede har indledt retsforfølgning i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 217

Håndhævelse fra flagstaternes side

1. Staterne skal sikre, at fartøjer, der fører deres flag eller er optaget i deres registre, overholder de af den kompetente internationale organisation eller ved en diplomatisk konference fastsatte relevante internationale regler og normer og de af dem i overensstemmelse med denne konvention udstedte love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af fartøjers forurening af havmiljøet. De skal i overensstemmelse hermed udstede love og forskrifter og træffe andre nødvendige foranstaltninger til deres gennemførelse. Den effektive håndhævelse af sådanne regler, normer, love og forskrifter påhviler flagstaten uden hensyn til, hvor en overtrædelse finder sted.

2. Staterne skal især træffe passende foranstaltninger til at sikre, at fartøjer, som fører deres flag eller er optaget i deres registre, forbydes at sejle, før de opfylder kravene i de i stk. 1 nævnte internationale regler og normer, herunder krav vedrørende fartøjers konstruktion, bygning, udrustning og bemanning.

3. Staterne skal sikre, at fartøjer, som fører deres flag eller er optaget i deres registre, om bord medfører de certifikater, som kræves og er udstedt i henhold til de i stk. 1 nævnte internationale regler og normer. Staterne skal sikre, at fartøjer, som fører deres flag, underkastes periodiske syn med henblik på at

konstatere, om disse certifikater er i overensstemmelse med fartøjernes faktiske stand. Disse certifikater skal af andre stater accepteres som bevis for fartøjets stand og skal anses for at have samme gyldighed som de af dem selv udstedte certifikater, medmindre der er åbenbar grund til at tro, at fartøjets stand afviger væsentligt fra oplysningerne i certifikatet.

4. Såfremt et fartøj overtræder de af den kompetente internationale organisation eller ved en almindelig diplomatisk konference fastsatte regler og normer, påhviler det flagstaten, med forbehold af artikel 218, 220 og 228, at iværksætte en øjeblikkelig undersøgelse og, hvis det er hensigtsmæssigt, at indlede retsforfølgning af den påståede overtrædelse, uanset hvor overtrædelsen fandt sted, eller hvor forurening forårsaget af en sådan overtrædelse har fundet sted eller er blevet observeret.

5. Når flagstaten gennemfører en undersøgelse af overtrædelsen, kan den anmode om bistand fra enhver anden stat, hvis medvirken skønnes at være nyttig med henblik på at klarlægge sagens omstændigheder. Staterne skal bestræbe sig på at imødekomme rimelige anmodninger fra flagstatens side.

6. Staterne skal efter skriftlig anmodning fra enhver stat undersøge enhver overtrædelse, som påstås at være begået af fartøjer, som fører deres flag. Såfremt flagstaten finder, at der foreligger tilstrækkeligt bevis til retsforfølgning af den påståede overtrædelse, skal den uopholdeligt indlede retsforfølgning i overensstemmelse med dens lovgivning.

7. Flagstaten skal straks underrette den stat, som har indgivet anmodningen, og den kompetente internationale organisation om hvilke foranstaltninger, der er truffet, og udfaldet heraf. Denne underretning skal være tilgængelig for alle stater.

8. De i staternes love og forskrifter fastsatte straffe over for fartøjer, som fører deres flag, skal være af en sådan strenghed, at de modvirker overtrædelser, uanset hvor de finder sted.

Artikel 218

Håndhævelse fra havnestaternes side

1. Når et fartøj frivilligt befinder sig i en stats havn eller ved en stats off-shore terminal, kan denne stat foretage undersøgelser, og såfremt beviset berettiger hertil, indlede retsforfølgning med hensyn til enhver udtømmning fra dette fartøj uden for denne stats indre farvande, søterritorium eller eksklusive økonomiske zone, der udgør en overtrædelse af gældende internationale regler og normer fastsat af den kompetente internationale organisation eller ved en almindelig diplomatisk konference.

2. Der må ikke indledes retsforfølgning i henhold til stk. 1 med hensyn til en udtømmningsovertrædelse i en anden stats indre farvande, på dens søterritorium eller i dens eksklusive økonomiske zone, medmindre der foreligger en anmodning herom fra denne stat, flagstaten eller en stat, der har lidt skade ved eller er truet af denne udtømmningsovertrædelse, eller medmindre overtrædelsen har medført eller risikerer at medføre forurening af den retsforfølgende stats indre farvande, søterritorium eller eksklusive økonomiske zone.

3. Når et fartøj frivilligt befinder sig i en havn eller ved en off-shore terminal, skal havnestaten, så vidt det er praktisk muligt, efterkomme en anmodning fra enhver stat om undersøgelse af den i stk. 1 nævnte udtømmningsovertrædelse, som antages at have fundet sted, have forårsaget eller truet med at forårsage skade i de indre farvande, på søterritoriet eller i den eksklusive økonomiske zone henhørende under den stat, som indgav anmodningen. Den skal ligeledes, så vidt det er praktisk muligt, efterkomme flagstatens anmodninger om undersøgelse af en sådan overtrædelse uden hensyn til, hvor overtrædelsen fandt sted.

4. Aktstykker vedrørende de undersøgelser, som udføres af en havnestat i henhold til denne artikel, skal efter anmodning fremsendes til flagstaten eller kyststaten. Enhver retsforfølgning, som er indledt af havnestaten på grundlag af en sådan undersøgelse, kan efter anmodning fra kyststaten med forbehold af afsnit 7 opsættes, når overtrædelsen har fundet sted inden for dens indre farvande, søterritorium eller eksklusive økonomiske zone. Sagens bevismateriale og aktstykker skal sammen med enhver kaution eller

anden finansielle sikkerhed, som er deponeret hos havnestatens myndigheder, i dette tilfælde fremsendes til kyststaten. En sådan fremsendelse skal udelukke fortsættelse af retsforfølgning i havnestaten.

Artikel 219

Foranstaltninger vedrørende fartøjers sødygtighed med henblik på at undgå forurening

Med forbehold af afsnit 7 skal stater, som enten efter anmodning eller på eget initiativ har konstateret, at et fartøj i en af deres havne eller ved en af deres off-shore terminaler har overtrådt gældende internationale regler og normer vedrørende fartøjers sødygtighed og derved truer med at påføre havmiljøet skade, i det omfang, det er praktisk muligt, træffe administrative foranstaltninger til at forhindre fartøjet i at sejle. Sådanne stater kan tillade, at fartøjet alene anløber det nærmeste passende reparationsværft og skal, efter at årsagerne til overtrædelsen er fjernet, tillade skibet at fortsætte uden ophør.

Artikel 220

Håndhævelse fra kyststaternes side

1. Når et fartøj frivilligt befinder sig i en stats havn eller ved en stats off-shore terminal, kan denne stat i overensstemmelse med afsnit 7 indlede retsforfølgning med hensyn til enhver overtrædelse af dens love og forskrifter, som er udstedt i overensstemmelse med denne konvention eller gældende internationale regler og normer med henblik på forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer, når overtrædelsen har fundet sted inden for denne stats søterritorium eller eksklusive økonomiske zone.

2. I tilfælde hvor der er åbenbar grund til at antage, at et fartøj, som befinder sig på en stats søterritorium, under sin passage heraf har overtrådt de af denne stat i overensstemmelse med denne konvention udstedte love og forskrifter eller gældende internationale regler og normer med henblik på forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer, kan denne stat med forbehold af anvendelsen af de relevante bestemmelser i kapitel II, afsnit 3, foretage fysisk inspektion af fartøjet for at konstatere overtrædelsen og kan, hvor beviserne berettiger dertil, indlede retsforfølgning, herunder tilbageholdelse af fartøjet i henhold til dens lovgivning, dog med forbehold af afsnit 7.

3. I tilfælde hvor der er åbenbar grund til at antage, at et fartøj, som befinder sig i en stats eksklusive økonomiske zone eller på dens søterritorium, i den eksklusive økonomiske zone har begået en overtrædelse af gældende internationale regler og normer med henblik på forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer eller de love og forskrifter, som denne stat har udstedt i overensstemmelse med og til gennemførelse af sådanne regler og normer, kan denne stat anmode fartøjet om at give oplysninger vedrørende dets identitet og registreringshavn, dets sidste og næste anløbshavn og andre relevante oplysninger, som er nødvendige for at fastslå, hvorvidt en overtrædelse har fundet sted.

4. Staterne skal udstede love og forskrifter samt træffe andre foranstaltninger med henblik på, at fartøjer, som fører deres flag, efterkommer anmodninger om oplysninger i henhold til stk. 3.

5. I tilfælde hvor der er åbenbar grund til at antage, at et fartøj, som befinder sig i en stats eksklusive økonomiske zone eller på dens søterritorium, i den eksklusive økonomiske zone har begået en i stk. 3 omhandlet overtrædelse, hvorved der er sket en betydelig udtømming, som har medført eller truer med at medføre væsentlig forurening af havmiljøet, kan denne stat foretage fysisk inspektion af fartøjet vedrørende forhold, der har forbindelse med overtrædelsen, såfremt fartøjet har afslået at give oplysninger, eller såfremt de af fartøjet givne oplysninger åbenlyst afviger fra den faktiske situation, og såfremt sagens omstændigheder retfærdiggør en sådan inspektion.

6. I tilfælde hvor der foreligger klart objektive bevis for, at et fartøj, som befinder sig i en stats eksklusive økonomiske zone eller på dens søterritorium, i den eksklusive økonomiske zone har begået en i stk. 3 omhandlet overtrædelse, hvorved der er sket en udtømming, som har medført betydelig skade eller trussel om betydelig skade på kystlinien eller på kyststatens beslægtede interesser eller på nogen ressourcer i dens søterritorium eller i dens eksklusive økonomiske zone, kan denne stat, såfremt beviserne

berettiger dertil, med forbehold af afsnit 7 indlede retsforfølgning i overensstemmelse med dens lovgivning, herunder tilbageholdelse af fartøjet.

7. Uanset bestemmelserne i stk. 6 skal kyststaten, i tilfælde hvor der enten gennem den kompetente internationale organisation eller på anden måde er fastsat passende procedurer, hvorved der er sikret overholdelse af krav om kaution eller anden passende finansiel sikkerhed, tillade fartøjet at fortsætte dets sejlads, såfremt den er bundet af sådanne procedurer.

8. Bestemmelserne i stk. 3, 4, 5, 6 og 7 finder ligeledes anvendelse med hensyn til nationale love og forskrifter, som er udstedt i henhold til artikel 211, stk. 6.

Artikel 221

Foranstaltninger til undgåelse af forurening, som hidrører fra søulykker

1. Intet i dette kapitel skal begrænse staternes ret til i henhold til såvel sædvanemæssig som traktatmæssig folkeret at træffe og håndhæve foranstaltninger uden for søterritoriet, afpasset til den indtrufne eller truende skade for at beskytte deres kystlinie eller beslægtede interesser, herunder fiskeri, mod forurening eller trussel om forurening som følge af en søulykke eller handlinger i forbindelse med en sådan ulykke, som med rimelighed kan forventes at have alvorlige skadelige følger.

2. I denne artikel betyder »søulykke« en skibskollision, en stranding eller et andet navigationsuheld eller anden hændelse om bord på eller uden for et fartøj, som medfører materiel skade eller umiddelbar trussel om materiel skade på et fartøj eller en last.

Artikel 222

Håndhævelse med henblik på forurening fra eller gennem atmosfæren

Stater skal i det luftrum, som henhører under deres suverænitæt, eller over for skibe, som fører deres flag, eller skibe eller luftfartøjer, der er registreret i deres land, håndhæve deres love og regler, der er vedtaget i henhold til artikel 212, stk. 1, og til denne konventions bestemmelser, samt tage sådanne øvrige forholdsregler, som er nødvendige for at gennemføre gældende internationale regler og normer, som er fastlagt af kompetente internationale organisationer eller ved en diplomatisk konference, med henblik på at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet fra eller gennem atmosfæren, i overensstemmelse med alle relevante internationale regler og normer for sikkerhed i lufttrafikken.

AFSNIT 7

GARANTIER I FORBINDELSE MED HÅNDHÆVELSEN

Artikel 223

Foranstaltninger til at lette retsforfølgning

I retssager, som er anlagt i henhold til dette kapitel, skal staterne træffe foranstaltninger til at lette vidneafhøring og fremlæggelse af bevismateriale, som er fremsendt af myndighederne i en anden stat eller af den kompetente internationale organisation. De skal ligeledes træffe foranstaltninger til at lette deltagelsen i sådanne retssager for officielle repræsentanter for den kompetente internationale organisation, flagstaten og enhver stat, der er berørt af forurening hidrørende fra nogen overtrædelse. De officielle repræsentanter, som er til stede ved sådanne retssager, skal have de rettigheder og pligter, som måtte være fastsat i henhold til nationale love og forskrifter eller folkeretten.

Artikel 224

Udøvelse af håndhævelsesmyndighed

Håndhævelsesmyndigheden over for fremmede fartøjer i henhold til dette kapitel kan kun udøves af embedsmænd eller af krigsskibe, militære luftfartøjer eller andre dertil bemyndigede skibe eller luftfartøjer, som er forsynet med ydre kendemærker, hvoraf det tydeligt fremgår, at de er i statstjeneste.

Artikel 225

Pligt til at undgå skadelige virkninger under udøvelsen af håndhævelsesmyndighed

Staterne må ikke under udøvelsen af håndhævelsesmyndighed i henhold til denne konvention over for fremmede fartøjer sætte sejladsens sikkerhed på spil eller på anden måde fremkalde fare for et fartøj, bringe det til en usikker havn eller ankerplads eller udsætte havmiljøet for urimelig risiko.

Artikel 226

Undersøgelse af fremmede fartøjer

1.

- a) Staterne må ikke opholde et fremmed fartøj længere end strengt nødvendigt for gennemførelsen af de i artikel 216, 218 og 220 omhandlede undersøgelser. Enhver fysisk inspektion af et fremmed fartøj skal begrænses til en undersøgelse af sådanne certifikater, journaler eller andre dokumenter, som fartøjet ifølge almindeligt anerkendte internationale regler og normer skal medføre, eller af noget lignende dokument, som det medfører;
- yderligere fysisk inspektion af fartøjet kan kun iværksættes efter en sådan undersøgelse og kun når:
- i) der er åbenbar grund til at antage, at fartøjets stand eller dets udrustning afviger væsentligt fra oplysningerne i disse dokumenter;
 - ii) indholdet af sådanne dokumenter ikke er tilstrækkeligt til at bekræfte eller verificere en mistanke om en overtrædelse; eller
 - iii) fartøjet ikke medfører gyldige certifikater og journaler.
- b) Såfremt undersøgelsen viser, at der er sket overtrædelse af gældende love og forskrifter eller internationale regler og normer til beskyttelse og bevarelse af havmiljøet, skal der straks ske frigivelse under iagttagelse af rimelige procedurer såsom kaution eller anden passende finansiell sikkerhedsstillelse
 - c) Med forbehold af gældende internationale regler og normer vedrørende fartøjers sødygtighed kan frigivelse af et fartøj, såfremt det ville frembyde en unødigt risiko for skade på havmiljøet, afslås eller gøres betinget af anløb af det nærmeste passende reparationsværft. Når frigivelsen er afslået eller gjort betinget, skal fartøjets flagstat straks underrettes og kan søge fartøjet frigivet i overensstemmelse med kapitel XV.

2. Staterne skal samarbejde om udarbejdelse af procedurer til undgåelse af unødvendig fysisk inspektion af fartøjer til søs.

Artikel 227

Ikke-forskelsbehandling af fremmede fartøjer

Staterne må ikke under udøvelsen af rettigheder og opfyldelsen af pligter i henhold til dette kapitel udøve formel eller reel forskelsbehandling imod fartøjer fra nogen anden stat.

Artikel 228

Suspension af retsforfølgning og begrænsninger i adgangen til at indlede retsforfølgning

1. Retsforfølgning vedrørende straf for nogen overtrædelse af gældende love og forskrifter eller internationale regler og normer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening fra fartøjer, som er begået af et fremmed fartøj uden for den retsforfølgende stats søterritorium, skal suspenderes, såfremt der inden seks måneder fra datoen for retsforfølgningens begyndelse af flagstaten anlægges sag til idømmelse af straf for tilsvarende anklager, medmindre denne retsforfølgning angår en sag om betydelig skade for kyststaten, eller såfremt den pågældende flagstat gentagne gange har ignoreret sin forpligtelse til effektivt at håndhæve de gældende internationale regler og normer vedrørende overtrædelser, som er begået af dens fartøjer. Flagstaten skal i alle tilfælde, hvor den har anmodet om suspension af retsforfølgningen i overensstemmelse med denne artikel, i tide tilstille den stat, som først indledte retsforfølgning, samtlige sagens akter og udskrifter fra retssagen. Når den af flagstaten anlagte retssag er sluttet, skal den suspenderede retsforfølgning afsluttes. Efter betaling af sagsomkostninger, som er påløbet i forbindelse

med en sådan retsforfølgning, skal kyststaten frigive enhver kaution eller anden finansiel sikkerhed, som er stillet i forbindelse med den suspendede retsforfølgning.

2. Retsforfølgning med henblik på at idømme fremmede fartøjer straf må ikke indledes efter udløbet af tre år fra den dato, på hvilken overtrædelsen blev begået, og må med forbehold af stk. 1 ikke indledes af nogen stat i tilfælde, hvor en anden stat allerede har indledt retsforfølgning.

3. Denne artikel berører ikke flagstatens ret til uanset en anden stats forudgående retsforfølgning at træffe enhver foranstaltning, herunder at indlede straffesager, i overensstemmelse med sin lovgivning.

Artikel 229

Anlæg af civilt søgsmål

Intet i denne konvention griber ind i retten til at anlægge civilt søgsmål for noget erstatningskrav for tab eller skade, der hidrører fra forurening af havmiljøet.

Artikel 230

Pengebøder og iagttagelse af den anklagedes anerkendte rettigheder

1. Kun pengebøder kan pålægges for overtrædelser begået af fremmede fartøjer uden for søterritoriet af nationale love og forskrifter eller gældende internationale regler og normer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet.

2. Kun pengebøder kan pålægges for overtrædelser begået af fremmede fartøjer på søterritoriet af nationale love og forskrifter eller gældende internationale regler og normer til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet, undtagen hvor der er tale om forsætlig og alvorlig forurening.

3. I sager, der er anlagt for sådanne overtrædelser begået af fremmede fartøjer, og som kan føre til pålæggelse af straf, skal den anklagedes anerkendte rettigheder iagttages.

Artikel 231

Underretning af flagstaten og andre berørte stater

Staterne skal omgående underrette flagstaten og enhver anden berørt stat om enhver foranstaltning, der i henhold til afsnit 6 træffes over for fremmede fartøjer, og skal fremsende alle officielle beretninger om sådanne foranstaltninger til flagstaten. For overtrædelser begået på søterritoriet finder fornævnte forpligtelser for kyststaten dog kun anvendelse på sådanne foranstaltninger, som træffes under retsforfølgning. Flagstatens diplomatiske eller konsulære repræsentanter og, når det er muligt, dens søfartsmyndigheder skal straks underrettes om enhver sådan foranstaltning.

Artikel 232

Ansvar for staterne for håndhævelsesforanstaltninger

Staterne er ansvarlige for skade eller tab, som kan henføres til dem, og som hidrører fra foranstaltninger, der er truffet i henhold til afsnit 6, såfremt sådanne foranstaltninger er ulovlige eller går ud over, hvad der med rimelighed kan anses for nødvendigt på baggrund af foreliggende oplysninger. Staterne skal drage omsorg for, at sager vedrørende sådan skade eller sådant tab kan indbringes for deres domstole.

Artikel 233

Garantier med hensyn til stræder benyttet i international trafik

Intet i afsnit 5, 6 og 7 berører den retlige ordening for stræder, der benyttes i international trafik. Såfremt et fremmed skib, med undtagelse af de i afsnit 10 nævnte, har begået en overtrædelse af de i artikel 42, stk. 1, litra a) og b), omhandlede love og forskrifter, som har forårsaget eller truer med at forårsage betydelig skade på strædernes havmiljø, kan strædestaterne dog træffe passende håndhævelsesforanstaltninger under tilsvarende iagttagelse af bestemmelserne i dette afsnit.

AFSNIT 8

ISDÆKKEDE OMRÅDER

Artikel 234

Isdækkede områder

Kyststaterne har ret til at udstede og håndhæve ikke-forskelsbehandlende love og forskrifter til forebyggelse, begrænsning og kontrol af havforurening fra fartøjer i isdækkede områder inden for grænserne af den eksklusive økonomiske zone, hvor særligt strenge klimatiske forhold og tilstedeværelsen af is, som dækker sådanne områder det meste af året, skaber forhindringer eller usædvanlige farer for sejladsen, og hvor forurening af havmiljøet vil kunne forårsage betydelig skade på eller uoprettelig forstyrrelse af den økologiske balance. Sådanne love og forskrifter skal tage rimelige hensyn til sejladsen samt til beskyttelse og bevarelse af havmiljøet, baseret på de bedste foreliggende videnskabelige data.

AFSNIT 9

ANSVAR OG ERSTATNING

Artikel 235

Ansvar og erstatning

1. Det påhviler staterne at opfylde deres internationale forpligtelser vedrørende beskyttelse og bevarelse af havmiljøet. De ifalder ansvar i overensstemmelse med folkeretten.

2. Staterne skal sikre, at der er klageadgang i overensstemmelse med deres retssystemer med henblik på hurtig og passende erstatning eller anden godtgørelse for skade, der skyldes forurening af havmiljøet forårsaget af fysiske eller juridiske personer under deres jurisdiktion.

3. Staterne skal med henblik på at sikre hurtig og passende erstatning for enhver skade forårsaget af forurening af havmiljøet samarbejde om gennemførelsen af eksisterende folkeret og den videre udvikling af folkeretten for så vidt angår opgørelse af og erstatning for skade og bilæggelse af tvister i forbindelse hermed, og efter behov om udarbejdelse af kriterier og procedurer for betaling af passende erstatning, som f.eks. lovpligtig forsikring eller erstatningsfonds.

AFSNIT 10

SUVERÆN IMMUNITET

Artikel 236

Suveræn immunitet

Bestemmelserne i denne konvention vedrørende beskyttelse og bevarelse af havmiljøet finder ikke anvendelse på krigsskibe, marinehjelpefartøjer eller andre fartøjer eller luftfartøjer, som ejes eller drives af en stat, og som på det pågældende tidspunkt udelukkende anvendes i ikke-kommerciel statstjeneste. Enhver stat skal dog sikre gennem vedtagelse af passende forholdsregler, som ikke må gribe forstyrrende ind i driften eller driftsmuligheden for de fartøjer eller luftfartøjer, som den ejer eller har i drift, at sådanne fartøjer eller luftfartøjer, såvidt det er rimeligt og praktisk muligt, forholder sig på en måde, som er forenelig med denne konvention.

AFSNIT 11

FORPLIGTELSE I HENHOLD TIL ANDRE KONVENTIONER OM BESKYTTELSE OG BEVARELSE AF HAVMILJØET

Artikel 237

Forpligtelser i henhold til andre konventioner om beskyttelse og bevarelse af havmiljøet

1. Bestemmelserne i dette kapitel berører ikke de særlige forpligtelser, som staterne har påtaget sig i henhold til tidligere indgåede særlige konventioner og aftaler vedrørende beskyttelse og bevarelse af havmiljøet og aftaler, som måtte blive indgået til gennemførelse af de i denne konvention opstillede almindelige principper.

2. Særlige forpligtelser, som staterne har påtaget sig med hensyn til beskyttelse og bevarelse af havmiljøet i henhold til særlige konventioner, bør opfyldes på en måde som er forenelig med denne konventions almindelige principper og mål.

KAPITEL XIII VIDENSKABELIG HAVFORSKNING

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 238

Retten til at udføre videnskabelig havforskning

Alle stater, uanset deres geografiske beliggenhed, og kompetente internationale organisationer har med forbehold af andre staters rettigheder og pligter som fastsat i denne konvention ret til at udføre videnskabelig havforskning.

Artikel 239

Fremme af videnskabelig havforskning

Staterne og de kompetente internationale organisationer skal fremme og lette udviklingen og udførelsen af videnskabelig havforskning i overensstemmelse med denne konvention.

Artikel 240

Almindelige principper for udførelsen af videnskabelig havforskning

Videnskabelig havforskning skal udføres efter følgende principper:

- a) videnskabelig havforskning skal udelukkende udføres til fredelige formål;
- b) videnskabelig havforskning skal udføres ved anvendelse af passende videnskabelige metoder og midler, som er forenelige med denne konvention;
- c) videnskabelig havforskning må ikke uretmæssigt gribe ind i anden lovlig anvendelse af havet, som er forenelig med denne konvention, og skal behørigt respekteres under sådan anvendelse;
- d) videnskabelig havforskning skal udføres i overensstemmelse med alle relevante forskrifter udstedt i henhold til denne konvention, herunder sådanne der vedrører beskyttelse og bevarelse af havmiljøet.

Artikel 241

Ikke-ankendelse af videnskabelig havforskning som retsgrundlag for krav

Videnskabelig havforskning udgør ikke et retsgrundlag for krav på nogen del af havmiljøet eller dets ressourcer.

AFSNIT 2

INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 242

Fremme af internationalt samarbejde

1. Staterne og de kompetente internationale organisationer skal i overensstemmelse med princippet om respekt for suverænitet og jurisdiktion og på grundlag af gensidig fordel fremme internationalt samarbejde om videnskabelig havforskning til fredelige formål.

2. I denne sammenhæng og med forbehold af staternes rettigheder og pligter i henhold til denne konvention skal en stat, ved anvendelsen af dette kapitel, efter behov give andre stater en rimelig mulighed for, fra den eller med dens bistand at få de oplysninger, der er nødvendige for at forebygge og kontrollere skade på menneskers helbred og sikkerhed og på havmiljøet.

Artikel 243

Skabelse af gunstige betingelser

Staterne og de kompetente internationale organisationer skal gennem indgåelse af bilaterale og multilaterale aftaler samarbejde for at skabe gunstige betingelser for udførelsen af videnskabelig havforskning i havmiljøet og for at samordne videnskabsmænds bestræbelser med hensyn til studier af fænomener og processer i havmiljøet og deres indbyrdes forbindelse.

Artikel 244

Offentliggørelse og udbredelse af oplysninger og viden

1. Staterne og de kompetente internationale organisationer skal i overensstemmelse med denne konvention ved offentliggørelse og udbredelse gennem passende kanaler gøre oplysninger tilgængelige om påtænkte væsentlige programmer og deres formål samt om viden, som hidrører fra videnskabelig havforskning.

2. Staterne skal i dette øjemed, både individuelt og i samarbejde med andre stater og med kompetente internationale organisationer, aktivt fremme udbredelsen af videnskabelige data og oplysninger samt overførslen af viden, som hidrører fra videnskabelig havforskning, særligt til udviklingslande, og fremme styrkelsen af udviklingslandenes kapacitet til selvstændig videnskabelig havforskning, bl.a. gennem programmer for passende uddannelse og træning af deres tekniske og videnskabelige personel.

AFSNIT 3

UDFØRELSE OG FREMME AF VIDENSKABELIG HAVFORSKNING

Artikel 245

Videnskabelig havforskning på søterritoriet

Kyststaterne har under udøvelsen af suverænitæt eneret til at regulere, give tilladelse til og udføre videnskabelig havforskning på deres søterritorium. Videnskabelig havforskning herpå må kun udføres med udtrykkeligt samtykke fra og på vilkår fastsat af kyststaten.

Artikel 246

Videnskabelig havforskning i den eksklusive økonomiske zone og på kontinentalsoklen

1. Kyststaterne har under udøvelsen af jurisdiktion ret til at regulere, give tilladelse til og udføre videnskabelig havforskning i deres eksklusive økonomiske zone og på deres kontinentalsokkel i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne konvention.

2. Videnskabelig havforskning i den eksklusive økonomiske zone og på kontinentalsoklen må kun udføres med kyststatens samtykke.

3. Kyststaterne skal under normale omstændigheder give deres samtykke til andre staters eller kompetente internationale organisationers videnskabelige havforskningsprojekter, som skal udføres i kyststaternes eksklusive økonomiske zone eller på deres kontinentalsokkel, og som i overensstemmelse med denne konvention udføres udelukkende til fredelige formål og for at øge videnskabelig viden om havmiljøet til gavn for hele menneskeheden. Kyststaterne skal i dette øjemed fastsætte regler og procedurer for at sikre, at et sådant samtykke ikke vil blive forsinket eller nægtet uden rimelig grund.

4. For så vidt angår anvendelsen af stk. 3 kan forholdene anses for normale, selvom der ikke er diplomatisk forbindelse mellem kyststaten og den stat, som udfører forskning.

5. Kyststaterne kan dog skønsomt nægte samtykke til en anden stat eller kompetent international organisations udførelse af et videnskabeligt havforskningsprojekt i kyststatens eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel, såfremt dette projekt:

- a) er af direkte betydning for efterforskningen og udnyttelsen af de naturlige ressourcer, såvel levende som ikke-levende;
- b) medfører boring i kontinentalsoklen, anvendelse af sprængstoffer eller tilførelse af skadelige stoffer i havmiljøet;

- c) medfører bygning, drift eller anvendelse af kunstige øer, installationer og anlæg som nævnt i artikel 60 og 80;
- d) indeholder oplysninger meddelt i henhold til artikel 248 vedrørende arten af og formålene med projektet, som er unøjagtige, eller såfremt den stat eller den kompetente internationale organisation, der udfører forskningen, har uopfyldte forpligtelser over for kyststaten i forbindelse med et tidligere forskningsprojekt.

6. Kyststaterne kan uanset stk. 5 ikke udøve den skønsmæssige ret til, i henhold til punkt a) i dette stk., at nægte samtykke til videnskabelige havforskningsprojekter, der skal iværksættes i overensstemmelse med dette kapitel på kontinentalsoklen, mere end 200 sømil fra de basislinier, hvorfra søterritoriets bredde måles og uden for de særlige områder, som kyststaterne til enhver tid officielt kan udpege som områder, i hvilke udnyttelse eller nærmere angivet efterforskningsvirksomhed, koncentreret i disse områder, finder sted eller vil finde sted inden for et rimeligt tidsrum. Kyststaterne skal inden for en rimelig frist give meddelelse om udpegningen af sådanne områder og om enhver ændring heri, men er ikke forpligtet til at give detaljerede oplysninger om selve virksomheden i områderne.

7. Bestemmelserne i stk. 6 berører ikke kyststaternes rettigheder over kontinentalsoklen som fastsat i artikel 77.

8. Videnskabelige havforskningsaktiviteter omhandlet i denne artikel må ikke utilbørligt gribe ind i de aktiviteter, som kyststaterne har iværksat under udøvelsen af suveræne rettigheder og jurisdiktion som fastsat i denne konvention.

Artikel 247

Videnskabelige havforskningsprojekter iværksat af eller under internationale organisationers auspicer

En kyststat, som er medlem af eller har en bilateral aftale med en international organisation, og i hvis eksklusive økonomiske zone eller på hvis kontinentalsokkel denne organisation ønsker at udføre et videnskabeligt havforskningsprojekt direkte eller under organisationens auspicer, anses for at have givet tilladelse til projektets udførelse i overensstemmelse med de aftalte specifikationer, såfremt den pågældende stat godkendte det detaljerede projekt, da afgørelsen om projektets iværksættelse blev truffet af organisationen, eller er villig til at deltage i det og ikke har givet udtryk for nogen indvending inden fire måneder fra organisationens meddelelse om projektet til kyststaten.

Artikel 248

Pligt til at give oplysninger til kyststaten

Staterne og de kompetente internationale organisationer, som har til hensigt at iværksætte videnskabelige havforskningsprojekter i en kyststats eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel, skal mindst seks måneder før den forventede igangsættelse af det videnskabelige havforskningsprojekt give denne stat en fuldstændig beskrivelse af:

- a) projektets art og formål;
- b) den metode og de midler, der skal anvendes, herunder fartøjernes navne, tonnager, typer og klasser og en beskrivelse af videnskabeligt udstyr;
- c) de nøjagtige geografiske områder, i hvilke projektet skal udføres;
- d) den forventede dato for forskningsfartøjernes første ankomst og sidste afgang eller for placeringen af udstyret henholdsvis dets fjernelse;
- e) navnet på den institution, der er sponsor for projektet, dens chef og projektlederen; og
- f) det omfang, i hvilket det anses for muligt, at kyststaten deltager eller er repræsenteret i projektet.

Artikel 249

Pligt til at opfylde visse betingelser

1. Staterne og de kompetente internationale organisationer skal, når de iværksætter videnskabelig havforskning i en kyststats eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel, opfylde følgende betingelser:

- a) sikre kyststatens ret til, såfremt den ønsker det, at deltage i eller være repræsenteret i det videnskabelige havforskningsprojekt, især ombord på forskningsfartøjer og andre fartøjer eller videnskabelige forskningsinstallationer, når det er praktisk muligt, uden betaling af noget vederlag til kyststatens videnskabsmænd og uden forpligtelse for kyststaten til at bidrage til projektets finansiering;
- b) på kyststatens anmodning forsyne denne med foreløbige beretninger, så snart det er praktisk muligt, samt med de endelige resultater og konklusioner efter forskningens afslutning;
- c) påtage sig efter anmodning fra kyststaten at give denne adgang til alle data og prøver, der hidrører fra det videnskabelige havforskningsprojekt, samt at forsyne den med sådanne data, som kan mangfoldiggøres, og sådanne prøver, som kan deles uden skade for deres videnskabelige værdi;
- d) efter anmodning forsyne kyststaten med en vurdering af sådanne data, prøver og forskningsresultater eller yde den bistand til vurdering eller fortolkning af disse;
- e) med forbehold af stk. 2 sikre at forskningsresultaterne gøres internationalt tilgængelige gennem passende nationale eller internationale kanaler, så snart det er praktisk muligt;
- f) øjeblikkeligt underrette kyststaten om enhver større ændring i forskningsprogrammet;
- g) medmindre andet er aftalt, fjerne de videnskabelige forskningsinstallationer eller udstyr, når forskningen er afsluttet.

2. Denne artikel berører ikke de betingelser, der er fastsat i kyststatens love og forskrifter vedrørende udøvelsen af dens skønsmæssige ret til at give eller nægte tilladelse i henhold til artikel 246, stk. 5, herunder kravet om forudgående aftale om at gøre forskningsresultaterne for et projekt, der er af direkte betydning for efterforskningen og udnyttelsen af naturlige ressourcer, internationalt tilgængelige.

Artikel 250

Meddelelser vedrørende videnskabelige havforskningsprojekter

Meddelelser vedrørende videnskabelige havforskningsprojekter skal gives gennem passende officielle kanaler, medmindre andet er aftalt.

Artikel 251

Almindelige kriterier og retningslinier

Staterne skal gennem kompetente internationale organisationer søge at fremme fastsættelsen af almindelige kriterier og retningslinier med henblik på at bistå staterne i at fastlægge beskaffenheden og betydningen af videnskabelig havforskning.

Artikel 252

Stiltiende samtykke

Staterne eller de kompetente internationale organisationer kan igangsætte et videnskabeligt havforskningsprojekt seks måneder efter den dato, på hvilken de i henhold til artikel 248 krævede oplysninger blev meddelt kyststaten, medmindre kyststaten inden fire måneder fra modtagelsen af meddelelsen indeholdende sådanne oplysninger har underrettet den stat eller organisation, der udfører forskningen, om at :

- a) den har nægtet samtykke i henhold til bestemmelserne i artikel 246; eller
- b) de oplysninger, der er givet af denne stat eller kompetente internationale organisation vedrørende arten af eller formålene med projektet, ikke er i overensstemmelse med åbenbart indlysende kendsgerninger; eller
- c) den forlanger supplerende oplysninger, som er relevante for de i artikel 248 og 249 fastsatte betingelser og oplysninger; eller

- d) der er uopfyldte forpligtelser for så vidt angår betingelserne fastsat i artikel 249 med hensyn til et tidligere videnskabeligt havforskningsprojekt udført af denne stat eller organisation.

Artikel 253

Suspension eller ophør af videnskabelige havforskningsaktiviteter

1. En kyststat har ret til at kræve suspension af videnskabelige havforskningsaktiviteter, der finder sted inden for dens eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel, såfremt:

- a) forskningsaktiviteterne ikke udføres i overensstemmelse med de i henhold til artikel 248 meddelte oplysninger, på hvilke kyststatens samtykke var baseret; eller
- b) staten eller den kompetente internationale organisation, der udfører forskningsaktiviteterne, ikke efterlever bestemmelserne i artikel 249 vedrørende kyststatens rettigheder med hensyn til det videnskabelige havforskningsprojekt.

2. En kyststat har ret til at kræve, at enhver videnskabelig havforskningsaktivitet bringes til ophør i tilfælde af, at nogen ikke-efterlevelse af artikel 248 fører til en større ændring i forskningsprojektet eller forskningsaktiviteterne.

3. En kyststat kan ligeledes kræve, at videnskabelige havforskningsaktiviteter bringes til ophør, såfremt en af de situationer, der er omhandlet i stk. 1, ikke er berigtiget inden for en rimelig tid.

4. Efter at have modtaget kyststatens meddelelse om dens beslutning om at beordre suspension eller ophør skal stater eller kompetente internationale organisationer, der har fået tilladelse til at udføre havforskningsaktiviteter, standse de forskningsaktiviteter, der omfattes af en sådan meddelelse.

5. En ordre om suspension i henhold til stk. 1 skal tilbagekaldes af kyststaten og de videnskabelige havforskningsaktiviteter tillades at fortsætte, så snart den stat eller den kompetente internationale organisation, der udfører forskningen, har opfyldt betingelserne i henhold til artikel 248 og 249.

Artikel 254

Rettigheder for tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater

1. Stater og kompetente internationale organisationer, som har forelagt en kyststat et projekt om iværksættelse af videnskabelig havforskning, som omhandlet i artikel 246, stk. 3, skal underrette tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater om det foreslåede forskningsprojekt og skal give kyststaten meddelelse om denne underretning.

2. Efter at den pågældende kyststat har givet samtykke til det foreslåede videnskabelige havforskningsprojekt i overensstemmelse med artikel 246 og andre relevante bestemmelser i denne konvention, skal de stater og kompetente internationale organisationer, der iværksætter et sådant projekt efter anmodning, og når det skønnes rimeligt, forsyne tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater med relevante oplysninger, som omhandlet i artikel 248 og artikel 249, stk. 1, litra f).

3. Efter anmodning, og når det er muligt, skal de ovenfor nævnte tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater gives lejlighed til at deltage i det foreslåede videnskabelige havforskningsprojekt gennem kvalificerede eksperter udpeget af dem, og imod hvilke kyststaten ikke har indvendinger, i overensstemmelse med de betingelser, der i henhold til denne konventions bestemmelser er aftalt for projektet mellem den pågældende kyststat og den stat eller de kompetente internationale organisationer, der udfører den videnskabelige havforskning.

4. De i stk. 1 nævnte stater og kompetente internationale organisationer skal, når de tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater anmoder derom, og med forbehold af bestemmelserne i artikel 249, stk. 2, give disse stater de i artikel 249, stk. 1, litra d), omhandlede oplysninger og bistand.

Artikel 255

Foranstaltninger til at lette videnskabelig havforskning og til at yde bistand til forskningsfartøjer

Staterne skal bestræbe sig på at fastsætte rimelige regler, forskrifter og procedurer til at fremme og lette videnskabelig havforskning, som udføres i overensstemmelse med denne konvention uden for deres søterritorium, samt efter behov i overensstemmelse med deres love og forskrifter at lette adgangen til deres havne for videnskabelige havforskningsfartøjer, som opfylder de relevante bestemmelser i dette kapitel, og fremme bistand til disse fartøjer.

Artikel 256

Videnskabelig havforskning i Området

Alle stater, uanset deres geografiske beliggenhed, og kompetente internationale organisationer har ret til i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel XI at udføre videnskabelig havforskning i Området.

Artikel 257

Videnskabelig havforskning i vandsøjlen uden for den eksklusive økonomiske zone

Alle stater, uanset deres geografiske beliggenhed, og kompetente internationale organisationer har ret til i overensstemmelse med denne konvention at udføre videnskabelig havforskning i vandsøjlen uden for grænserne for den eksklusive økonomiske zone.

AFSNIT 4

VIDENSKABELIGE FORSKNINGSINSTALLATIONER ELLER VIDENSKABELIGT UDSTYR I HAVMILJØET

Artikel 258

Placering og anvendelse

Placeringen og anvendelsen af alle typer af videnskabelige forskningsinstallationer eller videnskabeligt udstyr i noget område af havmiljøet er underlagt de samme betingelser, som i denne konvention er foreskrevet for udførelsen af videnskabelig havforskning i et sådant område.

Artikel 259

Retlig status

Installationer eller udstyr, som er omhandlet i dette afsnit, har ikke status af øer. De har intet eget søterritorium, og deres tilstedeværelse har ingen indflydelse på afgrænsningen af søterritoriet, den eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsoklen.

Artikel 260

Sikkerhedszoner

Sikkerhedszoner af en rimelig bredde, der ikke overstiger 500 m, kan etableres omkring videnskabelige forskningsinstallationer i overensstemmelse med de relevante betingelser i denne konvention. Alle stater skal sikre, at sådanne sikkerhedszoner respekteres af deres fartøjer.

Artikel 261

Forbud mod at lægge sejladens hindringer i vejen

Placeringen og anvendelsen af enhver type af videnskabelige forskningsinstallationer eller videnskabeligt udstyr må ikke udgøre en hindring for etablerede internationale skibsruter.

Artikel 262

Identifikationsmærker og advarselssignaler

Installationer eller udstyr, som er omhandlet i dette afsnit, skal være påført identifikationsmærker, som angiver den registreringsstat eller den internationale organisation, som de tilhører. De skal ligeledes være forsynet med internationalt aftalte passende advarselssignaler til at sikre sejladens sikkerhed og sikkerheden for lufttrafikken under hensyntagen til de regler og normer, der er fastsat af kompetente internationale organisationer.

AFSNIT 5
ANSVAR OG ERSTATNING
Artikel 263

Ansvar og erstatning

1. Det påhviler staterne og de kompetente internationale organisationer at sikre, at videnskabelig havforskning, hvad enten den udføres af dem selv eller på deres vegne, udføres i overensstemmelse med denne konvention.

2. Staterne og de kompetente internationale organisationer er ansvarlige for foranstaltninger, som de træffer i strid med denne konvention, der vedrører videnskabelig havforskning udført af andre stater, disses fysiske eller juridiske personer eller af kompetente internationale organisationer, og skal yde erstatning for den skade, der hidrører fra sådanne foranstaltninger.

3. Staterne og de kompetente internationale organisationer er ansvarlige i henhold til artikel 235 for skade forårsaget ved forurening af havmiljøet, opstået som følge af videnskabelig havforskning udført af dem selv eller på deres vegne.

AFSNIT 6
BILÆGGELSE AF TVISTER OG FORELØBIGE FORANSTALTNINGER

Artikel 264

Bilæggelse af tvister

Tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af bestemmelserne i denne konvention med hensyn til videnskabelig havforskning skal bilægges i overensstemmelse med kapitel XV, afsnit 2 og 3.

Artikel 265

Foreløbige foranstaltninger

Så længe en tvist ikke er bilagt i henhold til kapitel XV, afsnit 2 og 3, må den stat eller kompetente internationale organisation, der har tilladelse til at udføre et videnskabeligt havforskningsprojekt, kun lade forskningsaktiviteter begynde eller fortsætte med den pågældende kyststats udtrykkelige samtykke.

**KAPITEL XIV
UDVIKLING OG OVERFØRSEL AF HAVTEKNOLOGI**

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 266

Fremme af udvikling og overførsel af havteknologi

1. Staterne skal direkte eller gennem kompetente internationale organisationer efter evne samarbejde med henblik på aktivt at fremme udviklingen og overførslen af havvidenskab og -teknologi på retfærdige og rimelige vilkår og betingelser.

2. Staterne skal fremme udviklingen af den havvidenskabelige og -teknologiske kapacitet hos stater, som har behov for og anmoder om teknisk bistand på dette område, især udviklingslande, herunder indlandsstater og geografisk forfordelte stater, med henblik på efterforskning, udnyttelse, bevarelse og forvaltning af ressourcer i havet, beskyttelse og bevarelse af havmiljøet, videnskabelig havforskning og andre aktiviteter i havmiljøet, som er forenelige med denne konvention, i det øjemed at fremskynde udviklingslandenes sociale og økonomiske udvikling.

3. Staterne skal bestræbe sig på at skabe gunstige økonomiske og retlige vilkår for overførsel af havteknologi på et retfærdigt grundlag og til gavn for alle berørte parter.

Artikel 267

Beskyttelse af legitime interesser

Staterne skal ved fremme af det i artikel 266 omhandlede samarbejde tage behørigt hensyn til alle legitime interesser, herunder bl.a. rettigheder og pligter for indehavere, leverandører og modtagere af havteknologi.

Artikel 268

Grundlæggende mål

Staterne skal direkte eller gennem kompetente internationale organisationer fremme:

- a) erhvervelsen, vurderingen og udbredelsen af havteknologisk viden samt lette adgangen til sådanne oplysninger og data;
- b) udviklingen af passende havteknologi;
- c) udviklingen af den nødvendige teknologiske infrastruktur for at lette overførslen af havteknologi;
- d) udviklingen af menneskelige ressourcer gennem træning og uddannelse af statsborgere fra udviklingslande og særligt fra de mindst udviklede blandt disse;
- e) internationalt samarbejde på alle niveauer, især regionalt, lokalt og bilateralt.

Artikel 269

Foranstaltninger til gennemførelse af de grundlæggende mål

Med henblik på at gennemføre de i artikel 268 omhandlede mål skal staterne direkte eller gennem kompetente internationale organisationer bl.a. bestræbe sig på at:

- a) etablere programmer for teknisk samarbejde med henblik på effektiv overførsel af enhver slags havteknologi til stater, som har behov for og anmoder om teknisk bistand på dette område, især udviklingslande, der er indlandsstater eller geografisk forfordelte, såvel som andre udviklingslande, som ikke har været i stand til enten at etablere eller udvikle deres egen teknologiske kapacitet indenfor havvidenskab, efterforskning og udnyttelse af ressourcer i havet eller at udvikle infrastrukturen for en sådan teknologi;
- b) fremme gunstige betingelser for indgåelse af aftaler, kontrakter og andre lignende arrangementer på lige og rimelige vilkår;
- c) afholde konferencer, seminarer og symposier vedrørende videnskabelige og teknologiske emner, især om regler og fremgangsmåder for overførsel af havteknologi;
- d) fremme udveksling af videnskabsmænd samt af teknikere og andre eksperter;
- e) påtage sig projekter og fremme joint ventures og andre former for bilateralt og multilateralt samarbejde.

AFSNIT 2

INTERNATIONALT SAMARBEJDE

Artikel 270

Former for internationalt samarbejde

Internationalt samarbejde om udvikling og overførsel af havteknologi skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, ske gennem eksisterende bilaterale, regionale eller multilaterale programmer og ligeledes gennem udvidede og nye programmer med henblik på at lette videnskabelig havforskning, overførsel af havteknologi, især på nye områder, og passende international finansiering af oceanforskning og -udvikling.

Artikel 271

Retningslinier, kriterier og normer

Staterne skal direkte eller gennem kompetente internationale organisationer og især under hensyntagen til udviklingslandenes interesser og behov fremme etableringen af almindeligt accepterede retningslinier,

kriterier og normer for overførslen af havteknologi på bilateral basis eller inden for rammerne af internationale organisationer og andre fora.

Artikel 272

Koordination af internationale programmer

For så vidt angår overførsel af havteknologi, skal staterne bestræbe sig på at sikre, at kompetente internationale organisationer koordinerer deres aktiviteter, herunder regionale eller globale programmer, under hensyntagen til udviklingslandenes, især indlandsstaternes og de geografisk forfordelte stater, interesser og behov.

Artikel 273

Samarbejde med internationale organisationer og Myndigheden

Staterne skal aktivt samarbejde med de kompetente internationale organisationer og Myndigheden med henblik på at tilskynde til og lette overførslen af praktisk viden og havteknologi med hensyn til aktiviteter i Området til udviklingslande, deres statsborgere og til Produktionselskabet.

Artikel 274

Myndighedens mål

I overensstemmelse med alle legitime interesser, herunder bl.a. rettigheder og pligter for indehavere, leverandører og modtagere af teknologi, skal Myndigheden med hensyn til aktiviteter i Området sikre at:

- a) statsborgere i udviklingslande, det være sig kyststater, indlandsstater eller geografisk forfordelte stater, på grundlag af princippet om ligelig geografisk fordeling med henblik på oplæring optages som medlemmer af det administrative, videnskabelige og tekniske personale, der er rekrutteret til de pågældende aktiviteter;
- b) den tekniske dokumentation vedrørende det relevante udstyr, maskineri, anlæg og processer stilles til rådighed for alle stater, særligt udviklingslande, som har behov for og anmoder om teknisk bistand på dette område;
- c) passende forholdsregler træffes af Myndigheden til at lette erhvervelsen af teknisk bistand inden for havteknologi for stater, som har behov for og anmoder om den, særligt for udviklingslande, samt for deres statsborgeres erhvervelse af den nødvendige praktiske viden og know-how, herunder faglig oplæring;
- d) stater, specielt udviklingslande, som har behov for og anmoder om teknisk bistand på dette område, bistås ved erhvervelsen af det nødvendige udstyr, processer, anlæg og anden teknisk know-how gennem de i denne konvention fastsatte finansielle arrangementer.

AFSNIT 3

NATIONALE OG REGIONALE HAVFORSKNINGSCENTRE OG TEKNOLOGISKE CENTRE

Artikel 275

Oprettelse af nationale centre

1. Staterne skal direkte eller gennem de kompetente internationale organisationer og Myndigheden, især i udviklingslande der er kyststater, fremme oprettelsen af nationale havforskningscentre og teknologiske forskningscentre samt fremme styrkelsen af eksisterende nationale centre med henblik på at stimulere og udvikle den videnskabelige havforskning i de udviklingslande, der er kyststater, og øge disses nationale kapacitet til at udnytte og bevare deres ressourcer i havet til deres økonomiske fordel.

2. Staterne skal gennem de kompetente internationale organisationer og Myndigheden yde passende støtte til at lette oprettelsen og styrkelsen af sådanne nationale centre med henblik på at tilvejebringe avancerede oplæringsfaciliteter og nødvendigt udstyr, praktisk viden og know-how såvel som tekniske eksperter til sådanne stater, som har behov for og anmoder om sådan bistand.

Artikel 276

Oprettelse af regionale centre

1. Staterne skal i samarbejde med de kompetente internationale organisationer, Myndigheden og nationale havforskningscentre og teknologiske forskningsinstitutioner fremme oprettelsen af regionale havvidenskabelige og teknologiske forskningscentre, især i udviklingslande, med henblik på at stimulere og udvikle udviklingslandenes videnskabelige havforskning og fremme overførsel af havteknologi.

2. Alle stater i en region skal for at sikre den mest effektive opnåelse af deres mål samarbejde med de derværende regionale centre.

Artikel 277

De regionale centres funktioner

Sådanne regionale centres funktioner omfatter bl.a.:

- a) trænings- og uddannelsesprogrammer på alle niveauer i forskellige aspekter af videnskabelig havforskning og havteknologisk forskning, især havbiologi, herunder bevarelse og forvaltning af levende ressourcer, oceanografi, hydrografi, ingeniørarbejder, geologisk efterforskning af havbunden, minedrift og afsaltningsteknologier;
- b) administrative studier;
- c) studieprogrammer vedrørende beskyttelse og bevarelse af havmiljøet samt forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening;
- d) tilrettelæggelse af regionale konferencer, seminarer og symposier;
- e) erhvervelse og behandling af havvidenskabelige og -teknologiske data og oplysninger;
- f) hurtig udbredelse i lettilgængelige publikationer af resultater af videnskabelig havforskning og havteknologisk forskning;
- g) offentliggørelse af nationale målsætninger vedrørende overførsel af havteknologi samt systematisk sammenlignende studier af disse mål;
- h) indsamling og systematisering af oplysninger om markedsføring af teknologi og om kontrakter og andre arrangementer vedrørende patenter;
- i) teknologisk samarbejde med andre stater i regionen.

AFSNIT 4

SAMARBEJDE MELLEML INTERNATIONALE ORGANISATIONER

Artikel 278

Samarbejde mellem internationale organisationer

De kompetente internationale organisationer, som er omhandlet i dette kapitel og i kapitel XIII, skal træffe alle passende foranstaltninger til, enten direkte eller i et nært indbyrdes samarbejde, at sikre den effektive udførelse af deres funktioner og forpligtelser i henhold til dette kapitel.

KAPITEL XV

BILÆGGELSE AF TVISTER

AFSNIT 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 279

Forpligtelse til at bilægge tvister ved fredelige midler

De deltagende stater skal bilægge enhver indbyrdes tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention ved fredelige midler i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i De Forenede Nationers Pagt, og i dette øjemed søge en løsning ved de midler, der er angivet i Pagtens artikel 33, stk. 1.

Artikel 280

Bilægelse af tvister ved fredelige midler valgt af parterne

Intet i dette kapitel skal gribe ind i deltagende staters ret til på ethvert tidspunkt at træffe aftale om bilæggelse af en indbyrdes tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention ved fredelige midler efter deres eget valg.

Artikel 281

Procedure, hvor parterne ikke er nået til en bilæggelse

1. Såfremt de deltagende stater, der er parter i en tvist vedrørende denne konventions fortolkning eller anvendelse, har aftalt at søge tvisten bilagt ved fredelige midler efter deres eget valg, finder de i dette kapitel angivne procedurer kun anvendelse i tilfælde, hvor en bilæggelse ikke er opnået ved anvendelse af sådanne midler, og aftalen mellem parterne ikke udelukker en yderligere procedure.

2. Såfremt parterne ligeledes har aftalt en tidsfrist, finder stk. 1 først anvendelse efter udløbet af denne tidsfrist.

Artikel 282

Forpligtelser i henhold til generelle, regionale eller bilaterale aftaler

Såfremt de deltagende stater, der er parter i en tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, ved en generel, regional eller bilateral aftale eller på en anden måde har aftalt, at en sådan tvist efter anmodning fra en part i tvisten skal underkastes en procedure, der indebærer en bindende afgørelse, skal denne procedure anvendes i stedet for de procedurer, der er fastsat i dette kapitel, medmindre andet aftales mellem parterne i tvisten.

Artikel 283

Forpligtelse til at udveksle synspunkter

1. Når en tvist opstår mellem deltagende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, skal parterne i tvisten hurtigt tage skridt til en udveksling af synspunkter vedrørende dens bilæggelse ved forhandling eller andre fredelige midler.

2. Parterne skal ligeledes hurtigt tage skridt til en udveksling af synspunkter i tilfælde, hvor en procedure for bilæggelse af en sådan tvist er blevet afsluttet uden en bilæggelse, eller hvor en bilæggelse er nået og omstændighederne kræver konsultationer vedrørende fremgangsmåden for gennemførelsen.

Artikel 284

Forlig

1. En deltagende stat, der er part i en tvist vedrørende fortolkningen og anvendelsen af denne konvention, kan opfordre den anden part eller de andre parter til at lade tvisten underkaste forligsprocedure i overensstemmelse med proceduren i bilag V, afsnit 1, eller en anden forligsprocedure.

2. Såfremt opfordringen accepteres, og såfremt parterne er enige om den forligsprocedure, der skal anvendes, kan enhver part lade tvisten underkaste denne procedure.

3. Såfremt opfordringen ikke accepteres, eller parterne ikke er enige om proceduren, skal forligsforhandlingerne anses for at være afsluttet.

4. Når en tvist er blevet underkastet en forligsprocedure, kan en sådan forligsforhandling kun afsluttes i overensstemmelse med den aftalte forligsprocedure, medmindre parterne aftaler andet.

Artikel 285

Anvendelse af dette afsnit på tvister, der er indbragt i henhold til kapitel XI

Nærværende afsnit finder anvendelse på enhver tvist, der i henhold til kapitel XI, afsnit 5, skal bilægges i overensstemmelse med de i nærværende kapitel fastsatte procedurer. Såfremt en anden enhed end en deltagende stat er part i en sådan tvist, finder nærværende afsnit tilsvarende anvendelse.

AFSNIT 2

OBLIGATORISKE PROCEDURER, DER MEDFØRER BINDENDE AFGØRELSER

Artikel 286

Anvendelse af procedurer i henhold til dette afsnit

I overensstemmelse med afsnit 3 skal enhver tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, når bilæggelse ikke er nået ved anvendelse af afsnit 1, efter anmodning fra en part i tvisten forelægges for den domstol, der har kompetence i henhold til nærværende afsnit.

Artikel 287

Valg af procedure

1. Ved undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse af denne konvention eller på ethvert tidspunkt derefter skal en deltagende stat ved en skriftlig erklæring frit kunne vælge en eller flere af følgende fremgangsmåder til bilæggelse af tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention:

- a) Den Internationale Havretsdomstol, oprettet i overensstemmelse med bilag VI;
- b) Den Internationale Domstol;
- c) en voldgiftsdomstol, nedsat i overensstemmelse med bilag VII;
- d) en særlig voldgiftsdomstol, nedsat i overensstemmelse med bilag VIII med henblik på en eller flere af de deri angivne kategorier af tvister.

2. En erklæring, der er afgivet i henhold til stk. 1, må ikke berøre eller berøres af en deltagende stats forpligtelse til at acceptere kompetencen hos Den Internationale Havretsdomstols Afdeling for Havbundstvister i det omfang og efter de nærmere bestemmelser, der er fastsat i kapitel XI, afsnit 5.

3. En deltagende stat, som er part i en tvist, der ikke er omfattet af en ikraftværende erklæring, skal anses for at have accepteret voldgift i overensstemmelse med bilag VII.

4. Hvis parterne i en tvist har godkendt en og samme bilæggelsesprocedure, kan tvisten, medmindre andet aftales parterne imellem, alene underkastes nævnte procedure.

5. Hvis parterne i en tvist ikke har godkendt en og samme bilæggelsesprocedure, kan tvisten, medmindre andet aftales parterne imellem, kun indbringes til voldgift i henhold til bilag VII.

6. En erklæring, der er afgivet i henhold til stk. 1, skal forblive i kraft indtil tre måneder efter, at en meddelelse om tilbagekaldelse er blevet deponeret hos De Forenede Nationers generalsekretær.

7. En ny erklæring, en meddelelse om tilbagekaldelse eller en erklærings udløb berører ikke på nogen måde igangværende forhandlinger ved en domstol, der har kompetence i henhold til denne artikel, medmindre parterne aftaler andet.

8. Erklæringer og meddelelser, som er omhandlet i denne artikel, skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær, som skal sende kopier heraf til de deltagende stater.

Artikel 288

Kompetence

1. En domstol, som nævnt i artikel 287, skal i enhver tvist, der indbringes for den i overensstemmelse med dette kapitel, have kompetence vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention.

2. En domstol, som nævnt i artikel 287, skal ligeledes i enhver tvist have kompetence med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af en international aftale, der vedrører formålene med denne konvention, og som er indbragt for den i overensstemmelse med aftalen.

3. Den Internationale Havretsdomstols Afdeling for Havbundstvister, oprettet i overensstemmelse med bilag VI, og enhver anden afdeling eller voldgiftsdomstol, som nævnt i kapitel XI, afsnit 5, skal have kompetence i ethvert spørgsmål, som indbringes for den i overensstemmelse dermed.

4. I tilfælde af en tvist om, hvorvidt en domstol har kompetence, skal spørgsmålet afgøres af den pågældende domstol.

Artikel 289

Sagkyndige

I enhver tvist, der omfatter videnskabelige eller tekniske spørgsmål, kan en domstol, der udøver kompetence i henhold til dette afsnit, efter anmodning fra en part i en tvist eller på eget initiativ, i samråd med parterne udvælge mindst to videnskabeligt eller teknisk sagkyndige, fortrinsvis fra den i overensstemmelse med bilag VIII, artikel 2, udarbejdede relevante liste, til at tiltræde domstolen uden stemmeret.

Artikel 290

Foreløbige foranstaltninger

1. Såfremt en tvist er blevet behørigt indbragt for en domstol, der uden videre anser sig for kompetent i henhold til dette kapitel eller kapitel XI, afsnit 5, kan domstolen, indtil den endelige afgørelse foreligger, foreskrive sådanne foreløbige foranstaltninger, som den efter omstændighederne anser for passende med henblik på at bevare de respektive rettigheder hos parterne i tvisten eller at forebygge alvorlig skade på havmiljøet.

2. Foreløbige foranstaltninger kan ændres eller tilbagekaldes, så snart de omstændigheder, der berettiger dem, er ændret eller ikke længere eksisterer.

3. Foreløbige foranstaltninger kan kun foreskrives, ændres eller tilbagekaldes i henhold til denne artikel efter anmodning fra en part i tvisten, og efter at parterne har haft lejlighed til at blive hørt.

4. Domstolen skal straks give meddelelse til parterne i tvisten eller, hvor den anser det for hensigtsmæssigt, til andre parter om foreløbige foranstaltninger eller om ændring eller tilbagekaldelse heraf.

5. Indtil nedsættelsen af en voldgiftsdomstol, for hvilken en tvist indbringes i henhold til dette afsnit, kan enhver domstol, som er udpeget ved aftale mellem parterne eller, såfremt en sådan aftale ikke opnås inden to uger fra datoen for anmodningen om foreløbige foranstaltninger, Den Internationale Havretsdomstol eller, for så vidt angår aktiviteter i Området, Afdelingen for Havbundstvister, foreskrive, ændre eller tilbagekalde foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med denne artikel, såfremt den uden videre finder, at den domstol, som skal nedsættes, ville have kompetence, og at situationens hastende karakter gør det påkrævet. Når den domstol, for hvilken tvisten er blevet indbragt, først er blevet nedsat, kan den i overensstemmelse med stk. 1 til 4 ændre, tilbagekalde eller bekræfte disse foreløbige foranstaltninger.

6. Parterne i tvisten skal omgående efterkomme enhver foreløbig foranstaltning, som er foreskrevet i henhold til denne artikel.

Artikel 291

Adgang

1. Alle de i dette kapitel angivne bilæggelsesprocedurer står åbne for de deltagende stater.

2. De i dette kapitel angivne bilæggelsesprocedurer skal kun stå åbne for andre enheder end deltagende stater, når det er særligt fastsat i denne konvention.

Artikel 292

Omgående frigivelse af fartøjer og besætninger

1. I tilfælde, hvor en deltagende stats myndigheder har tilbageholdt et fartøj, der fører en anden deltagende stats flag, og det påstås, at den stat, som udøver tilbageholdelsen, ikke har efterkommet bestemmelserne i denne konvention om omgående frigivelse af fartøjet eller dets besætning, efter at der er stillet en rimelig kaution eller anden finansiel sikkerhed, kan spørgsmålet om frigivelse indbringes for enhver domstol, hvorom der er enighed mellem parterne, eller, såfremt en sådan enighed ikke kan opnås inden 10 dage fra tidspunktet for tilbageholdelsen, for en domstol, som i henhold til artikel 287 er

godkendt af den stat, som udøver tilbageholdelsen, eller for Den Internationale Havretsdomstol, medmindre parterne træffer anden aftale.

2. Anmodningen om frigivelse kan kun indgives af eller på vegne af fartøjets flagstat.

3. Domstolen skal omgående behandle anmodningen om frigivelse og skal kun behandle spørgsmålet om frigivelse, uden at foregribe bedømmelsen af nogen sag indbragt for det relevante nationale forum mod fartøjet, dets ejer eller dets besætning. Myndighederne i den stat, som udøver tilbageholdelsen, skal fortsat til enhver tid have kompetence til at frigive fartøjet og dets besætning.

4. Efter at den af domstolen fastsatte kaution eller anden finansiel sikkerhed er stillet, skal myndighederne i den stat, som udøver tilbageholdelsen, omgående efterkomme domstolens afgørelse om frigivelse af fartøjet eller dets besætning.

Artikel 293

Anvendelig ret

1. En domstol, som har kompetence i henhold til dette afsnit, skal anvende denne konvention og andre folkeretlige regler, som ikke er uforenelige med denne konvention.

2. Stk. 1 indskrænker ikke beføjelserne for den domstol, som har kompetence i henhold til dette afsnit, til at træffe en afgørelse efter ret og billighed, såfremt parterne er enige herom.

Artikel 294

Indledende forhandlinger

1. En af artikel 287 omfattet domstol, hvortil en anmodning indgives med hensyn til en i artikel 297 omhandlet tvist, skal efter anmodning af en part afgøre eller kan på eget initiativ afgøre, hvorvidt kravet indebærer et misbrug af den retslige procedure, eller om kravet er åbenbart velbegrundet. Såfremt domstolen finder, at kravet indebærer et misbrug af den retslige procedure eller er åbenbart ubegrundet, skal den ikke foretage sig yderligere i sagen.

2. Ved modtagelse af anmodningen skal domstolen omgående give den anden part eller de andre parter i tvisten meddelelse om anmodningen og skal fastsætte en rimelig tidsfrist, inden for hvilken de kan anmode den om en afgørelse i overensstemmelse med stk. 1.

3. Intet i denne artikel berører retten for en part i en tvist til at fremkomme med foreløbige indvendinger i overensstemmelse med den gældende procesordning.

Artikel 295

Udtømmelse af nationale retsmidler

En tvist mellem deltagende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention kan først underkastes de procedurer, der er foreskrevet i dette afsnit, når de nationale retsmidler er udtømt, i det omfang dette er krævet af folkeretten.

Artikel 296

Afgørelses endelighed og retskraft

1. Afgørelser, der træffes af en domstol, der har kompetence i henhold til dette afsnit, skal være endelige og skal efterkommes af alle parterne i tvisten.

2. Sådanne afgørelser skal kun have retskraft for parterne og med hensyn til den pådømte tvist.

AFSNIT 3

BEGRÆNSNINGER OG UNDTAGELSER I ANVENDELSEN AF AFSNIT 2

Artikel 297

Begrænsninger i anvendelsen af afsnit 2

1. Tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention med hensyn til en kyststats udøvelse af suveræne rettigheder eller jurisdiktion i henhold til denne konvention skal i følgende tilfælde være underkastet de i afsnit 2 foreskrevne procedurer:

- a) når det påstås, at en kyststat har handlet i strid med denne konventions bestemmelser vedrørende friheder og rettigheder til sejlads, overflyvning eller udlægning af undersøiske kabler og rørledninger eller med hensyn til andre internationalt lovlige anvendelser af havet, som angivet i artikel 58;
- b) når det påstås, at en stat under udøvelsen af forannævnte friheder, rettigheder eller brug har handlet i strid med denne konvention eller love eller forskrifter, der er udstedt af kyststaten i overensstemmelse med denne konvention og med andre folkeretlige regler, der ikke er uforenelige med denne; eller
- c) når det påstås, at en kyststat har handlet i strid med nærmere angivne internationale regler og normer vedrørende beskyttelsen og bevarelsen af havmiljøet, som finder anvendelse på kyststaten, og som er blevet fastsat ved denne konvention eller gennem en kompetent international organisation eller en diplomatisk konference i overensstemmelse med denne konvention.

2.

- a) Tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af bestemmelserne i denne konvention med hensyn til videnskabelig havforskning skal afgøres i overensstemmelse med afsnit 2 med den undtagelse, at kyststaten ikke er forpligtet til at acceptere indbringelsen til sådan bilæggelse af nogen tvist, der er en følge af:
 - i) kyststatens udøvelse af en ret eller skønsmæssig beføjelse i overensstemmelse med artikel 246; eller
 - ii) en beslutning truffet af kyststaten om at beordre suspension eller ophør af et forskningsprojekt i overensstemmelse med artikel 253.
- b) En tvist, der er opstået som følge af en påstand fra den stat, som udfører forskning, om, at kyststaten med hensyn til et nærmere angivet projekt ikke udøver sine rettigheder i henhold til artikel 246 og 253 på en måde, der er forenelig med denne konvention, skal efter anmodning fra en af parterne underkastes forligsprocedure i henhold til bilag V, afsnit 2, idet det forudsættes, at forligskommissionen ikke rejser tvivl om kyststatens udøvelse af sin skønsmæssige beføjelse til at udpege særlige områder, som omhandlet i artikel 246, stk. 6, eller sin skønsmæssige beføjelse til at nægte samtykke i overensstemmelse med artikel 246, stk. 5.

3.

- a) Tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af bestemmelserne i denne konvention med hensyn til fiskeri skal bilægges i overensstemmelse med afsnit 2 med den undtagelse, at kyststaten ikke skal være forpligtet til at acceptere indbringelsen til sådan bilæggelse af nogen tvist vedrørende dens suveræne rettigheder med hensyn til de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone eller med hensyn til udøvelsen af disse rettigheder, herunder dens skønsmæssige beføjelser i henseende til at fastsætte den tilladte fangstmængde, dens fangstkapacitet, fordelingen af overskydende mængder mellem andre stater samt vilkår og betingelser fastsat i dens love og forskrifter vedrørende bevarelse og forvaltning.
- b) I tilfælde, hvor ingen bilæggelse er opnået ved anvendelse af afsnit 1 i dette kapitel, skal en tvist efter anmodning fra enhver part underkastes den i bilag V, afsnit 2, angivne forligsprocedure, når det påstås at:
 - i) en kyststat klart ikke har efterkommet sine forpligtelser til gennem passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger at sikre, at opretholdelsen af de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone ikke bringes alvorligt i fare;
 - ii) en kyststat vilkårligt efter anmodning fra en anden stat har nægtet at fastsætte den tilladte fangstmængde og sin fangstkapacitet med hensyn til levende ressourcer for så vidt angår fiskebestande, som denne anden stat er interesseret i at fiske; eller at

- iii) en kyststat i henhold til artikel 62, 69 og 70 og i henhold til de vilkår og betingelser, der er fastsat af kyststaten i overensstemmelse med denne konvention, vilkårligt har nægtet at tildele nogen stat hele eller en del af det overskud, som den har erklæret findes.
- c) I intet tilfælde må forligskommissionen sætte sit skøn i stedet for kyststatens.
- d) Forligskommissionens beretning skal meddeles de kompetente, internationale organisationer.
- e) Ved forhandling om aftaler i henhold til artikel 69 og 70 skal de deltagende stater, medmindre de aftaler andet, indføje en bestemmelse om foranstaltninger, som de skal træffe med henblik på at formindske muligheden for uenighed vedrørende aftalens fortolkning eller anvendelse samt om hvilken fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis uenighed ikke desto mindre opstår.

Artikel 298

Valgfrie undtagelser med hensyn til anvendelse af afsnit 2

1. Ved undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af denne konvention eller på ethvert tidspunkt derefter kan en stat med forbehold af de forpligtelser, der følger af afsnit 1, skriftligt erklære, at den ikke accepterer en eller flere af de procedurer, der er fastsat i afsnit 2 med hensyn til en eller flere af følgende kategorier af tvister:

- a) i) tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af artikel 15, 74 og 83 om afgrænsninger på havet eller som omfatter historiske bugter eller rettigheder, idet det forudsættes, at en stat, der har afgivet en sådan erklæring, når en tvist opstår efter denne konventions ikrafttræden, og hvor ingen aftale opnås under forhandlingerne mellem parterne inden for en rimelig tid, efter anmodning fra enhver part i tvisten accepterer sagens indbringelse for forligsprocedure i henhold til bilag V, afsnit 2, og endvidere forudsat, at enhver tvist, som nødvendigvis indebærer en samtidig overvejelse af enhver ikke bilagt tvist vedrørende suverænitet eller andre rettigheder over fastlands- eller øterritorium, skal være udelukket fra en sådan indbringelse;
- ii) efter at forligskommissionen har fremlagt sin beretning, som skal være begrundet, skal parterne forhandle om en aftale på grundlag af denne beretning. Hvis disse forhandlinger ikke fører til en aftale, skal parterne efter gensidig overenskomst underkaste spørgsmålet en af de procedurer, der er fastsat i afsnit 2, medmindre de aftaler andet;
- iii) dette litra skal ikke finde anvendelse på nogen tvist vedrørende afgrænsning på havet, som er endelig bilagt ved en ordning mellem parterne, eller på nogen sådan tvist, som skal bilægges i overensstemmelse med en bilateral eller multilateral aftale, der er bindende for disse parter;
- b) tvister vedrørende militære aktiviteter, herunder militære aktiviteter udført af statskibe og -luftfartøjer i ikke-kommerciel tjeneste, samt tvister vedrørende retshåndhævelsesforanstaltninger med hensyn til udøvelsen af suveræne rettigheder eller jurisdiktion, som i henhold til artikel 297, stk. 2 eller 3, er undtaget fra en domstols kompetence;
- c) tvister med hensyn til hvilke De Forenede Nationers Sikkerhedsråd udøver de funktioner, der er tillagt det ved De Forenede Nationers Pagt, medmindre Sikkerhedsrådet beslutter at fjerne sagen fra sin dagsorden eller henstiller til parterne at bilægge dem ved de midler, der fastsat i denne konvention.

2. En deltagende stat, der har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, kan til enhver tid trække den tilbage eller indvilge i at underkaste en tvist, der er undtaget ved en sådan erklæring, enhver procedure, der er angivet i denne konvention.

3. En deltagende stat, der har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, er ikke berettiget til at underkaste en tvist, der falder ind under den således undtagne kategori af tvister, nogen procedure i denne konvention mod en anden deltagende stat, uden denne parts samtykke.

4. Hvis en af de deltagende stater har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, litra a), kan enhver anden deltagende stat lade enhver tvist med den erklærende part, som falder ind under en undtaget kategori, underkaste den procedure, der er nærmere angivet i en sådan erklæring.

5. En ny erklæring eller tilbagetrækningen af en erklæring berører ikke, medmindre parterne aftaler andet, på nogen måde den sag, der verserer for en domstol i overensstemmelse med denne artikel.

6. Erklæringer og meddelelser om tilbagetrækning af erklæringer i henhold til denne artikel skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær, som skal sende kopier heraf til de deltagende stater.

Artikel 299

Parternes ret til at aftale en procedure

1. En tvist, som i henhold til artikel 297 eller ved en erklæring i henhold til artikel 298 er undtaget fra de i afsnit 2 fastsatte procedurer for bilæggelse af tvister, kan kun underkastes sådanne procedurer efter aftale mellem parterne i tvisten.

2. Intet i dette afsnit fratager parterne i tvisten retten til at aftale en anden procedure for bilæggelsen af en sådan tvist eller til at nå til en mindelig ordning.

KAPITEL XVI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 300

God tro og misbrug af rettigheder

De deltagende stater i denne konvention forpligter sig til i god tro at opfylde de forpligtelser, som de har påtaget sig i henhold til denne konvention, samt til at udøve de rettigheder, den jurisdiktion og de friheder, som er anerkendt i denne konvention, på en måde, som ikke indebærer misbrug af rettigheder.

Artikel 301

Fredelig anvendelse af havene

Under udøvelsen af deres rettigheder og ved opfyldelsen af deres pligter i henhold til denne konvention skal de deltagende stater afholde sig fra enhver trussel eller magtanvendelse over for nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller nogen anden handling, som er uforenelig med de folkeretlige principper, der er udtrykt i De Forenede Nationers Pagt.

Artikel 302

Udlevering af oplysninger

Med forbehold af en deltagende stats ret til at anvende de procedurer for bilæggelse af tvister, der er fastsat i denne konvention, skal intet i denne konvention kunne fortolkes som et krav om, at en deltagende stat ved opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til denne konvention skal give oplysninger, hvis udlevering er i strid med dens væsentlige sikkerhedsinteresser.

Artikel 303

Arkæologiske og historiske genstande fundet i havet

1. Staterne har pligt til at beskytte genstande af arkæologisk og historisk karakter fundet i havet, og skal samarbejde herom.

2. Med henblik på at kontrollere handel med sådanne genstande er kyststaten ved anvendelsen af artikel 33 berettiget til at antage, at deres fjernelse, uden dens godkendelse, fra havbunden i det område, der omhandles i nævnte artikel, ville medføre en overtrædelse inden for dens territorium eller søterritorium af de love og forskrifter, der er omhandlet i nævnte artikel.

3. Intet i denne artikel berører rettighederne for ejere, der kan identificeres, bjærgningslovgivningen eller andre søretlige regler eller love og praksis med hensyn til kulturelle udvekslinger.

4. Denne artikel berører ikke andre internationale aftaler og folkeretlige regler vedrørende beskyttelsen af genstande af arkæologisk og historisk karakter.

Artikel 304

Ansvar og erstatning for skade

Bestemmelserne i denne konvention vedrørende ansvar og erstatning for skade berører ikke anvendelsen af eksisterende regler og udviklingen af nye regler vedrørende ansvar og erstatning for skade i henhold til folkeretten.

KAPITEL XVII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 305

Undertegnelse

1. Denne konvention skal stå åben for undertegnelse af:

- a) alle stater;
- b) Namibia, repræsenteret ved De Forenede Nationers Råd for Namibia;
- c) alle selvstyrende associerede stater, som har valgt denne status ved udøvelse af selvbestemmelse overvåget og godkendt af De Forenede Nationer i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution 1514 (XV), og som har kompetence på de områder, som omfattes af denne konvention, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder;
- d) alle selvstyrende associerede stater, som i overensstemmelse med deres respektive associeringsinstrumenter har kompetence på de områder, som denne konvention omfatter, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder;
- e) alle territorier, som har fuldt indre selvstyre, som anerkendt af De Forenede Nationer, men som ikke har opnået fuld uafhængighed i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution 1514 (XV), og som har kompetence på de områder, som denne konvention omfatter, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder;
- f) internationale organisationer i overensstemmelse med bilag IX.

2. Denne konvention er åben for undertegnelse i Jamaicas udenrigsministerium indtil den 9. december 1984, og endvidere fra den 1. juli 1983 indtil den 9. december 1984 ved De Forenede Nationers hovedsæde i New York.

Artikel 306

Ratifikation og formel bekræftelse

Denne konvention skal ratificeres af staterne og af de i artikel 305, stk. 1, litra b), c), d) og e), omhandlede andre enheder og skal formelt bekræftes i overensstemmelse med bilag IX af de i artikel 305 stk. 1, litra f), omhandlede enheder. Ratifikationsinstrumenterne og de formelle bekræftelsesinstrumenter skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 307

Tiltrædelse

Denne konvention skal stå åben for tiltrædelse af staterne og de i artikel 305 omhandlede andre enheder. Tiltrædelse af de i artikel 305, stk. 1, litra f), omhandlede enheder skal ske i overensstemmelse med bilag IX. Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 308

Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft tolv måneder efter datoen for deponeringen af det tresindstyvende ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

2. For enhver stat, som ratificerer eller tiltræder denne konvention efter deponeringen af det tresindstyvende ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument, skal konventionen med forbehold af stk. 1 træde i kraft på den tredivte dag efter deponeringen af dens ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

3. På datoen for denne konventions ikrafttræden skal Myndighedens Forsamling træde sammen og vælge Myndighedens Råd. Det første Råd skal sammensættes på en måde, som er forenelig med formålet i artikel 161, såfremt bestemmelserne i denne artikel ikke kan anvendes fuldt ud.

4. De regler, forskrifter og procedurer, som Den Forberedende Kommission har udarbejdet udkast til, skal anvendes foreløbigt, indtil de formelt vedtages af Myndigheden i overensstemmelse med kapitel XI.

5. Myndigheden og dens organer skal handle i overensstemmelse med De Forenede Nationers Tredje Havretskonferences resolution II vedrørende forberedende investeringer og med de afgørelser, som Den Forberedende Kommission har truffet i henhold til denne resolution.

Artikel 309

Forbehold og undtagelser

Der kan ikke tages forbehold over for eller gøres undtagelser fra denne konvention, medmindre dette udtrykkeligt er hjemlet i andre artikler i denne konvention.

Artikel 310

Erklæringer og udtalelser

Artikel 309 afskærer ikke en stat fra, i forbindelse med undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af denne konvention, at fremsætte erklæringer eller udtalelser, uanset disses formulering eller betegnelse, bl.a. med henblik på samordningen af dens love og forskrifter med denne konvention, forudsat at sådanne erklæringer og udtalelser ikke har til hensigt at udelukke eller ændre retsvirkningen af denne konvention i forhold til den pågældende stat.

Artikel 311

Forholdet til andre konventioner og internationale aftaler

1. Denne konvention skal mellem de deltagende stater have forrang for Geneve-konventionerne af 29. april 1958 om retsordenen på havet.

2. Denne konvention ændrer ikke de rettigheder eller forpligtelser, som påhviler de deltagende stater i henhold til andre aftaler, som er forenelige med denne konvention, og som ikke griber ind i de andre deltagende staters rettigheder eller forpligtelser i henhold til denne konvention.

3. To eller flere deltagende stater kan indgå aftaler, som ændrer eller suspenderer anvendelsen af bestemmelser i denne konvention, og som alene skal gælde for deres indbyrdes forhold, forudsat at sådanne aftaler ikke vedrører en bestemmelse, fra hvilken en afvigelse er uforenelig med den effektive gennemførelse af denne konventions hensigt og formål, og yderligere forudsat at sådanne aftaler ikke berører anvendelsen af de grundlæggende principper, som er udtrykt heri, samt at bestemmelserne i sådanne aftaler ikke griber ind i de andre deltagende staters udøvelse af deres rettigheder eller opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne konvention.

4. Deltagende stater, som har til hensigt at indgå en aftale som omhandlet i stk. 3, skal gennem depositaren for denne konvention underrette de øvrige deltagende stater om deres hensigt til at indgå aftalen, og om den ændring eller suspension af konventionen, som den indebærer.

5. Denne artikel finder ikke anvendelse på internationale aftaler, som udtrykkeligt er hjemlet eller opretholdt ved andre artikler i denne konvention.

6. De deltagende stater er enige om, at det i artikel 136 anførte grundlæggende princip vedrørende menneskehedens fælles arv ikke kan gøres til genstand for ændringer, samt at de ikke vil være deltagere i nogen aftale, der fraviger dette princip.

Artikel 312

Ændringer

1. Efter udløbet af en periode på 10 år fra denne konventions ikrafttrædelsesdato kan en deltagende stat ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær foreslå nærmere angivne ændringer i denne konvention, bortset fra sådanne, som vedrører aktiviteter i Området, og anmode om indkaldelse af en konference til behandling af sådanne foreslåede ændringer. Generalsekretæren skal udsende sådanne meddelelser til samtlige deltagende stater. Såfremt mindst halvdelen af de deltagende stater inden for 12 måneder fra datoen for udsendelsen af meddelelsen har afgivet et positivt svar på anmodningen, skal generalsekretæren indkalde konferencen.

2. På ændringskonferencen finder samme beslutningsprocedure anvendelse som på De Forenede Nationers Tredje Havretskonference, medmindre andet besluttet af konferencen. Konferencen bør bestræbe sig mest muligt på at opnå enighed om enhver ændring ved konsensus, og der bør ikke ske afstemning om forslagene, før enhver mulighed for konsensus er udtømt.

Artikel 313

Ændring ved forenklet procedure

1. En deltagende stat kan ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær foreslå ændringer i denne konvention, bortset fra ændringer, som vedrører aktiviteter i Området, med henblik på vedtagelse ved en forenklet procedure i henhold til denne artikel uden indkaldelse af en konference. Generalsekretæren skal udsende meddelelsen til samtlige deltagende stater.

2. Såfremt en deltagende stat inden for en periode på 12 måneder efter meddelelsens udsendelse fremsætter indvendinger mod den foreslåede ændring eller mod forslaget om dens vedtagelse ved forenklet procedure, skal ændringen anses for forkastet. Generalsekretæren skal straks underrette alle deltagende stater herom.

3. Såfremt ingen deltagende stat ved udløbet af en periode på 12 måneder fra datoen for meddelelsens udsendelse har fremsat indvendinger mod den foreslåede ændring eller mod forslaget om dens vedtagelse ved forenklet procedure, skal ændringsforslaget anses for vedtaget. Generalsekretæren skal underrette alle deltagende stater om, at den foreslåede ændring er blevet vedtaget.

Artikel 314

Ændringer i de af denne konventions bestemmelser, som udelukkende vedrører aktiviteter i Området

1. En deltagende stat kan ved skriftlig meddelelse til Myndighedens generalsekretær foreslå en ændring af de af denne konventions bestemmelser, som udelukkende vedrører aktiviteter i Området, herunder bilag VI, afsnit 4. Generalsekretæren skal udsende en sådan meddelelse til alle deltagende stater. Den foreslåede ændring skal efter at være godkendt af Rådet forelægges Forsamlingen til godkendelse. De deltagende staters repræsentanter i disse organer skal have fuldmagt til at behandle og godkende den foreslåede ændring. Det af Rådet og Forsamlingen godkendte ændringsforslag skal anses for vedtaget.

2. Forud for godkendelse af enhver ændring i henhold til stk. 1 skal Rådet og Forsamlingen sikre sig, at ændringen ikke griber ind i ordningen for efterforskning og udnyttelse af Områdets ressourcer, inden revisionskonferencen er trådt sammen, i overensstemmelse med artikel 155.

Artikel 315

Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse af og autentiske tekster til ændringer

1. Vedtagne ændringer af denne konvention er åbne for undertegnelse af de deltagende stater ved De Forenede Nationers hovedsæde i New York i 12 måneder fra datoen for deres vedtagelse, medmindre andet er bestemt i selve ændringen.

2. Artikel 306, 307 og 320 finder anvendelse på alle ændringer til denne konvention.

Artikel 316

Ikrafttræden af ændringer

1. Ændringer til denne konvention, bortset fra de i stk. 5 nævnte, skal træde i kraft for de deltagende stater, som ratificerer eller tiltræder dem, på den tredivte dag efter deponeringen af ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenterne af to tredjedele af de deltagende stater eller 60 deltagende stater, alt efter hvilket antal er størst. Sådanne ændringer berører ikke andre deltagende staters udøvelse af deres rettigheder eller opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne konvention.

2. En ændring kan indeholde en bestemmelse om, at der til dens ikrafttræden kræves et større antal ratifikationer eller tiltrædelser end fastsat i denne artikel.

3. For enhver deltagende stat, som ratificerer eller tiltræder en i stk. 1 omhandlet ændring efter deponeringen af det krævede antal ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter, skal ændringen træde i kraft på den tredivte dag efter deponeringen af dens ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

4. En stat, som bliver deltager i denne konvention efter ikrafttrædelsen af en ændring i overensstemmelse med stk. 1, skal, forudsat at vedkommende stat ikke giver udtryk for en anden hensigt:

- a) betragtes som værende deltager i denne konvention i dens ændrede form; og
- b) betragtes som deltager i den uændrede konvention i forhold til enhver deltagende stat, som ikke er bundet af ændringen.

5. Enhver ændring, som udelukkende vedrører aktiviteter i Området, og enhver ændring i bilag VI træder i kraft for alle deltagende stater et år efter at tre fjerdedele af de deltagende stater har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter.

6. En stat, som bliver deltager i denne konvention efter ikrafttræden af ændringer i overensstemmelse med stk. 5, skal anses som deltager i denne konvention i dens således ændrede form.

Artikel 317

Opsigelse

1. En deltagende stat kan ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær opgive denne konvention og kan anføre årsagen hertil. Undladelse af at anføre årsagen berører ikke opsigelsens gyldighed. Opsigelsen træder i kraft et år efter modtagelsen af meddelelsen, medmindre denne angiver en senere dato.

2. En stat frigøres ikke ved opsigelsen for de finansielle og kontraktmæssige forpligtelser, som er opstået, mens den var deltager i denne konvention, ligesom opsigelsen ikke berører nogen rettighed, forpligtelse eller retlig situation for denne stat opstået ved gennemførelsen af denne konvention, inden den ophørte med at være gældende for denne stat.

3. Opsigelsen har ikke på nogen måde indflydelse på en deltagende stats pligt til at opfylde enhver forpligtelse, der er indeholdt i denne konvention, og som ifølge folkeretten måtte påhvile den uafhængigt af denne konvention.

Artikel 318

Bilagenes status

Bilagene udgør en integrerende del af denne konvention, og en henvisning til denne konvention eller et af dens kapitler indbefatter, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, en henvisning til de dertil hørende bilag.

Artikel 319

Depositaren

1. De Forenede Nationers generalsekretær er depositar for denne konvention og ændringer hertil.
2. Foruden at fungere som depositar skal generalsekretæren:

- a) rapportere til alle deltagende stater, Myndigheden og kompetente internationale organisationer om problemer af almen karakter, som er opstået i forbindelse med denne konvention;
- b) give Myndigheden meddelelse om ratifikationer, formelle bekræftelser og tiltrædelser af denne konvention og ændringer heri såvel som om opsigelser af denne konvention;
- c) give de deltagende stater meddelelse om aftaler indgået i henhold til artikel 311, stk. 4;
- d) udsende ændringer vedtaget i overensstemmelse med denne konvention til de deltagende stater med henblik på ratifikation eller tiltrædelse;
- e) indkalde til nødvendige møder for de deltagende stater i overensstemmelse med denne konvention.

3.

- a) Generalsekretæren skal ligeledes til de i artikel 156 omhandlede observatører udsende:
 - i) de i stk. 2, litra a), omhandlede rapporter;
 - ii) de i stk. 2, litra b) og c), omhandlede meddelelser;
 - iii) til underretning, teksterne til de i stk. 2, litra d), omhandlede ændringer.
- b) Generalsekretæren skal ligeledes indbyde disse observatører til at deltage som observatører i de i stk. 2, litra e), omhandlede møder for de deltagende stater.

Artikel 320

Autentiske tekster

Originalteksten til denne konvention, hvis arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekster har samme gyldighed, skal i overensstemmelse med artikel 305, stk. 2, deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede, der er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Montego Bay, den tiende december nittenhundredetoogfirs.

Udenrigsministeriet, den 21. juli 2005

PER STIG MØLLER

STÆRKT VANDRENDE ARTER

1. Albacore, hvid tun:
Thunnus alalunga.
2. Tunfisk, almindelig tun:
Thunnus thynnus.
3. Storøjet tun:
Thunnus obesus.
4. Bugstribet bonit:
Katsuwonus pelamis.
5. Gulfinnet tunfisk:
Thunnus albacares.
6. Sortfinnet tun:
Thunnus atlanticus.
7. Thunnin:
Euthynnus alleteratus. Lille tun: *Euthynnus affinis.*
8. Blåfinnet tun:
Thunnus maccoyii.
9. Auxide: Auxis thazard;
Auxis rochei.
10. Havbrasen:
Familie Bramidae.
11. Marlin, spydfisk:
Tetrapturus angustirostris; Tetrapturus belone; Tetrapturus pfluegeri; Tetrapturus albidus; Tetrapturus audax; Tetrapturus georgei; Makaira mazara; Makaira indica; Makaira nigricans.
12. Sejlfisk:
Istiophorus platypterus; Istiophorus albicans.
13. Sværdfisk:
Xiphias gladius.
14. Makrelgedde:
Scomberesox saurus; Cololabis saira; Cololabis adocetus; Scomberesox saurus scombroides.
15. Guldmakrel:
Coryphaena hippurus; Coryphaena equiselis.
16. Oceaniske hajer:
Hexanchus griseus; Cetorhinus maximus; Familie Alopiidae; Rhincodon typus; Familie Carcharhinidae; Familie Sphyrnidae; Familie Isuridae.
17. Hvaler:
Familie Physeteridae, Familie Balaenopteridae; Familie Balaenidae; Familie Eschrichtiidae; Familie Monodontidae; Familie Ziphiidae; Familie Delphinidae.

KOMMISSIONEN FOR KONTINENTALSOKLENS GRÆNSER

Artikel 1

I henhold til bestemmelserne i artikel 76 skal der nedsættes en Kommission for Kontinentalsoklens Grænser uden for 200 sømil i overensstemmelse med de følgende artikler.

Artikel 2

1. Kommissionen skal bestå af 21 medlemmer, som skal være eksperter inden for geologi, geofysik eller hydrografi, valgt af de deltagende stater i denne konvention blandt deres statsborgere under behørig hensyntagen til behovet for at sikre en ligelig geografisk repræsentation, og som skal gøre tjeneste i deres personlige egenskab.

2. Det første valg skal afholdes så hurtigt som muligt, men i alle tilfælde inden 18 måneder efter denne konventions ikrafttrædelsesdato. Mindst tre måneder før hvert valg skal De Forenede Nationers generalsekretær fremsende et brev til de deltagende stater med opfordring til at foreslå indstillinger efter passende regionale konsultationer, og inden for en frist på tre måneder. Generalsekretæren skal udarbejde en liste i alfabetisk orden over alle personer, som således er indstillet, og skal forelægge den for alle deltagende stater.

3. Valg af medlemmer til Kommissionen skal finde sted på et møde af de deltagende stater, indkaldt af generalsekretæren, i De Forenede Nationers hovedkvarter. På dette møde, hvor to tredjedele af de deltagende stater udgør et beslutningsdygtigt antal, skal de personer blandt kandidaterne vælges til Kommissionen, som opnår et flertal på to tredjedele af stemmerne af de deltagende staters repræsentanter, som er til stede, og som afgiver deres stemme. Der skal vælges mindst tre medlemmer fra hvert geografisk område.

4. Kommissionens medlemmer skal vælges for en femårig periode. De skal kunne genvælges.

5. Den deltagende stat, som har indstillet et medlem til Kommissionen, skal afholde dette medlems udgifter under udførelsen af medlemmets hverv i Kommissionen. Vedkommende kyststat skal afholde de udgifter, som er påløbet i anledning af den i artikel 3, stk. 1, litra b), i dette bilag omhandlede rådgivning. Kommissionens sekretariat skal stilles til rådighed af De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 3

1. Kommissionens funktioner er:

- a) at gennemgå data og andet materiale, som er forelagt af kyststaterne vedrørende kontinentalsoklens ydre grænser i områder, hvor disse grænser strækker sig ud over 200 sømil, og fremsætte henstillinger i overensstemmelse med artikel 76 og den fortolkningserklæring, som blev vedtaget den 29. august 1980 på De Forenede Nationers Tredje Havretskonference;
- b) at yde videnskabelig og teknisk rådgivning, såfremt vedkommende kyststat anmoder derom, under udarbejdelsen af de i litra a) omtalte data.

2. Kommissionen kan i den udstrækning, det anses for nødvendigt og nyttigt, samarbejde med den under UNESCO nedsatte Internationale Oceanografiske Kommission, Den Internationale Hydrografiske Organisation og andre kompetente internationale organisationer med henblik på udveksling af videnskabelige og tekniske oplysninger, som kan være den til hjælp under udførelsen af dens hverv.

Artikel 4

I tilfælde, hvor en kyststat har til hensigt i overensstemmelse med artikel 76 at fastsætte de ydre grænser for sin kontinentalsokkel ud over 200 sømil, skal den forelægge Kommissionen detaljerede oplysninger om sådanne grænser tillige med underbyggende videnskabelige og tekniske data så hurtigt som muligt og i alle tilfælde inden 10 år efter denne konventions ikrafttræden i forhold til denne stat. Kyststaten skal

samtidig meddele navnene på ethvert kommissionsmedlem, som har ydet den videnskabelig eller teknisk rådgivning.

Artikel 5

Medmindre Kommissionen beslutter andet, skal den virke gennem underkommissioner sammensat af syv medlemmer, udpeget på en afbalanceret måde under hensyntagen til de særlige faktorer i hvert andragende fra en kyststat. Statsborgere i den kyststat, som har indgivet et andragende, og som er medlemmer af Kommissionen, og et kommissionsmedlem, som har ydet bistand til en kyststat med videnskabelig og teknisk rådgivning med hensyn til afgrænsningen, må ikke være medlem af den underkommission, som behandler dette andragende, men har ret til at deltage som medlem i Kommissionens forhandlinger vedrørende det pågældende andragende. Den kyststat, som har indgivet et andragende til Kommissionen, kan lade sine repræsentanter deltage i de relevante forhandlinger uden stemmeret.

Artikel 6

1. Underkommissionen skal fremsætte sine henstillinger til Kommissionen.
2. Henstillingerne fra underkommissionen skal godkendes af Kommissionen med to tredjedels flertal af de af Kommissionens medlemmer, som er til stede og afgiver deres stemme.
3. Kommissionens henstillinger skal fremsættes skriftligt til den kyststat, som indgav andragendet, og til De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 7

Kyststaterne skal fastsætte kontinentalsoklens ydre grænser i overensstemmelse med artikel 76, stk. 8 og med de relevante nationale procedurer.

Artikel 8

Såfremt kyststaten ikke kan tilslutte sig Kommissionens henstillinger, skal den inden for rimelig tid indgive et revideret eller nyt andragende til Kommissionen.

Artikel 9

Kommissionens handlinger berører ikke sager vedrørende afgrænsningen mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden.

GRUNDLÆGGENDE BETINGELSER FOR FORUNDERSØGELSE, EFTERFORSKNING OG UDNYTTELSE

Artikel 1

Ejendomsretten til mineraler

Ejendomsretten til mineraler overføres ved udvinding i overensstemmelse med denne konvention.

Artikel 2

Forundersøgelse

1.

- a) Myndigheden skal tilskynde til forundersøgelse i Området.
- b) Forundersøgelsen kan kun foretages, efter at Myndigheden har modtaget et tilfredsstillende skriftligt tilsagn fra forundersøgeren om, at han vil overholde denne konvention og Myndighedens relevante regler, forskrifter og procedurer vedrørende samarbejde om de i artikel 143 og 144 omhandlede uddannelsesprogrammer og beskyttelsen af havmiljøet samt vil acceptere Myndighedens kontrol med overholdelsen heraf. Forundersøgeren skal samtidig underrette Myndigheden om, i hvilket omtrentligt område eller områder forundersøgelsen vil finde sted.
- c) Forundersøgelse kan udføres samtidig af to eller flere forundersøgere i det samme område eller de samme områder.

2. Forundersøgelse giver ikke forundersøgeren nogen rettigheder med hensyn til ressourcerne. En forundersøger kan dog være berettiget til at udvinde en rimelig mængde mineraler til brug for prøver.

Artikel 3

Efterforskning og udnyttelse

1. Produktionsselskabet, de deltagende stater og de andre enheder, som omhandles i artikel 153, stk. 2, litra b), kan ansøge om Myndighedens godkendelse af arbejdsplaner for aktiviteter i Området.

2. Produktionsselskabet kan indgive ansøgning med hensyn til enhver del af Området, men ansøgninger fra andre personer eller enheder med hensyn til reserverede områder skal opfylde de yderligere betingelser i artikel 9 i dette bilag.

3. Efterforskning og udnyttelse må kun udføres i områder, der er nærmere angivet i de i artikel 153, stk. 3, omhandlede arbejdsplaner, og som er godkendt af Myndigheden i overensstemmelse med denne konvention og Myndighedens relevante regler, forskrifter og procedurer.

4. Enhver godkendt arbejdsplan skal:

- a) være i overensstemmelse med denne konvention og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer;
- b) sikre, at Myndigheden kan udøve kontrol med aktiviteter i Området i overensstemmelse med artikel 153, stk. 4;
- c) i overensstemmelse med Myndighedens regler, forskrifter og procedurer overdrage operatøren eksklusive rettigheder til efterforskning og udnyttelse af de nærmere angivne kategorier af ressourcer i det område, som arbejdsplanen omfatter. Såfremt ansøgeren indgiver en arbejdsplan til godkendelse, som kun omfatter efterforskningsfasen eller udnyttelsesfasen, skal den godkendte arbejdsplan kun overdrage eksklusive rettigheder med hensyn til den pågældende fase.

5. Med undtagelse af arbejdsplaner, som er indgivet af Produktionsselskabet, skal enhver arbejdsplan efter Myndighedens godkendelse heraf have form af en kontrakt indgået mellem Myndigheden og ansøgeren eller ansøgerne.

Artikel 4

Ansøgers kvalifikationer

1. Ansøgere, bortset fra Produktionsselskabet, er kvalificerede, hvis de opfylder betingelserne i artikel 153, stk. 2, litra b), med hensyn til nationalitet eller kontrol og sponsorstøtte og følger de procedurer og opfylder de kvalifikationsnormer, som er fastlagt i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

2. Bortset fra bestemmelserne i stk. 6 skal kvalifikationsnormerne vedrøre ansøgerens finansielle og tekniske kapacitet og hans præstationer i henhold til tidligere kontrakter med Myndigheden.

3. Enhver ansøger skal som sponsor have den deltagende stat, hvori den pågældende er statsborger, medmindre ansøgeren har mere end én nationalitet, som det er tilfældet for et interessentskab eller et konsortium af enheder fra flere stater, i hvilket tilfælde alle de pågældende deltagende stater skal være sponsor for ansøgningen, eller medmindre ansøgeren effektivt kontrolleres af en anden deltagende stat eller dens statsborgere, i hvilket tilfælde begge de deltagende stater skal være sponsor for ansøgningen. Retningslinierne og procedurerne for gennemførelse af kravene til sponsorforholdet skal fremgå af Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

4. Sponsorstaten eller sponsorstaterne skal i henhold til artikel 139 være forpligtet til inden for deres retssystemer at sikre, at en kontrahent, som de er sponsor for, udfører aktiviteter i Området i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til konventionen og kontraktvilkårene. En sponsorstat er dog ikke ansvarlig for skade som følge af, at en kontrahent, som den er sponsor for, ikke overholder sine forpligtelser, såfremt denne deltagende stat har udstedt love og forskrifter og har truffet administrative foranstaltninger, som inden for rammerne af dens retssystem er rimeligt hensigtsmæssige til at sikre, at personer som er underlagt dens jurisdiktion, faktisk overholder deres forpligtelser.

5. Procedurerne til vurderingen af kvalifikationerne hos de deltagende stater, som er ansøgere, skal tage hensyn til disses karakter af stater.

6. Ifølge kvalifikationsnormerne skal kræves, at enhver ansøger, uden undtagelse, som en del af sin ansøgning skal forpligte sig til at:

- a) overholde de forpligtelser, som han er undergivet i henhold til kapitel XI, Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, afgørelser truffet af Myndighedens organer og betingelserne i hans kontrakter med Myndigheden, og acceptere, at disse forpligtelser og betingelser kan håndhæves;
- b) acceptere Myndighedens kontrol med aktiviteter i Området i overensstemmelse med denne konvention;
- c) give Myndigheden en skriftlig forsikring om, at forpligtelserne i henhold til kontrakten loyalt vil blive opfyldt;
- d) overholde bestemmelserne om overførsel af teknologi i artikel 5 i dette bilag.

Artikel 5

Overførsel af teknologi

1. Samtidig med forelæggelse af en arbejdsplan skal enhver ansøger give Myndigheden en generel beskrivelse af det udstyr og de metoder, som skal anvendes ved udførelsen af aktiviteter i Området, såvel som andre relevante oplysninger, der ikke er omfattet af industriel ejendomsret, om sådan teknologisk karakteristika og oplysning om, hvor sådan teknologi forefindes.

2. Enhver operatør skal, når som helst en væsentlig teknologisk ændring eller fornyelse bliver indført, informere Myndigheden om ændringer i den beskrivelse og de oplysninger, der er stillet til dens rådighed i henhold til stk. 1.

3. Enhver kontrakt vedrørende udførelsen af aktiviteter i Området skal indeholde følgende forpligtelser for kontrahenten:

- a) når som helst Myndigheden anmoder derom at stille den teknologi, som han benytter under udførelsen af aktiviteter i Området i henhold til kontrakten, og som han er berettiget til at overføre, til rådighed for Produktionsselskabet på fair og rimelige forretningsvilkår og -betingelser. Dette skal ske ved licensaftaler eller andre hensigtsmæssige ordninger, hvorom kontrahenten skal forhandle med

Produktionsselskabet, og som skal fastlægges i en særlig aftale som et tillæg til kontrakten. Denne forpligtelse kan kun påberåbes, såfremt Produktionsselskabet finder, at det er ude af stand til at opnå den samme eller tilsvarende effektive og brugbare teknologi på det åbne marked på fair og rimelige forretningsvilkår og -betingelser;

- b) at indhente en skriftlig forsikring fra ejeren af enhver teknologi, som anvendes under udførelsen af aktiviteter i Området i henhold til kontrakten, som ikke er almindeligt tilgængelig på det åbne marked, og som ikke er omfattet af litra a), om at ejeren, når Myndigheden anmoder derom, vil stille sådan teknologi til rådighed for Produktionsselskabet på licens eller i henhold til andre passende ordninger og på fair og rimelige forretningsvilkår og -betingelser i den samme udstrækning, som den er stillet til rådighed for kontrahenten. Såfremt en sådan forsikring ikke kan indhentes, må den pågældende teknologi ikke anvendes af kontrahenten under udførelsen af aktiviteter i Området;
- c) ved hjælp af en bindende kontrakt efter anmodning fra Produktionsselskabet, og såfremt det er muligt uden væsentlig omkostning for kontrahenten, fra ejeren at erhverve retten til overførsel til Produktionsselskabet af enhver teknologi, som kontrahenten anvender under udførelsen af aktiviteter i Området i henhold til kontrakten, og som kontrahenten i øvrigt ikke er berettiget til at overføre, og som ikke er almindeligt tilgængelig på det åbne marked. I tilfælde, hvor der er en væsentlig selskabsretlig forbindelse mellem kontrahenten og ejeren af teknologien, skal nærheden af denne forbindelse og graden af kontrol eller indflydelse være relevant for afgørelsen af, om alle egnede foranstaltninger til at erhverve en sådan ret er blevet truffet. I tilfælde, hvor kontrahenten udøver effektiv kontrol over ejeren, skal manglende erhvervelse af de juridiske rettigheder fra ejeren betragtes som relevante for kontrahentens kvalifikationer i henseende til enhver efterfølgende ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan;
- d) på Produktionsselskabets anmodning at lade dets erhvervelse af enhver teknologi, som er omfattet af litra b), på licens eller i henhold til andre hensigtsmæssige ordninger og på fair og rimelige forretningsvilkår og -betingelser, såfremt Produktionsselskabet beslutter at forhandle direkte med ejeren af teknologien;
- e) at træffe de samme foranstaltninger som foreskrevet i litra a), b), c) og d) til fordel for et udviklingsland eller en gruppe af udviklingslande, som har ansøgt om en kontrakt i henhold til artikel 9 i dette bilag, forudsat at disse foranstaltninger begrænses til udnyttelsen af den af kontrahenten foreslåede del af det område, som er blevet reserveret i henhold til artikel 8 i dette bilag, og forudsat, at aktiviteter i henhold til den kontrakt, som udviklingslandet eller en gruppe af udviklingslande har ansøgt om, ikke vil indebære overførsel af teknologi til en tredjestat eller en tredjestats statsborgere. Forpligtelsen ifølge denne bestemmelse gælder kun for en kontrahent, som ikke er blevet anmodet om at overføre teknologi til Produktionsselskabet, eller som ikke har overført teknologi til dette.

4. Tvister vedrørende forpligtelser i henhold til stk. 3 skal i lighed med andre bestemmelser i kontrakterne være undergivet obligatorisk bilæggelse i overensstemmelse med kapitel XI, og misligholdelse af disse forpligtelser kan medføre suspension eller ophævelse af en kontrakt eller bødestraf i henhold til artikel 18 i dette bilag. Tvister om, hvorvidt tilbud fremsat af kontrahenten er inden for grænserne af fair og rimelige forretningsvilkår og -betingelser, kan af enhver af parterne henvises til bindende handelsvoldgift i overensstemmelse med UNCITRAL's voldgiftsregler eller andre voldgiftsregler, som måtte være foreskrevet i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer. Såfremt kendelsen går ud på, at kontrahentens tilbud ikke falder inden for grænserne af fair og rimelige forretningsvilkår- og betingelser, skal der gives kontrahenten 45 dage til at revidere sit tilbud, således at det falder inden for de nævnte grænser, inden Myndigheden træffer beslutning i henhold til artikel 18 i dette bilag.

5. Såfremt Produktionsselskabet er ude af stand til at erhverve hensigtsmæssig teknologi på fair og rimelige forretningsvilkår og -betingelser med henblik på i rette tid at begynde udvindingen og forarbejdningen af mineraler fra Området, kan enten Rådet eller Forsamlingen indkalde en gruppe af

deltagende stater sammensat af sådanne, der deltager i aktiviteter i Området, sådanne som er sponsorer for enheder, der deltager i aktiviteter i Området, og andre deltagende stater, som har adgang til en sådan teknologi. Denne gruppe skal efter konsultationer træffe effektive foranstaltninger med henblik på at sikre, at en sådan teknologi stilles til rådighed for Produktionsselskabet på fair og rimelige forretningsvilkår og -betingelser. Enhver sådan deltagende stat skal inden for sit eget retssystem træffe alle egnede foranstaltninger i dette øjemed.

6. I tilfælde af joint ventures, som er indgået med Produktionsselskabet, skal overførsel af teknologi ske i overensstemmelse med vilkårene i joint venture aftalen.

7. Forpligtelserne i henhold til stk. 3 skal være indeholdt i enhver kontrakt om udførelse af aktiviteter i Området indtil 10 år efter, at Produktionsselskabet har påbegyndt kommerciel produktion, og kan påberåbes i løbet af denne periode.

8. I denne artikel betyder »teknologi« det specialiserede udstyr og tekniske know-how, herunder håndbøger, konstruktionsplaner, driftsvejledninger, uddannelse og teknisk rådgivning og bistand, som er nødvendigt for opbygningen, vedligeholdelsen og driften af et funktionsdygtigt system og den juridiske ret til at anvende disse elementer i dette øjemed på et ikke-eksklusivt grundlag.

Artikel 6

Godkendelse af arbejdsplaner

1. Seks måneder efter denne konventions ikrafttræden, og derefter hver fjerde måned, skal Myndigheden tage forslag til arbejdsplaner op til behandling.

2. Myndigheden skal, ved behandlingen af en ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan i form af en kontrakt, først sikre sig:

- a) at ansøgeren har overholdt de procedurer, der er fastsat for ansøgninger i overensstemmelse med artikel 4 i dette bilag, og over for Myndigheden har påtaget sig de forpligtelser og givet de tilsagn, som kræves i henhold hertil. I tilfælde af manglende efterlevelse af disse procedurer eller såfremt nogle af disse forpligtelser eller tilsagn ikke foreligger, skal der gives ansøgeren 45 dage til afhjælpning af sådanne mangler;
- b) at ansøgeren besidder de fornødne kvalifikationer i henhold til artikel 4 i dette bilag.

3. Alle forslag til arbejdsplaner skal behandles i den rækkefølge, hvori de modtages. Forslagene til arbejdsplanerne skal være i overensstemmelse med og undergivet de relevante bestemmelser i denne konvention og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, herunder sådanne, som vedrører driften, de finansielle bidrag og forpligtelserne vedrørende overførsel af teknologi. Såfremt forslagene til arbejdsplanerne følger disse krav, skal Myndigheden godkende dem, forudsat at de er i overensstemmelse med de ensartede og ikke-diskriminerende betingelser, som er fastsat i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, medmindre:

- a) en del af eller hele det i forslaget til arbejdsplan omhandlede område er indeholdt i en allerede godkendt arbejdsplan eller et tidligere forelagt forslag til arbejdsplan, hvorom Myndigheden endnu ikke har truffet endelig afgørelse; eller
- b) Myndigheden i henhold til artikel 162, stk. 2, litra x), har udelukket en del af eller hele det i forslag til arbejdsplan omhandlede område fra udnyttelse.
- c) forslaget til arbejdsplan er forelagt af eller som sponsor har en deltagende stat, som allerede har fået godkendt:
 - i) arbejdsplaner for efterforskning og udnyttelse af polymetalliske noder i ikke-reserverede områder, som sammen med nogen del af det af ansøgningen om en arbejdsplan omfattede område i størrelse vil overskride 30 procent af et cirkulært område på 400.000 kvadratkilometer, med centrum i nogen del af det område, som omfattes af forslaget til arbejdsplan;

- ii) arbejdsplaner for efterforskningen og udnyttelsen af polymetalliske noder i ikke-reserverede områder, som i samlet størrelse udgør 2 procent af det totale havbundsområde, som ikke er reserveret eller udelukket fra udnyttelse i henhold til artikel 162, stk. 2, litra x).

4. Med henblik på anvendelsen af reglen i stk. 3, litra c), skal en af et interessentskab eller konsortium forelagt arbejdsplan medregnes på et pro rata grundlag blandt vedkommende deltagende sponsorstater, jf. artikel 4, stk. 3, i dette bilag. Myndigheden kan godkende arbejdsplaner, som omfattes af stk. 3, litra c), såfremt den fastslår, at sådan godkendelse ikke ville tillade en deltagende stat eller enheder, som den er sponsor for, at monopolisere aktiviteter i Området eller udelukke andre deltagende stater fra aktiviteter i Området.

5. Uanset stk. 3, litra a), kan Myndigheden efter afslutningen af overgangsperioden som defineret i artikel 151, stk. 3, ved regler, forskrifter og procedurer vedtage andre procedurer og retningslinier, som er i overensstemmelse med denne konvention, med henblik på at afgøre, hvilke ansøgere, der skal have arbejdsplaner godkendt i tilfælde af, at der skal foretages udvælgelse blandt ansøgere til et foreslået område. Disse procedurer og retningslinier skal sikre, at godkendelsen af arbejdsplaner sker på et ligeligt og ikke-diskriminerende grundlag.

Artikel 7

Udvælgelse blandt ansøgere til produktionstilladelser

1. Seks måneder efter denne konventions ikrafttræden og derefter hver fjerde måned skal Myndigheden behandle ansøgninger om produktionstilladelser, som er blevet indsendt i løbet af den umiddelbart foregående periode. Såfremt alle sådanne ansøgninger kan godkendes uden at overskride produktionsgrænsen eller stride imod Myndighedens forpligtelser i henhold til en råvareaftale eller -ordning, hvori den er blevet part, jf. artikel 151, skal Myndigheden udstede de tilladelser, der er ansøgt om.

2. I tilfælde, hvor en udvælgelse skal foretages blandt ansøgere til produktionstilladelser som følge af den i artikel 151, stk. 2 til 7, foreskrevne produktionsbegrænsning eller som følge af Myndighedens forpligtelser i henhold til en råvareaftale eller -ordning, hvori den er blevet part, som bestemt i artikel 151, stk. 1, skal Myndigheden foretage udvælgelsen efter objektive og ikke-forskelsbehandlende retningslinier, som er fastsat i dens regler, forskrifter og procedurer.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 skal Myndigheden give fortrinsret til de ansøgere, som:

- a) giver de bedste garantier for en effektiv gennemførelse, under hensyntagen til deres finansielle og tekniske kvalifikationer samt deres eventuelle gennemførelse i henhold til tidligere godkendte arbejdsplaner;
- b) sikrer Myndigheden udsigt til hurtigere at opnå økonomisk udbytte, under hensyntagen til, hvornår kommerciel produktion efter planen skal påbegyndes;
- c) allerede har investeret de fleste midler og udfoldet den største indsats med henblik på forundersøgelse eller efterforskning.

4. Ansøgere, som ikke bliver udvalgt i en bestemt periode, skal have fortrinsret i efterfølgende perioder, indtil de modtager en produktionstilladelse.

5. Udvælgelsen skal foretages under hensyntagen til behovet for at forøge alle deltagende staters muligheder for at deltage i aktiviteter i Området og nødvendigheden af at forebygge monopolisering af sådanne aktiviteter, uden hensyn til deres sociale eller økonomiske systemer eller geografiske beliggenhed, således at forskelsbehandling af nogen stat eller noget system undgås.

6. Ansøgninger om produktionstilladelse til reserverede områder skal have fortrinsret i alle tilfælde, hvor der er færre reserverede end ikke-reserverede områder under udnyttelse.

7. De i denne artikel omhandlede beslutninger skal træffes så hurtigt som muligt efter afslutningen af hver periode.

Artikel 8

Reservation af områder

Alle ansøgninger, bortset fra sådanne, som er indgivet af Produktionsselskabet eller af andre enheder med hensyn til reserverede områder, skal omfatte et område, som ikke nødvendigvis behøver at være et enkelt sammenhængende område, der er tilstrækkeligt stort og har tilstrækkelig anslået kommerciel værdi til drift af to miner. Ansøgeren skal angive de koordinater, som deler området op i to dele af lige stor anslået kommerciel værdi, og forelægge alle de data, som han har fremskaffet med hensyn til begge dele af området. Med forbehold af Myndighedens beføjelser i henhold til artikel 17 i dette bilag skal de data, som forelægges med hensyn til polymetalliske noder, vedrøre kortlægning, indsamling af prøver, koncentrationen af noder og deres metalindhold. Inden for 45 dage efter modtagelsen af sådanne data skal Myndigheden udpege den del, som udelukkende skal reserveres til Myndighedens aktiviteter gennem Produktionsselskabet eller i associering med udviklingslande. Denne udpegning kan udsættes i yderligere 45 dage, såfremt Myndigheden anmoder en uafhængig ekspert om at vurdere, om alle data, som kræves i henhold til denne artikel, er blevet forelagt. Det angivne område bliver et reserveret område, så snart arbejdsplanen for det ikke-reserverede område er godkendt og kontrakten underskrevet.

Artikel 9

Aktiviteter i reserverede områder

1. Produktionsselskabet skal have lejlighed til at afgøre, om det har i sinde at udføre aktiviteter i hvert reserveret område. Denne beslutning kan træffes til enhver tid, medmindre Myndigheden modtager en underretning i henhold til stk. 4, i hvilket tilfælde Produktionsselskabet skal træffe sin beslutning inden for rimelig tid. Produktionsselskabet kan beslutte at udnytte sådanne områder i joint ventures med den interesserede stat eller enhed.

2. Produktionsselskabet kan indgå kontrakter med henblik på udførelsen af en del af sine aktiviteter i overensstemmelse med bilag IV, artikel 12. Det kan ligeledes indgå joint ventures med henblik på udførelsen af sådanne aktiviteter med enhver enhed, som er berettiget til at udføre aktiviteter i Området i henhold til artikel 153, stk. 2, litra b). Ved vurderingen af sådanne joint ventures skal Produktionsselskabet tilbyde deltagende stater, som er udviklingslande, og deres statsborgere muligheden for effektiv deltagelse.

3. Myndigheden kan i sine regler, forskrifter og procedurer foreskrive materielle og formelle krav og betingelser med hensyn til sådanne kontrakter og joint ventures.

4. Enhver deltagende stat, som er et udviklingsland, eller enhver fysisk eller juridisk person, som den er sponsor for, og som effektivt bliver kontrolleret af denne stat eller af et andet udviklingsland, der er en kvalificeret ansøger, eller enhver gruppe af de førnævnte, kan over for Myndigheden tilkendegive ønsket om at forelægge en arbejdsplan vedrørende et reserveret område i henhold til artikel 6 i dette bilag. Arbejdsplanen skal behandles, såfremt Produktionsselskabet i henhold til stk. 1 beslutter, at det ikke vil udføre aktiviteter i dette område.

Artikel 10

Fortrinsret blandt ansøgere

En operatør, som har fået godkendt en arbejdsplan udelukkende for efterforskning som foreskrevet i artikel 3, stk. 4, litra c), i dette bilag, skal have fortrinsret blandt ansøgere til en arbejdsplan for udnyttelse med hensyn til det samme område og de samme ressourcer. En sådan fortrinsret kan dog trækkes tilbage i tilfælde, hvor operatørens indsats ikke har været tilfredsstillende.

Artikel 11

Fællesarrangementer

1. Kontrakter kan indeholde bestemmelser om fællesarrangementer mellem kontrahenten og Myndigheden gennem Produktionsselskabet i form af joint ventures eller produktionsdeling såvel som enhver anden form for fællesarrangement, som skal nyde den samme beskyttelse mod revision, suspension eller ophævelse, som kontrakter indgået med Myndigheden.

2. Kontrahenter, som indgår sådanne fællesarrangementer med Produktionsselskabet, kan modtage finansielle incitamerter, jf. artikel 13 i dette bilag.

3. Produktionsselskabets joint venture partnere skal hæfte for de betalinger, som kræves i henhold til artikel 13 i dette bilag, i forhold til deres joint venture andel, med forbehold af finansielle incitamerter i henhold til nævnte artikel.

Artikel 12

Aktiviteter udført af Produktionsselskabet

1. Aktiviteter i Området udført af Produktionsselskabet i henhold til artikel 153, stk. 2, litra a), er undergivet bestemmelserne i kapitel XI, Myndighedens regler, forskrifter og procedurer samt dens relevante afgørelser.

2. Enhver arbejdsplan forelagt af Produktionsselskabet skal ledsages af dokumentation for dets finansielle og teknologiske formåen.

Artikel 13

Finansielle kontraktvilkår

1. Ved vedtagelsen af regler, forskrifter og procedurer vedrørende de finansielle vilkår i en kontrakt mellem Myndigheden og de i artikel 153, stk. 2, litra b), nævnte enheder og personer, samt ved forhandlingerne om disse finansielle vilkår i overensstemmelse med kapitel XI og disse regler, forskrifter og procedurer, skal Myndigheden have følgende mål for øje:

- a) at sikre Myndigheden optimale indtægter af udbyttet fra kommerciel produktion;
- b) at tiltrække investeringer og teknologi til efterforskningen og udnyttelsen i Området;
- c) at sikre en ligelig finansiell behandling og ensartede finansielle forpligtelser for kontrahenterne;
- d) at tilvejebringe incitamerter på et ligeligt og ikke-diskriminerende grundlag for kontrahenter til at indgå fællesarrangementer med Produktionsselskabet og udviklingslande eller deres statsborgere, at stimulere overførslen af teknologi dertil, samt at uddanne Myndighedens og udviklingslandenes personel;
- e) at sætte Produktionsselskabet i stand til effektivt at tage del i havbundsminedrift samtidig med de i artikel 153, stk. 2, litra b), omhandlede enheder og personer; og
- f) at sikre, at de finansielle incitamerter, som ydes til kontrahenter i henhold til stk. 14 eller ifølge kontraktvilkår, som er revideret i overensstemmelse med artikel 19 i dette bilag, eller i henhold til bestemmelserne i artikel 11 i dette bilag vedrørende joint ventures, ikke skal medføre sådanne subsidier til kontrahenterne, at disse opnår en kunstig konkurrencefordel i forhold til landbaserede mineejere.

2. Der opkræves en afgift til dækning af administrationsomkostninger ved behandlingen af en ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan i form af kontrakt, og denne afgift fastsættes til US \$ 500.000 pr. ansøgning. Rådet skal fra tid til anden revidere afgiftens størrelse for at sikre, at den dækker de afholdte administrationsomkostninger. Såfremt den af Myndigheden påførte omkostning ved behandlingen af en ansøgning er mindre end det fastsatte beløb, skal Myndigheden refundere ansøgeren forskellen.

3. En kontrahent skal betale en fast årlig afgift på US \$ 1 million fra kontraktens ikrafttrædelsesdag. Såfremt den godkendte dato for igangsættelse af kommerciel produktion bliver udsendt på grund af forsinket tildeling af produktionstilladelse i overensstemmelse med artikel 151, skal kontrahenten i udsættelsesperioden fritages for den faste årlige afgift. Fra datoen for igangsættelsen af kommerciel

produktion skal kontrahenten enten betale produktionslicensen eller den faste årlige afgift, alt efter hvilken der er størst.

4. Inden for et år fra datoen for igangsættelsen af kommerciel produktion skal en kontrahent, i overensstemmelse med stk. 3, vælge, om han vil yde sit finansielle bidrag til Myndigheden enten ved:

- a) betaling alene af en produktionslicens; eller
- b) betaling af en kombination af en produktionslicens og en andel af nettoudbyttet.

5.

a) Såfremt en kontrahent vælger at yde sit finansielle bidrag til Myndigheden ved alene at betale en produktionslicens, skal denne fastsættes til en procentdel af markedsværdien af de forarbejdede metaller, der hidrører fra de polymetalliske noder, som er udvundet i kontraktområdet. Disse procentdele fastsættes til følgende:

- i) år 1-10 af kommerciel produktion: 5 procent
- ii) år 11 til afslutningen af kommerciel produktion: 12 procent

b) Den nævnte markedsværdi beregnes som produktet af mængden af de forarbejdede metaller, der hidrører fra de polymetalliske noder, som er udvundet i kontraktområdet, og gennemsnitsprisen for disse metaller i løbet af det relevante regnskabsår, som defineret i stk. 7 og 8.

6. Såfremt en kontrahent vælger at yde sit finansielle bidrag til Myndigheden ved betaling af en kombination af en produktionslicens og en andel af nettoudbyttet, skal sådanne betalinger fastsættes som følger:

a) Produktionslicensen beregnes som en procentdel af den i henhold til litra b) fastlagte markedsværdi af de forarbejdede metaller, der hidrører fra de polymetalliske noder, som er udvundet i kontraktområdet. Denne procentdel fastsættes som følger:

- i) første periode af kommerciel produktion: 2 procent
- ii) anden periode af kommerciel produktion: 4 procent

Såfremt det i litra m) definerede udbytte af investeringen i et givet regnskabsår i den i litra d) definerede anden periode af kommerciel produktion er på under 15 procent som følge af betalingen af produktionslicensen på 4 procent, skal produktionslicensen fastsættes til 2 procent i stedet for 4 procent i det pågældende regnskabsår;

b) Den nævnte markedsværdi beregnes som produktet af mængden af forarbejdede metaller, der hidrører fra de polymetalliske noder, som er udvundet i kontraktområdet, og den i stk. 7 og 8 definerede gennemsnitspris for disse metaller i løbet af det relevante regnskabsår.

c) i) Myndighedens andel af nettoudbyttet skal tages af den del af kontrahentens nettoudbytte, som kan tilskrives minedrift af ressourcerne i kontraktområdet, i det følgende benævnt tilskriveligt nettoudbytte.

ii) Myndighedens andel af det tilskrivelige nettoudbytte skal fastsættes i overensstemmelse med følgende progressive tabel:

	<i>Myndighedens andel</i>	
<i>Del af det tilskrivelige nettoudbytte</i>	<i>Første periode af kom- merciel produk- tion</i>	<i>Anden periode af kom- merciel produk- tion</i>

Den del, som udgør et udbytte af investering, som er større end 0 procent, men mindre end 10 procent	35 procent	40 procent
Den del, som udgør et udbytte af investering, som er 10 procent eller mere, men mindre end 20 procent	42,5 procent	50 procent
Den del, som udgør et udbytte af investering, som er 20 procent eller mere	50 procent	70 procent

- d) i) Den første periode af kommerciel produktion, som omhandlet i litra a) og c), skal indledes i det første regnskabsår for kommerciel produktion og slutte i det regnskabsår, i hvilket kontrahentens udviklingsomkostninger med renter af den udækkede del heraf er fuldstændigt dækket af hans kasseoverskud, som anført nedenfor:

I det første regnskabsår, i løbet af hvilket der påløber udviklingsomkostninger, skal udækkede udviklingsomkostninger være lig med udviklingsomkostningerne minus kasseoverskud i det pågældende år. I hvert følgende regnskabsår skal udækkede udviklingsomkostninger være lig med de udækkede udviklingsomkostninger ved udgangen af det forudgående regnskabsår plus renter heraf med 10 procent pro anno plus udviklingsomkostninger, som er påløbet i det løbende regnskabsår, og minus kontrahentens kasseoverskud i det løbende regnskabsår. Det regnskabsår, i hvilket udækkede udviklingsomkostninger for første gang bliver lig med nul, skal være det regnskabsår, i hvilket kontrahentens udviklingsomkostninger med renter af den udækkede del heraf bliver fuldstændigt dækket af hans kasseoverskud. Kontrahentens kasseoverskud skal i ethvert regnskabsår være hans bruttoudbytte minus hans driftsomkostninger og minus hans betalinger til Myndigheden i henhold til litra c);

- ii) Den anden periode af kommerciel produktion skal indledes i det regnskabsår, som følger efter afslutningen af den første periode af kommerciel produktion, og skal fortsætte indtil kontraktens udløb.
- e) Udtrykket »tilskriveligt nettoudbytte« betyder produktet af kontrahentens nettoudbytte og forholdet mellem udviklingsomkostningerne i minedriftssektoren og kontrahentens udviklingsomkostninger. I tilfælde, hvor kontrahentens aktiviteter omfatter minedrift, transport af polymetalliske noder og produktion hovedsageligt af tre forarbejdede metaller, nemlig kobolt, kobber og nikkel, skal størrelsen af det tilskrivelige nettoudbytte ikke være mindre end 25 procent af kontrahentens

- nettoudbytte. I alle andre tilfælde, herunder sådanne, hvor kontrahentens aktiviteter omfatter minedrift, transport af polymetalliske noduler og produktion hovedsageligt af fire forarbejdede metaller, nemlig kobolt, kobber, mangan og nikkel, kan Myndigheden med forbehold af litra n) i sine regler, forskrifter og procedurer foreskrive passende minimumsgrænser, som skal have det samme forhold i hvert enkelt tilfælde som 25 procent minimumsgrænsen har i tilfældet med de tre metaller.
- f) Udtrykket »kontrahentens nettoudbytte« betyder kontrahentens bruttoudbytte minus hans driftsomkostninger og minus dækning af hans udviklingsomkostninger som anført i litra j).
- g) i) I tilfælde, hvor kontrahentens aktiviteter omfatter minedrift, transport af polymetalliske noduler og produktion af forarbejdede metaller, betyder udtrykket »kontrahentens bruttoudbytte« bruttoindtægterne fra salget af forarbejdede metaller og alle andre pengebeløb, som med rimelighed skønnes at kunne tilskrives aktiviteter i henhold til kontrakten i overensstemmelse med Myndighedens finansielle regler, forskrifter og procedurer.
- ii) I alle andre tilfælde end sådanne, som er nærmere angivet i litra g), i) og litra n), iii), betyder udtrykket »kontrahentens bruttoudbytte« bruttoindtægterne fra salget af halvforarbejdede metaller fra polymetalliske noduler udvundet i kontraktområdet og alle andre pengebeløb, som med rimelighed skønnes at kunne tilskrives aktiviteter i henhold til kontrakten i overensstemmelse med Myndighedens finansielle regler, forskrifter og procedurer.
- h) Udtrykket »kontrahentens udviklingsomkostninger« betyder:
- i) alle udgifter, som er påløbet før igangsættelsen af kommerciel produktion, og som står i direkte forbindelse med udviklingen af kontraktområdets produktionskapacitet, samt virksomhed, som står i forbindelse hermed med henblik på aktiviteter i henhold til kontrakten i alle andre tilfælde end det, som er nærmere angivet i litra n), i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, herunder bl.a. udgifter til maskineri, udstyr, skibe, forarbejdningsanlæg, konstruktionsarbejder, bygninger, land, veje, forundersøgelse og efterforskning af kontraktområdet, forskning og udvikling, renter, eventuelle lejemål, licenser og afgifter; og
- ii) udgifter svarende til de under i) ovenfor nævnte, som er påløbet efter igangsættelsen af kommerciel produktion, og som er nødvendige for udførelsen af arbejdsplanen, med undtagelse af sådanne, som kan henføres til driftsomkostninger.
- i) Udbyttet fra afhændelsen af aktiver og markedsværdien af sådanne aktiver, som ikke længere kræves med henblik på aktiviteter i henhold til kontrakten, og som ikke bliver solgt, skal fratrækkes kontrahentens udviklingsomkostninger i løbet af det relevante regnskabsår. I tilfælde, hvor disse fradrag overskrider kontrahentens udviklingsomkostninger, skal overskuddet lægges til kontrahentens bruttoudbytte.
- j) Kontrahentens udviklingsomkostninger, som er påløbet før igangsættelsen af kommerciel produktion, som omhandlet i litra h), i) og litra n), iv), skal nedskrives ved 10 lige store annuiteter fra datoen for igangsættelse af kommerciel produktion. Kontrahentens udviklingsomkostninger, som er påløbet efter igangsættelsen af kommerciel produktion, som omhandlet i litra h), ii) og litra n), iv), skal nedskrives ved 10 eller færre lige store annuiteter med henblik på at sikre, at de er fuldstændig nedskrevet ved kontraktens udløb.
- k) Udtrykket »kontrahentens driftsomkostninger« betyder alle de efter igangsættelsen af kommerciel produktion påløbne udgifter til udnyttelse af kontraktområdets produktionskapacitet samt til den virksomhed, der står i forbindelse hermed til aktiviteter i henhold til kontrakten, i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, herunder bl.a. den faste årlige afgift eller produktionslicensen, alt efter hvilken der er den største, udgifter til honorarer og lønninger, medarbejdergoder, materialer, tjenesteydelser, transport, forarbejdnings- og marketingomkostninger, renteudgifter, offentlige ydelser, beskyttelse af havmiljøet, faste udgifter og administrationsomkostninger, som står i direkte forbindelse med aktiviteter i henhold til kontrakten, samt alle nettodriftstab, som er overført eller ført tilbage som nærmere angivet heri. Nettodriftstab

kan overføres i to på hinanden følgende år med undtagelse af de to sidste år af kontrakten, hvor de kan føres tilbage til de to foregående år.

- l) I tilfælde, hvor kontrahentens aktiviteter omfatter minedrift, transport af polymetalliske noder og produktion af forarbejdede eller halvforarbejdede metaller, betyder udtrykket »udviklingsomkostninger i minedriftssektoren« den del af kontrahentens udviklingsomkostninger, som står i direkte forbindelse med minedrift af ressourcerne i kontraktområdet, i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper og Myndighedens finansielle regler, forskrifter og procedurer, herunder bl.a. ansøgningsafgift, den faste årlige afgift og, efter behov, omkostninger ved forundersøgelse og efterforskning af kontraktområdet og en del af forsknings- og udviklingsomkostningerne.
- m) Udtrykket »udbytte af investering« betyder i et hvilket som helst regnskabsår forholdet mellem det tilskrivelige nettoudbytte i det år og udviklingsomkostningerne i minedriftssektoren. Med henblik på beregning af dette forhold skal udviklingsomkostningerne i minedriftssektoren omfatte udgifter til nyt eller genanskaffet udstyr i minedriftssektoren minus den oprindelige udgift til det udskiftede udstyr.
- n) I tilfælde, hvor kontrahenten udelukkende udøver minedrift:
 - i) betyder udtrykket »tilskriveligt nettoudbytte« kontrahentens samlede nettoudbytte;
 - ii) defineres udtrykket »kontrahentens nettoudbytte« som i litra f);
 - iii) betyder udtrykket »kontrahentens bruttoudbytte« bruttoindtægterne fra salget af de polymetalliske noder og alle andre pengebeløb, som med rimelighed skønnes at kunne tilskrives aktiviteter i henhold til kontrakten i overensstemmelse med Myndighedens finansielle regler, forskrifter og procedurer;
 - iv) betyder udtrykket »kontrahentens udviklingsomkostninger« alle udgifter påløbet før igangsættelsen af kommerciel produktion som omtalt i litra h), i), og alle udgifter påløbet efter igangsættelsen af kommerciel produktion som omtalt i litra h), ii), som står i direkte forbindelse med minedrift af ressourcerne i kontraktområdet, i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper;
 - v) betyder udtrykket »kontrahentens driftsomkostninger« kontrahentens driftsomkostninger som i litra k), som står i direkte forbindelse med minedrift af ressourcerne i kontraktområdet i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper;
 - vi) betyder udtrykket »udbytte af investering« i ethvert regnskabsår forholdet mellem kontrahentens nettoudbytte i det pågældende år og kontrahentens udviklingsomkostninger. Med henblik på beregning af dette forhold skal kontrahentens udviklingsomkostninger omfatte udgifter til nyt eller genanskaffet udstyr minus den oprindelige udgift til det udskiftede udstyr.
- o) De i litra h), k), l) og n) nævnte omkostninger vedrørende renter betalt af kontrahenten skal tillades i den udstrækning, Myndigheden i alle tilfælde, i henhold til artikel 4, stk. 1, i dette bilag, godkender forholdet mellem gæld og kapital samt rentesatserne som værende rimelige under hensyntagen til gældende handelspraksis.
- p) De i dette stk. nævnte omkostninger må ikke fortolkes således, at de omfatter betalinger af selskabsskatter eller lignende skatter og afgifter, som pålægges af stater med hensyn til kontrahentens aktiviteter.

7.

- a) Udtrykket »forarbejdede metaller«, som omhandlet i stk. 5 og 6, betyder metaller i den mest almindelige form, i hvilken de sædvanligvis handles på internationale terminsmarkeder. I dette øjemed skal Myndigheden i sine finansielle regler, forskrifter og procedurer nærmere angive det relevante internationale terminsmarked. For metaller, som ikke bliver handlet på sådanne markeder, betyder udtrykket »forarbejdede metaller« metaller i den mest almindelige form, i hvilken de sædvanligvis handles ved transaktioner, som er normale på et frit marked eller mellem uafhængige virksomheder.

b) I tilfælde, hvor Myndigheden ikke på anden måde kan bestemme mængden af forarbejdede metaller produceret fra polymetalliske noder, som er udvundet i kontraktområdet, som omhandlet i stk. 5, litra b) og stk. 6, litra b), skal mængden bestemmes på grundlag af metalindholdet i nodulerne, forarbejdningseffektiviteten og andre relevante faktorer i henhold til Myndighedens regler, forskrifter og procedurer samt i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper.

8. Såfremt et internationalt terminsmarked fastsætter en repræsentativ prismekanisme for forarbejdede metaller, polymetalliske noder og halvforarbejdede metaller fra nodulerne, skal gennemsnitsprisen på et sådant marked anvendes. I alle andre tilfælde skal Myndigheden, efter konsultation med kontrahenten, fastsætte en rimelig pris for de nævnte produkter i overensstemmelse med stk. 9.

9.

a) Alle omkostninger, udgifter, udbytter og indtægter og alle pris- og værdifastsættelser omtalt i denne artikel skal være resultatet af transaktioner, som er normale på et frit og åbent marked eller mellem uafhængige virksomheder. I mangel heraf skal de bestemmes af Myndigheden efter konsultation med kontrahenten, som om de var resultatet af transaktioner, som er normale på et frit og åbent marked eller mellem uafhængige virksomheder under hensyntagen til relevante dispositioner på andre markeder.

b) Med henblik på at sikre overholdelse og håndhævelse af bestemmelserne i dette stk. skal Myndigheden lade sig vejlede af principperne for og fortolkningen af de nævnte transaktioner vedtaget af De Forenede Nationers Kommission for Transnationale Selskaber, gruppen af eksperter for beskatningsaftaler mellem udviklede lande og udviklingslande og andre internationale organisationer. Den skal ligeledes i sine regler, forskrifter og procedurer fastsætte ensartede og internationalt accepterede regnskabsregler og -procedurer samt en metode, hvorefter kontrahenten vælger uafhængige autoriserede revisorer, som kan accepteres af Myndigheden med henblik på revision under iagttagelse af de nævnte regler, forskrifter og procedurer.

10. Kontrahenten skal, i overensstemmelse med Myndighedens finansielle regler, forskrifter og procedurer, stille sådanne finansielle data, som er nødvendige for at afgøre, om denne artikel efterleveres, til rådighed for revisorerne.

11. Alle omkostninger, udgifter, udbytter og indtægter samt alle priser og værdier, som omhandles i denne artikel, skal fastsættes i overensstemmelse med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper og Myndighedens finansielle regler, forskrifter og procedurer.

12. Betalinger til Myndigheden i henhold til stk. 5 og 6 skal foretages i fri omsættelig valuta eller valuta, som er frit tilgængelig og effektivt anvendelig på de større valutamarkeder, eller efter kontrahentens eget valg, med hvad der svarer dertil i forarbejdede metaller til markedspris. Markedsprisen skal fastsættes i overensstemmelse med stk. 5, litra b). Den frit omsættelige valuta og valuta, som er frit tilgængelig eller effektivt anvendelig på de større valutamarkeder, skal defineres i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer i overensstemmelse med den herskende internationale pengepraksis.

13. Alle kontrahentens finansielle forpligtelser over for Myndigheden såvel som alle afgifter, omkostninger, udgifter, udbytter og indtægter, som omhandlet i denne artikel, skal justeres ved at anføre dem i konstante værdier i forhold til et basisår.

14. Myndigheden kan, under hensyntagen til henstillinger fra Kommissionen for Økonomisk Planlægning og den Juridiske og Tekniske Kommission, vedtage regler, forskrifter og procedurer, hvorefter der på et ligeligt og ikke-diskriminerende grundlag kan ydes incitament til kontrahenter med henblik på at fremme de i stk. 1 nævnte formål.

15. I tilfælde af en tvist mellem Myndigheden og en kontrahent om fortolkningen eller anvendelsen af en kontrakts finansielle vilkår kan enhver af parterne indbringe tvisten for bindende handelsvoldgift,

medmindre begge parter aftaler at bilægge tvisten på anden måde i overensstemmelse med artikel 188, stk. 2.

Artikel 14

Overførsel af data

1. Operatøren skal i overensstemmelse med Myndighedens regler, forskrifter og procedurer samt arbejdsplanernes vilkår og betingelser med mellemrum, fastsat af Myndigheden, til denne overføre alle data, som er både nødvendige og relevante for en effektiv udøvelse af beføjelserne og funktionerne hos Myndighedens hovedorganer med hensyn til det område, arbejdsplanen omfatter.

2. Overførte data vedrørende det område, arbejdsplanen omfatter, og som anses for at være omfattet af industriel ejendomsret, kan kun anvendes til de i denne artikel nævnte formål. Data, som er nødvendige for Myndighedens udarbejdelse af regler, forskrifter og procedurer vedrørende beskyttelsen af havmiljøet og sikkerheden, skal, bortset fra data vedrørende udstyrets konstruktion, ikke anses for at være omfattet af industriel ejendomsret.

3. Data, som er overført til Myndigheden af forundersøgere, kontraktansøgere og kontrahenter, og som anses for at være omfattet af industriel ejendomsret, må ikke af Myndigheden videregives til Produktionsselskabet eller nogen som helst uden for Myndigheden. Data vedrørende reserverede områder kan dog videregives til Produktionsselskabet. Sådanne data, som er overført af disse personer til Produktionsselskabet, må ikke videregives af Produktionsselskabet til Myndigheden eller nogen som helst uden for Myndigheden.

Artikel 15

Uddannelsesprogrammer

Kontrahenten skal i overensstemmelse med artikel 144, stk. 2, tilrettelægge programmer af praktisk karakter for uddannelsen af Myndighedens og udviklingslandenes personel, herunder for sådant personels deltagelse i alle aktiviteter i Området, som omfattes af kontrakten.

Artikel 16

Eneret til efterforskning og udnyttelse

Myndigheden skal, i henhold til kapitel XI og sine regler, forskrifter og procedurer, tillægge operatøren eneret til efterforskning og udnyttelse af det område, som arbejdsplanen omfatter, med hensyn til en nærmere angivet kategori af ressourcer, og den skal sikre, at ingen anden enhed eller person gennemfører aktiviteter i det samme område vedrørende en anden kategori af ressourcer på en måde, som kan forstyrre operatørens virksomhed. Operatøren skal have garanti for adkomsten i overensstemmelse med artikel 153, stk. 6.

Artikel 17

Myndighedens regler, forskrifter og procedurer

1. Myndigheden skal, med henblik på udøvelsen af sine funktioner som fastsat i kapitel XI, vedtage og på en ensartet måde udarbejde regler, forskrifter og procedurer i overensstemmelse med artikel 160, stk. 2, litra f) ii), og artikel 162, stk. 2, litra o), ii), bl.a. vedrørende følgende spørgsmål:

- a) administrative procedurer vedrørende forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse i Området;
- b) aktiviteter:
 - i) områdestørrelse;
 - ii) aktiviteternes varighed;
 - iii) krav til effektiv indsats, herunder forsikringer i henhold til artikel 4, stk. 6, litra c), i dette bilag;
 - iv) kategorier af ressourcer;
 - v) opgivelse af områder;
 - vi) fremskridtsrapporter;

- vii) forelæggelse af data;
 - viii) inspektion og overvågning af aktiviteter;
 - ix) forebyggelse af forstyrrelse af andre aktiviteter i havmiljøet;
 - x) en kontrahents overførsel af rettigheder og forpligtelser;
 - xi) procedurer for overførsel af teknologi til udviklingslande i overensstemmelse med artikel 144 samt for deres direkte deltagelse;
 - xii) normer og praksis for minedrift, herunder sådanne, som vedrører driftssikkerhed, bevarelse af ressourcerne og beskyttelse af havmiljøet;
 - xiii) definition af kommerciel produktion;
 - xiv) kvalifikationsnormer for ansøgere;
- c) finansielle spørgsmål:
- i) fastlæggelse af ensartede og ikke-diskriminerende omkostnings- og regnskabsregler såvel som metoder til udvælgelse af revisorer;
 - ii) fordeling af udbytte fra aktiviteter;
 - iii) de i artikel 13 i dette bilag nævnte incitamenter;
- d) iværksættelse af afgørelser truffet i henhold til artikel 151, stk. 10, og artikel 164, stk. 2, litra d).

2. Regler, forskrifter og procedurer vedrørende følgende enkeltspørgsmål skal fuldt ud afspejle de objektive kriterier, som er anført nedenfor:

a) Områdestørrelse:

Myndigheden skal fastsætte den passende størrelse af efterforskningsområder, som kan være indtil dobbelt så store som udnyttelsesområder, med henblik på at sikre intensive efterforskningsaktiviteter. Områdestørrelsen skal beregnes således, at den opfylder kravene i artikel 8 i dette bilag vedrørende reservation af områder såvel som angivne produktionskrav i overensstemmelse med artikel 151 i henhold til kontraktvilkårene og under hensyntagen til det aktuelle udviklingstrin for den disponible teknologi inden for havminedrift og områdernes relevante fysiske særpræg. Områder må hverken være mindre eller større end nødvendigt for at opfylde dette formål.

b) Aktiviteternes varighed:

- i) Forundersøgelse skal være uden tidsbegrænsning;
- ii) Efterforskning skal være af tilstrækkelig lang varighed til at tillade en grundig undersøgelse af det angivne område, udformning og konstruktion af minedriftsudstyr til området, samt udformning og konstruktion af små og mellemstore forarbejdningsanlæg med henblik på afprøvning af minedrifts- og forarbejdningsystemer;
- iii) Varigheden af udnyttelsen skal stå i forhold til minedriftsprojektets økonomiske levetid, under hensyntagen til sådanne faktorer som opbrugen af malmen, minedriftsudstyrets og forarbejdningsfaciliteternes brugbare levetid samt den kommercielle levedygtighed. Udnyttelsen skal være af tilstrækkelig varighed til at tillade kommerciel udvinding af mineraler i området og skal omfatte en rimelig periode til konstruktion af minedrifts- og forarbejdningsystemer i kommerciel målestok, i løbet af hvilken periode kommerciel produktion ikke bør kræves. Den samlede varighed for udnyttelse bør dog tillige være så kort, at den giver Myndigheden mulighed for at ændre vilkårene og betingelserne i arbejdsplanen på det tidspunkt, den behandler spørgsmålet om fornyelse i overensstemmelse med sådanne regler, forskrifter og procedurer, som den har vedtaget efter godkendelsen af arbejdsplanen;

c) Krav til indsats:

Myndigheden skal kræve, at operatøren i løbet af efterforskningsfasen afholder periodiske udgifter, som står i rimeligt forhold til størrelsen af det område, arbejdsplanen omfatter, og de udgifter, som kan forventes afholdt af en bona fide operatør, der har til hensigt inden for de tidsgrænser, som Myndigheden fastsætter, at tage området i brug til kommerciel produktion. Sådanne krævede udgifter bør ikke fastsættes på et niveau, som vil kunne virke afskrækkende på eventuelle operatører med mindre kostbar teknologi

end den, som almindeligvis anvendes. Myndigheden skal fastsætte en maksimal tidsfrist for igangsættelse af kommerciel produktion, idet denne frist skal begynde at løbe efter afslutningen af efterforskningsfasen og det første stadium af udnyttelsesfasen. Ved fastsættelsen af denne frist bør Myndigheden tage hensyn til, at konstruktion af minedrifts- og forarbejdningssystemer i stor målestok ikke kan indledes før efter afslutningen af efterforskningsfasen og påbegyndelsen af udnyttelsesfasen. I overensstemmelse hermed bør der ved fastsættelsen af fristen, inden for hvilket et område skal tages i brug til kommerciel produktion, tages hensyn til det nødvendige tidsrum til denne konstruktion efter afslutningen af efterforskningsfasen, ligesom der skal tages rimeligt hensyn til uundgåelige forsinkelser i konstruktionsplanen. Når først kommerciel produktion er igangsat, skal Myndigheden inden for rimelige grænser og under hensyntagen til alle relevante faktorer kræve, at operatøren opretholder kommerciel produktion i hele arbejdsplanens periode.

d) Kategorier af ressourcer:

Ved fastsættelsen af den kategori af ressourcer med hensyn til hvilken en arbejdsplan kan godkendes, skal Myndigheden bl.a. lægge vægt på følgende karakteristika:

- i) at visse ressourcer kræver anvendelse af minedriftsmetoder af samme karakter;
- ii) at nogle ressourcer kan udvindes samtidigt af flere operatører i samme område, uden at disse forstyrrer hinanden unødigt.

Intet i dette litra skal hindre Myndigheden i at godkende en arbejdsplan for mere end en kategori af ressourcer i det samme område til den samme ansøger.

e) Opgivelse af områder:

Operatøren skal uden at ifalde sanktioner have ret til på et hvilket som helst tidspunkt at opgive samtlige eller dele af sine rettigheder i det område, arbejdsplanen omfatter.

f) Beskyttelse af havmiljøet:

Der skal udarbejdes regler, forskrifter og procedurer med henblik på at sikre, at havmiljøet effektivt beskyttes mod skadelige virkninger, som er en direkte følge af aktiviteter i Området eller forarbejdning om bord på et skib umiddelbart oven over et mineraludvindingssted af mineraler, som hidrører fra mineraludvindingsstedet, under hensyntagen til den udstrækning, i hvilken sådanne skadelige virkninger kan være en direkte følge af boring, bundskrabning, udtagning af boreprøver og udgravning såvel som udtømning, dumpning og udledning af sedimenter, affaldsstoffer eller andre spildstoffer i havmiljøet.

g) Kommerciel produktion:

Kommerciel produktion anses for at være påbegyndt, såfremt en operatør har indledt vedholdende udvindingsaktiviteter i stor målestok, som giver en tilstrækkelig mængde materialer til klart at indicere, at det primære formål er produktion i stor målestok snarere end produktion med henblik på indsamling af oplysninger, analyser eller afprøvning af udstyr eller anlæg.

Artikel 18

Sanktioner

1. En kontrahents rettigheder i henhold til kontrakten kan kun suspenderes eller ophæves i følgende tilfælde:

- a) såfremt kontrahenten, trods advarsler fra Myndigheden, har udført sine aktiviteter på en sådan måde, at de medfører alvorlige, vedvarende og forsætlige overtrædelser af kontraktens grundlæggende betingelser, kapitel XI og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer; eller
- b) såfremt kontrahenten ikke har efterkommet en af bilæggelsesorganet truffet endelig, bindende afgørelse, som finder anvendelse på ham.

2. I tilfælde af en hvilken som helst overtrædelse af kontrakten, som ikke er omfattet af stk. 1, litra a), eller i stedet for suspension eller ophævelse i henhold til stk. 1, litra a), kan Myndigheden pålægge kontrahenten bøder, som står i forhold til overtrædelsens grovhed.

3. Med undtagelse af ordrer i krisesituationer som anført i artikel 162, stk. 2, litra w), kan Myndigheden ikke fuldbyrde en afgørelse, som omfatter bøder, suspension eller ophævelse, før der er givet kontrahenten rimelig mulighed for at udtømme de retsmidler, som står til rådighed for ham i henhold til kapitel XI, afsnit 5.

Artikel 19

Revision af kontrakten

1. Såfremt sådanne omstændigheder er indtruffet eller skønnes at ville indtræffe, som efter en af parternes opfattelse ville medføre, at kontrakten bliver urimelig, eller ville gøre det vanskeligt eller umuligt at nå de mål, som er angivet i kontrakten eller i kapitel XI, skal parterne indlede forhandlinger med henblik på at revidere kontrakten i overensstemmelse hermed.

2. Enhver kontrakt, som er indgået i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3, kan kun revideres med parternes samtykke.

Artikel 20

Overdragelse af rettigheder og forpligtelser

Rettigheder og forpligtelser i henhold til en kontrakt kan kun overdrages med Myndighedens samtykke og i overensstemmelse med dens regler, forskrifter og procedurer. Myndigheden må ikke uden tilstrækkelig begrundelse nægte at give samtykke til overdragelsen, såfremt den, til hvem overdragelsen skal ske, i alle henseender er en kvalificeret ansøger og påtager sig alle overdragerens forpligtelser, og såfremt overdragelsen ikke medfører, at den, til hvem overdragelse skal ske, får tildelt en arbejdsplan, hvis godkendelse ville være i strid med artikel 6, stk. 3, litra c), i dette bilag.

Artikel 21

Anvendelig ret

1. Kontrakten er undergivet kontraktvilkårene, Myndighedens regler, forskrifter og procedurer, kapitel XI og andre folkeretlige regler, som ikke er uforenelige med denne konvention.

2. Enhver endelig afgørelse truffet af en domstol, som har kompetence i henhold til denne konvention, vedrørende Myndighedens og kontrahentens rettigheder og forpligtelser skal kunne håndhæves på enhver deltagende stats territorium.

3. Ingen deltagende stat kan stille betingelser til en kontrahent, som er uforenelige med kapitel XI. Dog skal en deltagende stats anvendelse over for kontrahenter, som den er sponsor for, eller skibe, som fører dens flag, af love eller forskrifter af miljømæssig eller anden karakter, som er strengere end de regler, forskrifter og procedurer, som Myndigheden har vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 2, litra f), i dette bilag, ikke anses for uforenelig med kapitel XI.

Artikel 22

Ansvar

Kontrahenten skal bære ansvaret for enhver skade, der er en følge af retsstridige handlinger i forbindelse med hans aktiviteter, dog under hensyntagen til Myndighedens eventuelle medvirken eller undladelser. På samme måde skal Myndigheden bære ansvaret for enhver skade, der er en følge af dens retsstridige udøvelse af sine beføjelser og funktioner, herunder overtrædelser af artikel 168, stk. 2, dog under hensyntagen til kontrahentens eventuelle medvirken eller undladelser. Erstatningen skal i ethvert tilfælde svare til skadens virkelige størrelse.

PRODUKTIONSSKABETS STATUT

Artikel 1

Formål

1. Produktionsselskabet er det organ under Myndigheden, som direkte skal udføre aktiviteter i Området i henhold til artikel 153, stk. 2, litra a), såvel som transport, forarbejdning og afsætning af mineraler, som udvindes i Området.

2. Ved udførelsen af sine formål og ved udøvelsen af sine funktioner skal Produktionsselskabet handle i overensstemmelse med denne konvention og Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

3. Ved udviklingen af Områdets ressourcer i henhold til stk. 1 skal Produktionsselskabet, med forbehold af denne konvention, drive virksomhed efter sunde forretningsprincipper.

Artikel 2

Forholdet til Myndigheden

1. I henhold til artikel 170 skal Produktionsselskabet handle i overensstemmelse med Forsamlingens generelle politik og Rådets direktiver.

2. Med forbehold af stk. 1 skal Produktionsselskabet være autonomt under udførelsen af sine aktiviteter.

3. Intet i denne konvention skal bevirke, at Produktionsselskabet bliver ansvarlig for Myndighedens handlinger eller forpligtelser, eller at Myndigheden bliver ansvarlig for Produktionsselskabets handlinger eller forpligtelser.

Artikel 3

Ansvarsbegrænsning

Med forbehold af artikel 11, stk. 3, i dette bilag skal intet medlem af Myndigheden udelukkende på grund af sit medlemskab være ansvarlig for Produktionsselskabets handlinger og forpligtelser.

Artikel 4

Struktur

Produktionsselskabet skal have en bestyrelse, en generaldirektør og det nødvendige personale til udførelsen af sine funktioner.

Artikel 5

Bestyrelsen

1. Bestyrelsen skal bestå af 15 medlemmer valgt af Forsamlingen i overensstemmelse med artikel 160, stk. 2, litra c). Ved valget af bestyrelsesmedlemmer skal der tages behørigt hensyn til princippet om ligelig geografisk fordeling. Når Myndighedens medlemmer indstiller kandidater til valg til bestyrelsen, skal de med henblik på at sikre Produktionsselskabets levedygtighed og vellykkede drift tage hensyn til behovet for, at der indstilles kandidater med den højeste grad af kompetence og med kvalifikationer inden for de relevante områder.

2. Bestyrelsesmedlemmerne vælges for en periode på fire år og kan genvælges, og der skal tages behørigt hensyn til princippet om, at medlemskab går på omgang.

3. Bestyrelsesmedlemmerne skal fortsætte deres hverv, indtil deres efterfølgere er valgt. Såfremt en bestyrelsespost bliver ledig, skal Forsamlingen, i overensstemmelse med artikel 160, stk. 2, litra c), vælge et andet medlem for resten af forgængerens periode.

4. Bestyrelsesmedlemmer handler i deres personlige egenskab. Under udførelsen af deres hverv må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller fra nogen anden kilde. Ethvert af

Myndighedens medlemmer skal respektere bestyrelsesmedlemmernes uafhængighed og afstå fra alle forsøg på at påvirke nogen af dem under udførelsen af deres hverv.

5. Hvert bestyrelsesmedlem skal modtage et honorar, som betales af Produktionsselskabets midler. Honorarets størrelse skal fastsættes af Forsamlingen efter henstilling fra Rådet.

6. Bestyrelsen skal normalt virke ved Produktionsselskabets hovedkontor og skal træde sammen så ofte, som Produktionsselskabets forretninger måtte kræve det.

7. To tredjedele af bestyrelsesmedlemmerne skal udgøre et beslutningsdygtigt antal.

8. Hvert bestyrelsesmedlem skal have én stemme. Alle sager forelagt bestyrelsen skal afgøres ved et flertal af dens medlemmer. Såfremt der opstår interessekonflikt for et medlem i forbindelse med en sag forelagt bestyrelsen, skal han afstå fra at afgive sin stemme i sagen.

9. Ethvert medlem af Myndigheden kan bede bestyrelsen om oplysninger om dens aktiviteter, som især berører dette medlem. Bestyrelsen skal bestræbe sig på at skaffe sådanne oplysninger.

Artikel 6

Bestyrelsens beføjelser og funktioner

Bestyrelsen skal lede Produktionsselskabets aktiviteter. I overensstemmelse med denne konvention skal bestyrelsen udøve de beføjelser, der er nødvendige for at opfylde Produktionsselskabets formål, herunder beføjelser til at:

- a) vælge en formand blandt sine medlemmer;
- b) vedtage sin forretningsorden;
- c) udarbejde og forelægge formelle skriftlige arbejdsplaner for Rådet i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3, og artikel 162, stk. 2, litra j);
- d) udarbejde arbejdsplaner og programmer til gennemførelse af de i artikel 170 beskrevne aktiviteter;
- e) forberede og forelægge ansøgninger om produktionstilladelser for Rådet i overensstemmelse med artikel 151, stk. 2 til 7;
- f) give tilladelse til forhandlinger om erhvervelse af teknologi, herunder sådanne, som er fastsat i bilag III, artikel 5, stk. 3, litra a), c) og d), samt godkende resultaterne af sådanne forhandlinger;
- g) fastlægge vilkår og betingelser og give tilladelse til forhandlinger om joint ventures og andre former for samarbejdsarrangementer, som omhandlet i bilag III, artikel 9 og artikel 11, samt godkende resultaterne af sådanne forhandlinger;
- h) fremsætte henstillinger til Forsamlingen om, hvilken del af Produktionsselskabets nettoindtægt, der bør overføres til reserver i overensstemmelse med artikel 160, stk. 2, litra f), og artikel 10 i dette bilag;
- i) godkende Produktionsselskabets årsbudget;
- j) give tilladelse til anskaffelsen af varer og tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i dette bilag;
- k) forelægge en årsberetning for Rådet i overensstemmelse med artikel 9 i dette bilag;
- l) forelægge for Rådet til Forsamlingens godkendelse udkast til regler vedrørende organisation, forvaltning, udnævnelse og afskedigelse af Produktionsselskabets personale, samt vedtage forskrifter til iværksættelsen af sådanne regler;
- m) optage lån og stille sådan sikkerhed eller anden garanti, som den måtte beslutte i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i dette bilag;
- n) tage ethvert retligt skridt, indgå aftaler og foretage transaktioner samt træffe enhver anden foranstaltning i overensstemmelse med artikel 13 i dette bilag;
- o) med forbehold af Rådets godkendelse delegere alle ikke skønmæssige beføjelser til generaldirektøren og til sine udvalg.

Artikel 7

Produktionsselskabets generaldirektør og personale

1. Forsamlingen skal efter henstilling fra Rådet og indstilling fra bestyrelsen vælge Produktionsselskabets generaldirektør, som ikke må være medlem af bestyrelsen. Generaldirektøren skal beklæde stillingen i en fastlagt periode, som ikke må overskride fem år, og kan genvælges for yderligere perioder.

2. Generaldirektøren skal være Produktionsselskabets juridiske repræsentant og øverste chef og skal være direkte ansvarlig over for bestyrelsen for udførelsen af Produktionsselskabets aktiviteter. Han skal være ansvarlig for organisation, forvaltning, udnævnelse og afskedigelse af Produktionsselskabets personale i overensstemmelse med de regler og forskrifter, som er nævnt i artikel 6, litra l), i dette bilag. Han skal deltage, uden stemmeret, i bestyrelsens møder og kan deltage, uden stemmeret, i Forsamlingens og Rådets møder, når disse organer behandler sager, som vedrører Produktionsselskabet.

3. Det afgørende hensyn ved rekrutteringen og udnævnelsen af personalet og ved fastsættelsen af dettes arbejdsvilkår skal være at sikre den højeste grad af effektivitet og teknisk kompetence. Med forbehold heraf skal der dog tages behørigt hensyn til betydningen af rekruttering af personalet på et ligeligt geografisk grundlag.

4. Generaldirektøren og personalet må under udførelsen af deres hverv ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller nogen anden kilde uden for Produktionsselskabet. De skal afstå fra enhver handling, som kunne rejse tvivl om deres stilling som internationale embedsmænd i Produktionsselskabet, kun ansvarlige over for Produktionsselskabet. Hver deltagende stat skal respektere den eksklusivt internationale stilling, som generaldirektøren og Produktionsselskabets personale indtager, og må ikke søge at påvirke dem under udførelsen af deres hverv.

5. De i artikel 168, stk. 2, omhandlede forpligtelser gælder ligeledes for Produktionsselskabets personale.

Artikel 8

Placering

Produktionsselskabet skal have sit hovedkontor ved Myndighedens sæde. Produktionsselskabet kan oprette andre kontorer og faciliteter på enhver deltagende stats territorium med denne stats samtykke.

Artikel 9

Beretninger og finansoversigter

1. Produktionsselskabet skal ikke senere end tre måneder efter afslutningen af hvert finansår forelægge Rådet til behandling en årsberetning indeholdende en revideret regnskabsopgørelse og skal med passende mellemrum til Rådet fremsende en kortfattet oversigt over den økonomiske stilling samt en oversigt over overskud og tab udvisende driftsresultatet.

2. Produktionsselskabet skal offentliggøre sin årsberetning og sådanne andre beretninger, som det anser for passende.

3. Alle beretninger og finansoversigter, som er omhandlet i denne artikel, skal sendes til Myndighedens medlemmer.

Artikel 10

Fordeling af nettoindtægt

1. Med forbehold af stk. 3 skal Produktionsselskabet til Myndigheden indbetale de i bilag III, artikel 13, omhandlede beløb, eller hvad der svarer dertil.

2. Forsamlingen skal efter henstilling fra bestyrelsen afgøre, hvilken del af Produktionsselskabets nettoindtægt, der skal overføres til dets reserver. Resten skal overføres til Myndigheden.

3. I en begyndelsesperiode som er nødvendig for at Produktionsselskabet kan blive selvfinansierende, og som ikke må være længere end 10 år fra igangsættelsen af kommerciel produktion, skal Forsamlingen fritage Produktionsselskabet for de i stk. 1 nævnte indbetalinger og skal lade hele Produktionsselskabets nettoindtægt indgå i dets reserver.

Artikel 11

Finanser

1. Produktionsselskabets midler skal omfatte:

- a) beløb modtaget fra Myndigheden i overensstemmelse med artikel 173, stk 2, litra b);
- b) frivillige bidrag fra deltagende stater med henblik på at finansiere Produktionsselskabets aktiviteter;
- c) beløb, som Produktionsselskabet har lånt i overensstemmelse med stk. 2 og 3;
- d) indtægt fra Produktionsselskabets aktiviteter;
- e) andre midler, som er stillet til rådighed for Produktionsselskabet, for at det kan igangsætte sine aktiviteter så hurtigt som muligt og udføre sine funktioner;

2.

- a) Produktionsselskabet skal have beføjelse til at optage lån og stille sådan sikkerhed eller anden garanti, som det måtte beslutte. Produktionsselskabet skal, før det udbyder sine obligationer til offentligt salg på en deltagende stats kapitalmarkeder eller i dens valuta, først indhente denne deltagende stats godkendelse. Det samlede lånebeløb skal efter henstilling fra bestyrelsen godkendes af Rådet.
- b) Deltagende stater skal gøre sig enhver rimelig bestræbelse for at støtte Produktionsselskabets ansøgninger om lån på kapitalmarkeder og fra internationale finansinstitutter.

3.

- a) Produktionsselskabet skal tildeles de nødvendige midler til efterforskning og udnyttelse af et udvindingssted og til transport, forarbejdning og afsætning af mineraler, som er udvundet derfra, og det fremstillede nikkel, kobber, kobolt og mangan, samt til dækning af sine første administrationsomkostninger. Størrelsen af de nævnte midler samt kriterierne og faktorerne for justeringen deraf skal være indeholdt i Den Forberedende Kommissions udkast til Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.
- b) Alle deltagende stater skal til Produktionsselskabets rådighed stille et beløb, som svarer til halvdelen af de i litra a) nævnte midler, i form af langfristede rentefrie lån i overensstemmelse med bidragsskalaen for De Forenede Nationers ordinære budget på det tidspunkt, hvor bidragene ydes, idet der foretages justering under hensyn til stater, som ikke er medlemmer af De Forenede Nationer. Alle deltagende stater skal, i overensstemmelse med den samme skala, garantere for den gæld, som Produktionsselskabet har stiftet ved tilvejebringelsen af den anden halvdel af midlerne.
- c) Såfremt summen af de finansielle bidrag fra deltagende stater er mindre end de midler, som skal tildeles Produktionsselskabet i henhold til litra a), skal Forsamlingen på sit første møde tage stilling til omfanget af det manglende beløb og, under hensyntagen til de deltagende staters forpligtelse i henhold til litra a) og b) samt enhver henstilling fra Den Forberedende Kommission, ved konsensus vedtage foranstaltninger vedrørende dette manglende beløb.
- d) i) Hver deltagende stat skal inden 60 dage efter denne konventions ikrafttræden eller inden 30 dage efter deponeringen af sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument, alt efter hvilket der er senest, hos Produktionsselskabet deponere uigenkaldelige, ikke-omsættelige, ikke-rentebærende egenveksler på et beløb svarende til en sådan deltagende stats andel i rentefrie lån i henhold til litra b).
ii) På det tidligst mulige tidspunkt efter denne konventions ikrafttræden og derefter med årlige eller andre passende mellemrum skal bestyrelsen udarbejde en oversigt over størrelsen af sit behov og en forfaldsplan for finansiering af Produktionsselskabets administrationsomkostninger og til

udførelsen af Produktionsselskabets aktiviteter i henhold til artikel 170 og artikel 12 i dette bilag.

- iii) Produktionsselskabet skal derefter, gennem Myndigheden, give de deltagende stater meddelelse om deres respektive andele i midlerne, som i overensstemmelse med litra b) kræves til dækning af sådanne omkostninger. Produktionsselskabet skal indløse en så stor del af egenvekslerne, som er nødvendigt til dækning af den i forfaldsplanen nævnte udgift med hensyn til rentefrie lån.
- iv) De deltagende stater skal, efter modtagelse af en sådan meddelelse, stille deres respektive andele af gældsgarantierne til rådighed for Produktionsselskabet i overensstemmelse med litra b).
- e) i) Efter anmodning fra Produktionsselskabet kan de deltagende stater stille garanti for gæld ud over de beløb, som er garanteret i overensstemmelse med den i litra b) nævnte skala.
ii) I stedet for garanti for gæld kan en deltagende stat yde et frivilligt bidrag til Produktionsselskabet med et beløb, som svarer til den del af gælden, som den ellers skulle have garanteret for.
- f) Tilbagebetaling af de rentebærende lån skal gå forud for tilbagebetaling af de rentefrie lån. Tilbagebetaling af rentefrie lån skal ske efter en plan, vedtaget af Forsamlingen, efter henstilling fra Rådet og indstilling fra bestyrelsen. Under udøvelsen af denne funktion skal bestyrelsen have de relevante bestemmelser i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer for øje. Disse regler, forskrifter og procedurer skal tilgodese den afgørende betydning af at sikre Produktionsselskabets tilfredsstillende funktion og især dets finansielle uafhængighed.
- g) Midler, som er stillet til rådighed for Produktionsselskabet, skal være i frit omsættelige valutaer eller valutaer, som er frit tilgængelige og effektivt anvendelige på de større valutamarkeder. Disse valutaer skal angives i Myndighedens regler, forskrifter og procedurer i overensstemmelse med den herskende internationale pengepraksis. Med undtagelse af stk. 2 må ingen deltagende stat opretholde eller pålægge restriktioner på Produktionsselskabets besiddelse, brug eller veksling af disse midler.
- h) »Garanti for gæld« betyder et løfte fra en deltagende stat til Produktionsselskabets kreditorer om at dække pro rata, i overensstemmelse med den relevante skala, de af Produktionsselskabets finansielle forpligtelser, som er omfattet af garantien, efter at kreditorerne har givet den deltagende stat meddelelse om Produktionsselskabets misligholdelse. Fremgangsmåden ved betaling af disse forpligtelser skal være i overensstemmelse med Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

4. Produktionsselskabets midler, aktiver og udgifter skal holdes adskilt fra Myndighedens. Denne artikel skal dog ikke forhindre Produktionsselskabet i at indgå ordninger med Myndigheden vedrørende faciliteter, personel og tjenesteydelser samt vedrørende refusion af administrationsomkostninger, som er betalt af den ene på den andens vegne.

5. Produktionsselskabets akter, regnskabsbøger og konti, herunder dets årlige finansoversigter, skal årligt revideres af en uafhængig revisor, udpeget af Rådet.

Artikel 12

Aktiviteter

1. Produktionsselskabet skal forelægge Rådet forslag om projekter til udførelse af aktiviteter i overensstemmelse med artikel 170. Sådanne forslag skal indeholde en formel skriftlig arbejdsplan for aktiviteter i Området i overensstemmelse med artikel 153, stk. 3, samt alle sådanne andre oplysninger og data, som fra tid til anden måtte kræves til Den Juridiske og Tekniske Kommissions vurdering og til Rådets godkendelse.

2. Efter Rådets godkendelse skal Produktionsselskabet udføre projektet på grundlag af den i stk. 1 nævnte formelle skriftlige arbejdsplan.

3.

- a) Såfremt Produktionsselskabet ikke råder over de varer og tjenesteydelser, som kræves til dets aktiviteter, kan det anskaffe dem. I dette øjemed skal det indkalde licitationstilbud og indgå kontrakt med tilbudsgivere, hvis tilbud giver den bedste kombination af kvalitet, pris og leveringstid.
 - b) Såfremt der er mere end et tilbud, som giver en sådan kombination, skal kontrakten tildeles i overensstemmelse med:
 - i) princippet om ikke-forskelsbehandling på grundlag af politiske eller andre betragtninger, som ikke er relevante for en behørigt omhyggelig og effektiv udførelse af aktiviteterne;
 - ii) retningslinier, som er godkendt af Rådet, med hensyn til hvilke fortrinsrettigheder, der skal indrømmes varer og tjenesteydelser, som hidrører fra udviklingslandene, særlig indlandsstaterne og de geografisk forfordelte blandt disse.
 - c) Bestyrelsen kan vedtage regler, som fastsætter de særlige omstændigheder, under hvilke kravet om opfordring til tilbudsgivning, i Produktionsselskabets egen interesse, kan frafalde.
4. Produktionsselskabet har ejendomsret til alle mineraler og forarbejdede stoffer, som det har produceret.
5. Produktionsselskabet skal sælge sine produkter på et ikke-diskriminerende grundlag. Det må ikke give ikke-handelsmæssige rabatter.
6. Med forbehold af almindelige eller særlige beføjelser, som er tillagt Produktionsselskabet i henhold til andre bestemmelser i denne konvention, skal Produktionsselskabet udøve sådanne beføjelser, som er nødvendige for dets forretningsførelse.
7. Produktionsselskabet må ikke gribe ind i nogen deltagende stats politiske anliggender; ej heller må det lade sine afgørelser påvirke af vedkommende deltagende stats politiske stilling. Alene kommercielle hensyn skal være relevante for dets afgørelser, og disse hensyn skal afvejes upartisk med henblik på gennemførelsen af de mål, som er angivet i artikel 1 i dette bilag.

Artikel 13

Retlig status, privilegier og immuniteter

1. Med henblik på at sætte Produktionsselskabet i stand til at udføre sine funktioner skal den status og de immuniteter og privilegier, som er anført i denne artikel, indrømmes Produktionsselskabet på de deltagende staters territorier. Til gennemførelsen af dette princip kan Produktionsselskabet og de deltagende stater, hvor det er nødvendigt, indgå særlige aftaler.
2. Produktionsselskabet skal besidde den nødvendige kompetence til udøvelsen af sine funktioner og opfyldelsen af sine mål og især besidde kompetence til:
- a) at indgå kontrakter, samarbejdsarrangementer eller andre arrangementer, herunder aftaler med stater og internationale organisationer;
 - b) at anskaffe, leje, besidde og afhænde fast ejendom og løsøre;
 - c) at være part i en retssag.
- 3.
- a) Søgsmål mod Produktionsselskabet kan kun anlægges for den kompetente domstol på en deltagende stats territorium, hvor Produktionsselskabet:
 - i) har et kontor eller en installation;
 - ii) har udpeget en befuldmægtiget til at modtage forkyndelse eller meddelelse om stævning;
 - iii) har indgået en kontrakt om varer eller tjenesteydelser;
 - iv) har udstedt værdipapirer; eller
 - v) på anden måde tager del i erhvervsmæssig aktivitet.
 - b) Produktionsselskabets ejendom og formue, hvor den end befinder sig, og hvem der end bestyrer den, skal være fritaget for enhver form for retsforfølgning, herunder tvangsfuldbyrdelse indtil afsigelsen af endelig dom mod Produktionsselskabet.

4.

- a) Produktionsselskabets ejendom og formue, hvor den end befinder sig, og hvem der end bestyrer den, skal være fritaget for rekvisition, konfiskation, ekspropriation eller enhver anden form for beslaglæggelse ved indgreb fra den udøvende eller lovgivende magts side.
- b) Produktionsselskabets ejendom og formue, hvor den end befinder sig, og hvem der end bestyrer den, skal være fritaget for enhver form for diskriminerende restriktioner, forskrifter, kontrol og moratorier.
- c) Produktionsselskabet og dets ansatte skal respektere lokale love og forskrifter i enhver stat eller på ethvert territorium, hvor Produktionsselskabet eller dets ansatte måtte drive forretning eller på anden måde virker.
- d) Deltagende stater skal sikre, at Produktionsselskabet nyder alle de rettigheder, privilegier og immuniteter, som de indrømmer enheder, som udøver erhvervsmæssig virksomhed på deres territorier. Disse rettigheder, privilegier og immuniteter skal indrømmes Produktionsselskabet på et grundlag, der ikke er mindre gunstigt end det, som de indrømmer enheder, der driver lignende erhvervsmæssig virksomhed. Hvor deltagende stater indrømmer udviklingslande eller disses erhvervsforetagender særlige privilegier, skal Produktionsselskabet nyde sådanne privilegier på et tilsvarende fortrinsberettiget grundlag.
- e) De deltagende stater kan yde Produktionsselskabet særlige incitamenter, rettigheder, privilegier og immuniteter uden at forpligte sig til at yde andre erhvervsforetagender sådanne incitamenter, rettigheder, privilegier og immuniteter.

5. Produktionsselskabet skal forhandle om fritagelse for direkte eller indirekte beskatning med de værtslande, hvor dets kontorer og faciliteter befinder sig.

6. Hver deltagende stat skal træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på gennemførelsen, inden for sin egen lovgivning, af de principper, som er anført i dette bilag, og skal give Produktionsselskabet meddelelse om de konkrete foranstaltninger, som er truffet.

7. Produktionsselskabet kan i den udstrækning og på de betingelser, som det måtte bestemme, give afkald på ethvert af de privilegier og enhver af de immuniteter, som det er blevet indrømmet i henhold til denne artikel eller i de i stk. 1 nævnte særlige aftaler.

FORLIG

AFSNIT 1

FORLIGSPROCEDURE I HENHOLD TIL KAPITEL XV, AFSNIT 1

Artikel 1

Indledning af forhandlinger

Såfremt parterne i en tvist i overensstemmelse med artikel 284 har aftalt at underkaste den forligsprocedure i henhold til dette afsnit, kan enhver af parterne ved en skriftlig meddelelse til den anden part eller de andre parter i tvisten indlede forhandlingerne.

Artikel 2

Liste over forligsmænd

En liste over forligsmænd skal udarbejdes og føres af De Forenede Nationers generalsekretær. Hver deltagende stat skal være berettiget til at indstille fire forligsmænd, der alle skal være personer, der nyder den højeste anseelse i henseende til upartiskhed, dygtighed og hæderlighed. Navnene på de således indstillede personer skal udgøre listen. Såfremt på noget tidspunkt de af en deltagende stat indstillede forligsmænd på den således etablerede liste er færre end fire, skal denne deltagende stat være berettiget til i fornødent omfang at indstille yderligere personer. Navnet på en forligsmand skal forblive på listen, indtil det tilbagetrækkes af den deltagende stat, der har foretaget indstillingen, dog således at en forligsmand skal fortsætte med at deltage i en forligskommission, til hvilken den pågældende forligsmand er blevet udpeget, indtil afslutningen af forhandlingerne for denne kommission.

Artikel 3

Nedsættelse af forligskommissionen

Forligskommissionen skal, medmindre parterne aftaler andet, nedsættes som følger:

- a) Med forbehold af litra g) skal forligskommissionen bestå af fem medlemmer.
- b) Den part, der indleder forhandlingerne, skal udpege to forligsmænd, som fortrinsvis skal vælges fra den i artikel 2 i dette bilag omhandlede liste, og hvoraf en kan være statsborger i den pågældende parts stat, medmindre parterne aftaler andet. Sådanne udpegninger skal være indeholdt i den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse.
- c) Den anden part i tvisten skal inden 21 dage efter modtagelsen af den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse udpege to forligsmænd på den måde, der er beskrevet i litra b). Hvis udpegningerne ikke er foretaget inden for denne periode, kan den part, der har indledt forhandlingerne, inden en uge efter udløbet af perioden enten afslutte forhandlingerne ved en meddelelse stilet til den anden part eller anmode De Forenede Nationers generalsekretær om at foretage udpegningerne i overensstemmelse med litra e).
- d) Inden 30 dage efter at alle fire forligsmænd er blevet udpeget, skal disse udpege en femte forligsmand fra den i artikel 2 i dette bilag omhandlede liste, som skal være formand. Hvis udpegningen ikke er foretaget inden for denne periode, kan enhver af parterne inden en uge efter udløbet af perioden anmode De Forenede Nationers generalsekretær om at foretage udpegningen i overensstemmelse med litra e).
- e) Inden 30 dage efter modtagelsen af en anmodning i henhold til litra c) eller d) skal De Forenede Nationers generalsekretær i samråd med parterne i tvisten foretage de nødvendige udpegninger fra den i artikel 2 i dette bilag omhandlede liste.
- f) Ledige pladser skal besættes på den måde, der er foreskrevet for den oprindelige udpegning.

- g) To eller flere parter, som ved aftale bestemmer, at de har sammenfaldende interesser, skal udpege to forligsmænd i fællesskab. I tilfælde, hvor to eller flere parter har forskellige interesser, eller hvor der er uenighed om, hvorvidt de har sammenfaldende interesser, skal de udpege forligsmænd hver for sig.
- h) I tvister, der omfatter flere end to parter, der har forskellige interesser, eller hvor der er uenighed om, hvorvidt de har sammenfaldende interesser, skal parterne anvende litra a) til f) i det omfang, det er muligt.

Artikel 4

Procedureregler

Forligskommissionen fastsætter selv sine procedureregler, medmindre parterne aftaler andet. Kommissionen kan med samtykke fra parterne i tvisten opfordre enhver deltagende stat til at indgive sine synspunkter mundtligt eller skriftligt til den. Kommissionens afgørelser vedrørende proceduremæssige anliggender, beretningen og henstillingerne skal vedtages med et flertal af dens medlemmer.

Artikel 5

Mindelig afgørelse

Kommissionen kan henlede parternes opmærksomhed på foranstaltninger, der vil kunne fremme en mindelig afgørelse af tvisten.

Artikel 6

Kommissionens funktioner

Kommissionen skal høre parterne, undersøge deres påstande og indsigelser samt fremsætte forslag over for parterne med henblik på at nå til en mindelig afgørelse.

Artikel 7

Beretning

1. Kommissionen skal aflægge beretning inden 12 måneder efter sin nedsættelse. Dens beretning skal gengive alle aftaler, der er indgået, og, såfremt aftale ikke opnås, dens konklusioner i alle faktiske eller retlige spørgsmål, der er relevante for tvisten samt sådanne henstillinger, som kommissionen skønner egnede med henblik på en mindelig afgørelse. Beretningen skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær og skal omgående af denne sendes til parterne i tvisten.

2. Kommissionens beretning, herunder dens konklusioner eller henstillinger, er ikke bindende for parterne.

Artikel 8

Afslutning

Forhandlingerne er afsluttet, når en bilæggelse er nået, når parterne har accepteret eller en part har afvist beretningens henstillinger ved en skriftlig meddelelse stilet til De Forenede Nationers generalsekretær, eller når en periode på tre måneder er forløbet fra datoen for fremsendelsen af beretningen til parterne.

Artikel 9

Honorarer og udgifter

Kommissionens honorarer og udgifter skal afholdes af parterne i tvisten.

Artikel 10

Parternes ret til at ændre procedure

Parterne i tvisten kan ved en aftale, der kun gælder for den pågældende tvist, ændre enhver bestemmelse i dette bilag.

AFSNIT 2

TVUNGEN INDBRINGELSE TIL BEHANDLING VED FORLIGSPROCEDURE I HENHOLD TIL
KAPITEL XV, AFSNIT 3

Artikel 11

Indledning af forhandlinger

1. En part i en tvist, som i overensstemmelse med kapitel XV, afsnit 3, kan underkastes forligspprocedure i henhold til nærværende afsnit, kan indlede forhandlingerne ved en skriftlig meddelelse stilet til den anden part eller de andre parter i tvisten.

2. Enhver part i tvisten, som har modtaget meddelelse i henhold til stk. 1, skal være forpligtet til at lade sig underkaste sådan forligspprocedure.

Artikel 12

Undladelse af at svare eller lade sig underkaste forligspprocedure

Det forhold, at en eller flere parter i en tvist undlader at svare på en meddelelse om iværksættelse af forhandlinger eller at underkaste sig sådanne forhandlinger, skal ikke være en hindring for disse forhandlinger.

Artikel 13

Kompetence

Uenighed om, hvorvidt en forligskommission, der fungerer i henhold til dette afsnit, har kompetence, skal afgøres af den pågældende kommission.

Artikel 14

Anvendelse af afsnit 1

Artikel 2 til 10 i afsnit 1 i dette bilag finder anvendelse med forbehold af nærværende afsnit.

STATUT FOR DEN INTERNATIONALE HAVRETSDOMSTOL

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Den internationale Havretsdомstol skal oprettes og virke i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention og denne statut.
2. Domstolens sæde skal være i Den frie hansestad Hamborg i Forbundsrepublikken Tyskland.
3. Domstolen kan træde sammen og udøve sin virksomhed andetsteds, når som helst den anser det for ønskeligt.
4. Indbringelse af en tvist for Domstolen skal ske i henhold til bestemmelserne i kapitel XI og XV.

AFSNIT 1

DOMSTOLENS ORGANISATION

Artikel 2

Sammensætning

1. Domstolen skal sammensættes af 21 uafhængige medlemmer, der vælges blandt personer, der nyder den højeste anseelse i henseende til upartiskhed og hæderlighed, og som er i besiddelse af anerkendt sagskundskab i havretsspørgsmål.
2. Det skal sikres, at der i Domstolen som helhed er en repræsentation af de væsentligste retssystemer i verden samt en ligelig geografisk fordeling.

Artikel 3

Medlemmer

1. Der må i Domstolen ikke være to medlemmer, som er statsborgere i den samme stat. En person, som, med henblik på medlemskab af Domstolen, kunne betragtes som statsborger i mere end en stat, anses som statsborger i den stat, i hvilken han sædvanligvis udøver borgerlige og politiske rettigheder.
2. Der må ikke være færre end tre medlemmer fra hver geografisk gruppe som fastsat af De Forenede Nationers generalforsamling.

Artikel 4

Indstilling og valg

1. Hver deltagende stat kan ikke indstille flere end to personer, der skal have de i artikel 2 i dette bilag foreskrevne kvalifikationer. Medlemmerne af Domstolen skal vælges på grundlag af en liste over således indstillede personer.
2. Senest tre måneder inden datoen for valget skal ved det første valg De Forenede Nationers generalsekretær og ved efterfølgende valg Domstolens justitssekretær skriftlig opfordre de deltagende stater til, inden for en frist af to måneder, at indgive deres indstillinger til medlemmer til Domstolen. Generalsekretæren eller justitssekretæren skal udarbejde en liste i alfabetisk orden over alle de personer, der således er indstillet, med angivelse af de deltagende stater, der har foretaget indstillingen, og skal forelægge den for de deltagende stater, inden den syvende dag i den sidste måned før datoen for hvert valg.
3. Det første valg skal afholdes inden seks måneder efter datoen for denne konventions ikrafttræden.
4. Domstolens medlemmer vælges ved hemmelig afstemning. Valg foretages under et møde mellem de deltagende stater indkaldt af De Forenede Nationers generalsekretær ved det første valg og ved efterfølgende valg ved en fremgangsmåde, der er aftalt mellem de deltagende stater. På dette møde udgør to tredjedele af de deltagende stater et beslutningsdygtigt antal. Som medlemmer af Domstolen vælges de

kandidater, som har opnået det største antal stemmer og to tredjedels flertal af stemmerne fra de deltagende stater, der er til stede og stemmer, forudsat at et sådant flertal omfatter et flertal af de deltagende stater.

Artikel 5

Funktionstid

1. Domstolens medlemmer skal vælges for ni år og kan genvælges. For så vidt angår de medlemmer, der er valgt ved det første valg til Domstolen, skal funktionstiden for syv medlemmer dog udløbe efter tre års forløb, og funktionstiden for yderligere syv medlemmer efter seks års forløb.

2. De medlemmer af Domstolen, hvis funktionstid udløber ved afslutningen af de ovenfor nævnte begyndelsesperioder på tre eller seks år, udpeges ved en lodtrækning, der skal foretages af De Forenede Nationers generalsekretær umiddelbart efter, at det første valg har fundet sted.

3. Medlemmerne af Domstolen skal fortsat udøve deres funktion, indtil andre er valgt i deres sted. Uanset sådant valg skal de afslutte de retsforhandlinger, som de har påbegyndt før tidspunktet for deres udskiftning.

4. I tilfælde hvor et medlem af Domstolen trækker sig tilbage, skal skriftlig meddelelse herom tilstilles Domstolens præsident. Stillingen bliver ledig ved modtagelsen af brevet om tilbagetræden.

Artikel 6

Ledige pladser

1. Ledige pladser skal besættes på samme måde som gældende for det første valg med forbehold af følgende bestemmelser: Inden en måned efter at pladsen er blevet ledig, skal justitssekretæren udsende de i artikel 4 i dette bilag fastsatte opfordringer, og datoen for valget fastsættes af Domstolens præsident efter samråd med de deltagende stater.

2. Et medlem af Domstolen, som vælges i stedet for et medlem, hvis funktionstid endnu ikke er udløbet, skal beklæde stillingen i resten af forgængerens funktionstid.

Artikel 7

Uforenelig virksomhed

1. Intet medlem af Domstolen kan udøve nogen politisk eller administrativ virksomhed eller være aktivt tilknyttet eller have økonomiske interesser i nogen aktivitet i nogen virksomhed, der beskæftiger sig med efterforskning eller udnyttelse af havets eller havbundens ressourcer eller anden erhvervmæssig udnyttelse af havet eller havbunden.

2. Intet medlem af Domstolen må udøve hvervet som agent, rådgiver eller advokat i nogen sag.

3. Ethvert tvivlstilfælde vedrørende disse spørgsmål skal afgøres af et flertal af de øvrige tilstedeværende medlemmer af Domstolen.

Artikel 8

Betingelser for medlemmers deltagelse i en konkret sag

1. Intet medlem af Domstolen må deltage i afgørelsen af nogen sag, i hvilken han tidligere har taget aktivt del som den ene af parternes repræsentant, rådgiver eller advokat, eller som medlem af nogen national eller international domstol eller i nogen anden egenskab.

2. Såfremt et af Domstolens medlemmer af særlige grunde ikke mener at burde tage del i pådømmelsen af en bestemt sag, skal han meddele dette til Domstolens præsident.

3. Såfremt Domstolens præsident finder, at et af Domstolens medlemmer af særlige grunde ikke bør tage sæde i en bestemt sag, skal han underrette den pågældende derom.

4. Ethvert tvivlstilfælde vedrørende disse spørgsmål skal afgøres af et flertal af de øvrige tilstedeværende medlemmer af Domstolen.

Artikel 9

Følgen af ikke længere at opfylde de stillede betingelser

Såfremt de øvrige medlemmer af Domstolen er af den enstemmige opfattelse, at et medlem ikke længere opfylder de stillede betingelser, skal Domstolens præsident erklære pladsen for ledig.

Artikel 10

Privilegier og immuniteter

Domstolens medlemmer skal under udøvelsen af deres hverv nyde diplomatiske privilegier og immuniteter.

Artikel 11

Højtidelig erklæring fra medlemmer

Ethvert medlem af Domstolen skal, før han påbegynder udøvelsen af sin funktion, afgive en højtidelig erklæring i et offentlig møde om at ville udføre sit hverv upartisk og samvittighedsfuldt.

Artikel 12

Præsident, vicepræsident og justitssekretær

1. Domstolen skal vælge sin præsident og vicepræsident for tre år; de kan genvælges.
2. Domstolen skal udnævne sin justitssekretær og kan træffe bestemmelse om udnævnelse af sådanne andre embedsmænd, som der måtte være behov for.
3. Præsidenten og justitssekretæren skal have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 13

Beslutningsdygtighed

1. Alle de medlemmer af Domstolen, der er til rådighed, skal deltage i retsmøderne. Et antal af 11 valgte medlemmer kræves for at gøre Domstolen beslutningsdygtig.
2. Under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 17 i dette bilag og til afdelingernes effektive funktion som foreskrevet i artikel 14 og 15 i dette bilag skal Domstolen fastslå, hvilke medlemmer, der er til rådighed for at gøre Domstolen beslutningsdygtig i behandlingen af en bestemt tvist.
3. Alle tvister og anmodninger, der forelægges for Domstolen, skal behandles og afgøres af den, medmindre artikel 14 i dette bilag finder anvendelse, eller parterne anmoder om behandling i overensstemmelse med artikel 15 i dette bilag.

Artikel 14

Afdelingen for Havbundstvister

En afdeling for havbundstvister skal oprettes i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit 4 i dette bilag. Dens kompetence, beføjelser og funktioner er fastlagt i kapitel XI, afsnit 5.

Artikel 15

Særlige afdelinger

1. Domstolen kan nedsætte sådanne afdelinger, bestående af tre eller flere af dens medlemmer, som den anser for nødvendige til behandling af bestemte kategorier af tvister.
2. Såfremt parterne anmoder om det, skal Domstolen nedsætte en afdeling til behandling af en bestemt tvist, der er indbragt for den. Sammensætningen af en sådan afdeling skal afgøres af Domstolen med parternes billigelse.
3. For at fremme en hurtig behandling af sagerne skal Domstolen hvert år nedsætte en afdeling bestående af fem af dens valgte medlemmer, som kan behandle og afgøre tvister efter en summarisk procedure. To alternative medlemmer skal udvælges for at kunne træde i stedet for medlemmer, som er ude af stand til at deltage i en bestemt retsforhandling.

4. Tvister skal behandles og afgøres af de i denne artikel omhandlede afdelinger, såfremt parterne fremsætter begæring herom.

5. En dom, som afsiges af de afdelinger, der er omhandlet i denne artikel og i artikel 14 i dette bilag, skal betragtes som afsagt af Domstolen.

Artikel 16

Domstolens reglement

Domstolen skal fastsætte regler for udøvelse af sin virksomhed. Den skal navnlig træffe bestemmelse om sin forretningsorden.

Artikel 17

Medlemmers statsborgerskab

1. Medlemmer af Domstolen, som har samme statsborgerskab som en af parterne i tvisten, skal bevare retten til at deltage som medlemmer af Domstolen.

2. Såfremt der i Domstolen under dennes behandling af en tvist sidder et medlem, som har samme statsborgerskab som en af parterne, kan enhver anden part i tvisten udpege en person til at deltage som medlem af Domstolen.

3. Såfremt der i Domstolen under dennes behandling af en tvist ikke sidder noget medlem med samme statsborgerskab som parterne, kan hver af disse parter udpege en person til at deltage som medlem af Domstolen.

4. Bestemmelserne i denne artikel skal finde anvendelse på de afdelinger, der er omtalt i artikel 14 og 15 i dette bilag. I sådanne tilfælde skal præsidenten i samråd med parterne anmode de medlemmer af Domstolen, der udgør afdelingen, om i fornødent omfang at overlade deres pladser til de medlemmer af Domstolen, som har samme statsborgerskab som vedkommende parter og, hvis sådanne ikke findes eller er forhindrede i at være til stede, til medlemmer, der er specielt valgt af parterne.

5. Når flere parter har sammenfaldende interesser, skal de, for så vidt angår de ovennævnte bestemmelser, kun anses som én part. Ethvert tvivlstilfælde herom afgøres af Domstolen.

6. Medlemmer, som er udpeget på den i stk. 2, 3 og 4 omhandlede måde, skal opfylde betingelserne i artikel 2, 8 og 11 i dette bilag. De deltager i sagens afgørelse på fuldkommen lige fod med deres kolleger.

Artikel 18

Aflønning af medlemmer

1. Hvert valgt medlem af Domstolen skal modtage et årligt vederlag og et særligt vederlag for hver dag, han udfører sine funktioner, dog således at det samlede beløb, der udbetales til et medlem som særligt vederlag i løbet af et år, ikke overstiger størrelsen af det årlige vederlag.

2. Præsidenten skal modtage et særligt årligt vederlag.

3. Vicepræsidenten skal modtage et særligt vederlag for hver dag, han fungerer som præsident.

4. Medlemmer, som udpeges i henhold til artikel 17 i dette bilag udover Domstolens valgte medlemmer, skal modtage en godtgørelse for hver dag, de udøver deres funktioner.

5. Disse lønninger, vederlag og godtgørelser skal fastsættes fra tid til anden på møder mellem de deltagende stater under hensyntagen til Domstolens arbejdsbyrde. De kan ikke nedsættes i løbet af funktionstiden.

6. Justitssekretærens løn skal efter forslag fra Domstolen fastsættes på møder mellem de deltagende stater.

7. I forskrifter, vedtaget på møder mellem de deltagende stater, fastsættes de betingelser, hvorunder der kan ydes pension til Domstolens medlemmer og justitssekretær såvel som de betingelser, hvorunder Domstolens medlemmer og justitssekretær skal have deres rejseudgifter godtgjort.

8. Disse lønninger, vederlag og godtgørelser skal være fritaget for enhver beskatning.

Artikel 19

Domstolens udgifter

1. Domstolens udgifter skal afholdes af de deltagende stater og af Myndigheden på de vilkår og på den måde, som besluttes på møder mellem de deltagende stater.

2. I tilfælde, hvor en anden enhed end en deltagende stat eller Myndigheden er part i en tvist, der er indbragt for Domstolen, skal denne fastsætte det beløb, som parten skal bidrage med til dækning af Domstolens udgifter.

AFSNIT 2

KOMPETENCE

Artikel 20

Adgang til Domstolen

1. Domstolen står åben for de deltagende stater.

2. Domstolen står åben for andre enheder end deltagende stater i enhver sag, der udtrykkeligt er omhandlet i kapitel XI eller i enhver sag, der er indbragt i henhold til anden aftale, der giver Domstolen kompetence, og som er godkendt af alle parter i tvisten.

Artikel 21

Kompetence

Domstolens kompetence omfatter alle tvister og anmodninger, der er indbragt for den i overensstemmelse med denne konvention, samt alle spørgsmål, der er særligt omhandlet i enhver anden aftale, som giver Domstolen kompetence.

Artikel 22

Indbringelse af tvister, der er omfattet af andre aftaler

Såfremt alle parter i en traktat eller en konvention, der allerede er i kraft, og som vedrører det af denne konvention omfattede sagsområde, er enige herom, kan enhver tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af den pågældende traktat eller konvention forelægges for Domstolen i overensstemmelse med en sådan aftale.

Artikel 23

Anvendelig ret

Domstolen afgør alle tvister og anmodninger i overensstemmelse med artikel 293.

AFSNIT 3

PROCEDURE

Artikel 24

Indledning af retsforhandlinger

1. Tvister kan indbringes for Domstolen enten ved meddelelse om en særlig aftale eller ved skriftlig anmodning, stilet til justitssekretæren. I begge tilfælde skal tvistens genstand og dens parter angives.

2. Justitssekretæren skal ufortøvet give meddelelse om den særlige aftale eller om anmodningen til alle berørte parter.

3. Justitssekretæren skal ligeledes give meddelelse til alle deltagende stater.

Artikel 25

Foreløbige foranstaltninger

1. I overensstemmelse med artikel 290 skal Domstolen og Afdelingen for Havbundstvister have beføjelse til at foreskrive foreløbige foranstaltninger.

2. Såfremt Domstolen ikke er trådt sammen, eller der ikke er et tilstrækkeligt antal medlemmer til stede til at gøre den beslutningsdygtig, skal de foreløbige foranstaltninger foreskrives af den afdeling, der i henhold til artikel 15, stk. 3, i dette bilag behandler tvister efter en summarisk procedure. Uanset artikel 15, stk. 4, i dette bilag kan sådanne foreløbige foranstaltninger vedtages efter anmodning af enhver part i tvisten. De skal være underkastet Domstolens vurdering og prøvelse.

Artikel 26

Mundtlig forhandling

1. Den mundtlige forhandling skal ledes af præsidenten eller i hans fravær af vicepræsidenten. Hvis begge er forhindrede, skal den ledes af den ældste af de tilstedeværende dommere.

2. Den mundtlige forhandling skal være offentlig, medmindre Domstolen beslutter andet, eller parterne begærer, at offentligheden ikke får adgang.

Artikel 27

Sagens gang

Domstolen skal fastsætte forskrifter for sagens gang, bestemme i hvilken form og med hvilke frister hver part skal afslutte sin fremstilling, samt træffe alle foranstaltninger vedrørende bevisoptagelsen.

Artikel 28

Udeblivelse

I tilfælde hvor den ene af parterne ikke giver møde for Domstolen eller undlader at forsvare sin sag, kan den anden part anmode Domstolen om at fortsætte retsforhandlingen og træffe afgørelse. En parts fravær eller undladelse af at føre sin sag skal ikke udgøre en hindring for retsforhandlingerne. Forinden Domstolen træffer sin afgørelse, skal den forvisse sig om, ikke alene at den har kompetence i tvisten, men også at kravet er sagligt og retligt velbegrundet.

Artikel 29

Flertalsafgørelse

1. Alle spørgsmål skal afgøres ved stemmeflerhed blandt de tilstedeværende medlemmer af Domstolen.

2. I tilfælde af stemmelighed skal præsidenten eller hans stedfortræder have den afgørende stemme.

Artikel 30

Dom

1. Dommen skal begrundes.

2. Den skal angive navnene på de medlemmer af Domstolen, der har deltaget i afgørelsen.

3. Såfremt dommen ikke, helt eller delvist, udtrykker domstolsmedlemmernes enstemmige opfattelse, skal ethvert medlem have ret til at afgive en dissens.

4. Dommen skal undertegnes af præsidenten og justitssekretæren. Den skal oplæses i et offentligt retsmøde, hvortil tvistens parter på behørig måde er blevet indkaldt.

Artikel 31

Anmodning om intervention

1. Såfremt en deltagende stat finder, at den har en retlig interesse, som kan berøres af afgørelsen i en tvist, kan den rette anmodning til Domstolen om tilladelse til at intervenere.

2. Domstolen skal træffe afgørelse om anmodningen.

3. Såfremt en anmodning om intervention efterkommes, skal Domstolens afgørelse i den pågældende tvist være bindende for den intervenerende deltagende stat for så vidt som den vedrører spørgsmål, med hensyn til hvilke den pågældende stat intervenerede.

Artikel 32

Ret til intervention i sager vedrørende fortolkning eller anvendelse

1. Når der opstår spørgsmål om fortolkning eller anvendelse af denne konvention, skal justitssekretæren ufortøvet underrette de deltagende stater herom.

2. Når der i henhold til artikel 21 og 22 i dette bilag opstår spørgsmål om fortolkning eller anvendelse af en international aftale, skal justitssekretæren underrette alle parterne i denne aftale.

3. Enhver af de i stk. 1 og 2 omhandlede stater og parter har ret til at intervenere i retsforhandlingerne. Såfremt denne adgang benyttes, skal den i afgørelsen indeholdte fortolkning ligeledes være bindende for vedkommende stat eller part.

Artikel 33

Afgørelses endelighed og retsvirkning

1. Domstolens afgørelse er endelig og skal efterkommes af alle tvistens parter.

2. Sådan afgørelse har kun retsvirkning mellem parterne og i den pågældende tvist.

3. Såfremt der opstår uenighed om afgørelsens forståelse eller rækkevidde, skal Domstolen fortolke den på begæring af enhver part.

Artikel 34

Sagsomkostninger

Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, skal hver part afholde sine egne sagsomkostninger.

AFSNIT 4

AFDELINGEN FOR HAVBUNDSTVISTER

Artikel 35

Sammensætning

1. Den i artikel 14 i dette bilag omhandlede Afdeling for Havbundstvister skal sammensættes af 11 medlemmer udvalgt af et flertal af Domstolens valgte medlemmer blandt dens egne medlemmer.

2. Ved valget af afdelingens medlemmer skal det sikres, at de væsentlige retssystemer i verden er repræsenteret, og at der er en ligelig geografisk fordeling. Myndighedens Forsamling kan vedtage generelle henstillinger vedrørende sådan repræsentation og fordeling.

3. Afdelingens medlemmer skal vælges hvert tredje år og kan genvælges for en yderligere periode.

4. Afdelingen skal blandt sine medlemmer vælge sin præsident, som skal virke i den periode, for hvilken afdelingen er blevet valgt.

5. Såfremt nogen retsforhandling ikke er afsluttet ved udløbet af en treårig periode, for hvilken afdelingen er blevet valgt, skal den fuldføre disse i sin oprindelige sammensætning.

6. I tilfælde af, at en plads i afdelingen bliver ledig, skal Domstolen blandt sine medlemmer vælge en efterfølger, som skal beklæde stillingen i resten af forgængerens funktionstid.

7. Et antal på syv af de af Domstolen valgte medlemmer kræves for at gøre afdelingen beslutningsdygtig.

Artikel 36

Ad hoc afdelinger

1. Afdelingen for Havbundstvister skal nedsætte en ad hoc afdeling bestående af tre af sine medlemmer med henblik på behandling af en særlig tvist, som er indbragt for den i overensstemmelse med artikel 188, stk. 1, litra b). Sammensætningen af en sådan afdeling skal med parternes godkendelse bestemmes af Afdelingen for Havbundstvister.

2. Såfremt parterne er uenige i sammensætningen af en ad hoc afdeling, skal hver part i tvisten udpege et medlem, og det tredje medlem skal udpeges af dem i fællesskab. Hvis de ikke kan blive enige, eller hvis en part forsømmer at foretage en udpegning, skal præsidenten for Afdelingen for Havbundstvister efter konsultationer med parterne omgående foretage sådan udpegning af det eller de manglende medlemmer blandt medlemmerne af Afdelingen for Havbundstvister.

3. Medlemmerne af ad hoc afdelingen må ikke være i tjeneste hos eller have samme statsborgerskab som nogen af tvistens parter.

Artikel 37

Adgang

Afdelingen skal stå åben for de deltagende stater, Myndigheden og de andre enheder, omhandlet i kapitel XI, afsnit 5.

Artikel 38

Anvendelig ret

Udover artikel 293 skal afdelingen anvende:

- a) Myndighedens regler, forskrifter og procedurer vedtaget i overensstemmelse med denne konvention; samt
- b) vilkår i kontrakter vedrørende aktiviteter i Området i sager, der vedrører sådanne kontrakter.

Artikel 39

Håndhævelse af afdelingens afgørelser

Afdelingens afgørelser skal kunne håndhæves på de deltagende staters territorium på samme måde, som domme eller kendelser afsagt af den højeste domstol i den deltagende stat, på hvis territorium der søges om håndhævelse.

Artikel 40

Anvendelse af andre afsnit i dette bilag

1. De andre afsnit i dette bilag, som ikke er uforenelige med dette afsnit, finder anvendelse på afdelingen.

2. Under udøvelsen af sine funktioner vedrørende responsa skal afdelingen lade sig vejlede af bestemmelserne i dette bilag vedrørende Domstolens procedure i den udstrækning, som den anser dem for anvendelige.

AFSNIT 5

ÆNDRINGER

Artikel 41

Ændringer

1. Bortset fra ændringer til afsnit 4 kan ændringer til dette bilag kun vedtages i overensstemmelse med artikel 313 eller ved konsensus under en konference sammenkaldt i overensstemmelse med denne konvention.

2. Ændringer til afsnit 4 kan kun vedtages i overensstemmelse med artikel 314.

3. Domstolen kan ved skriftlig henvendelse til de deltagende stater foreslå sådanne ændringer til nærværende statut, som den skønner påkrævet med henblik på behandling i overensstemmelse med stk. 1 og 2.

VOLDGIFT

Artikel 1

Indledning af retsforhandlinger

Enhver part i en tvist kan ved skriftlig meddelelse til tvistens anden part eller andre parter indbringe tvisten til behandling ved den i dette bilag fastsatte voldgiftsprocedure, jf. dog bestemmelserne i kapitel XV. Meddelelsen skal være ledsaget af en formulering af kravet og de grunde, hvorpå det støttes.

Artikel 2

Liste over voldgiftsmænd

1. En liste over voldgiftsmænd skal udarbejdes af og føres af De Forenede Nationers generalsekretær. Hver deltagende stat skal være berettiget til at indstille fire voldgiftsmænd, som alle skal have erfaring i maritime anliggender og nyde den højeste anseelse for upartiskhed, dygtighed og hæderlighed. Navnene på de således indstillede personer skal udgøre listen.

2. Såfremt antallet af de af en deltagende stat indstillede voldgiftsmænd, som er opført på den således sammensatte liste, på noget tidspunkt bliver mindre end fire, skal denne deltagende stat være berettiget til at foretage yderligere indstillinger i fornødent omfang.

3. Navnet på en voldgiftsmand skal forblive på listen, indtil det trækkes tilbage af den deltagende stat, som foretog indstillingen, idet dog en sådan voldgiftsmand skal fortsætte i sit hverv i enhver voldgiftsdomstol, hvortil han er udpeget, indtil afslutningen af de retsforhandlinger, som føres for denne voldgiftsdomstol.

Artikel 3

Nedsættelse af voldgiftsdomstolen

Med henblik på retsforhandlinger i henhold til dette bilag skal voldgiftsdomstolen, medmindre parterne aftaler andet, nedsættes som følger:

- a) Voldgiftsdomstolen skal bestå af fem medlemmer, jf. dog litra g).
- b) Den part, som indleder voldgiftsproceduren, skal udpege et medlem, der fortrinsvis skal vælges fra den i artikel 2 i dette bilag omhandlede liste, og som kan have partens statsborgerskab. Udpegningen skal fremgå af den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse.
- c) Den anden part i tvisten skal inden 30 dage efter modtagelsen af den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse udpege et medlem, der fortrinsvis skal vælges fra listen, og som kan have partens statsborgerskab. Såfremt udpegningen ikke er foretaget inden udløbet af denne periode, kan den part, som indleder voldgiftsproceduren, inden to uger efter udløbet af nævnte periode anmode om, at udpegningen sker i overensstemmelse med litra e).
- d) De tre andre medlemmer skal udpeges efter aftale mellem parterne. De skal fortrinsvis vælges fra listen og skal være statsborgere i tredjelande, medmindre parterne aftaler andet. Tvistens parter skal udpege voldgiftsdomstolens præsident blandt disse tre medlemmer. Såfremt parterne inden for en periode på 60 dage fra datoen for modtagelse af den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse ikke er i stand til at nå til aftale om udpegningen af et eller flere af de medlemmer af domstolen, som skal udpeges efter aftale, eller om udpegningen af præsidenten, skal den resterende udpegning eller de resterende udpegninger ske i overensstemmelse med litra e), efter anmodning fra en af tvistens parter. En sådan anmodning skal fremsættes inden for to uger efter udløbet af den nævnte periode på 60 dage.
- e) Medmindre parterne aftaler, at enhver udpegning i henhold til litra c) og d) skal foretages af en person eller en tredjestat, som parterne har valgt, skal præsidenten for Den Internationale Havretsdomstol foretage de nødvendige udpegninger. Såfremt præsidenten er ude af stand til at handle i henhold til

dette litra eller har samme statsborgerskab som en af tvistens parter, skal udpegningen foretages af det i anciennitet nærmest følgende medlem af Den Internationale Havretsdømstol, som er til rådighed og ikke har det samme statsborgerskab som en af parterne. De i dette litra nævnte udpegninger skal foretages fra den i artikel 2 i dette bilag omhandlede liste inden for en periode på 30 dage efter modtagelsen af anmodningen og i samråd med parterne. De således udpegede medlemmer skal have forskelligt statsborgerskab og må ikke være i tjeneste hos en af parterne, almindeligvis bosiddende på et af parternes territorier eller have en af disse parters statsborgerskab.

- f) Ledige pladser skal besættes på den måde, som er foreskrevet for den oprindelige udpegning.
- g) Parter, som har sammenfaldende interesser, skal efter aftale udpege et medlem til domstolen i fællesskab. I tilfælde, hvor der er flere parter, som har forskellige interesser, eller i tilfælde, hvor der er uenighed om, hvorvidt de har sammenfaldende interesser, skal hver af dem udpege et medlem af domstolen. Antallet af medlemmer til domstolen, som er særskilt udpeget af parterne, skal altid være én mindre end antallet af de medlemmer til domstolen, som partene har udpeget i fællesskab.
- h) I tvister, som omfatter mere end to parter, skal bestemmelserne i litra a) til f) finde anvendelse i størst mulig udstrækning.

Artikel 4

Voldgiftsdomstolens funktioner

En voldgiftsdomstol, som er nedsat i henhold til artikel 3 i dette bilag, skal virke i overensstemmelse med dette bilag og de øvrige bestemmelser i denne konvention.

Artikel 5

Procedure

Medmindre tvistens parter træffer anden aftale, skal voldgiftsdomstolen fastsætte sin egen procedure, som skal sikre hver part fuld mulighed for at blive hørt og fremlægge sin sag.

Artikel 6

Pligter for tvistens parter

Tvistens parter skal lette voldgiftsdomstolens arbejde og skal især, i overensstemmelse med deres lovgivning og under anvendelsen af alle til rådighed stående midler:

- a) forsyne domstolen med alle relevante dokumenter, faciliteter og oplysninger; og
- b) sætte domstolen i stand til i fornødent omfang at indkalde vidner eller eksperter og modtage deres udsagn samt at aflægge besøg i de lokaliteter, som sagen vedrører.

Artikel 7

Udgifter

Medmindre voldgiftsdomstolen træffer anden beslutning som følge af sagens særlige beskaffenhed, skal domstolens udgifter, herunder aflønning af dens medlemmer, bæres ligeligt af tvistens parter.

Artikel 8

Det krævede flertal til afgørelser

Voldgiftsdomstolens afgørelser skal træffes ved et flertal af medlemmernes stemmer. Fravær eller undladelse af at stemme hos mindre end halvdelen af medlemmerne skal ikke udgøre en hindring for, at domstolen kan træffe afgørelse. I tilfælde af stemmelighed skal præsidenten have den afgørende stemme.

Artikel 9

Udeblivelse

Hvis en af tvistens parter ikke giver møde for voldgiftsdomstolen eller undlader at forsvare sin sag, kan den anden part anmode domstolen om at fortsætte retsforhandlingerne og afgive sin kendelse. En parts fravær eller undladelse af at forsvare sin sag udgør ikke en hindring for retsforhandlingerne. Forinden

voldgiftsdomstolen afgiver sin kendelse, skal den ikke alene forvise sig om, at den har kompetence i tvisten, men også om, at kravet er sagligt og retligt velbegrunder.

Artikel 10

Kendelse

Voldgiftsdomstolens kendelse skal alene vedrøre tvistens substans og angive hvorpå den begrundes. Den skal indeholde navnene på de medlemmer, som har deltaget, samt datoen for kendelsen. Ethvert af domstolens medlemmer kan til kendelsen vedføje en individuel eller dissenterende holdning.

Artikel 11

Kendelsens endelighed

Kendelsen skal være endelig og inappellabel, medmindre tvistens parter på forhånd har indgået aftale om en appelprocedure. Den skal efterkommes af alle tvistens parter.

Artikel 12

Kendelsens fortolkning og gennemførelse

1. Enhver uoverensstemmelse, som kan opstå mellem tvistens parter vedrørende fortolkningen eller måden, på hvilken kendelsen skal gennemføres, kan af enhver af parterne forelægges til afgørelse for den voldgiftsdomstol, som afgav kendelsen. I dette øjemed skal enhver ledig plads i domstolen besættes på den måde, som er foreskrevet for den oprindelige udpegning af domstolens medlemmer.

2. Enhver sådan uoverensstemmelse kan efter aftale mellem alle tvistens parter forelægges for en anden domstol ifølge artikel 287.

Artikel 13

Anvendelse på andre enheder end deltagende stater

Bestemmelserne i dette bilag skal finde tilsvarende anvendelse på enhver tvist, som omfatter andre enheder end deltagende stater.

SÆRLIG VOLDGIFTSPROCEDURE

Artikel 1

Indledning af retsforhandlinger

Enhver part i en tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konventions artikler, som vedrører 1) fiskeri, 2) beskyttelse og bevarelse af havmiljøet, 3) videnskabelig havforskning eller 4) sejlads, herunder forurening fra fartøjer og ved dumpning, kan ved skriftlig meddelelse til tvistens anden part eller parter indbringe tvisten til behandling ved den særlige voldgiftsprocedure, foreskrevet i dette bilag, jf. dog kapitel XV. Meddelelsen skal være ledsaget af en formulering af kravet og de grunde, hvorpå det støttes.

Artikel 2

Liste over eksperter

1. En liste over eksperter skal oprettes og føres med hensyn til ethvert af områderne 1) fiskeri, 2) beskyttelse og bevarelse af havmiljøet, 3) videnskabelig havforskning og 4) sejlads, herunder forurening fra fartøjer og ved dumpning.

2. Listen over eksperter skal inden for området fiskeri udarbejdes og føres af De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation, inden for området beskyttelse og bevarelse af havmiljøet af De Forenede Nationers Miljøprogram, inden for området videnskabelig havforskning af Den Internationale Oceanografiske Kommission, inden for området sejlads, herunder forurening fra fartøjer eller ved dumpning, af Den Internationale Søfartsorganisation, eller i hvert enkelt tilfælde af vedkommende relevante underordnede organ, til hvilket en sådan organisation, program eller kommission har delegeret denne funktion.

3. Enhver deltagende stat skal inden for hvert område være berettiget til at indstille to eksperter, hvis kompetence inden for et sådant områdes juridiske, videnskabelige eller tekniske aspekter er fastslået og almindeligt anerkendt, og som nyder den højeste anseelse for upartiskhed og hæderlighed. Navnene på de således indstillede personer inden for hvert område skal udgøre den pågældende liste.

4. Såfremt antallet af de af en deltagende stat indstillede eksperter, som er opført på den således sammensatte liste, på noget tidspunkt bliver mindre end to, skal denne deltagende stat, i fornødent omfang, være berettiget til at foretage yderligere indstillinger.

5. Navnet på en ekspert skal forblive på listen, indtil det trækkes tilbage af den deltagende stat, som foretog indstillingen, idet dog en sådan ekspert skal fortsætte i sit hverv i enhver særlig voldgiftsdomstol, hvortil han er udpeget, indtil afslutningen af de retsforhandlinger, som føres for denne særlige voldgiftsdomstol.

Artikel 3

Nedsættelse af den særlige voldgiftsdomstol

Med henblik på retsforhandlinger i henhold til dette bilag skal, medmindre parterne aftaler andet, den særlige voldgiftsdomstol nedsættes som følger:

- a) Med forbehold af litra g) skal den særlige voldgiftsdomstol bestå af fem medlemmer.
- b) Den part, som indleder voldgiftsproceduren, skal udpege to medlemmer, som fortrinsvis skal vælges fra den eller de i artikel 2 i dette bilag omhandlede relevante liste eller lister, som vedrører tvistens genstand, og hvoraf det ene medlem kan have partens statsborgerskab. Udpegningerne skal være indeholdt i den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse.
- c) Den anden part i tvisten skal inden 30 dage efter modtagelsen af den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse udpege to medlemmer, som fortrinsvis skal vælges fra den eller de relevante liste eller lister, som vedrører tvistens genstand, og hvoraf et kan have partens statsborgerskab.

Såfremt udpegningerne ikke er foretaget inden udløbet af denne periode, kan den part, som indleder voldgiftsproceduren, inden to uger efter udløbet af nævnte periode anmode om, at udpegningerne foretages i overensstemmelse med litra e).

- d) Tvistens parter skal efter aftale udpege den særlige voldgiftsdomstols præsident, som fortrinsvis skal vælges fra den relevante liste, og som skal være statsborger i en tredjestat, medmindre parterne aftaler andet. Såfremt parterne, inden for en periode på 30 dage fra datoen for modtagelsen af den i artikel 1 i dette bilag omhandlede meddelelse, ikke er i stand til at nå til aftale om udpegningen af præsidenten, skal en sådan udpegning foretages i overensstemmelse med litra e), efter anmodning fra en af tvistens parter. En sådan anmodning skal fremsættes inden for to uger efter udløbet af nævnte periode på 30 dage.
- e) Medmindre parterne aftaler, at udpegningen skal foretages af en person eller af en tredjestat, som parterne har valgt, skal De Forenede Nationers generalsekretær foretage de fornødne udpegninger inden 30 dage efter modtagelsen af en anmodning i henhold til litra c) og d). De i dette litra nævnte udpegninger skal foretages fra den eller de i artikel 2 i dette bilag omhandlede relevante liste eller lister over eksperter i samråd med tvistens parter og vedkommende internationale organisationer. De således udpegede medlemmer skal have forskelligt statsborgerskab og må ikke være i tjeneste hos en af parterne, almindeligvis bosiddende på et af parternes territorier eller have en af disse parters statsborgerskab.
- f) Ledige pladser skal besættes på den måde, som er foreskrevet for den oprindelige udpegning.
- g) Parter, som har sammenfaldende interesser, skal efter aftale udpege to medlemmer til domstolen i fællesskab. I tilfælde, hvor der er flere parter, som har forskellige interesser, eller i tilfælde, hvor der er uenighed om, hvorvidt de har sammenfaldende interesser, skal hver af dem udpege et medlem til domstolen.
- h) I tvister, som omfatter mere end to parter, skal bestemmelserne i litra a) til f) finde anvendelse i størst mulig udstrækning.

Artikel 4

Almindelige bestemmelser

Bilag VII, artikel 4 til 13 skal finde tilsvarende anvendelse på den særlige voldgiftsprocedure i henhold til dette bilag.

Artikel 5

Undersøgelse af faktiske omstændigheder

1. Parterne i en tvist vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konventions bestemmelser vedrørende 1) fiskeri, 2) beskyttelse og bevarelse af havmiljøet, 3) videnskabelig havforskning eller 4) sejlads, herunder forurening fra fartøjer og ved dumpning, kan på ethvert tidspunkt enes om at anmode en særlig voldgiftsdomstol, nedsat i overensstemmelse med artikel 3 i dette bilag, om at gennemføre en undersøgelse og konstatere de faktiske omstændigheder, som har givet anledning til tvisten.

2. Medmindre parterne aftaler andet, skal konstateringen af de faktiske omstændigheder foretaget af den særlige voldgiftsdomstol, som virker i overensstemmelse med stk. 1, betragtes som værende endelig mellem parterne.

3. Såfremt alle tvistens parter fremsætter anmodning herom, kan den særlige voldgiftsdomstol fremsætte henstillinger, som, uden at have en kendelses retsvirkning, alene skal danne grundlag for vedkommende parters gennemgang af de spørgsmål, som gav anledning til tvisten.

4. Med forbehold af stk. 2 skal den særlige voldgiftsdomstol, medmindre parterne aftaler andet, virke i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.

INTERNATIONALE ORGANISATIONERS DELTAGELSE

Artikel 1

Terminologi

I artikel 305 og i dette bilag betyder »international organisation« en mellemstatslig organisation, dannet af stater, hvortil dens medlemsstater har overdraget kompetence på områder, der falder ind under denne konvention, herunder kompetencen til at indgå traktater på disse områder.

Artikel 2

Undertegnelse

En international organisation kan undertegne denne konvention, såfremt et flertal af dens medlemsstater har undertegnet den. En international organisation skal på tidspunktet for undertegnelsen afgive en erklæring, som nærmere angiver de områder, omfattet af denne konvention, med hensyn til hvilke kompetence er blevet overført til organisationen af dens medlemsstater, som har undertegnet, samt arten og omfanget af denne kompetence.

Artikel 3

Formel bekræftelse og tiltrædelse

1. En international organisation kan deponere sit formelle bekræftelsesinstrument eller sit tiltrædelsesinstrument, såfremt et flertal af dens medlemsstater deponerer eller har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter.

2. Instrumenterne deponeret af den internationale organisation skal indeholde de i artikel 4 og 5 i dette bilag krævede tilsagn og erklæringer.

Artikel 4

Omfanget af deltagelse, rettigheder og forpligtelser

1. Det af en international organisation deponerede formelle bekræftelsesinstrument eller tiltrædelsesinstrument skal indeholde et tilsagn om accept af de rettigheder og forpligtelser, som gælder for stater i henhold til denne konvention med hensyn til områder, der er omfattet af den kompetence, som er overført til organisationen af de af dens medlemsstater, som er parter i denne konvention.

2. En international organisation skal være part i denne konvention i det omfang, den har kompetence, i overensstemmelse med de i artikel 5 i dette bilag anførte erklæringer, meddelelser eller notifikationer.

3. På områder, med hensyn til hvilke kompetence er blevet overført til den af dens medlemsstater, som er deltagende stater, skal en international organisation udøve de rettigheder og opfylde de forpligtelser, som disse medlemsstater ellers ville have i henhold til denne konvention. En international organisations medlemsstater må ikke udøve den kompetence, som de har overdraget til den.

4. En international organisations deltagelse må i intet tilfælde medføre en forøgelse af den repræsentation, som de af dens medlemsstater, som er deltagende stater, ellers ville være berettiget til, herunder rettigheder med hensyn til at træffe beslutninger.

5. En international organisations deltagelse må i intet tilfælde medføre, at der tildeles rettigheder i henhold til denne konvention til de af organisationens medlemsstater, som ikke er deltagende stater i denne konvention.

6. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem en international organisations forpligtelser i henhold til denne konvention og dens forpligtelser i henhold til aftalen om oprettelse af organisationen eller nogen retsakt, der er afledt deraf, skal forpligtelserne i henhold til denne konvention gå forud.

Artikel 5

Erklæringer, notifikationer og meddelelser

1. En international organisations formelle bekræftelsesinstrument eller tiltrædelsesinstrument skal indeholde en erklæring, som nærmere angiver de områder, omfattet af denne konvention, med hensyn til hvilke kompetence er blevet overført til organisationen af dens medlemsstater, som er deltagere i denne konvention.

2. En medlemsstat i en international organisation skal, når den ratificerer eller tiltræder denne konvention, eller når organisationen deponerer sit formelle bekræftelsesinstrument eller tiltrædelsesinstrument, afhængigt af, hvad der sker senest, afgive en erklæring, der nærmere angiver de områder omfattet af denne konvention, med hensyn til hvilke den har overdraget kompetence til organisationen.

3. Deltagende stater, der er medlemmer af en international organisation, som er deltager i denne konvention, skal anses for at have kompetence på alle områder inden for denne konvention, med hensyn til hvilke overdragelse af kompetence til organisationen ikke er blevet særligt erklæret, notificeret eller meddelt af sådanne stater i henhold til denne artikel.

4. Den internationale organisation og dens medlemsstater, som er deltagende stater, skal straks notificere denne konventions depositar om enhver ændring i kompetencefordelingen, som nærmere angivet i erklæringerne i henhold til stk. 1 og 2, herunder om nye kompetenceoverdragelser.

5. Enhver deltagende stat kan anmode en international organisation og dens medlemsstater, som er deltagende stater, om oplysninger om, hvem der i forholdet mellem organisationen og dens medlemsstater har kompetence vedrørende ethvert særligt spørgsmål, som er opstået. Organisationen og de berørte medlemsstater skal meddele sådanne oplysninger inden for en rimelig tid. Den internationale organisation og dens medlemsstater kan ligeledes på eget initiativ meddele sådanne oplysninger.

6. Erklæringer, notifikationer og meddelelser i henhold til denne artikel skal nærmere angive den overtagne kompetences art og omfang.

Artikel 6

Ansvar og erstatning

1. Parter, som har kompetence i henhold til artikel 5 i dette bilag, skal være ansvarlige for manglende opfyldelse af forpligtelser eller nogen anden overtrædelse af denne konvention.

2. Enhver deltagende stat kan anmode en international organisation eller de af dens medlemsstater, som er deltagende stater, om oplysning om, hvem der er ansvarlig i et bestemt tilfælde. Organisationen og de berørte medlemsstater skal meddele sådanne oplysninger. Undladelse heraf inden for en rimelig tid eller meddelelse af modstridende oplysninger skal medføre solidarisk ansvar.

Artikel 7

Bilæggelse af tvister

1. Det står en international organisation frit for enten ved deponeringen af dens formelle bekræftelsesinstrument eller tiltrædelsesinstrument eller på ethvert tidspunkt herefter ved en skriftlig erklæring at vælge en eller flere af de i artikel 287, stk. 1, litra a), c) eller d), omhandlede bilæggelsesformer vedrørende tvister om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention.

2. Kapitel XV finder tilsvarende anvendelse på enhver tvist mellem parter i denne konvention, hvoraf den ene eller flere er internationale organisationer.

3. Når en international organisation og en eller flere af dens medlemsstater sammen er part i en tvist eller har sammenfaldende interesser, skal organisationen antages at have accepteret den samme bilæggelsesprocedure som disse medlemsstater. I tilfælde, hvor en medlemsstat alene har valgt Den Internationale Domstol i henhold til artikel 287, skal organisationen og den berørte medlemsstat dog

anses for at have accepteret voldgift i overensstemmelse med bilag VII, medmindre tvistens parter aftaler andet.

Artikel 8

Anvendelse af kapitel XVII

Kapitel XVII finder tilsvarende anvendelse på en international organisation undtagen med hensyn til følgende:

- a) en international organisations formelle bekræftelsesinstrument eller dens tiltrædelsesinstrument må ikke medregnes ved anvendelsen af artikel 308, stk. 1;
- b) i) en international organisation skal have eksklusiv kompetence med hensyn til anvendelsen af artikel 312 til 315, i det omfang den i henhold til artikel 5 i dette bilag har kompetence over hele det sagsområde, som ændringen omfatter;
ii) for så vidt angår anvendelse af artikel 316, stk. 1, 2 og 3, betragtes en international organisations formelle bekræftelsesinstrument eller dens tiltrædelsesinstrument til et ændringsforslag, hvis hele indhold falder ind under den internationale organisations kompetence i henhold til artikel 5 i dette bilag, som ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumentet for enhver medlemsstat, som er deltagende stat.
iii) med hensyn til alle andre ændringer skal den internationale organisations formelle bekræftelsesinstrument eller dens tiltrædelsesinstrument ikke tages i betragtning ved anvendelse af artikel 316, stk. 1 og 2.
- c) i) En international organisation kan ikke opsig denne konvention i overensstemmelse med artikel 317, hvis en af dens medlemsstater er deltagende stat, og såfremt den fortsat opfylder de i artikel 1 i dette bilag angivne kvalifikationer.
ii) En international organisation skal opsig denne konvention, når ingen af dens medlemsstater er deltagende stat, eller såfremt den internationale organisation ikke længere opfylder de i artikel 1 i dette bilag angivne kvalifikationer. En sådan opsigelse skal træde i kraft straks.

AFTALE AF 28. JULI 1994 VEDRØRENDE ANVENDELSE AF KAPITEL XI I DE FORENEDE NATIONERS HAVRETSKONVENTION AF 10. DECEMBER 1982

FN-resolution 48/263 af 28. juli 1994 om Aftalen vedrørende anvendelse af kapitel XI i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982

Generalforsamlingen, som

er tilskyndet af ønsket om at opnå universel tilslutning til De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982¹⁾ (herefter kaldet »Konventionen«) og at fremme en passende repræsentation i de herved oprettede institutioner,

på ny bekræfter, at havbunden og dens undergrund, som ligger uden for grænserne for national jurisdiktion (herefter kaldet »Området«), såvel som ressourcerne i Området er menneskehedens fælles arv,²⁾ erindrer, at Konventionen i kapitel XI og de tilhørende bestemmelser (herefter kaldet »kapitel XI«) oprettede en ordening for Området og dets ressourcer,

bemærker den konsoliderede foreløbige endelige rapport fra Den Forberedende Kommission for Den Internationale Havbundsmyndighed og Den Internationale Havretsdomstol³⁾,

erindrer sin resolution 48/28 fra 9. december 1993 om havretten,

erkender, at politiske og økonomiske ændringer, herunder især den voksende tiltro til markedsprincipper, har nødvendiggjort en genovervejelse af nogle aspekter af ordningen for Området og dets ressourcer,

bemærker, at Generalsekretæren i 1990 tog initiativ til dialog med det formål at opnå universel tilslutning til Konventionen,

hilser Generalsekretærens rapport om resultatet af hans uformelle konsultationer velkommen,⁴⁾ der også indeholder et aftaleudkast vedrørende anvendelsen af kapitel XI,

betragter målsætningen om universel tilslutning til Konventionen som lettest opnåelig, såfremt der vedtages en aftale om anvendelse af kapitel XI,

erkender nødvendigheden af at skabe mulighed for foreløbig anvendelse af en sådan aftale fra tidspunktet for Konventionens ikrafttræden den 16. november 1994,

1. udtrykker sin påskønnelse af Generalsekretæren for hans rapport om de uformelle konsultationer;
2. bekræfter på ny, at De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 har karakter af en helhed;
3. vedtager Aftalen vedrørende anvendelsen af kapitel XI i De Forenede Nationers Havretskonvention (herefter kaldet »Aftalen«), hvis tekst er bilag til nærværende resolution;
4. bekræfter, at Aftalen skal fortolkes og anvendes sammen med kapitel XI som et enkelt instrument;
5. betragter fremtidige ratifikationer eller formelle bekræftelser eller tiltrædelser til Konventionen som udtryk for samtykke i at være bundet af Aftalen, og at ingen stat eller enhed må give sit samtykke til at være bundet af Aftalen, medmindre den tidligere har givet eller samtidig giver sit samtykke til at være bundet af Konventionen;
6. opfordrer stater, der samtykker i vedtagelsen af Aftalen, til at afholde sig fra enhver handling, der ville modarbejde Aftalens mål eller hensigt;
7. udtrykker sin tilfredshed med Konventionens ikrafttræden den 16. november 1994;
8. beslutter at finansiere de administrative udgifter til Den Internationale Havbundsmyndighed i overensstemmelse med kapitel 1, artikel 14 i bilaget til Aftalen;
9. anmoder Generalsekretæren om straks at overdrage bekræftede genparter af Aftalen til de stater og enheder, der er nævnt i dens artikel 3, med det formål at fremme universel tilslutning til Konventionen og Aftalen, og at henlede opmærksomheden på artikel 4 og 5 i Aftalen;
10. anmoder endvidere Generalsekretæren om uopholdelig at åbne Aftalen for undertegnelse i overensstemmelse med dens artikel 3;
11. tilskynder alle de stater og enheder, der er nævnt i Aftalens artikel 3, til at samtykke i dens foreløbige anvendelse fra den 16. november 1994 og give udtryk for deres samtykke i at være bundet af Aftalen snarest muligt;
12. tilskynder endvidere alle de stater og enheder, som ikke allerede har foretaget de nødvendige skridt til at ratificere, til formelt at bekræfte eller tiltræde Konventionen, og om at gøre dette snarest muligt med henblik på at sikre universel deltagelse i Konventionen;
13. opfordrer Den Forberedende Kommission for Den Internationale Havbundsmyndighed og Den Internationale Havretsdomstol til at tage Aftalens bestemmelser i betragtning, når den udarbejder sin endelige rapport.

- 1) Officielt referat fra FN's Tredje Havretskonference, vol. XVII (FN-publikation, sales No. E.84.V.3), dokument A/CONF.62/122.
- 2) Generalforsamlingsresolution 2749 (XXV) af 17. december 1970; Artikel 136 i FN's Havretskonvention.
- 3) Dokument LOS/PCN/130 og Add.1.
- 4) A/48/950

AFTALE VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF KAPITEL XI I DE FORENEDE NATIONERS HAVRETSKONVENTION AF 10. DECEMBER 1982

De i denne Aftale deltagende stater,

som erkender, at De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 (herefter kaldet »Konventionen«) bidrager væsentligt til opretholdelsen af fred, retfærdighed og fremskridt for alle jordens folkeslag,

som på ny bekræfter, at havbunden og dens undergrund, som ligger uden for grænserne for national jurisdiktion (herefter kaldet »Området«) såvel som Områdets ressourcer er menneskehedens fælles arv,

som er opmærksomme på Konventionens betydning for beskyttelse og bevarelse af havmiljøet og den voksende bekymring for det globale miljø,

som har overvejet De Forenede Nationers generalsekretærs rapport om resultaterne af de uformelle konsultationer mellem staterne fra 1990 til 1994 om udestående spørgsmål vedrørende Konventionens kapitel XI og tilknyttede bestemmelser (herefter kaldet »Kapitel XI«),

som konstaterer de politiske og økonomiske forandringer, herunder markedsorienterede tiltag, som påvirker anvendelsen af Kapitel XI,

som ønsker at lette universel deltagelse i Konventionen,

som vurderer, at en aftale vedrørende anvendelsen af Kapitel XI bedst vil opfylde dette behov, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Anvendelse af Kapitel XI

1. De i denne Aftale deltagende stater forpligter sig til at anvende Kapitel XI i overensstemmelse med denne Aftale.

2. Bilaget udgør en integreret del af denne Aftale.

Artikel 2

Forholdet mellem denne Aftale og Kapitel XI

1. Bestemmelserne i denne Aftale og Kapitel XI skal fortolkes og finde anvendelse som et enkelt instrument. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem denne Aftale og Kapitel XI skal bestemmelserne i denne Aftale have forrang.

2. Artikel 309 til 319 i Konventionen finder anvendelse i samme omfang i forhold til denne Aftale som i forhold til Konventionen.

Artikel 3

Undertegnelse

Denne Aftale skal i 12 måneder efter dens vedtagelse forblive åben for undertegnelse i De Forenede Nationers hovedsæde for de stater og enheder, der er nævnt i Konventionens artikel 305, stk. 1(a), (c), (d), (e) og (f).

Artikel 4

Samtykke i bundethed

1. Efter vedtagelsen af denne Aftale skal ethvert ratifikationsinstrument eller formel bekræftelse eller tiltrædelse af Konventionen tillige betegne samtykke i at være bundet af denne Aftale.

2. Ingen stat eller enhed kan samtykke i at være bundet af denne Aftale, medmindre den tidligere har samtykket i eller samtidig samtykker i at være bundet af Konventionen.

3. En stat eller enhed, som nævnt i artikel 3, kan erklære sig bundet af denne Aftale ved:

- (a) undertegnelse uden forbehold af ratifikation, formel bekræftelse eller den i artikel 5 nævnte procedure;
- (b) undertegnelse med forbehold af ratifikation eller formel bekræftelse, efterfulgt af ratifikation eller formel bekræftelse;
- (c) undertegnelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 5; eller
- (d) tiltrædelse.

4. Formel bekræftelse fra enheder nævnt i Konventionens artikel 305, stk. 1 (f), skal være i overensstemmelse med Konventionens bilag IX.

5. Ratifikationsinstrumenter, formel bekræftelse eller tiltrædelse skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 5

Forenklet procedure

1. En stat eller enhed, som før datoen for vedtagelse af denne Aftale har deponeret ratifikationsinstrument eller formel bekræftelse til eller tiltrædelse af Konventionen og som har undertegnet denne Aftale i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3(c), skal betragtes som havende samtykket i at være bundet af denne Aftale 12 måneder efter dens vedtagelse, medmindre staten eller enheden inden dette tidspunkt skriftligt notificerer depositaren om, at den ikke benytter sig af den forenklete procedure som er nævnt i denne artikel.

2. I tilfælde af en sådan notifikation skal der afgives samtykke om bundethed af denne Aftale i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3(b).

Artikel 6

Ikrafttrædelse

1. Denne Aftale skal træde i kraft 30 dage efter det tidspunkt, hvor 40 stater har samtykket i at være bundet i overensstemmelse med artikel 4 og 5, forudsat at disse stater består af mindst 7 af de i artikel 1(a) i resolution II fra De Forenede Nationers tredje Havretskonference (herefter kaldet »resolution II«) nævnte stater, og at mindst 5 af disse stater er industrialiserede. Hvis disse betingelser for ikrafttrædelse er opfyldt før 16. november 1994, skal denne Aftale træde i kraft den 16. november 1994.

2. I forhold til hver enkelt stat eller enhed, som samtykker i at være bundet af denne Aftale, efter at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, skal denne Aftale træde i kraft på den tredivte dag, efter at den har samtykket i at være bundet.

Artikel 7

Foreløbig anvendelse

1. Hvis denne Aftale ikke er trådt i kraft den 16. november 1994 skal den indtil ikrafttrædelsen anvendes foreløbigt af:

- (a) stater, som har samtykket i dens vedtagelse i De Forenede Nationers Generalforsamling, undtagen enhver stat, som inden den 16. november 1994 skriftligt notificerer depositaren om, at den enten ikke vil anvende denne Aftale således, eller at den først vil samtykke i en sådan anvendelse ved efterfølgende undertegnelse eller skriftlig notificering;
- (b) stater eller enheder, som undertegner denne Aftale, undtagen enhver stat eller enhed, som skriftligt notificerer depositaren på tidspunktet for undertegnelse om, at den ikke vil anvende denne Aftale således;
- (c) stater eller enheder, som samtykker i foreløbig anvendelse ved skriftligt at notificere depositaren herom;
- (d) stater, som tiltræder denne aftale.

2. Enhver stat eller enhed skal fra den 16. november 1994 eller tidspunktet for undertegnelse, notificering af samtykke eller tiltrædelse, hvis dette er senere, anvende denne Aftale foreløbigt i overensstemmelse med deres nationale eller interne love og forskrifter.

3. Foreløbig anvendelse skal ophøre på tidspunktet for denne Aftales ikrafttræden. I alle tilfælde skal den foreløbige anvendelse ophøre den 16. november 1998, hvis betingelserne i artikel 6, stk. 1, om samtykke i at være bundet af denne Aftale fra mindst syv af de stater (hvoraf mindst fem skal være industrialiserede stater) som er omtalt i artikel 1(a) i resolution II, ikke er opfyldt på det tidspunkt.

Artikel 8

Deltagende stater

1. I forhold til denne Aftale betyder »deltagende stater« de stater, som har samtykket i at være bundet af denne Aftale, og for hvem denne Aftale er i kraft.

2. Denne Aftale finder anvendelse mutatis mutandis på de enheder nævnt i Konventionens artikel 305, stk. 1(c), (d), (e) og (f), som bliver deltagere i denne Aftale i overensstemmelse med de relevante betingelser for hver enkelt og i det omfang »deltagende stater« henviser til disse enheder.

Artikel 9

Depositar

De Forenede Nationers generalsekretær er depositar for denne Aftale.

Artikel 10

Autentiske tekster

Originalteksten til denne Aftale, hvis arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekst har samme gyldighed, skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, der er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne Aftale.

UDFÆRDIGET I NEW YORK, den otteogtyvende juli nittenhundredefireoghalvfems.

BILAG TIL AFTALE VEDRØRENDE ANVENDELSE AF KAPITEL XI I DE FORENEDE NATIONERS HAVRETSKONVENTION AF 10. DECEMBER 1982.

Afsnit 1

Omkostninger for de deltagende stater og institutionelle arrangementer

1. Den Internationale Havbundsmyndighed (herefter betegnet »Myndigheden«) er den organisation, gennem hvilken de stater, der deltager i Konventionen, i overensstemmelse med den ordning for Området, der er etableret i Kapitel XI og ved nærværende Aftale, skal tilrettelægge og kontrollere aktiviteter i Området, især med henblik på forvaltning af Områdets ressourcer. Myndighedens beføjelser og funktioner er sådanne, som udtrykkeligt er tillagt den i Konventionen. Myndigheden skal have sådanne øvrige beføjelser i overensstemmelse med Konventionen, som følger af og er nødvendige for udøvelsen af disse beføjelser og funktioner med hensyn til aktiviteter i Området.

2. Med henblik på begrænsning af de deltagende staters omkostninger skal alle de organer og underorganer, der oprettes i henhold til Konventionen og nærværende Aftale være omkostningseffektive. Dette princip skal ligeledes gælde for hyppigheden af møder, tilrettelæggelsen af dem og deres varighed.

3. Oprettelsen af Myndighedens organer og underorganer og deres funktion skal baseres på evolutionære principper, idet der skal tages hensyn til de pågældende organers og underorganers funktionelle behov med henblik på, at de effektivt skal kunne udføre deres respektive opgaver under de forskellige faser af udviklingen i aktiviteterne i Området.

4. Myndighedens funktioner skal i den første tid efter Konventionens ikrafttræden udføres af Forsamlingen, Rådet, Sekretariatet, den Juridiske og Tekniske Kommission og Finanskomiteen. De funktioner, der er tillagt Kommissionen for Økonomisk Planlægning, skal udføres af den Juridiske og Tekniske Kommission indtil Rådet træffer anden beslutning eller indtil godkendelsen af den første arbejdsplan for udnyttelse.

5. I tidsrummet mellem Konventionens ikrafttræden og godkendelse af den første arbejdsplan for udnyttelse skal Myndigheden koncentrere sig om:

- a) Behandling af ansøgninger om godkendelse af arbejdsplaner for efterforskning i overensstemmelse med Kapitel XI og nærværende Aftale;
- b) Gennemførelse af beslutninger truffet af Den Forberedende Kommission for Den internationale Havbundsmyndighed og Den internationale Havretsdømstol (Kommissionen benævnes herefter »Den Forberedende Kommission«) vedrørende de indregistrerede pionerinvestorer og deres certificerende stater, herunder deres rettigheder og forpligtelser, i overensstemmelse med Konventionens artikel 308, stk. 5 og paragraf 13 i resolution II;
- c) Overvågning af overholdelse af arbejdsplaner for efterforskning godkendt i form af kontrakter;
- d) Overvågning og undersøgelse af udviklingstendenser og ændringer i forholdene for havbundsminedrift, herunder regelmæssig analyse af vilkårene og prisforholdene på verdensmarkedet for metaller samt udviklingstendenser og fremtidsudsigter;
- e) Studier af den mulige indflydelse fra mineralproduktion fra Området på den økonomiske situation for udviklingslande, der har landbaseret produktion af sådanne mineraler, og som må forventes at blive meget alvorligt påvirket heraf, med henblik på at begrænse deres vanskeligheder og bistå dem i deres økonomiske tilpasning, idet der tages hensyn til det arbejde, der er gjort af Den Forberedende Kommission i så henseende;
- f) Vedtagelse af de regler, forskrifter og procedurer, som viser sig nødvendige for gennemførelse af aktiviteterne i Området efterhånden som de udvikler sig. Uanset bestemmelserne i Konventionens Bilag III, artikel 17, stk. 2, litra b) og c) skal sådanne regler, forskrifter og procedurer tage hensyn til vilkårene i nærværende Aftale, til den langvarige forsinkelse af kommerciel havbundsminedrift og til det sandsynlige aktivitetsniveau i Området;
- g) Vedtagelse af regler, forskrifter og procedurer med relevante standarder inkorporeret for beskyttelse og bevaring af havmiljøet;
- h) Støtte og fremme af videnskabelige havundersøgelser med hensyn til aktiviteter i Området og indsamling og udbredelse af resultater af sådanne undersøgelser og analyser, når de er tilgængelige, med særlig vægt på undersøgelser relateret til de miljømæssige virkninger af aktiviteter i Området;
- i) Indhentning af videnskabelige oplysninger og overvågning af udviklingen i marin teknologi, som er relevant for aktiviteter i Området, herunder særligt teknologi i relation til beskyttelse og bevaring af havmiljøet;
- j) Bedømmelse af til rådighed værende data vedrørende forundersøgelser og efterforskning;
- k) Rettidig udarbejdelse af regler, forskrifter og procedurer for udnyttelse, inklusive regler vedrørende beskyttelse og bevaring af havmiljøet;

6.

- a) En ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan for efterforskning skal behandles af Rådet efter modtaget henstilling fra den Juridiske og Tekniske Kommission. Behandling af en ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan for efterforskning skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i Konventionen, inklusive Bilag III, og i nærværende Aftale, og på følgende vilkår:
 - i) En arbejdsplan for efterforskning, som indsendes på vegne af en stat eller enhed, eller del af en sådan enhed, som omtalt i resolution II, paragraf 1 (a) (ii) eller (iii), som ikke er registreret pionerinvestor og som allerede har udført betydelige aktiviteter i Området forud for

Konventionens ikrafttræden, eller den, som succederer i dens interesse, skal anses for at have opfyldt de finansielle og tekniske kvalifikationer, der kræves for godkendelse af en arbejdsplan, hvis den sponsorerende stat eller de sponsorerende stater officielt bekræfter, at ansøger har anvendt et beløb svarende til mindst USD 30 mio. til forsknings- og efterforskningsaktiviteter og har anvendt ikke mindre end 10% af dette beløb på afgrænsning, undersøgelse og evaluering af det område, arbejdsplanen vedrører. Hvis arbejdsplanen i øvrigt opfylder vilkårene i Konventionen og eventuelle regler, forskrifter og procedurer vedtaget på grundlag heraf, skal den godkendes af Rådet i form af en kontrakt. Bestemmelserne i afsnit 3, paragraf 11 i nærværende Bilag skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse hermed;

- (ii) Uanset bestemmelserne i resolution II, paragraf 8 (a) kan en registreret pionerinvestor kræve godkendelse af en arbejdsplan for efterforskning indenfor 36 måneder efter Konventionens ikrafttræden. Arbejdsplanen skal bestå af dokumenter, rapporter og andre data fremsendt til Den Forberedende Kommission såvel før som efter registrering og skal ledsages af et opfyldelsescertifikat, som skal bestå af en faktisk rapport, der beskriver status for opfyldelse af forpligtelserne i henhold til pionerinvestorregimet, udstedt af Den Forberedende Kommission i overensstemmelse med resolution II, paragraf 11 (a). En sådan arbejdsplan skal anses for godkendt. En sådan godkendt arbejdsplan skal være i form af en kontrakt, der er indgået mellem Myndigheden og den registrerede pionerinvestor i overensstemmelse med Kapitel XI og nærværende Aftale. Afgiften på USD 250.000, som er betalt i medfør af resolution II, paragraf 7 (a), skal anses for at dække den afgift, der vedrører efterforskningsfasen i medfør af afsnit 8, paragraf 3, i nærværende Bilag. Afsnit 3, paragraf 11, i nærværende Bilag skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse hermed;
 - (iii) I overensstemmelse med princippet om ikke-diskriminering skal en kontrakt med en stat eller enhed eller del af en sådan enhed som omtalt i litra a) (i) indeholde ordninger, som svarer til og ikke er mindre favorable end de, der er aftalt med enhver anden pionerinvestor som omtalt i litra a) (ii). Hvis nogen af de stater eller enheder eller dele af enheder, som er omtalt i litra a) (i), opnår mere fordelagtige ordninger, skal Rådet indgå tilsvarende og ikke mindre favorable ordninger med hensyn til de rettigheder og forpligtelser, som påhviler de registrerede pionerinvestorer som er omtalt i litra a) (ii), forudsat sådanne ordninger ikke påvirker eller præjudicerer Myndighedens interesser;
 - iv) En stat, der sponsorerer en ansøgning om en arbejdsplan i henhold til bestemmelserne i litra a) (i) eller (ii) kan være en deltagende stat eller en stat, som anvender nærværende Aftale på foreløbig basis i overensstemmelse med artikel 7 eller en stat, som er medlem af Myndigheden på foreløbig basis i overensstemmelse med paragraf 12;
 - v) Resolution II, paragraf 8 (c), skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med litra a) (iv);
- b) Godkendelse af en arbejdsplan for efterforskning skal ske i overensstemmelse med Konventionens artikel 153, stk. 3.

7. En ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan skal ledsages af en vurdering af de potentielle miljømæssige virkninger af de foreslåede aktiviteter og af en beskrivelse af et program for oceanografiske undersøgelser og grundlæggende miljøundersøgelser i overensstemmelse med de regler, forskrifter og procedurer, der er vedtaget af Myndigheden.

8. En ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan for efterforskning skal, med forbehold for bestemmelserne i paragraf 6 litra a) (i) eller (ii), behandles i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i afsnit 3, paragraf 11 i nærværende Bilag.

9. En arbejdsplan for efterforskning skal godkendes for en periode på 15 år. Når en arbejdsplan for efterforskning udløber, skal kontrahenten ansøge om en arbejdsplan for udnyttelse, medmindre kontrahenten allerede har gjort det eller har opnået en forlængelse af arbejdsplanen for efterforskning.

Kontrahenter kan ansøge om sådanne forlængelser for perioder, der ikke hver for sig er længere end fem år. Sådanne forlængelser skal godkendes, hvis kontrahenten loyalt og efter bedste evne har arbejdet for at opfylde forpligtelserne i arbejdsplanen, men af grunde, som han ikke er herre over, har været ude af stand til at fuldføre det nødvendige forberedende arbejde for overgang til udnyttelsesfasen, eller hvis de herskende økonomiske forhold ikke berettiger til overgang til udnyttelsesfasen.

10. Udpegning af et reserveret område for Myndigheden i overensstemmelse med Konventionens Bilag III, artikel 8 skal finde sted i forbindelse med godkendelse af en ansøgning om en arbejdsplan for efterforskning eller godkendelse af en ansøgning om en arbejdsplan for efterforskning og udnyttelse.

11. Uanset bestemmelserne i paragraf 9 bortfalder en godkendt arbejdsplan for efterforskning, som er sponsoreret af mindst én stat, der anvender nærværende Aftale foreløbigt, såfremt en sådan stat ophører med at anvende Aftalen foreløbigt og hverken er blevet medlem på foreløbig basis i overensstemmelse med paragraf 12 eller er blevet en deltagende stat.

12. Ved nærværende Aftales ikrafttræden kan de i Aftalens paragraf 3 omtalte stater og enheder, som har anvendt den foreløbigt i overensstemmelse med artikel 7 og for hvem den ikke er i kraft, fortsætte med at være medlemmer af Myndigheden på foreløbig basis i afventen af dens ikrafttræden for de pågældende stater og enheder i overensstemmelse med følgende nærmere bestemmelser:

- a) Hvis nærværende Aftale træder i kraft inden den 16. november 1994, har sådanne stater og enheder ret til fortsat at deltage som medlemmer af Myndigheden på foreløbig basis, forudsat en sådan stat eller enhed notificerer Aftalens depositar om dens hensigt om at deltage som medlem på foreløbig basis. Et sådant medlemskab skal afsluttes enten den 16. november 1996 eller når nærværende Aftale og Konventionen træder i kraft for det pågældende medlem, alt efter hvad der sker først. Rådet kan efter anmodning fra den pågældende stat eller enhed forlænge et sådant medlemskab ud over den 16. november 1996 for en eller flere yderligere perioder, der tilsammen ikke overskrider 2 år, forudsat Rådet finder, at staten eller enheden loyalt og efter bedste evne har bestræbt sig på at blive deltager i Aftalen og Konventionen;
- b) Hvis nærværende aftale træder i kraft efter den 16. november 1994, kan sådanne stater og enheder anmode Rådet om fortsat medlemskab af Myndigheden på foreløbig basis for en eller flere perioder, der ikke strækker sig ud over den 16. november 1998. Rådet skal bevilge et sådant medlemskab med virkning fra datoen for anmodningen, hvis det finder, at staten eller enheden loyalt og efter bedste evne har bestræbt sig på at blive deltager i Aftalen og Konventionen;
- c) Stater og enheder, som er medlemmer af Myndigheden på foreløbig basis i overensstemmelse med litra a) eller b), skal anvende bestemmelserne i Kapitel XI og nærværende Aftale i overensstemmelse med deres nationale eller interne lovgivning, forskrifter og årlige budgetmæssige bevillinger og skal have de samme rettigheder og forpligtelser som andre medlemmer, herunder:
 - (i) Forpligtelsen til at bidrage til Myndighedens administrationsbudget i overensstemmelse med den aftalte bidragsskala;
 - (ii) Retten til at sponsorere en ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan for efterforskning. I tilfælde, hvor en enhed består af fysiske eller juridiske personer med mere end én nationalitet, kan en arbejdsplan for efterforskning ikke godkendes, medmindre alle de stater, som de pågældende fysiske eller juridiske personer tilhører, er deltagende stater eller medlemmer på foreløbig basis;
- d) Uanset bestemmelserne i paragraf 9 skal en godkendt arbejdsplan i kontraktform for efterforskning, som var sponsoreret i henhold til litra c) (ii) af en stat, som var medlem på foreløbig basis, ophøre hvis dette medlemskab ophører og staten eller enheden ikke er blevet en deltagende stat;
- e) Hvis et sådant medlem har undladt at betale de fastsatte bidrag eller i øvrigt ikke har opfyldt sine forpligtelser i overensstemmelse med nærværende paragraf, ophører dets medlemskab på foreløbig basis.

13. Henvisningen i Konventionens Bilag III, artikel 10, til utilfredsstillende indsats skal forstås således, at kontrahenten ikke har opfyldt vilkårene i en godkendt arbejdsplan for efterforskning til trods for en eller flere skriftlige advarsler fra Myndigheden til kontrahenten om at overholde disse.

14. Myndigheden skal have sit eget budget. Indtil udgangen af året efter det år, i hvilket nærværende Aftale træder i kraft, skal Myndighedens administrationsudgifter dækkes af De Forenede Nationers budget. Herefter skal Myndighedens administrationsudgifter dækkes ved fastsatte bidrag fra dens medlemmer, herunder medlemmer på foreløbig basis, i overensstemmelse med Konventionens artikel 171, litra a) og artikel 173 samt nærværende Aftale, indtil Myndigheden råder over tilstrækkelige midler fra andre kilder til dækning af disse udgifter. Myndigheden må ikke udnytte sin bemyndigelse som nævnt i Konventionens artikel 174, stk. 1, til optagelse af lån til finansiering af sine administrationsudgifter.

15. Myndigheden skal i overensstemmelse med Konventionens artikel 162, stk. 2, litra o) (ii) udarbejde og vedtage regler, forskrifter og procedurer baseret på de principper, der er indeholdt i afsnittene 2, 5, 6, 7 og 8 i nærværende Bilag såvel som de supplerende regler, forskrifter og procedurer, som måtte vise sig nødvendige for at fremme godkendelsen af arbejdsplaner for efterforskning eller udnyttelse, i overensstemmelse med følgende nærmere bestemmelser:

- a) Rådet kan iværksætte udarbejdelse af sådanne regler, forskrifter og procedurer når som helst det skønner, at der er behov for disse med henblik på udførelse af aktiviteter i Området, eller når det finder, at kommerciel udnyttelse er umiddelbart forestående, eller på anmodning af en stat, hvor en af dens statsborgere har til hensigt at søge godkendelse af en arbejdsplan for udnyttelse;
- b) Hvis en stat som omtalt i litra a) anmoder herom, skal Rådet i overensstemmelse med Konventionens artikel 162, stk. 2, litra o) færdiggøre vedtagelsen af sådanne regler, forskrifter og procedurer inden for 2 år efter anmodningen;
- c) Hvis Rådet ikke har afsluttet udarbejdelsen af regler, forskrifter og procedurer inden for den foreskrevne tid, og en ansøgning om godkendelse af en arbejdsplan for udnyttelse udestår, skal det ikke desto mindre behandle og foreløbigt godkende en sådan arbejdsplan på basis af bestemmelserne i Konventionen og eventuelle regler, forskrifter og procedurer, som Rådet måtte have vedtaget foreløbigt, eller på basis af de normer, der findes i Konventionen, og de vilkår og principper, der er indeholdt i nærværende Bilag, samt princippet om ikke-diskriminering af kontrahenter.

16. Myndigheden skal tage de udkast til regler, forskrifter og procedurer samt eventuelle henstillinger i relation til bestemmelserne i Kapitel XI, som måtte findes i rapporter og henstillinger fra Den Forberedende Kommission, i betragtning ved vedtagelse af regler, forskrifter og procedurer i overensstemmelse med Kapitel XI og nærværende Aftale.

17. De relevante bestemmelser i Konventionens Kapitel XI, afsnit 4, skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med nærværende Aftale.

Afsnit 2

Produktionsselskabet

1. Myndighedens sekretariat skal udføre Produktionsselskabets opgaver, indtil det begynder sin virksomhed uafhængigt af Sekretariatet. Myndighedens generalsekretær skal inden for Myndighedens stab udpege en midlertidig generaldirektør til at føre tilsyn med sekretariatets udførelse af disse opgaver.

Der skal udføres følgende opgaver:

- a) Overvågning og undersøgelse af udviklingstendenser og ændringer i forholdene for havbundsminedrift, herunder regelmæssig analyse af vilkårene og prisforholdene på verdensmarkedet for metaller samt udviklingstendenser og fremtidsudsigter;
- b) Bedømmelse af resultaterne af videnskabelige havundersøgelser med hensyn til aktiviteter i Området med særlig vægt på undersøgelser relateret til den miljømæssige virkning af aktiviteter i Området;

- c) Bedømmelse af til rådighed værende data relateret til forundersøgelser og efterforskning, inklusive kriterier for sådanne aktiviteter;
- d) Bedømmelse af teknologisk udvikling, som er relevant for aktiviteter i Området, herunder især teknologi relateret til beskyttelse og bevaring af havmiljøet;
- e) Vurdering af oplysninger og data relateret til områder, som er reserveret for Myndigheden;
- f) Bedømmelse af oplæg til joint venture aktiviteter;
- g) Indsamling af oplysninger om mulighederne for at skaffe uddannet arbejdskraft;
- h) Studier af mulige ledelsesstrategier for styring af Produktionsselskabet i de forskellige stadier af dets virksomhed.

2. Produktionsselskabet skal udføre sin indledende virksomhed vedrørende havbundsminedrift gennem joint ventures. I forbindelse med godkendelse af en arbejdsplan for udnyttelse for en anden enhed end Produktionsselskabet eller i forbindelse med Rådets modtagelse af en ansøgning om virksomhed i joint venture med Produktionsselskabet, skal Rådet tage spørgsmålet om Produktionsselskabets driftsmæssige uafhængighed af Myndighedens sekretariat op til drøftelse. Hvis virksomhed i joint venture med Produktionsselskabet er i overensstemmelse med sunde kommercielle principper, skal Rådet udstede et direktiv, der giver adgang til uafhængig drift i henhold til Konventionens artikel 170, stk. 2.

3. De deltagende staters forpligtelse til at finansiere et udvindingssted for Produktionsselskabet som foreskrevet i Konventionens Bilag IV, artikel 11, stk. 3 skal ikke være gældende, og de deltagende stater skal ikke være forpligtet til at finansiere nogen del af aktiviteterne for nogen af Produktionsselskabets udvindingssteder eller udvindingssteder, der drives i joint venture med Produktionsselskabet.

4. Forpligtelser, der kan gøres gældende for kontrahenter, skal gælde for Produktionsselskabet. Uanset bestemmelserne i Konventionens artikel 153, stk 3 og Bilag III, artikel 3, stk. 5 skal en arbejdsplan for Produktionsselskabet ved godkendelsen have form af en kontrakt indgået mellem Myndigheden og Produktionsselskabet.

5. En kontrahent, som har stillet et bestemt område til rådighed for Myndigheden som reserveret område, har fortrinsret til at indgå en joint venture ordning med Produktionsselskabet med henblik på efterforskning og udnyttelse i dette område. Hvis Produktionsselskabet ikke indsender en ansøgning om arbejdsplan for aktiviteter vedrørende et sådant reserveret område inden 15 år efter påbegyndelsen af dets drift uafhængigt af Myndighedens sekretariat eller inden 15 år fra den dato, hvor området blev reserveret til Myndigheden, idet den seneste af disse to datoer er afgørende, har den kontrahent, som stillede området til rådighed, ret til at ansøge om en arbejdsplan for det nævnte område, forudsat han loyalt tilbyder at medtage Produktionsselskabet som joint venture partner.

6. Konventionens artikel 170, stk. 4, Bilag IV og andre bestemmelser i Konventionen med hensyn til Produktionsselskabet skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med nærværende afsnit.

Afsnit 3

Beslutningsprocedure

1. Myndighedens generelle politik skal fastlægges af Forsamlingen i samarbejde med Rådet.
2. Generelt skal afgørelser i Myndighedens organer træffes ved konsensus.
3. Hvis alle muligheder for at nå til en afgørelse ved konsensus er udtømt, skal afgørelser ved afstemning i Forsamlingen vedrørende procedurespørgsmål træffes af et flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, og afgørelser om substansspørgsmål skal træffes med to tredjedels flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme som foreskrevet i Konventionens artikel 159, stk. 8.
4. Forsamlingens afgørelser i sager, hvor Rådet også har kompetence, og i alle sager vedrørende administration, budget eller finansielle spørgsmål skal baseres på Rådets henstillinger. Hvis Forsamlingen

ikke accepterer Rådets henstilling i en given sag, skal sagen tilbagesendes til Rådet til videre behandling. Rådet skal genbehandle sagen i lyset af de synspunkter, der er fremført af Forsamlingen.

5. Hvis alle muligheder for at nå til afgørelse ved konsensus er udtømt, skal afgørelser ved afstemning i Rådet om procedurespørgsmål træffes af et flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, og afgørelser om substansspørgsmål skal, undtagen i de tilfælde, hvor Konventionen foreskriver afgørelse ved konsensus i Rådet, træffes med to tredjedeles flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, forudsat der ikke er flertal mod en given afgørelse i nogen af de i stk. 9 omtalte kamre. Ved sine afgørelser skal Rådet søge at fremme alle Forsamlingens medlemmers interesser.

6. Rådet kan udsætte en afgørelse med henblik på at lette fortsat forhandling i tilfælde, hvor det ser ud til, at alle muligheder for at nå til konsensus ikke er udtømt.

7. Afgørelser i Forsamlingen eller Rådet, som har finansielle eller budgetmæssige konsekvenser, skal baseres på Finanskomiteens henstillinger.

8. Bestemmelserne i Konventionens artikel 161, stk. 8, litra b) og c) finder ikke anvendelse.

9.

a) Hver gruppe af stater valgt i henhold til paragraf 15, litra a) - c) skal behandles som ét kammer med henblik på afstemning i Rådet. De udviklingslande, som er valgt i henhold til paragraf 15, litra d) og e) skal behandles som et samlet kammer med henblik på afstemninger i Rådet.

b) Forud for valg af medlemmer til Rådet skal Forsamlingen oprette lister over lande, som opfylder kriterierne for medlemskab i hver af de grupper af stater, der er omhandlet i paragraf 15, litra a) - d). Hvis en stat opfylder kriterierne for medlemskab i mere end én gruppe, kan den kun bringes i forslag til valg til Rådet af én gruppe, og den kan kun repræsentere denne gruppe ved afstemninger i Rådet.

10. Hver gruppe af stater i paragraf 15, litra a) - d) skal repræsenteres i Rådet af de medlemmer, der er indstillet af den pågældende gruppe. Hver gruppe kan kun indstille et antal kandidater, der svarer til det antal pladser, som skal besættes af den pågældende gruppe. Når antallet af potentielle kandidater i hver af de i paragraf 15 litra a) - e) omtalte grupper overskrider antallet af pladser i hver af de respektive grupper, skal rotationsprincippet anvendes som hovedregel. De stater, der er medlemmer af hver af disse grupper bestemmer, hvorledes princippet skal anvendes for de pågældende grupper.

11.

a) Rådet skal godkende en henstilling fra den Juridiske og Tekniske Kommission om godkendelse af en arbejdsplan, medmindre Rådet beslutter at forkaste arbejdsplanen med mindst to tredjedeles flertal blandt de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, inklusive et flertal af medlemmer af hvert af Rådets kamre, som er til stede og afgiver deres stemme. Hvis Rådet ikke træffer afgørelse vedrørende en henstilling om godkendelse af en arbejdsplan inden for en foreskreven periode, skal henstillingen anses for at være godkendt af Rådet ved udløbet af denne periode. Den foreskrevne periode skal normalt være 60 dage, medmindre Rådet beslutter at foreskrive en længere periode. Hvis Kommissionen henstiller, at en arbejdsplan forkastes, eller ikke afgiver nogen henstilling, kan Rådet ikke desto mindre godkende arbejdsplanen i overensstemmelse med sine procedureregler for afgørelser i substansspørgsmål.

b) Bestemmelserne i Konventionens artikel 162, stk. 2, litra j) finder ikke anvendelse.

12. Hvor der opstår tvist i forbindelse med forkastelse af en arbejdsplan skal en sådan tvist underkastes de procedurer for bilæggelse af tvister, der er opstillet i Konventionen.

13. Afgørelser ved afstemning i den Juridiske og Tekniske Kommission skal træffes af et flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme.

14. Konventionens Kapitel XI, afsnit 4, underafsnit B og C skal fortolkes og anvendes i overensstemmelse med nærværende afsnit.

15. Rådet skal bestå af 36 medlemmer af Myndigheden, valgt af Forsamlingen i nedennævnte rækkefølge:

- a) Fire medlemmer blandt de deltagende stater, som i løbet af de sidste fem år, for hvilke der foreligger statistisk materiale, enten har forbrugt mere end 2 procent af værdien af det samlede verdensforbrug, eller havde en nettoimport på mere end 2 procent af værdien af den samlede verdensimport af varer, fremstillet af de kategorier af mineraler, der skal udvindes fra Området, idet det forudsættes, at de fire medlemmer skal omfatte den stat fra det østeuropæiske område, som har den største økonomiske kapacitet i området i henseende til dens bruttonationalprodukt, samt den stat, som ved Konventionens ikrafttræden har den største økonomiske kapacitet målt ved dens bruttonationalprodukt, såfremt disse stater ønsker at lade sig repræsentere i denne gruppe;
- b) Fire medlemmer blandt de otte deltagende stater, som har foretaget de største investeringer med henblik på forberedelse og udførelse af aktiviteter i Området, enten direkte eller gennem deres statsborgere;
- c) Fire medlemmer blandt de deltagende stater, som på grundlag af produktion i områder under deres jurisdiktion er vigtige nettoeksportører af de kategorier af mineraler, som skal indvindes fra Området, herunder mindst to udviklingslande, hvis eksport af sådanne mineraler har væsentlig betydning for deres økonomi;
- d) Seks medlemmer blandt deltagende udviklingslande, som repræsenterer særlige interesser. De særlige interesser, som skal repræsenteres, skal omfatte stater med store befolkninger, indlandsstater eller geografisk forfordelte stater, ø-stater, stater, som er vigtige importører af de kategorier af mineraler, som skal udvindes fra Området, stater, som er potentielle producenter af sådanne mineraler, og de mindst udviklede stater;
- e) Atten medlemmer, som vælges i overensstemmelse med princippet om en ligelig geografisk fordeling af pladser i Rådet som helhed, idet hvert geografisk område skal have mindst et medlem valgt i henhold til dette litra. I dette øjemed skal de geografiske områder være Afrika, Asien, Østeuropa, Latinamerika og Caribien samt Vesteuropa og Andre.

16. Bestemmelserne i Konventionens artikel 161, stk. 1 finder ikke anvendelse.

Afsnit 4

Revisionskonferencen

Bestemmelserne vedrørende revisionskonferencen i Konventionens artikel 155, stk. 1, 3 og 4 i Konventionen finder ikke anvendelse. Uanset bestemmelserne i Konventionens artikel 314, stk. 2, kan Forsamlingen efter henstilling fra Rådet til enhver tid tage de spørgsmål, der er omtalt i Konventionens artikel 155, stk. 1, op til revision. Ændringer i nærværende Aftale og i Kapitel XI skal følge de procedurer, der findes i Konventionens artikel 314, 315 og 316, idet det forudsættes, at de principper, det regime og de øvrige vilkår, der henvises til i Konventionens artikel 155, stk. 2, bliver fastholdt og at de rettigheder, der henvises til i samme artikels stk. 5, ikke påvirkes heraf.

Afsnit 5

Overførsel af teknologi

1. I tillæg til bestemmelserne i Konventionens artikel 144 skal overførsel af teknologi i de øjemed, der er angivet i Kapitel XI, ske efter følgende principper:

- a) Produktionsselskabet og de udviklingslande, der ønsker at få adgang til teknologi vedrørende havbundsminedrift, skal forsøge at opnå adgang til sådan teknologi på retfærdige og rimelige vilkår på det åbne marked eller gennem joint venture ordninger;
- b) Hvis Produktionsselskabet eller udviklingslandene er ude af stand til at få adgang til teknologi vedrørende havbundsminedrift, kan Myndigheden anmode nogle af kontrahenterne eller dem alle og deres respektive sponsorstat eller -stater om at samarbejde med sig med henblik på at lette

erhvervelsen af havbundsminedriftteknologi for Produktionsselskabet eller dets joint venture eller for et eller flere udviklingslande, der søger at erhverve sådan teknologi på retfærdige og rimelige kommercielle vilkår og betingelser, idet der samtidig skal tages behørigt hensyn til effektiv beskyttelse af immaterielle rettigheder. De deltagende stater forpligter sig til at samarbejde effektivt og fuldt ud med Myndigheden i dette øjemed og at sikre, at kontrahenter, der sponsoreres af dem, også samarbejder fuldt ud med Myndigheden;

- c) Som hovedregel skal de deltagende stater fremme internationalt teknisk og videnskabeligt samarbejde med hensyn til aktiviteter i Området, enten mellem de berørte parter eller ved udvikling af programmer for uddannelse, teknisk bistand og videnskabeligt samarbejde indenfor havforskning og marin teknologi og beskyttelse og bevaring af havmiljøet.

2. Bestemmelserne i Konventionens Bilag III, artikel 5 finder ikke anvendelse.

Afsnit 6

Produktionspolitik

1. Myndighedens produktionspolitik skal baseres på følgende principper:

- a) Udvikling af Områdets ressourcer skal ske efter sunde kommercielle principper;
- b) Bestemmelserne i GATT aftalen, i dens relevante regelsæt og i dens afløser eller i de aftaler, der eventuelt fortrænger den, skal gælde for aktiviteterne i Området;
- c) Der må især ikke forekomme subsidiering af aktiviteter i Området, undtagen hvis det er tilladt i de aftaler, der er omtalt under litra b). Subsidiering skal i dette øjemed defineres som i de aftaler, der er omtalt under litra b);
- d) Der må ikke diskrimineres mellem mineraler udvundet fra Området og mineraler fra andre kilder. Der må ikke gives nogen fortrin i markedsadgangen til sådanne mineraler eller varer, der er produceret på basis af sådanne mineraler, herunder særlig:
 - (i) ved anvendelse af toldmæssige eller ikke-toldmæssige barrierer; og
 - (ii) givet af de deltagende stater til sådanne mineraler eller varer, som er produceret af deres statslige virksomheder eller af fysiske eller juridiske personer, som besidder deres statsborgerskab eller kontrolleres af dem eller deres statsborgere;
- e) Den arbejdsplan for udnyttelse, som er godkendt af Myndigheden for hvert mineområde, skal angive det forventede produktionsforløb inklusive et skøn over den maksimale mængde af mineraler, som forventes produceret årligt i henhold til arbejdsplanen;
- f) Følgende bestemmelser skal gælde vedrørende bilæggelse af tvister angående bestemmelserne i de aftaler, der henvises til i litra b):
 - (i) Hvor de involverede deltagende stater deltager i sådanne aftaler, kan de henholde sig til de procedurer for bilæggelse af tvister, der er indeholdt i disse aftaler;
 - (ii) Hvor en eller flere af de deltagende stater ikke deltager i sådanne aftaler, skal de kunne anvende de procedurer for bilæggelse af tvister, der er anført i Konventionen;
- g) I tilfælde af, at det fastslås i henhold til de under litra b) nævnte aftaler, at en deltagende stat har været involveret i subsidiering, som er forbudt eller har medført ugunstige virkninger på en anden deltagende stats interesser, og der ikke er taget passende skridt af den eller de pågældende deltagende stater, kan en deltagende stat anmode Rådet om at træffe passende forholdsregler.

2. De principper, der er indeholdt i paragraf 1, skal ikke have nogen virkning for rettigheder og forpligtelser i henhold til nogen bestemmelse i de aftaler, der er nævnt under paragraf 1, litra b), eller for de relevante aftaler om frihandel og toldunioner i forholdet mellem de deltagende stater, som deltager i sådanne aftaler.

3. En kontrahents accept af subsidier, bortset fra sådanne som eventuelt er tilladt i henhold til de aftaler, der er omtalt i paragraf 1, litra b), skal anses for at være et brud på de grundlæggende vilkår i den kontrakt, der udgør arbejdsplanen for udførelse af aktiviteter i Området.

4. Enhver deltagende stat, som har grund til at antage, at vilkårene i paragraf 1, litra b) - d) eller paragraf 3 ikke er overholdt, kan indlede procedurer for bilæggelse af tvist i overensstemmelse med paragraf 1, litra f) eller g).

5. En deltagende stat kan til enhver tid henlede Rådets opmærksomhed på aktiviteter, som efter dens opfattelse ikke er i overensstemmelse med vilkårene i paragraf 1, litra b) - d).

6. Myndigheden skal udvikle regler, forskrifter og procedurer, som sikrer gennemførelse af bestemmelserne i dette afsnit, inklusive relevante regler, forskrifter og procedurer for godkendelse af arbejdsplaner.

7. Bestemmelserne i Konventionens artikel 151, stk. 1 - 7 og stk. 9, artikel 162, stk. 2, litra q), artikel 165, stk. 2, litra n) samt Bilag III, artikel 6, stk. 5 og artikel 7 finder ikke anvendelse.

Afsnit 7

Økonomisk bistand

1. Myndighedens politik for bistand til udviklingslande, der rammes af alvorlige ugunstige virkninger på deres eksportindtægter eller økonomi som følge af en nedgang i prisen for et berørt mineral eller eksportmængden for dette mineral skal, i det omfang en sådan nedgang er forårsaget af aktiviteter i Området, baseres på følgende principper:

- a) Myndigheden skal oprette en fond for økonomisk bistand af en del af de midler, der står til rådighed for Myndigheden ud over de midler, der er nødvendige til dækning af Myndighedens administrationsudgifter. Det beløb, der afsættes til dette formål, skal fastsættes af Rådet i hvert enkelt tilfælde efter henstilling fra Finanskomiteen. Kun midler, der stammer fra betalinger fra kontrahenter, herunder Produktionselskabet, og frivillige bidrag kan anvendes til etablering af fonden for økonomisk bistand;
- b) Udviklingslande med landbaseret produktion, for hvem det er påvist, at deres økonomi er alvorligt berørt af produktionen af mineraler fra den dybe havbund, skal tilbydes bistand fra Myndighedens fond for økonomisk bistand;
- c) Myndigheden skal tilbyde bistand fra fonden til berørte udviklingslande med landbaseret produktion, efter omstændighederne i samarbejde med eksisterende globale eller regionale institutter for udviklingsbistand, som har infrastrukturen og ekspertisen til at udføre sådanne bistandsprogrammer;
- d) Omfanget af og tidsrummet for sådan bistand skal fastlægges individuelt i hvert enkelt tilfælde. Ved fastlæggelsen skal der tages behørigt hensyn til størrelsen og arten af de problemer, de berørte udviklingslande med landbaseret produktion står overfor.

2. Konventionens artikel 151, stk. 10 skal gennemføres ved hjælp af de økonomiske bistandsforanstaltninger, der er omtalt i paragraf 1. Konventionens artikel 160, stk. 2, litra l), artikel 162, stk. 2, litra n), artikel 164, stk. 2, litra d), artikel 171, litra f) og artikel 173, stk. 2, litra c) skal fortolkes i overensstemmelse hermed.

Afsnit 8

Finansielle kontraktvilkår

1. Følgende principper skal danne grundlag for opstilling af regler, forskrifter og procedurer for finansielle kontraktvilkår:

- a) Systemet for betaling til Myndigheden skal være rimeligt, både over for kontrahenten og over for Myndigheden, og skal give tilfredsstillende muligheder for at afgøre, om kontrahenten efterlever systemet;
- b) Betalingssatserne i henhold til systemet skal ligge indenfor samme niveau som de satser, der er fremherskende med hensyn til landbaseret udvinding af de samme eller tilsvarende mineraler med henblik på at undgå at give dem, der udfører dybhavsminedrift, en kunstig konkurrencemæssig fordel eller pålægge dem en konkurrencemæssig ulempe;

- c) Systemet må ikke være kompliceret og må ikke pålægge Myndigheden eller en kontrahent betydelige administrationsomkostninger. Det skal overvejes at vedtage et royalty system eller et kombineret system af royalties og overskudsdeling. Hvis det besluttet at anvende flere alternative systemer, har kontrahenten ret til at vælge det system, der skal anvendes på hans kontrakt. Enhver efterfølgende ændring i valg mellem alternative systemer skal imidlertid ske efter aftale mellem Myndigheden og kontrahenten;
- d) Der skal betales en fast årlig afgift med virkning fra datoen for påbegyndelse af kommerciel produktion. Denne afgift kan fradrages i andre betalinger, der forfalder i henhold til systemet i overensstemmelse med litra c). Afgiftens størrelse fastsættes af Rådet;
- e) Betalingsystemet kan revideres periodisk i lyset af ændrede omstændigheder. Enhver ændring skal foretages på en ikke-diskriminatorisk måde. Sådanne ændringer kan kun anvendes på eksisterende kontrakter, hvis kontrahenten vælger dette. Enhver efterfølgende ændring i valg mellem alternative systemer skal ske efter aftale mellem Myndigheden og kontrahenten;
- f) Tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af regler og forskrifter baseret på disse principper skal underkastes de procedurer for bilægelse af tvister, der er anført i Konventionen.

2. Bestemmelserne i Konventionens Bilag III, artikel 13, stk. 3 - 10 finder ikke anvendelse.

3. Med hensyn til gennemførelsen af Konventionens Bilag III, artikel 13, stk. 2 skal afgiften for behandling af ansøgninger om godkendelse af en arbejdsplan, der er begrænset til én fase, enten efterforskningsfasen eller udnyttelsesfasen, udgøre USD 250.000.

Afsnit 9

Finanskomiteen

1. Herved etableres en Finanskomit . Komiteen skal bestå af 15 medlemmer med passende kvalifikationer, som er relevante i finansanliggender. De deltagende stater skal nominere kandidater af den højst mulige standard i henseende til kompetence og integritet.

2. Der må ikke være to medlemmer af Finanskomiteen af samme nationalitet.

3. Medlemmerne af Finanskomiteen skal vælges af Forsamlingen, og der skal herved tages passende hensyn til behovet for ligelig geografisk fordeling og repræsentation af særlige interesser. Hver gruppe af stater, som er anført i afsnit 3, paragraf 15, litra a), b), c) og d) i nærværende Bilag, skal være repræsenteret i komiteen med mindst et medlem. Indtil Myndigheden råder over tilstrækkelige midler udover de fastsatte bidrag til dækning af dens administrationsudgifter, skal medlemsskaren i komiteen omfatte repræsentanter for de fem største finansielle bidragydere til Myndighedens administrationsbudget. Derefter skal valget af ét medlem fra hver gruppe ske på basis af nominering foretaget af medlemmerne i den pågældende gruppe uden pr judice for muligheden for valg af yderligere medlemmer fra hver gruppe.

4. Medlemmerne af Finanskomiteen skal beklæde deres hverv i en periode på 5 år. De kan genvælges for yderligere en periode.

5. I tilfælde af et medlems død, indisponering eller fratræden forud for udløbet af funktionsperioden, skal Forsamlingen for den resterende del af perioden vælge et medlem fra samme geografiske område eller gruppe af stater.

6. Medlemmer af Finanskomiteen må ikke have finansiell interesse i nogen af de aktiviteter, som komiteen har ansvaret for at fremsætte henstillinger om. De må ikke, selv efter deres fratræden, afsløre fortrolige oplysninger, som kommer til deres kendskab som følge af udførelsen af deres opgaver for Myndigheden.

7. Ved beslutning om følgende emner skal Forsamlingen og Rådet tage Finanskomiteens henstillinger i betragtning:

- a) Udkast til finansielle regler, forskrifter og procedurer for Myndighedens organer og Myndighedens finansielle styring og interne finansielle administration;
- b) Fastsættelse af medlemmernes bidrag til Myndighedens administrationsbudget i overensstemmelse med Konventionens artikel 160, stk. 2, litra e);
- c) Alle relevante finansielle spørgsmål, herunder forslag til det årlige budget udarbejdet af Myndighedens generalsekretær i overensstemmelse med Konventionens artikel 172 og de finansielle aspekter af gennemførelsen af Sekretariatets arbejdsprogram;
- d) Administrationsbudgettet;
- e) De deltagende staters finansielle forpligtelser som følge af gennemførelsen af denne Aftale og Kapitel XI såvel som de administrative og budgetmæssige konsekvenser af forslag og henstillinger, der medfører udgifter af Myndighedens midler;
- f) Regler, forskrifter og procedurer vedrørende ligelig deling af finansielle og andre økonomiske goder, der fremkommer som følge af aktiviteter i Området, og beslutninger, der skal træffes i den forbindelse.

8. Beslutning i Finanskomiteen om procedurespørgsmål skal træffes med almindeligt flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme. Beslutninger vedrørende substansspørgsmål skal træffes ved konsensus.

9. Kravet i Konventionens artikel 162, stk. 2, litra y) om etablering af et underordnet organ til at behandle finansielle spørgsmål skal anses for at være opfyldt ved etablering af Finanskomiteen i overensstemmelse med nærværende afsnit.

Konventionen trådte i medfør af artikel 308, stk. 1, i kraft den 16. november 1994. Aftalen trådte i medfør af artikel 6, stk. 1, i kraft den 28. juli 1996.

Danmarks ratifikationsinstrument blev deponeret hos FN's generalsekretær den 16. november 2004.

For Danmarks vedkommende trådte konventionen og aftalen i kraft den 16. december 2004 i medfør af hhv. artikel 308, stk. 2 og artikel 6, stk. 2.

Oplysning om andre landes tiltrædelse m.v. kan fås hos De Forenede Nationer på adressen: <http://untreaty.un.org>.